

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 180 E
fyrtiofjärde årgången
26 juni 2001

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

.....

II Förberedande rättsakter

Kommissionen

2001/C 180 E/01	Förslag till beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska kol- och stålgemenskapens medlemsstater, församlade i rådet om de finansiella följderna av att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen upphör att gälla (KOM(2000) 519 slutlig) ⁽¹⁾	1
2001/C 180 E/02	Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att ESKG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden (KOM(2001) 121 slutlig – 2001/0061(CNS)) ⁽¹⁾	4
2001/C 180 E/03	Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling" och, efter slutförd avveckling, av "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" (KOM(2001) 121 slutlig – 2000/0363(CNS)) ⁽¹⁾	10
2001/C 180 E/04	Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av de fleråriga tekniska riktlinjerna för forskningsprogrammet inom Kol- och stålforskningsfonden (KOM(2001) 121 slutlig – 2000/0364(CNS)) ⁽¹⁾	15
2001/C 180 E/05	Förslag till Europaparlamentets och rådet direktiv om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg (KOM(2000) 840 slutlig – 2000/0336(COD)) ⁽¹⁾	31

SV

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 180 E/06	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till eller avgår från gemenskapshamnar (KOM(2001) 46 slutlig – 2001/0026(COD)) ⁽¹⁾	85
2001/C 180 E/07	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om järnvägstransportstatistik (KOM(2000) 798 slutlig/2 – 2001/0048(COD)) ⁽¹⁾	94
2001/C 180 E/08	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skapandet av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS) (KOM(2001) 83 slutlig – 2001/0046(COD))	108
2001/C 180 E/09	Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter (KOM(2001) 101 slutlig – 2001/0055(CNS))	146
2001/C 180 E/10	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, och av rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 (KOM(2001) 118 slutlig – 2000/0070(COD)) ⁽¹⁾	151
2001/C 180 E/11	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (KOM(2001) 94 slutlig – 2001/0053(COD)) ⁽¹⁾	156
2001/C 180 E/12	Förslag till rådets beslut om Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet (KOM(2001) 94 slutlig – 2001/0054(CNS)) ⁽¹⁾	177
2001/C 180 E/13	Förslag till rådets förordning om rättelse av förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (KOM(2001) 111 slutlig – 2001/0052(CNS))	181
2001/C 180 E/14	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet (KOM(2001) 124 slutlig – 2000/0195(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 180 E/15	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/22/EG om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion (KOM(2001) 131 slutlig – 2000/0132(COD)) ⁽¹⁾	190
2001/C 180 E/16	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1267/1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument (KOM(2001) 110 slutlig – 2001/0058(CNS))	197
2001/C 180 E/17	Förslag till rådets förordning om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (KOM(2001) 113 slutlig – 2001/0062(CNS))	199

2001/C 180 E/18	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om avfallsstatistik (KOM(2001) 137 slutlig – 1999/0010(COD)) ⁽¹⁾	202
2001/C 180 E/19	Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/79/EEG, direktiv 92/80/EEG och direktiv 95/59/EG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattnings av tobaksvaror (KOM(2001) 133 slutlig – 2001/0063(CNS)).....	235
2001/C 180 E/20	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning (KOM(2001) 139 slutlig – 2001/0076(COD))	238
2001/C 180 E/21	Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om anpassningen av budgetplanen till villkoren för genomförandet (KOM(2001) 149 slutlig – 2001/0075(COD))	244
2001/C 180 E/22	Ändrat förslag till rådets förordning om särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira (KOM(2001) 156 slutlig – 2000/0314(CNS)).....	247
2001/C 180 E/23	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (KOM(2001) 159 slutlig – 2000/0080(COD)) ⁽¹⁾	248
2001/C 180 E/24	Förslag till rådets beslut om ytterligare exceptionellt finansiellt stöd till Kosovo (KOM(2001) 81 slutlig – 2001/0045(CNS))	260
2001/C 180 E/25	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontors- och kommunikationsutrustning (KOM(2001) 142 slutlig – 2000/0033(COD)) ⁽¹⁾	262
2001/C 180 E/26	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av krav och harmoniserade förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (KOM(2001) 158 slutlig – 2000/0121(COD)) ⁽¹⁾	273
2001/C 180 E/27	Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen (KOM(2001) 109 slutlig – 2000/0139(COD)) ⁽¹⁾	291
2001/C 180 E/28	Förslag till rådets förordning om en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (KOM(2001) 157 slutlig – 2001/0081(CNS)) ⁽¹⁾	301
2001/C 180 E/29	Förslag till rådets förordning om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare (KOM(2001) 157 slutlig – 2001/0082(CNS)) ⁽¹⁾	304
2001/C 180 E/30	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (KOM(2001) 157 slutlig – 2001/0080(CNS)) ⁽¹⁾	310

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

2001/C 180 E/31	Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2549/2000 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VIIa) (KOM(2001) 165 slutlig – 2001/0083(CNS)) ⁽¹⁾	311
2001/C 180 E/32	Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar (KOM(2001) 168 slutlig – 2001/0086(COD))	312
2001/C 180 E/33	Förslag till rådets förordning om att anta protokollet om fastställande för perioden 28 februari 2001–27 februari 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorerna om fiske utanför Komorernas kust (KOM(2001) 173 slutlig – 2001/0088(CNS)) ⁽¹⁾	319

II

(Förberedande rättsakter)

KOMMISSIONEN

Förslag till beslut av företrädarna för regeringarna i Europeiska kol- och stålgemenskapens medlemsstater, församlade i rådet om de finansiella följderna av att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen upphör att gälla

(2001/C 180 E/01)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 519 slutlig

(Framlagt av kommissionen den 6 september 2000)

FÖRETRÄDARNA FÖR REGERINGARNA I EUROPEISKA KOL- OCH STÅLGEMENSKAPENS MEDLEMSSTATER, FÖRSAMLADE I RÅDET, HAR FATTAT DETTA BESLUT

av följande skäl:

- (1) I kraft av artikel 97 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (nedan kallad "EKSG") upphör fördraget att gälla den 23 juli 2002.
- (2) Vissa transaktioner kommer då fortfarande att behöva utföras på inkomst- och utgiftssidan både till följd av genomförandet av EKSG:s driftsbudget för tidigare verksamheter samt för upplånings- och utlåningsverksamhet.
- (3) En institution måste utses som skall ansvara för avvecklingen av dessa transaktioner och procedurerna härför måste fastställas. Det förefaller välbetänkt att ge kommissionen uppdraget att genomföra denna avveckling och att besluta att de tillämpliga förfarandena skall vara de som gäller den 23 juli 2002, enligt EKSG-fördraget och sekundärlagstiftningen.
- (4) Kommissionen ansåg vid sitt möte den 11 september 1996 att reserver borde behållas för att efter 2002 till 100 % täcka utestående lån som inte omfattas av någon garanti från en medlemsstat. De av EKSG förvaltade medlen kommer den 23 juli 2002 att uppgå till c:a 1,6 miljarder euro. Detta belopp kommer att förändras till följd av de finansiella transaktioner som återstår att utföra före och efter det datum då fördraget upphör att gälla.
- (5) För att särskilja EKSG:s tillgångar från gemenskapens övriga medel, efter det att fördraget har upphört att gälla, bör de anges som "EKSG under avveckling". Av samma orsak bör de likaså kallas "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" efter det att avvecklingen väl har avslutats. För att särskilja nettointkomsterna från de tillgångar som ligger till grund för dem är det slutligen lämpligt att de förstnämnda kallas "Kol- och stålforskningsfonden".
- (6) Beslut måste fattas om användningen av dessa tillgångar som huvudsakligen kommer från den avgift som fastställts

i artikel 49 i EKSG-fördraget på grundval av kol- och stålproduktionen. Det förefaller därför skäligt att tillgångarna används till att gynna dessa två sektorer.

- (7) Dessa tillgångar kommer kol- och stålsektorn bäst till nytta om de används till forskning som rör dessa två sektorer. Dessutom måste fördelningen av forskningsanslagen mellan de två berörda sektorerna avgöras.
- (8) Det mest ändamålsenliga sättet för att nå detta mål är att överföra tillgångarna till Europeiska gemenskapen och ange ett antal regler och förfaranden som borgar för att tillgångarna och avkastningen av dem uteslutande används till förmån för det avsedda målet.
- (9) En sådan användning och ett sådant förfarande överensstämmer med den resolution om tillväxt och sysselsättning som Europeiska rådet antog i Amsterdam 16–17 juni 1997 samt resolutioner antagna av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 20 juli 1998 ⁽¹⁾ och den 21 juni 1999 ⁽²⁾.
- (10) Vid eventuella betalningsförsummelse av någon av EKSG:s gäldenärer under avvecklingsperioden efter den 23 juli 2002 och för att säkra den årliga stabiliteten för kol- och stålforskningsinstrumentet, bör betalningsförsummelse först belasta kapitalet och därefter de inkomster som finansierar forskningen.
- (11) Det är för övrigt nödvändigt att fastställa äganderätten till EKSG:s övriga tillgångar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. Kommissionen skall anförtros uppgiften att ansvara för avvecklingen av de av Europeiska kol- och stålgemenskapens finansiella transaktioner som ännu är oavslutade då EKSG-fördraget upphör att gälla. I det fall en gäldenär inte fullgör sina betalningsförpliktelser under avvecklingsperioden skall denna förlust först belasta det befintliga kapitalet och därefter inkomsterna för det aktuella året.

⁽¹⁾ EGT C 247, 7.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 190, 7.7.1999, s. 1.

2. Avvecklingen skall verkställas i enlighet med de regler och förfaranden som är tillämpliga för dessa transaktioner, varvid gemenskapens institutioner skall inneha de befogenheter som föreskrivs i EKSG-fördraget och gällande sekundärlagstiftning den 23 juli 2002.

Artikel 2

1. Europeiska kol- och stålgemenskapens tillgångar skall automatiskt överlätas till Europeiska gemenskapen, inklusive all egendom, alla rättigheter, skyldigheter och anspråk per den 23 juli 2002, och med beaktande av att dessa tillgångar kan variera mer eller mindre till följd av de transaktioner som avses i artikel 1. Europeiska gemenskapen skall fullgöra alla skyldigheter som följer av de tillgångar som överförs. Dessa tillgångars, med undantag av egendom som är fast egendom till sin natur, tilltänkta användning eller syfte, skall under namnet "EKSG under avveckling" betraktas som tillgångar avsedda för forskningen inom kol- och stålsektorerna. Efter det att avvecklingen avslutats kommer dessa tillgångar att benämnas "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

2. Tillgångarna kan utökas genom bidrag, bl.a. från framtida nya medlemsstater.

Artikel 3

1. Tillgångarna skall förvaltas av kommissionen på ett sätt som säkrar en långsiktig lönsamhet. Förvaltningen av de disponibla tillgångarna skall syfta till högsta möjliga säkra avkastning.

2. Efter förslag från kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet, i enlighet med artikel 205 i EG-fördraget, och efter yttrande från Europaparlamentet, besluta om fleråriga finansiella riktlinjer avseende förvaltningen av tillgångarna.

Artikel 4

1. De avvecklingstransaktioner som avses i artikel 1 och de placeringar som avses i artikel 3 skall årligen och separat från gemenskapens övriga finansiella transaktioner redovisas i en särskild resultaträkning, balansräkning och finansrapport.

Dessa redovisningshandlingar skall ingå i de redovisningshandlingar som kommissionen årligen upprättar i kraft av artikel 275 i EG-fördraget och budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. Europaparlamentets, rådets och Revisionsrättens kontroll- och ansvarsfrihetsbefogenheter, skall, såsom de definieras i fördragen och budgetförordningen, vara tillämpliga på de transaktioner som avses i punkt 1.

Artikel 5

1. Nettoinkomster från de placeringar som avses i artikel 3 skall betraktas som inkomster i Europeiska gemenskapens budget. Dessa inkomster skall, i den mening som avses i artikel 4.3,

andra stycket i budgetförordningen, användas för särskilda ändamål, nämligen finansiering av forskningsprojekt vid sidan av ramprogrammet, som gynnar kol- och stålsektorerna. De utgör Kol- och stålfonden. Förvaltningen av denna fond skall anförtros åt kommissionen.

2. Fördelningen av medlen från fonden mellan kol- och stålsektorerna skall vara 27,2 % respektive 72,8 %. Rådet kan enhälligt och på förslag av kommissionen om det visar sig nödvändigt ändra fördelningen av beloppen mellan kol- och stålforskning.

3. Fleråriga tekniska riktlinjer för forskningsprogrammen skall antas av rådet, med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 205 i EG-fördraget, efter att Europaparlamentet har yttrat sig och på förslag av kommissionen.

4. I enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen skall outnyttjade inkomster och anslag tillgängliga den 31 december under ett år automatiskt föras över till nästföljande år. Dessa anslag får inte överföras till andra punkter i budgeten.

5. Budgetanslag motsvarande de upphävda åtagandena kommer systematiskt att upphävas i slutet av varje budgetår. Avsättningar för åtaganden som frigjorts vid annulleringen kommer att bokföras i balansräkningen och resultaträkningen enligt artikel 4.1, för att till att börja med kunna sammanföras med de tillgångar som tillhör "EKSG under avveckling", och när avvecklingen är avslutad, med "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar". Återvunna medel kommer att bokföras på samma sätt i balansräkningen och i resultaträkningen.

Artikel 6

1. Nettoinkomster som kan användas vid finansiering av forskningsprojekt under år $n+2$ kommer att bokföras i balansräkningen för "EKSG under avveckling" för år n , och när avvecklingen väl är verkställd i balansräkningen för "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

2. I syfte att dämpa eventuella fluktuationer i tillgången på forskningsmedel till följd av skeenden på finansmarknaderna, kommer en utjämning att företas och en avsättning skall skapas för oförutsedda utgifter. Den matematiska modellen för beräkningen av denna utjämning och storleken på reserven för oförutsedda utgifter återfinns i bilagan.

Artikel 7

De administrativa utgifterna till följd av avvecklingen, placeringarna och förvaltningen av Kol- och stålfonden, som ersätter de utgifter som omnämns i artikel 20 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna av den 8 april 1965, vars belopp ändrats genom rådets beslut av den 21 november 1977, kommer att bestridas av kommissionen ur Europeiska gemenskapens allmänna budget.

Artikel 8

De nya medlemsstaterna kommer att kunna få del av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar, och i förekommande fall av EKSG under avveckling eller av fonden, under anslutningsförhandlingarna, efter att ha lämnat ett lämpligt bidrag under beaktande av beslut som tidigare fattas i liknande situationer.

Artikel 9

Kommissionen fastställer storleken på EKSG:s tillgångar i en avslutande balansräkning den 23 juli 2002.

Artikel 10

Detta beslut träder i kraft den 24 juli 2002.

---

*BILAGA***Hur storleken på nettoinkomsterna skall fastställas med tanke på deras fördelning mellan kol- och stålforskning****1. Inledning**

De nettoinkomster som kan användas till finansiering av forskningsprojekt är lika med nettoårsresultatet för "EKSG under avveckling" och därefter, då avvecklingen är slutförd, med nettoresultatet för "Kol- och stålfondens tillgångar". Med hjälp av den metod som används, fastställs finansieringen av kol- och stålforskningen för år $n+2$ då balansräkningen för år n avslutas, varvid hänsyn tas till hälften av ökningen eller minskningen av nettoresultatet jämfört med den senaste finansieringsnivån för kol- och stålforskningen.

2. Definitioner

n : referensår

R_n nettoresultat av budgetår n

P_n avsättning för oförutsedda utgifter under år n

D_{n+1} Anslag till forskningen för år $n+1$ (fastställd vid avslutningen av balansräkningen för år $n-1$)

D_{n+2} Anslag till forskningen för år $n+2$

3. Algoritmer

De beräkningar som används för att avgöra storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter och för anslagen till forskningen under år $n+2$, som kommer att återfinnas i balansräkning för år n , är de följande:

3.1 Storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2 Anslagsnivåer för forskningen under år $n+2$ (avrundat till närmaste 100 000-tal euro. Om beräkningen ger ett resultat som ligger exakt mitt i mellan, görs avrundningen till det högre talet):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

De belopp som behövs för avrundningen eller blir över vid en avrundning skall dras av från respektive överföras till avsättningen för oförutsedda utgifter.

Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att ESKG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/02)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 121 slutlig — 2001/0061(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 97 i Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen (nedan kallad EKSG) upphör fördraget att gälla den 23 juli 2002.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av protokollet som fogats till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden, särskilt artikel 2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

Oförändrat

- (2) Genom protokollet som fogats till Nicefördraget, nedan kallat "protokollet", överförs EKSG:s tillgångar till Europeiska gemenskapen och anslås nettovärdet av dessa tillgångar och skulder per den 23 juli 2002 enligt EKSG:s balansräkning för forskning inom sektorerna med anknytning till kol- och stålindustrin. Denna användning överensstämmer med den resolution om tillväxt och sysselsättning som Europeiska rådet antog i Amsterdam den 16–17 juni 1997 ⁽¹⁾ samt resolutioner antagna av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 20 juli 1998 ⁽²⁾ och den 21 juni 1999 ⁽³⁾.

- (3) Dessutom måste fördelningen av forskningsanslagen mellan de två berörda sektorerna avgöras.

⁽¹⁾ Hänvisning till publikationsdatum.

⁽²⁾ EGT C 247, 7.8.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT C 190, 7.7.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (5) Vissa transaktioner kommer då fortfarande att behövas som behöver utföras på inkomst- och utgiftssidan både till följd av genomförandet av EKSG:s driftsbudget för tidigare verksamheter samt för upplånings- och utlåningsverksamhet.
- (6) En institution måste utses som skall ansvara för avvecklingen av dessa transaktioner och procedurerna härför måste fastställas. Det förefaller välbetänkt att ge kommissionen uppdraget att genomföra denna avveckling och att besluta att de tillämpliga förfarandena skall vara de som gäller den 23 juli 2002, enligt EKSG-fördraget och sekundärlagstiftningen.
- (7) Kommissionen ansåg vid sitt möte den 11 september 1996 att reserver borde behållas för att efter 2002 till 100 % täcka utestående lån som inte omfattas av någon garanti från en medlemsstat. De av EKSG förvaltade medlen kommer den 23 juli 2002 att uppgå till ca 1,6 miljarder. Detta belopp kommer att förändras till följd av de finansiella transaktioner som återstår att utföra före och efter det datum då fördraget upphör att gälla.
- (8) För att särskilja EKSG:s tillgångar från gemenskapens övriga medel, efter det att fördraget har upphört att gälla, bör de anges som "EKSG under avveckling". Av samma orsak bör de likaså kallas "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" efter det att avvecklingen väl har avslutats. För att särskilja nettoinkomsterna från de tillgångar som ligger till grund för dem är det slutligen lämpligt att de förstnämnda kallas "Kol- och stålforskningsfonden".
- (9) Beslut måste fattas om användningen av dessa tillgångar som huvudsakligen kommer från den avgift som fastställts i artikel 49 i EKSG-fördraget på grundval av kol- och stålproduktionen. Det förefaller därför skäligen att tillgångarna används till att gynna dessa två sektorer.
- (10) Dessa tillgångar kommer kol- och stålsektorn bäst till nytta om de använts till forskning som rör dessa två sektorer. Dessutom måste fördelningen av forskningsanslagen mellan de två berörda sektorerna avgöras.
- (4) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om genomförandet av protokollet, särskilt när det gäller beslutsfattande vid antagande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar och fleråriga tekniska riktlinjer för fondens forskningsprogram.
- (5) När fördraget upphör att gälla kommer det att finnas vissa transaktioner som behöver utföras på inkomst- och utgiftssidan både till följd av genomförandet av EKSG:s driftsbudget för tidigare verksamheter samt för upplånings- och utlåningsverksamhet.

Oförändrat

(7) Kommissionen ansåg vid sitt möte den 11 september 1996 att reserver borde behållas för att efter 2002 till 100 % täcka utestående lån som inte omfattas av någon garanti från en medlemsstat. De av EKSG förvaltade medlen kommer den 23 juli 2002 att uppgå till ca 1,6 miljarder euro. Detta belopp kommer att förändras till följd av de finansiella transaktioner som återstår att utföra före och efter det datum då fördraget upphör att gälla.

Utgår

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (11) Det mest ändamålsenliga sättet för att nå detta mål är att överföra tillgångarna till Europeiska gemenskapen och ange ett antal regler och förfaranden som borgar för att tillgångarna och avkastningen av dem uteslutande används till förmån för det avsedda målet.
- (12) En sådan användning och ett sådant förfarande överensstämmer med den resolution om tillväxt och sysselsättning som Europeiska rådet antog i Amsterdam 16–17 juni 1997 samt resolutioner antagna av rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den 20 juli 1998 ⁽¹⁾ och den 21 juni 1999 ⁽²⁾.
- (8) Vid eventuella betalningsförsummelse av någon av EKSG:s gäldenärer under avvecklingsperioden efter 23 juli 2002 och för att säkra den årliga stabiliteten för kol- och stålforskningsinstrumentet, bör betalningsförsummelse först belasta kapitalet och därefter de inkomster som finansierar forskningen.

Det är för övrigt nödvändigt att fastställa äganderätten till EKSG:s övriga tillgångar.

Artikel 1

1. Kommissionen skall anförtros uppgiften att ansvara för avvecklingen av de av Europeiska kol- och stål gemenskapens finansiella transaktioner som ännu är oavslutade då EKSG-fördraget upphör att gälla. I det fall en gäldenär inte fullgör sina betalningsförpliktelser under avvecklingsperioden skall denna förlust först belasta det befintliga kapitalet och därefter inkomsterna för det aktuella året.

2. Avvecklingen skall verkställas i enlighet med de regler och förfaranden som är tillämpliga för dessa transaktioner, varvid gemenskapens institutioner skall inneha de befogenheter som föreskrivs i EKSG-fördraget och gällande sekundärlagstiftning den 23 juli 2002.

Artikel 3

1. Tillgångarna skall förvaltas av kommissionen på ett sätt som säkrar en långsiktig lönsamhet. Förvaltningen av de disponibla tillgångarna skall syfta till högsta möjliga säkra avkastning.

⁽¹⁾ EGT C 274, 7.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 190, 7.7.1999, s. 1.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Utgår

(9) Detta beslut följer de grundläggande rättigheter och tar hänsyn till de principer som bejakas som gemenskapsrättens allmänna principer särskilt i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 2

1. Tillgångarna skall förvaltas av kommissionen på ett sätt som säkrar en långsiktig lönsamhet. Placeringen av de disponibla tillgångarna skall syfta till högsta möjliga säkra avkastning.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Efter förslag från kommissionen skall rådet med kvalificerad majoritet, i enlighet med artikel 205 i EG-fördraget, och efter yttrande från Europaparlamentet, besluta om fleråriga finansiella riktlinjer avseende förvaltningen av tillgångarna.

Artikel 4

1. De avvecklingstransaktioner som avses i artikel 1 och de placeringar som avses i artikel 3 skall årligen och separat från gemenskapens övriga finansiella transaktioner redovisas i en särskild resultaträkning, balansräkning och finansrapport.

Dessa redovisningshandlingar skall ingå i de redovisningshandlingar som kommissionen årligen upprättar i kraft av artikel 275 i EG-fördraget och budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

2. Europaparlamentets, rådets och Revisionsrättens kontroll- och ansvarsfrihetsbefogenheter, skall, såsom de definieras i fördragen och budgetförordningen, vara tillämpliga på de transaktioner som avses i punkt 1.

Artikel 5

1. Nettoinkomster från de placeringar som avses i artikel 3 skall betraktas som inkomster i Europeiska gemenskapens budget. Dessa inkomster skall, i den mening som avses i artikel 4.3, andra stycket i budgetförordningen, användas för särskilda ändamål, nämligen finansiering av forskningsprojekt vid sidan av ramprogrammet, som gynnar kol- och stålsektorerna. De utgör Kol- och stålforskningsfonden. Förvaltningen av denna fond skall anförtros åt kommissionen.

2. Fördelningen av medlen från fonden mellan kol- och stålsektorerna skall vara 27,2 % respektive 72,8 %. Rådet kan enhälligt och på förslag av kommissionen om det visar sig nödvändigt ändra fördelningen av beloppen mellan kol- och stålforskning.

3. Fleråriga tekniska riktlinjer för forskningsprogrammen skall antas av rådet, med kvalificerad majoritet i enlighet med artikel 205 i EG-fördraget, efter att Europaparlamentet har yttrat sig och på förslag av kommissionen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Artikel 3

1. De avvecklingstransaktioner som avses i artikel 1 och de placeringar som avses i artikel 2 skall årligen och separat från gemenskapens övriga finansiella transaktioner redovisas i en särskild resultaträkning, balansräkning och finansrapport.

Oförändrat

2. Europaparlamentets, rådets och Revisionsrättens kontroll- och ansvarsfrihetsbefogenheter, skall, såsom de definieras i fördragen och budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget, vara tillämpliga på de transaktioner som avses i punkt 1.

Artikel 4

1. Nettoinkomster från de placeringar som avses i artikel 2 skall betraktas som inkomster i Europeiska gemenskapens budget. Dessa inkomster skall användas för särskilda ändamål, nämligen finansiering av forskningsprojekt vid sidan av programmet, som gynnar sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin. De utgör Kol- och stålforskningsfonden. Förvaltningen av denna fond skall anförtros åt kommissionen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

4. I enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen skall outnyttjade inkomster och anslag tillgängliga den 31 december under ett år automatiskt föras över till nästföljande år. Dessa anslag får inte överföras till andra punkter i budgeten.

5. Budgetanslag motsvarande de upphävda åtagandena kommer systematiskt att upphävas i slutet av varje budgetår. Avsättningar för åtaganden som frigiorts vid annulleringen kommer att bokföras i balansräkningen och resultaträkningen enligt artikel 4 .1, för att till att börja med kunna sammanföras med de tillgångar som tillhör "EKSG under avveckling", och när avvecklingen är avslutad, med "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar". Återvunna medel kommer att bokföras på samma sätt i balansräkningen och i resultaträkningen.

Artikel 6

1. Nettoinkomster som kan användas vid finansiering av forskningsprojekt under år $n+2$ kommer att bokföras i balansräkningen för "EKSG under avveckling" för år n , och när avvecklingen väl är verkställd i balansräkningen för "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

2. I syfte att dämpa eventuella fluktuationer i tillgången på forskningsmedel till följd av skeenden på finansmarknaderna, kommer en utjämning att företas och en avsättning skall skapas för oförutsedda utgifter. Den matematiska modellen för beräkningen av denna utjämning och storleken på reserven för oförutsedda utgifter återfinns i bilagan.

Artikel 7

De administrativa utgifterna till följd av avvecklingen, placeringarna och förvaltningen av Kol- och stålfonden, som ersätter de utgifter som omnämns i artikel 20 i Fördraget om upprättandet av ett gemensamt råd och en gemensam kommission för Europeiska gemenskaperna av den 8 april 1965, vars belopp ändrats genom rådets beslut av den 21 november 1977, kommer att bestridas av kommissionen ur Europeiska gemenskapens allmänna budget.

Artikel 8

De nya medlemsstaterna kommer att kunna få del av Kol- och stålforskningsfondens tillgångar, och i förekommande fall av EKSG under avveckling eller av fonden, under anslutningsförhandlingarna, efter att ha lämnat ett lämpligt bidrag under beaktande av beslut som tidigare fattas i liknande situationer.

ÄNDRAT FÖRSLAG

4. I enlighet med bestämmelserna i budgetförordningen för Europeiska gemenskapernas allmänna budget skall outnyttjade inkomster och anslag tillgängliga den 31 december under ett år automatiskt föras över till nästföljande år. Dessa anslag får inte överföras till andra punkter i budgeten.

5. Budgetanslag motsvarande de upphävda åtagandena kommer systematiskt att upphävas i slutet av varje budgetår. Avsättningar för åtaganden som frigiorts vid annulleringen kommer att bokföras i balansräkningen och resultaträkningen enligt artikel 3.1, för att till att börja med kunna sammanföras med de tillgångar som tillhör "EKSG under avveckling", och när avvecklingen är avslutad, med "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar". Återvunna medel kommer att bokföras på samma sätt i balansräkningen och i resultaträkningen.

Artikel 5

Oförändrat

Artikel 6

Oförändrat

Artikel 7

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 9

Artikel 8

Kommissionen fastställer storleken på EKSG:s tillgångar i en avslutande balansräkning den 23 juli 2002.

Oförändrat

Artikel 10

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft den 24 juli 2002.

Oförändrat

BILAGA

HUR STORLEKEN PÅ NETTOINKOMSTERNA SKALL FASTSTÄLLAS MED TANKE PÅ DERAS FÖRDELNING MELLAN KOL- OCH STÅLFORSKNING

1. Inledning

De nettoinkomster som kan användas till finansiering av forskningsprojekt är lika med nettoårsresultatet för "EKSG under avveckling" och därefter, då avvecklingen är slutförd, med nettoresultatet för "Kol- och stålfondens tillgångar". Med hjälp av den metod som används, fastställs finansieringen av kol- och stålforskningen för år n+2 då balansräkningen för år n avslutas, varvid hänsyn tas till hälften av ökningen eller minskningen av nettoresultatet jämfört med den senaste finansieringsnivån för kol- och stålforskningen.

2. Definition

n: referensår

R_n nettoresultat av budgetår n

P_n avsättning för oförutsedda utgifter under år n

D_{n+1} Anslag till forskningen för år n+1 (fastställt vid avslutningen av balansräkningen för år n-1)

D_{n+2} Anslag till forskningen för år n+2

3. Algoritmer

De beräkningar som används för att avgöra storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter och för anslagen till forskningen under år n+2, som kommer att återfinnas i balansräkning för år n, är de följande:

3.1 Storleken på avsättningen för oförutsedda utgifter:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2 Anslagsnivåer för forskningen under år n+2 (avrundat till närmaste 100 000-tal euro. Om beräkningen ger ett resultat som ligger exakt mitt i mellan, görs avrundningen till det högre talet):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

De belopp som behövs för avrundningen eller blir över vid en avrundning skall dras av från respektive överföras till avsättningen för oförutsedda utgifter.

Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av fleråriga ekonomiska riktlinjer för förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling" och, efter slutförd avveckling, av "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" (1)

(2001/C 180 E/03)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 121 slutlig – 2000/0363(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

(1) EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 251.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av beslut [...]/EKSG av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den ... om de finansiella följderna av att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen upphör att gälla

särskilt artikel 3.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) För att genomföra beslut [...]/EKSG bör kommissionen förvalta tillgångarna i "EKSG under avveckling" samt efter avslutad avveckling "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".
- (2) Målet för förvaltningen av tillgångarna bör vara att ge högsta möjliga säkra avkastning.
- (3) Allt kapital som till följd av avvecklingen tillfaller "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" bör bevaras.
- (4) Det är lämpligt att man vid förvaltningen av de överförda tillgångarna beaktar erfarenheterna från genomförandet av Europeiska kol- och stålgemenskapens finansiella operationer och att de fleråriga ekonomiska riktlinjerna för förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling" därför bygger på dessa erfarenheter.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

med beaktande av protokollet som fogats till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden

med beaktande av rådets beslut [...], särskilt artikel 2.2 i detta,

Oförändrat

- (1) För att genomföra protokollet om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden, nedan kallat "protokollet", bör kommissionen förvalta tillgångarna i "EKSG under avveckling" samt efter avslutad avveckling "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar".

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 1

De fleråriga ekonomiska riktlinjerna för förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling", samt efter slutförd avveckling "kol- och stålforskningsfondens tillgångar", nedan kallade de ekonomiska riktlinjerna, fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

De ekonomiska riktlinjerna skall vid behov ses över eller kompletteras vart femte år, första gången den 1 januari 2008. För detta syfte skall kommissionen senast under det första halvåret av det sista året av varje femårsperiod utvärdera hur de ekonomiska riktlinjerna har fungerat och om de varit effektiva samt föreslå lämpliga ändringar.

Om kommission anser det lämpligt får den göra en sådan utvärdering och föreslå lämpliga ändringar innan denna femårsperiod har löpt ut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 24 juli 2002.

BILAGA

EKONOMISKA RIKTLINJER FÖR INVESTERING AV TILLGÅNGARNA I "EKSG UNDER AVVECKLING" SOM MEDLEMSSTATERNAS ÖVERFÖRT TILL KOMMISSIONEN**1. Inledning**

Europeiska kol- och stålgemenskapens (EKSG) medlemsstater, församlade i rådet, har till Europeiska gemenskapen överfört tillgångarna i EKSG, som skall avvecklas då fördraget löper ut den 23 juli 2002. De har gett Europeiska gemenskapen i uppdrag att använda dessa tillgångar för att fullgöra alla EKSG:s juridiskt bindande förpliktelser, och har beslutat att dessa tillgångar skall förvaltas i enlighet med deras instruktioner på ett sådant sätt att detta uppdrag genomförs och att medel tillhandahålls för finansiering av pågående forskning om kol- och stålsektorerna.

- (5) Detta beslut följer de grundläggande rättigheter och tar hänsyn till de principer som bejakas som gemenskapsrättsens allmänna principer särskilt i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Oförändrat

Europeiska kol- och stålgemenskapens (EKSG) medlemsstater har till Europeiska gemenskapen överfört EKSG:s alla tillgångar och skulder, som skall avvecklas då fördraget löper ut den 23 juli 2002. De har gett Europeiska gemenskapen i uppdrag att använda dessa tillgångar för att fullgöra alla EKSG:s juridiskt bindande förpliktelser, och har beslutat att dessa tillgångar skall förvaltas i enlighet med deras instruktioner på ett sådant sätt att detta uppdrag genomförs och att medel tillhandahålls för finansiering av pågående forskning om kol- och stålsektorerna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Följande ekonomiska riktlinjer skall följas vid förvaltningen av dessa tillgångar för att tillgodose att förpliktelserna fullgörs, och i den mån ett överskott finns skall detta användas för finansiering av forskning.

2. Användning av tillgångarna

Alla tillgångar i "EKSG under avveckling" inbegripet både dess låneportfölj och dess investeringar, skall användas på följande sätt:

- För det första skall dessa tillgångar efter behov användas för att uppfylla EKSG:s återstående åtaganden, både i fråga om utestående upplåning ⁽¹⁾ och åtaganden från tidigare driftbudgetar, och
- för det andra, i den utsträckning som tillgångarna inte behövs för att uppfylla åtagandena enligt beskrivningen ovan, skall de investeras så att de ger avkastning som skall användas till att finansiera fortsatt forskning i kol- och stålsektorerna.

3. Avsättning av medlen

Som följer av punkt 2 ovan skall kommissionen fördela de ekonomiska tillgångar som erhållits från medlemsstaterna på följande tre kategorier:

- i) Erforderliga reserver som garanterar EKSG:s borgenärer att all utestående upplåning och räntan på denna kommer att betalas till fullo på förfallodagen, så att gäldenären bibehåller sin "AAA-rating".
- ii) Erforderliga medel för att garantera betalning av alla belopp i form av juridiska åtaganden enligt EKSG:s driftbudgetar innan EKSG-fördraget löpte ut.
- iii) I den mån som medel inte längre behövs för ovannämnda ändamål (antingen på grund av att upplåningen har återbetalts och räntan har betalats utan att reserverna tagits i anspråk eller på grund av att budgetåtaganden eventuellt har annullerats) skall sådana medel tilldelas en långsiktig investeringskategori.

4. Investeringskategorier

Ekonomiska tillgångar som avsätts för detta ändamål skall investeras på ett sådant sätt att dessa medel är tillgängliga då de behövs, samtidigt som de skall generera högsta möjliga avkastning som är förenlig med en hög grad av säkerhet och långsiktig stabilitet.

- a) För att nå dessa mål är följande investeringsinstrument tillåtna enligt de gränser för riskexponering som anges nedan:

⁽¹⁾ I händelse av ett nödlidande lån täcks ett eventuellt underskott av EKSG:s tillgångar.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

Alla tillgångar i "EKSG under avveckling" och, efter slutförd avveckling, "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar", inbegripet både dess låneportfölj och dess investeringar, skall användas på följande sätt:

Oförändrat

- för det andra, i den utsträckning som tillgångarna inte behövs för att uppfylla åtagandena enligt beskrivningen ovan, skall de investeras så att de ger avkastning som skall användas till att finansiera fortsatt forskning i sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- i) Tidsbegränsad inlåning i godkända banker.
  - ii) Penningmarknadsinstrument med en kortare löptid än ett år, emitterade av godkända banker eller av en annan kategori av godkända emittenter såsom fastställs i dessa riktlinjer.
  - iii) Obligationer med fast eller rörlig ränta med en löptid på högst 10 år, under förutsättning att de är emitterade av någon kategori av godkända emittenter.
  - iv) Aktieinnehav genom aktiefonder, under förutsättning att sådana investeringar är begränsade till fonder vars syfte är att följa utfallet i ett index och endast för de investeringar som anges i punkt 3 iii ovan.
- b) Kommissionen får även använda följande finansiella operationer:
- i) Repor och omvända repor, under förutsättning att motparten är auktoriserad att utföra sådana transaktioner, och under förutsättning att
    - a) värdepapper som innehas enligt sådana avtal inte återförsäljs till någon annan än den avtalslutande motparten innan avtalet har löpt ut, och
    - b) kommissionen alltid kan återköpa värdepapper som den skulle kunna ha sålt då avtalet löper ut.
  - ii) Låneoperationer med obligationer, men endast på de villkor och enligt de förfaranden som fastställs av erkända clearingorganisationer såsom Clearstream (f.d. Cedel) och Euroclear, eller av ledande finansinstitutioner specialiserade på detta slags operationer.
- c) Kommissionen får inte göra följande finansoperationer:
- i) Köp av ädelmetaller eller certifikat som motsvarar ädelmetaller.
  - ii) Köp av fastigheter, med undantag för byggnader som hyser EU-institutionerna.
  - iii) Köp eller försäljning av avtal om derivatainstrument.
- 5. Begränsningar av investeringarna**
- a) Kommissionens investeringar skall begränsas till följande belopp:
    - Obligationer som emitteras eller garanteras av Europeiska unionens medlemsstater eller institutioner: 250 miljoner euro per medlemsstat eller institution.
    - Obligationer som emitteras eller garanteras av statliga eller överstatliga låntagare med lägst kreditvärdighet "AA-rating" eller motsvarande: 100 miljoner euro.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- Inlåning i och/eller finansiella instrument från en godkänd bank: antingen 100 miljoner euro eller 5 % av bankens eget kapital, beroende på vilket som är det lägsta beloppet.
- Obligationer emitterade av företag med lägst kreditvärdighet "AAA-rating" eller motsvarande: 50 miljoner euro.
- Obligationer emitterade av företag med lägst kreditvärdighet "AA-rating" eller motsvarande: 25 miljoner euro.
- Innehav i kollektiva investeringsfonder: 25 miljoner i varje sådan fond.

b) En investering i en enda obligationsemission, inom de gränser som anges under 5a ovan, skall vara högst 20 % av emissionsbeloppet.

c) Högst 20 % av det totalt förvaltade beloppet skall investeras hos en enda emittent.

d) Ovan nämnda kreditvärderingar skall vara de som tillämpas av åtminstone ett av de erkända stora internationella kreditvärderingsinstituten.

6. Överföring till -budgeten

Nettoinkomsten skall överföras till allmänna budget som ändamålsbestämd inkomst och skall fördelas av fonden enligt vad som är nödvändigt för att uppfylla åtaganden i budgetposten för forskningsprogram för kol- och stålsektorerna.

7. Investeringsförfaranden

Kommissionen skall för "EKSG under avveckling" genomföra ovan nämnda transaktioner enligt bästa marknadspraxis och i enlighet med de bestämmelser och förfaranden som gäller för EKSG vid tiden för dess avveckling och som kan bli föremål för kommissionens ändringar.

8. Redovisning

Förvaltningen av tillgångarna skall redovisas i årliga resultaträkningar och årliga balansräkningar för "EKSG under avveckling". Dessa skall bygga på allmänt godkända redovisningsprinciper, motsvarande dem som används för EKSG. Räkenskaperna skall godkännas av kommissionen och bestyrkas av revisionsrätten. Kommissionen får anlita ett externt företag för att utföra en årlig revision av räkenskaperna.

ÄNDRAT FÖRSLAG

c) Högst 20 % av det totalt förvaltade beloppet får, inom de gränser som anges under 5a ovan, investeras hos en enda emittent.

Oförändrat

6. Överföring till EU-budgeten

Nettoinkomsten skall överföras till Europeiska unionens allmänna budget som ändamålsbestämd inkomst och skall fördelas av fonden enligt vad som är nödvändigt för att uppfylla åtaganden i budgetposten för forskningsprogram för kol- och stålsektorerna.

Oförändrat

Ändrat förslag till rådets beslut om fastställande av de fleråriga tekniska riktlinjerna för forskningsprogrammet inom Kol- och stålforskningsfonden (1)

(2001/C 180 E/04)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 121 slutlig — 2000/0364(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

(1) EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 254.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av beslut [. . . /EKSG] av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet den . . . , om finansiella följderna av att Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen upphör att gälla, särskilt artikel 5.3 i detta, EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden,

med beaktande av protokollet till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden,

med beaktande av rådets beslut [. . . / . . .], särskilt artikel 3.4 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

Oförändrat

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Nettointäkterna från förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling", överförs till Kol- och stålforskningsfonden för att finansiera forskningsprojekt utanför ramprogrammet för kol- och stålsektorn.

(1) Nettointäkterna från förvaltningen av tillgångarna i "EKSG under avveckling", och, efter slutförd avveckling, "Kol- och stålforskningsfondens tillgångar" överförs till Kol- och stålforskningsfonden för att finansiera endast forskningsprojekt utanför ramprogrammet för sektorer med anknytning till kol- och stålindustrin.

(2) Kol- och stålforskningsfonden bör förvaltas av kommissionen enligt principer motsvarande dem som gäller för EKSG:s befintliga tekniska forskningsprogram för kol och stål och på grundval av fleråriga tekniska riktlinjer som bör utgöra en god fortsättning på dessa EKSG-program, genom att forskningsverksamheten starkt koncentreras och genom att gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling kompletteras av denna forskningsverksamhet.

Oförändrat

(3) Detta beslut följer de grundläggande rättigheter och tar hänsyn till de principer som bejakas som gemenskapsrättsens allmänna principer särskilt i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

BESLUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Oförändrat

De fleråriga tekniska riktlinjerna för forskningsprogrammet inom Kol- och stålforskningsfonden, nedan kallade de tekniska riktlinjerna, fastställs i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

De tekniska riktlinjerna skall vid behov ses över eller kompletteras vart femte år, för första gången den 1 januari 2008. För detta syfte skall kommissionen senast under första halvåret det sista året av varje femårsperiod utvärdera hur de tekniska riktlinjerna har fungerat och om de varit effektiva samt föreslå lämpliga ändringar.

Om kommissionen anser det lämpligt får den göra en sådan utvärdering och föreslå lämpliga ändringar innan denna femårsperiod har löpt ut.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den 24 juli 2002.

BILAGA

Oförändrat

**TEKNISKA RIKTLINJER FÖR DET
EUROPEISKA FoTU-PROGRAMMET FÖR KOL OCH STÅL
UNDER PERIODEN 2002–2007**

1. Inledning

De i rådet församlade medlemsstaterna i Europeiska kol- och stål gemenskapen (EKSG) har till Europeiska gemenskapen överfört tillgångarna i EKSG, som kommer att avvecklas när fördraget löper ut den 23 juli 2002. De har åt Europeiska kommissionen anförtrott uppgiften att använda dessa tillgångar för att fullgöra Europeiska kol- och stål gemenskapens rättsliga skyldigheter och har enats om att tillgångarna skall förvaltas i enlighet med deras instruktioner på ett sådant sätt att man fullföljer denna uppgift och skapar resurser för att finansiera en fortsatt forskning inom branscher med anknytning till kol- och stålsektorerna.

Medlemsstaterna i Europeiska kol- och stål gemenskapen (EKSG) har till Europeiska gemenskapen överfört tillgångarna i EKSG, som kommer att avvecklas när fördraget löper ut den 23 juli 2002. Europeiska kommissionen åtar sig uppgiften att använda dessa tillgångar för att fullgöra Europeiska kol- och stål gemenskapens rättsliga skyldigheter och tillgångarna skall förvaltas med målsättningen att man fullföljer denna uppgift och skapar resurser för att finansiera en fortsatt forskning inom branscher med anknytning till kol- och stålsektorerna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Programmet

Oförändrat

2.1 Mål

Ett europeiskt program för forskning och teknisk utveckling (FoTU) avseende kol och stål (hädanefter kallat programmet) upprättas, inom ramen för en hållbar utveckling, som en fortsättning på EKSG:s FoTU-program för kol och stål. Syftet med programmet är att främja konkurrenskraften för gemenskapens kol- och stålindustri. Programmet skall vara förenligt med Europeiska unionens vetenskapliga, tekniska och politiska mål och komplettera den verksamhet som bedrivs i medlemsstaterna och inom ramen för de befintliga gemenskapsprogrammen, till exempel ramprogrammet. Ambitionen är att samordna dessa program och se till att de kompletterar och stärker varandra samt att främja informationsutbyte mellan projekt som finansieras genom programmet och liknande projekt som finansieras genom ramprogrammet.

2.2 Grundläggande principer

Inom ramen för programmet beviljas ekonomiska medel till forsknings-, pilot- och demonstrationsprojekt och stöds samarbete mellan olika projekt, forskningscentrum och universitet. Dessutom ges bidrag till stödåtgärder samt till stödjande och förberedande verksamhet.

Programmet omfattar produktionsprocesser, produkthantering och produkters egenskaper (inklusive bruksegenskaper), miljöförbättringar och arbetarskydd inom kol- och stålindustrin.

Definitioner av "kol" och "stål" återfinns i tillägg A. De anknyter till definitionerna i EKSG-fördraget men har omarbetats för att tillgodose behovet av att bevara konkurrenskraften inom gemenskapens kol- och stålindustri och vidgats till att omfatta produkter som kan förbättra konkurrenskraften. Dessa definitioner kan ändras i fall detta kan förväntas förbättra konkurrenskraften ytterligare.

2.3 Omfattning

I riktlinjerna anges programmets struktur och hur det skall förvaltas, dess vetenskapliga och tekniska innehåll och prioriteringar som komplement till andra program samt villkoren för deltagande.

I riktlinjerna återfinns under punkt 4.1 en ansökningsomgång för programmet samt i tillägg B och C programmets vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska prioriteringar. Alla förändringar av tilläggen B och C måste följa det förfarande som anges i punkt 3.1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2.4 Deltagande

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer kan delta i programmet och ansöka om ekonomiskt bidrag, förutsatt dels att de avser att utföra en FoTU-verksamhet eller att ge ett betydande bidrag till denna, dels att de är etablerade inom en EKSG-medlemsstats territorium när EKSG-fördraget löper ut, eller inom en ny EG-medlemsstats territorium på de villkor som anges i artikel 8 i beslutet av företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om de finansiella följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla.

2.4.1 Deltagare från kandidatländerna

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer från kandidatländerna har rätt att delta utan att få något ekonomiskt bidrag från programmet. Dessa villkor håller på att omarbetas för att få dem att överensstämma med villkoren i de relevanta Europaavtalen och de tillhörande tilläggsprotokollen samt i besluten av respektive associeringsråd.

2.4.2 Deltagare från tredje land

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer från tredje land har rätt att delta på projektbasis utan att få något ekonomiskt bidrag från programmet, om det är i Europeiska gemenskapens intresse.

2.5 Tillåtna projekt, stödåtgärder och annan verksamhet

Forsknings-, pilot- och demonstrationsprojekt, stödåtgärder samt stödjande och förberedande verksamhet kan finansieras genom programmet.

Ett forskningsprojekt skall innefatta undersökande eller experimentell verksamhet som leder till ny kunskap i syfte att lättare nå specifika praktiska mål, till exempel utveckling av nya produkter, produktionsprocesser eller tjänster.

Ett pilotprojekt kännetecknas av uppbyggnad, drift och utveckling av en anläggning eller en betydande del av en anläggning i lämplig skala med användning av komponenter i passande storlek i syfte att verifiera tillämpbarheten av teoretiska och experimentella resultat och/eller höja tillförlitligheten i de tekniska och ekonomiska uppgifter som behövs för att gå vidare till en demonstrationsfas eller i vissa fall till den industriella och/eller kommersiella fasen.

Ett demonstrationsprojekt kännetecknas av uppbyggnad och/eller drift av en anläggning i industriell skala, eller en betydande del av en sådan anläggning, som möjliggör insamling av de tekniska och ekonomiska uppgifter som behövs för att gå vidare till industriellt och/eller kommersiellt teknikutnyttjande med minsta möjliga risk.

Alla företag, forskningsinstitut och fysiska personer kan delta i programmet och ansöka om ekonomiskt bidrag, förutsatt dels att de avser att utföra en FoTU-verksamhet eller att ge ett betydande bidrag till denna, dels att de är etablerade inom en EKSG-medlemsstats territorium när EKSG-fördraget löper ut, eller inom en ny EG-medlemsstats territorium på de villkor som anges i artikel 7 i rådets beslut [...] om nödvändiga bestämmelser för genomförandet av protokollet till Nicefördraget om de ekonomiska följderna av att EKSG-fördraget upphör att gälla och om Kol- och stålforskningsfonden.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Stödåtgärder kan handla om att främja användning av ny kunskap, samordna projekt, sprida resultat, eller främja utbildning och rörlighet hos forskare i samband med projekt som finansieras av programmet.

Stödjande och förberedande verksamhet är sådan verksamhet som bidrar till en sund och effektiv förvaltning av programmet, till exempel den återkommande övervakning och utvärdering som beskrivs i punkt 5, eller aktiviteter som syftar till att studera och bygga nätverk med liknande projekt som finansieras genom programmet eller ramprogrammet.

3. **Programmets förvaltning**

Programmet förvaltas av kommissionen. En expertgrupp och två rådgivande grupper inrättas för att bistå kommissionen:

- a) Kol- och stålexpertgruppen beskrivs i punkt 3.1.
- b) Den rådgivande gruppen för kol och den rådgivande gruppen för stål beskrivs i punkt 3.2.

3.1 *Kol- och stålexpertgruppen*

Kommissionen bistås av en expertgrupp, kallad kol- och stålexpertgruppen, sammansatt av företrädare för medlemsstaternas förvaltningar och med kommissionens företrädare som ordförande.

Expertgruppen ger kommissionen råd när det gäller

- a) fördelningen av ekonomiska medel,
- b) planeringen av den övervakning och utvärdering av programmet som beskrivs i punkt 5,
- c) aktualisering av tilläggen B och C till riktlinjerna,
- d) andra frågor som rör programmet.

Kommissionen förser expertgruppen med övergripande information om programmet och om hur de finansierade FoTU-projekten fortskrider samt om deras uppmätta eller uppskattade effekt.

3.2 *Grupperna för teknisk rådgivning*

Den rådgivande gruppen för kol (hädanefter kallad kolgruppen) och den rådgivande gruppen för stål (hädanefter kallad stålgruppen) är grupper för teknisk rådgivning som är oberoende av varandra och inrättade för att bistå kommissionen. För FoTU-verksamhet med anknytning till kol och stål skall respektive grupp

- a) ge råd när det gäller programmets övergripande utveckling, inbegripet informationspaket och utarbetande av kommande riktlinjer,
- b) bidra till att upprätthålla en konsekvent hållning och undvika överlappning med andra FoTU-program på gemenskapsnivå och nationell nivå,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) medverka vid utarbetandet av riktlinjer för övervakning av FoTU-projekt,
- d) ge råd när det gäller det arbete som utförs i enskilda projekt,
- e) ge råd när det gäller att slå fast prioriteringar för programmet,
- f) ge råd när det gäller utarbetande av en handbok för utvärdering och urval av FoTU-projekt,
- g) ge råd när det gäller utvärderingen av förslag till FoTU-projekt,
- h) ge råd när det gäller andra åtgärder om detta begärs av kommissionen.

Varje rådgivande grupp består av högst 30 ledamöter som utnämns av kommissionen till personlig tjänstgöring under den tid dessa riktlinjer gäller. Utnämningar kan återkallas. Kommissionen överväger förslag till utnämningar som mottagits på ett (eller flera) av följande sätt: på förslag från medlemsstaterna, på förslag från de organisationer som nämns i punkt 3.2.1 och 3.2.2, eller i en ansökan om att föras upp på förteckningen över tänkbara ledamöter.

Ledamöterna bör vara verksamma inom det berörda området och förstå betydelsen av industriella prioriteringar. Inom varje rådgivande grupp bör man se till att få en väl avvägd och ändamålsenlig sakkunskap och största möjliga geografiska representation. Målsättningen är att varje berört land skall företrädas av minst en ledamot.

Vid de rådgivande gruppernas möten innehas ordförandeskapet av kommissionen, som också står för sekretariatet. Vid behov kan ordföranden begära omröstning bland ledamöterna, varvid varje ledamot har en röst. När så är lämpligt kan ordföranden bjuda in ytterligare experter att delta i möten.

De båda rådgivande grupperna kan vid behov hålla gemensamma möten, till exempel för att ge råd i frågor som berör båda sektorerna.

3.2.1 Den rådgivande gruppen för kol

För den period som omfattas av dessa riktlinjer är kolgruppen sammansatt på följande sätt:

Ledamöter	Maximalt antal
a) Från kolproducenter eller därmed förknippade forskningscentrum	8
b) Från organisationer som företräder kolproducenter på gemenskapsnivå	2
c) Från kolanvändare eller därmed förknippade forskningscentrum	8
d) Från organisationer som företräder kolanvändare på gemenskapsnivå	2
e) Från organisationer som företräder arbetarna	2
f) Från organisationer som företräder leverantörer av utrustning	<u>2</u>
	24

Ledamöterna bör ha en bred kompetens och personlig sakkunskap inom ett eller flera av följande områden: kolbrytning och kolanvändning, miljö och samhällsfrågor.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3.2.2 Den rådgivande gruppen för stål

För den period som omfattas av dessa riktlinjer är stålgruppen sammansatt på följande sätt:

Ledamöter	Maximalt antal
a) Från stålindustrier/riksförbund eller därmed förknippade forskningscentrum	21
b) Från organisationer som företräder stålproducenter på gemenskapsnivå	2
c) Från organisationer som företräder arbetarna	2
d) Från organisationer som företräder förädlingsindustrier eller stålanvändare	<u>5</u>
	30

Ledamöterna bör ha en bred kompetens och personlig sakkunskap inom ett eller flera av följande områden: råmaterial, järnframställning, stålframställning, kontinuerlig gjutning, varm- och kallvalsning, slutbearbetning och ytbehandling av stål, utveckling av stålsorter och -produkter, tillämpningar och egenskaper för stål, miljö- och samhällsfrågor.

4. Programmets genomförande

4.1 Ansökningsomgång

Under perioden 2002-2007 är den 15 september sista dagen för inlämnande av anbud för utvärdering under det aktuella året.

Kommissionen utarbetar och offentliggör ett informationspaket som ger sökande och berörda parter information om hur programmet fungerar och som innehåller villkor för deltagande och för administration av förslag och projekt, ansökningsblanketter, regler för inlämnande av förslag, standardkontrakt, tillåtna kostnader, högsta möjliga bidragsbelopp samt betalningsvillkor.

Ansökningar måste lämnas till kommissionen i enlighet med reglerna i informationspaketet, som på begäran kan erhållas från kommissionen.

De projekt som föreslås måste röra framställning eller bearbetning av kol, järn eller stål, eller kol- eller stålprodukters egenskaper, tillverkning eller användning. De vetenskaplig-tekniska och socioekonomiska prioriteringarna för FoTU avseende kol respektive stål, under den period som omfattas av dessa riktlinjer, återfinns i tillägg B respektive C.

4.2 Förslagens innehåll

Varje förslag måste innehålla en ingående beskrivning av det föreslagna projektet och ge fullständig information om projektets mål, partnerskap med angivande av varje partners roll, ledningsstruktur, förväntade resultat och utsikter för deras praktiska tillämpning samt uppskattning av förväntade industriella, ekonomiska, sociala och miljömässiga vinster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Den föreslagna totalkostnaden och delkostnaderna bör vara realistiska och motsvara de verkliga kostnaderna, och projektet bör förväntas ge hög nytta i förhållande till de insatta medlen.

4.3 Utvärdering och urval av förslag

Kommissionen ansvarar för att förslagen utvärderas på ett konfidentiellt, rättvist och opartiskt sätt.

Kommissionen kommer att utarbeta och offentliggöra en handbok för utvärdering och urval av förslag avseende FoTU-projekt (enligt punkt 3.2 f.).

Utvärderingen kommer att utföras under kommissionens ansvar och samordning på följande sätt:

1. Efter det att förslagen har tagits emot, registrerats och varit föremål för en behörighetskontroll, utvärderar kommissionen dem med hjälp av den berörda gruppen för teknisk rådgivning och oberoende experter för att sedan rangordna dem.
2. Kommissionen upprättar en förteckning över godkända förslag.
3. Kommissionen rådfrågar den berörda rådgivande gruppen och expertgruppen enligt punkt 3.1.
4. Kommissionen beslutar om urvalet av projekt och tilldelningen av medel.

Kommissionen inrättar tekniska grupper som bistår kommissionen vid övervakningen av forskningsprojekt och -verksamheter.

4.4 Kontrakt

Kontrakt skall upprättas för projekt som valts ut enligt kriterierna i punkt 4.3. Kontrakten bygger på de standardkontrakt som utarbetats av kommissionen och anpassas vid behov till de olika aktuella verksamheterna.

I kontrakten fastställs det ekonomiska bidraget från programmet på grundval av de tillåtna kostnaderna samt villkoren för kostnadsredovisning, bokslut och revision.

4.5 Ekonomiskt bidrag till projekt

Programmet baseras på FoTU-kontrakt med kostnadsdelning. Det sammanlagda ekonomiska bidraget inklusive annan offentlig tilläggsfinansiering skall vara förenligt med tillämpliga regler för statligt stöd i gällande föreskrifter.

Det sammanlagda ekonomiska bidraget, uttryckt som en procentandel av de tillåtna kostnaderna enligt punkt 4.6, får inte överstiga följande värden:

ÄNDRAT FÖRSLAG

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) För forskningsprojekt: upp till 60 %
- b) För pilot- och demonstrationsprojekt: upp till 40 %
- c) För stödåtgärder, stödjande och förberedande verksamhet: upp till 100 %.

4.6 Tillåtna kostnader

Tillåtna kostnader omfattar endast faktiska kostnader som uppstår i samband med arbete som utförts i enlighet med kontraktet. Huvudparten, associerade parter och underentreprenörer kan inte kräva ersättning för budgeterade eller kommersiella kostnader. De tillåtna kostnaderna delas in i fyra kostnadskategorier enligt vad som anges nedan.

4.6.1 Utrustning

Inköpt eller hyrd utrustning, som kan relateras direkt till projektet, får tas upp som en direkt kostnad. De tillåtna kostnaderna för hyrd utrustning får inte överskrida de tillåtna kostnaderna för inköp av utrustningen.

4.6.2 Personal

På projektet får endast debiteras kostnader för arbetstimmar som faktiskt lagts ned av vetenskaplig personal, personal under forskarutbildning och teknisk personal samt arbetare som är direkt anställda av huvudparten. För alla övriga personalkostnader, exempelvis stipendier, krävs ett skriftligt förhandsgodkännande av kommissionen. All debiterad arbetstid måste redovisas och bestrykas.

4.6.3 Driftskostnader

Driftskostnaderna omfattar medverkan från tredje part, kostnader för resor och uppehälle för tillåten personal som arbetar i projektet samt övriga driftskostnader, vilka endast omfattar kostnader för

- a) råmaterial,
- b) mindre förbrukningsartiklar,
- c) förbrukningsmaterial,
- d) energi (direkt förbrukad för projektet),
- e) underhåll och reparation av utrustning som endast används i projektet,
- f) transport av utrustning och produkter som används i projektet,
- g) modifiering och ombyggnad av befintlig utrustning i den mån det behövs för att genomföra projektet på ett riktigt sätt,
- h) datortjänster,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- i) hyra av utrustning som används inom projektet,
- j) diverse analyser,
- k) speciella undersökningar och prov.

4.6.4 Indirekta kostnader

Alla övriga utgifter (allmänna omkostnader) som kan uppstå i samband med projektet och som inte har specificerats i ovanstående kategorier täcks av en klumpsumma på 30 % av de tillåtna personalkostnaderna.

4.7 Teknisk rapportering

Huvudparten är rapporteringsskyldig för varje kontrakt som ingås med kommissionen.

För FoTU-projekt skall tekniska rapporter lämnas en gång per halvår. I dessa rapporter skall de tekniska framstegen dokumenteras. Efter arbetets slut skall en slutrapport lämnas in, med en utvärdering av resultatens utnyttjande och av effekterna. Kommissionen kommer att offentliggöra denna rapport i sin helhet eller i sammanfattning beroende på FoTU-projektets strategiska betydelse. Beslutet tas av kommissionen, vid behov efter samråd med den berörda rådgivande gruppen. Slutrapporter om stödåtgärder kan komma att offentliggöras, i de fall detta anses lämpligt.

5. Årliga granskningar, övervakning och utvärdering av programmet

Kommissionen genomför en årlig granskning av programmets aktiviteter och av hur FoTU-verksamheten fortskrider. Den rapport som innehåller den årliga granskningen överlämnas till expertgruppen.

En övervakning av programmet genomförs och kommer att innefatta en bedömning av de förväntade vinsterna. En rapport om övervakningen skall vara klar i slutet av 2006 och kommer att överlämnas till de rådgivande grupperna, expertgruppen och rådet.

En utvärdering av programmet genomförs vid slutförandet av de projekt som finansieras inom den period som omfattas av dessa riktlinjer. Dessutom görs en utvärdering av FoTU-projektens nytta för samhället och för den berörda sektorn. Utvärderingsrapporten kommer att publiceras.

Kommissionen fastställer ramarna för den årliga granskningen, övervakningen och utvärderingen. När det gäller de två senare bistås kommissionen av den expertgrupp som avses i punkt 3.1. Både övervakning och utvärdering utförs av en panel med högt kvalificerade experter som utnämns av kommissionen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

6. Övergångsbestämmelser

Kommissionen sörjer för en smidig övergång från EKSG:s FoTU-program till det nya programmet. EKSG-kontrakt som fortfarande gäller efter EKSG-fördragets upphörande förvaltas av kommissionen i enlighet med bestämmelserna i respektive kontrakt i syfte att harmonisera förvaltningen av EKSG-kontrakt och programmets kontrakt.

Tillägg A

Oförändrat

Europeiska FoTU-programmet för kol och stål

Definition av begreppen "kol" och "stål"

1. Kol

- a) Stenkol
- b) Stenkolsbriketter
- c) Koks och halvkoks framställt ur stenkol
- d) Brunkol
- e) Brunkolsbriketter
- f) Koks och halvkoks framställt ur brunkol

Termen "stenkol" omfattar de högvärdiga kolsorterna och de lågvärdiga kolsorterna i kategori "A" (eller subbituminösa kol) i det internationella kodifieringssystem för kol som utarbetats av FN:s ekonomiska kommission för Europa ⁽¹⁾. Termen "brunkol" omfattar de lågvärdiga kolsorterna i kategori "C" (ortoligniter) och i kategori "B" (metalniter) enligt samma system. När det gäller brunkol skall programmet inte tillämpas för tillverkning av briketter och halvkoks, utan endast för utnyttjande av brunkol för elproduktion eller kombinerad produktion av värme och elektricitet.

Termen "stenkol" omfattar de högvärdiga kolsorterna och de lågvärdiga kolsorterna i kategori "A" (eller subbituminösa kol) i det internationella kodifieringssystem för kol som utarbetats av FN:s ekonomiska kommission för Europa. Termen "brunkol" omfattar de lågvärdiga kolsorterna i kategori "C" (ortoligniter) och i kategori "B" (metalniter) enligt samma system. När det gäller brunkol skall programmet inte tillämpas för tillverkning av briketter och halvkoks, utan endast för utnyttjande av brunkol för elproduktion eller kombinerad produktion av värme och elektricitet.

2. Järn och stål

Oförändrat

- a) Råmaterial för järn- och ståltillverkning, till exempel järnmalm, järnsvamp och järnskrot.
- b) Tackjärn (inklusive het metall) och ferrolegeringar.
- c) Obearbetade produkter och halvfabrikat av järn, handelsstål eller specialstål (inklusive produkter som skall återvinnas eller omvalsas), till exempel flytande stål som gjuts genom kontinuerlig gjutning eller på annat sätt, och halvfabrikat, till exempel blooms, billets, slabs, stänger och band.

⁽¹⁾ International Codification System for Medium and High Rank Coals (1988), International Classification of In Seam Coals (1998) and International Codification System for Low Rank Coals Utilisation (1999).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- d) Varmbearbetade produkter av järn, handelsstål eller specialstål (produkter med eller utan beläggning, exklusive gjutgods, smidesgods och pulverprodukter av stål), till exempel räls, järnspont, profiler, stänger, valstråd, plåt och universalplåt, band och formatplåt och runda eller fyrkantiga rör.
- e) Färdiga produkter av järn, handelsstål eller specialstål (med eller utan beläggning), till exempel kallvalsad plåt och band och elektroplåt.
- f) Delvis bearbetade produkter som kan ge en förbättrad konkurrenskraft för ovannämnda stålprodukter, till exempel rörformiga produkter, dragna produkter, höggångsprodukter, kallvalsade och kallbearbetade produkter.

Tillägg B

Oförändrat

Europeiska FoTU-programmet för kol och stål

Vetenskaplig-tekniska och socioekonomiska prioriteringar för perioden 2002–2007

FoTU AVSEENDE KOL

Forskning och teknisk utveckling är ett viktigt verktyg för att ge stöd åt gemenskapens energimål när det gäller tillgången på konkurrenskraftigt kol som används på ett miljövänligt sätt. Kolmarknadens allt större internationella omfattning och de globala problem den står inför innebär dessutom att Europeiska unionen måste ta en ledande roll för att lösa problem när det gäller modern teknik, säkerhet i gruvor och miljöskydd på ett globalt plan, och att åstadkomma den kunskapsöverföring som krävs för fortsatta tekniska framsteg, förbättrade arbetsförhållanden (hälsa och säkerhet) och miljöskydd. Prioriterade områden för kolforskning finns angivna nedan.

1. Förbättra konkurrenskraften för gemenskapens kol

Den huvudsakliga målsättningen är att sänka gruvornas totala produktionskostnader, höja produkternas kvalitet och sänka kostnaderna för kolanvändning. Forskningsprojekten omfattar hela produktionskedjan för kol:

- a) Modern teknik för prospektering av koltillgångar.
- b) Integrerad planering av gruvdrift.
- c) Högeffektiva, högautomatiserade metoder för ortdrivning och utvinning som är anpassade till de europeiska stenkolsfyndigheternas speciella geologi.
- d) Lämplig stödteknik.
- e) Transportsystem.
- f) Tjänster inom energiförsörjning, kommunikation och information, kraftöverföring, övervaknings- och processkontrollsystem.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

g) Metoder för kolbearbetning, inriktade mot konsumtionsmarknadernas behov.

h) Kolomvandling.

i) Kolförbränning.

En annan målsättning med forskningsprojekten är att göra vetenskapliga och tekniska framsteg som leder till förbättrad kunskap om kolfyndigheternas egenskaper och hur de kan kontrolleras med avseende på tryck, gasutsläpp, explosionsrisk, ventilation och alla andra faktorer som påverkar gruvdriften. Forskningsprojekt med dessa syften måste ha utsikter att ge resultat som på kort eller medellång sikt kan tillämpas på en betydande del av gemenskapens produktion.

1.1 Prioriteringar

Projekt som prioriteras är sådana som syftar till

a) integrering av enskilda tekniska lösningar i system och metoder samt utveckling av integrerade utvinningsmetoder,

b) betydande minskningar av produktionskostnaden,

c) större gruvssäkerhet och ökade miljövinster.

2. Hälsa och säkerhet i gruvor

Den eftersträlvade utveckling som beskrivits ovan måste kompletteras med lämpliga åtgärder inom gruvssäkerhet, gaskontroll, ventilation och luftkonditionering. De förhållanden som råder vid arbete under jord nödvändiggör också särskilda förbättringar när det gäller arbetarskydd.

3. Effektivt skydd av miljön och förbättring av kolets användning som en ren energikälla

Forskningsprojekt med detta mål försöker genom en integrerad strategi för utsläpp minimera påverkan från gemenskapens gruvdrift och kolanvändning på atmosfären, vattnet och marken. Med tanke på att gemenskapens kolindustri genomgår en ständig omstrukturering bör forskningen också inriktas på att minimera miljöpåverkan från gruvor som skall stängas.

3.1 Prioriteringar

Projekt som prioriteras är sådana som syftar till

a) minskade utsläpp av växthusgaser, i synnerhet metan, från kolfyndigheter,

b) återdeponering i gruvor av gruvavfall, flygaska och restprodukter från avsvavling, tillsammans med annat avfall där detta är lämpligt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- c) sanering av avfallshögar och industriell användning av restprodukter från kolproduktion och kolanvändning,
- d) skydd av grundvatten och rening av dräneringsvatten från gruvor,
- e) minskad miljöpåverkan från anläggningar som huvudsakligen använder stenkol och brunkol från gemenskapen,
- f) skydd av anläggningar ovan jord mot kortsiktiga och långsiktiga effekter av sättningar i marken,
- g) minskade utsläpp från kolanvändning.

4. Hantering av beroendet av extern energiförsörjning

Forskningsprojekt med detta mål rör utsikterna till långsiktig energiförsörjning och handlar om att höja värdet, när det gäller ekonomi, energi och miljöaspekter, av koltillgångar som inte kan utvinna ekonomiskt med konventionella gruvsdriftsmetoder. Projektet omfattar studier, utarbetande av strategier, grundforskning och tillämpad forskning samt utprovning av innovativa metoder som ger möjlighet till uppvärdering av gemenskapens koltillgångar. Företräde ges åt projekt som integrerar komplementära metoder, till exempel adsorption av metan och koldioxid, metanutvinning i kolbädd och förgasning av kol under jord.

Tillägg C

Oförändrat

Europeiska FoTU-programmet för kol och stål

Vetenskaplig-tekniska och socioekonomiska prioriteringar för perioden 2002–2007

FoTU AVSEENDE STÅL

Mot bakgrund av det övergripande målet att öka konkurrenskraften och bidra till en hållbar utveckling är FoTU främst inriktad på att åstadkomma en lönsam, ren och säker framställning av stål och stålprodukter som kännetecknas av allt bättre egenskaper, ökad ändamålsenlighet, ökad uppskattning bland konsumenter, längre livstid och enkel återvinning eller återanvändning.

1. Nya och förbättrade metoder för framställning och bearbetning av stål

FoTU bör syfta till att förbättra processerna för stålframställning för att ge produkterna en högre kvalitet och öka produktiviteten. Minskning av utsläpp, energiförbrukning och miljöpåverkan och mer effektivt råvaruutnyttjande och resursbevarande bör ingå som en väsentlig del av utvecklingen. Följande områden bör uppmärksammas:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) Processer för reduktion av järnmalm.
- b) Processer för järnframställning.
- c) Ljusbågsugnsprocesser.
- d) Processer för stålframställning.
- e) Sekundära metallurgiska metoder.
- f) Kontinuerlig gjutning och metoder för "near net shape"-gjutning med eller utan direktvalsning.
- g) Metoder för valsning, ytbehandling och beläggning.
- h) Varm- och kallvalsningsmetoder, betnings- och ytbehandlingsprocesser.
- i) Processinstrumentering, -kontroll och -automatisering.
- j) Produktionslinjers underhåll och tillförlitlighet.

2. Utveckling och användning av stål

När det gäller stålanvändning är FoTU nödvändig för att kunna tillmötesgå krav från framtida stålanvändare och skapa nya marknadsmöjligheter. Följande områden bör uppmärksammas:

- a) Nya stålsorter för krävande tillämpningar.
- b) Stålsorter med goda mekaniska egenskaper vid låga och höga temperaturer, exempelvis när det gäller hållfasthet och seghet, utmattning, slitage, plastisk deformation, korrosion och motståndskraft mot sprickbildning.
- c) Förlängd livstid, i synnerhet genom förbättrad motståndskraft mot hetta och korrosion hos stål och stålstrukturer.
- d) Stål innehållande kompositmaterial och sandwichkonstruktioner.
- e) Simuleringsmodeller som kan användas för prognoser om mikrostrukturer och mekaniska egenskaper.
- f) Konstruktionssäkerhet och formgivningsmetoder, i synnerhet när det gäller bränder och jordbävningar.
- g) Metoder för formning, svetsning och förening av stål och andra material.
- h) Standardiserade metoder för testning och utvärdering.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Resursbevarande och förbättring av arbetsförhållanden

Både inom stålframställning och stålanvändning bör resursbevarande, miljöskydd och säkerhetsfrågor ingå som väsentliga delar av FoTU-verksamheten. Följande områden bör uppmärksammas:

- a) Metoder för återvinning av gammalt stål från olika källor samt klassificering av stålskrot.
  - b) Stålsorter och formgivning av sammansatta konstruktioner som underlättar återvinning av stålskrot och omvandling till användbart stål.
  - c) Kontroll och skydd av miljön på och runt arbetsplatsen.
  - d) Återställande av platser för stålverk.
  - e) Förbättrade arbetsförhållanden och höjd livskvalitet på arbetsplatsen.
  - f) Ergonomiska metoder.
  - g) Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
  - h) Minskad exponering för utsläpp under arbetet.
-

Förslag till Europaparlamentets och rådet direktiv om ändring av direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg

(2001/C 180 E/05)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 840 slutlig — 2000/0336(COD)

(Framlagt av kommissionen den 18 december 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med kompressionständning för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

(4) Direktiv 97/68/EG gällde ursprungligen bara vissa förbränningsmotorer med kompressionständning. I skäl 5 i ingressen till direktivet anges dock att direktivets tillämpningsområde kan utsträckas till att även omfatta bensinmotorer.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

(5) Utsläppen från små motorer med gnisttändning (bensinmotorer) i olika maskintyper bidrar i hög grad till dagens och förväntade luftkvalitetsproblem, särskilt när det gäller regional ozonbildning.

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget, och

(6) Att det finns tekniska möjligheter att reducera utsläppen från sådana motorer avsevärt visas av den stränga reglering som redan införts i USA.

av följande skäl:

(7) Avsaknaden av EU-lagstiftning öppnar vägen för import av motorer med ur miljösynpunkt omodern teknik, vilket kan äventyra uppnåendet av luftkvalitetsmålen i unionen. Det innebär också att medlemsstaterna kan införa nationell lagstiftning på området, vilket kan leda till att handelshinder uppstår.

(1) Syftet med programmet Auto-Oil II var att få fram kostnadseffektiva sätt att uppfylla gemenskapens luftkvalitetsmål. Kommissionen konstaterade i sitt meddelande om översynen av programmet ⁽¹⁾ att det behövs ytterligare åtgärder, särskilt beträffande ozonhalter och partikelutsläpp. Under det arbete med de nationella utsläppstaken som bedrivits på senare tid har det visat sig att det behövs ytterligare åtgärder för att de luftkvalitetsmål som gemenskapslagstiftningen uppställer skall kunna uppfyllas.

(8) Direktiv 97/68/EG är i hög utsträckning enhetligt med motsvarande amerikansk lagstiftning, och fortsatt enhetlighet är till fördel för både industrin och miljön.

(2) Stränga normer för utsläpp från vägfordon har införts stegvis, och det föreligger redan beslut om de skall skärpas ytterligare. Föroreningarna från mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg kommer därigenom att få en relativt sett större betydelse.

(9) Den europeiska industrin behöver viss tid på sig för att uppfylla normerna; detta gäller särskilt de tillverkare som ännu inte är etablerade på världsmarknaden.

(3) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG ⁽²⁾ införs gränsvärden för utsläpp från motorer

(10) I direktiv 97/68/EG införs bestämmelserna för förbränningsmotorer med kompressionständning i två steg; i den amerikanska lagstiftningen införs bestämmelserna för förbränningsmotorer med gnisttändning i två steg. Det hade varit möjligt att införa EU-bestämmelserna i ett steg, men området hade då förblivit oreglerat i ytterligare 4–5 år, och en marknad för motorer med högre utsläpp hade då uppstått.

⁽¹⁾ KOM(2000) 626 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s.1.

- (11) En viktig del av steg II i de amerikanska bestämmelserna är ett system med omfördelning, sparande och handel med utsläpps rättigheter. Systemet innebär att en tillverkare kan kompensera för motorfamiljer vars utsläpp överstiger gränsvärdena med motorfamiljer vars utsläpp understiger gränsvärdena om genomsnittet för alla sålda motorer understiger normen, att saldon kan överföras från ett år till ett annat samt att en tillverkare kan köpa och sälja saldon. Särskilt omfördelnings- och sparandeprinciperna är viktiga när det gäller att göra EU-lagstiftningen enhetlig med den amerikanska. Direktivet innehåller ett motsvarande frivilligt omfördelnings- och sparandesystem.
- (12) Något omfördelnings- och sparandesystem har aldrig tidigare använts i gemenskapslagstiftningen för detta område. Vissa administrativa skillnader mellan EU och USA som skapar viss osäkerhet kring detaljerna i systemet. Kommissionen kommer att se över systemets detaljer och vid behov lägga fram förslag om ändring innan direktivet är tänkt att träda i kraft.
- (13) De bestämmelser i direktiv 97/68/EG som gäller kommittéförfarandet bör anpassas till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebehovigheter⁽¹⁾.
- (14) Direktiv 97/68/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 97/68/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall följande strecksatser införas:

- 'utbytesmotor': nybyggd motor avsedd att ersätta en motor i en maskin, tillhandahållen endast för detta ändamål,
- 'handhållen motor': motor som uppfyller minst ett av följande krav:
- Motorn skall användas i utrustning som bärs av operatören under hela arbetet.
  - Motorn skall användas i utrustning som manövreras i flera olika positioner, t.ex. upp och ner och sidledes, under arbetet.
  - Motorn skall användas i utrustning där hela enheten (motor och utrustning) har en torrsvikt på under 20 kg och det är fråga om något av följande:

- Operatören skall under hela arbetet stödja eller bära utrustningen.
- Operatören skall under hela arbetet stödja eller attitydreglera utrustningen.
- Motorn skall användas i en generator eller en pump.

- 'icke handhållen motor': motor som inte är handhållen,
- 'utsläppsbeständighetsperiod': (Emission Durability Period, EDP) det antal timmar som anges i tillägg 4 till bilaga IV och som används vid bestämning av försämringsfaktorn,
- 'tillverkare av små motorfamiljer med gnisttändning': tillverkare som tillverkar sammanlagt högst 5 000 motorer i en och samma klass,
- 'små tillverkare av motorer med gnisttändning': tillverkare som tillverkar sammanlagt högst 25 000 motorer."

2. I artikel 3 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 4:

"4. Tillverkare av förbränningsmotorer med gnisttändning med en effekt på högst 19 kW får under steg II i stället använda sig av det alternativa förfarande för typgodkännande som anges i bilaga XII till detta direktiv."

3. Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

- Punkt 2 skall ändras på följande sätt:
  - I första meningen skall orden "bilaga VI" ersättas med orden "bilaga VII".
  - I andra meningen skall orden "bilaga VII" ersättas med orden "bilaga VIII".
- Punkt 4 skall ändras på följande sätt:
  - I a skall orden "bilaga VIII" ersättas med orden "bilaga IX".
  - I b skall orden "bilaga IX" ersättas med orden "bilaga X".
- I punkt 5 skall orden "bilaga X" ersättas med orden "bilaga XI".

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

d) En ny punkt med följande lydelse skall läggas till som punkt 6:

”6. När det gäller tillverkare som valt att använda det typgodkännandeförfarande som anges i bilaga XII skall bestämmelserna i avsnitt 8–10 i den bilagan tillämpas i stället för punkterna 1,2 och 4 i denna artikel.”

4. I artikel 6 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 5:

”5. När det gäller tillverkare som valt att använda det omfördelnings- och sparandeförfarande som anges i bilaga XII skall bestämmelserna i avsnitt 10 i den bilagan tillämpas i stället för punkterna 3 och 4 i denna artikel.”

5. I artikel 7 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till som punkt 3:

”3. Typgodkännanden enligt direktiv 88/77/EEG, som överensstämmer med kraven för nivåerna A, B1, B2 eller C enligt artikel 2 och bilaga I punkt 6.2.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG⁽¹⁾, och, där detta är tillämpligt, den godkännandemärkning som hör samman med dem, skall godkännas för steg II enligt artikel 9.3 i det här direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 44, 16.2.2000, s. 1.”

6. I artikel 8.5 skall första meningen ersättas med följande:

”Tillverkaren eller dennes ombud i gemenskapen skall på begäran snarast tillhandahålla den ansvariga godkännandemyndigheten de upplysningar om köpare och identifikationsnummer som myndigheten behöver för att kontrollera identifikationsnumren för de motorer som rapporterats i enlighet med artikel 6.3 eller bilaga XII avsnitt 10.”

7. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

a) Rubriken ”Tidtabell” skall ersättas med rubriken ”Tidtabell för förbränningsmotorer med kompressionständning”;

b) I punkt 1 skall orden ”bilaga VI” ersättas med orden ”bilaga VII”;

c) Punkt 2 skall ändras på följande sätt:

i) Orden ”bilaga VI” skall ersättas med orden ”bilaga VII”.

ii) Orden ”avsnitt 4.2.1 i bilaga I” skall ersättas med orden ”punkt 4.1.2.1 i bilaga I”.

d) Punkt 3 skall ändras på följande sätt:

i) Orden ”bilaga VI” skall ersättas med orden ”bilaga VII”.

ii) Orden ”avsnitt 4.2.3 i bilaga I” skall ersättas med orden ”punkt 4.1.2.3 i bilaga I”.

e) I punkt 4 första stycket skall ordet ”nya” utgå.

8. En ny artikel med följande innehåll skall införas som artikel 9a:

”Artikel 9a

Tidtabell för förbränningsmotorer med gnisttändning

1. KLASSINDELNING

I detta direktiv delas förbränningsmotorer med gnisttändning in i följande klasser:

Huvudklass S: små motorer med en nettoeffekt på ≤ 19 kW.

Huvudklass S delas in i två kategorier:

H: motorer avsedda för handhållna maskiner, och

N: motorer avsedda för icke handhållna maskiner.

Klass/kategori	Cylindervolym (cm ³)
Handhållna motorer	
Klass SH:1	< 20
Klass SH:2	≥ 20 till < 50
Klass SH:3	≥ 50
Icke handhållna motorer	
Klass SN:1	< 66
Klass SN:2	≥ 66 < 100
Klass SN:3	≥ 100 < 225
Klass SN:4	≥ 225

2. BEVILJANDE AV TYPGODKÄNNANDEN

Efter den ... får ingen medlemsstat vägra att bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj med gnisttändning eller att utfärda det dokument som beskrivs i bilaga VII, och får inte heller införa några andra typgodkännandekrav avseende luftförorenande utsläpp för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg, om motorn uppfyller de krav som specificeras i det här direktivet vad gäller utsläpp av gasformiga föroreningar.

3. TYPGODKÄNNANDE, STEG I

Medlemsstaterna skall bara bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj eller utfärda det dokument som beskrivs i bilaga (VI), eller bevilja något annat typgodkännande för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg där motorn i maskinen installerats mer än (18) månader efter det att detta direktiv trätt i kraft, om motorn uppfyller kraven i det här direktivet och dess utsläpp av gasformiga föroreningar uppfyller de gränsvärden som anges i tabellen i punkt 4.2.2.1 i bilaga I.

4. TYPGODKÄNNANDE, STEG II

Medlemsstaterna skall bara bevilja typgodkännande för en motortyp eller motorfamilj eller utfärda det dokument som beskrivs i bilaga (VI), eller bevilja något annat typgodkännande för mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg där motorn installeras

efter den 1 augusti 2004 om motorn tillhör klass SN:1 eller SN:2,

efter den 1 augusti 2006 om motorn tillhör klass SN:4,

efter den 1 augusti 2008 om motorn tillhör klass SH:1, SH:2 eller SN:3,

efter den 1 augusti 2010 om motorn tillhör klass SH:3,

om motorn uppfyller kraven i det här direktivet och dess utsläpp av gasformiga föroreningar uppfyller de gränsvärden som anges i tabellen i punkt 4.2.2.2 i bilaga I.

5. UTSLÄPPANDE PÅ MARKNADEN

MOTORPRODUKTIONS DATUM

Med undantag för maskiner och motorer som skall exporteras till tredje land skall medlemsstaterna sex månader efter de datum som anges i punkterna 3 och 4 för respektive motorkategori tillåta att nya motorer släpps ut på marknaden, oavsett om de är monterade i en maskin eller inte, endast om de uppfyller kraven i detta direktiv.

Medlemsstaterna får emellertid, vad gäller motorer som tillverkats före de datum som anges i punkterna 3 och 4, skjuta upp tidpunkten med två år för varje kategori."

9. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Kraven i artikel 8.1 och 8.2, artikel 9.4 och artikel 9a.5 skall inte gälla

— motorer som skall användas av försvaret,

— motorer som undantas i enlighet med punkterna 1a och 2."

b) En ny artikel med följande innehåll skall införas som artikel 1a:

"1a. En utbytesmotor skall uppfylla de gränsvärden som den motor den ersätter skulle uppfylla när den ursprungligen släpptes ut på marknaden.

Texten 'Utbytesmotor' skall då finnas på en märkskylt på motorn eller anges i instruktionsboken."

c) Två nya punkter med följande lydelse skall införas som punkterna 3 och 4:

"3. Tillämpningen av kraven i artikel 9a.4 skall skjutas upp tre år när det gäller små motortillverkare.

4. När det gäller tillverkare av små motorfamiljer skall i stället för kraven i artikel 9a.4 motsvarande steg I-krav tillämpas på de klasser för vilka tillverkaren kan visa att årsproduktionen understiger 5 000 enheter."

10. Artiklarna 14 och 15 skall ersättas med följande:

*"Artikel 14***Anpassning till den tekniska utvecklingen**

Utom när det gäller avsnitt 1, punkterna 2.1–8 och avsnitt 4 i bilaga I skall de ändringar som måste göras för att anpassa detta direktiv till den tekniska utvecklingen antas av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 15.2.

*Artikel 15***Kommittéförfaranden**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättas enligt artikel 13 i rådets direktiv 70/156/EEG⁽¹⁾, bestående av företrädare för medlemsstaterna och med kommissionens företrädare som ordförande.

2. När det hänvisas till denna artikel skall det föreskrivande förfarande som anges i artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG⁽²⁾ tillämpas med beaktande av artikel 7 i samma beslut (artikel 8 om det är fråga om ett medbeslutandeförfarande).

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

⁽¹⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23."

11. Följande innehållsförteckning över bilagorna skall införas:

"Innehållsförteckning

BILAGA I: RÄCKVIDD, DEFINITIONER . . .

BILAGA II: MALL FÖR TEKNISK INFORMATION

Tillägg 1: Väsentliga egenskaper hos (huvud)motorn

Tillägg 2: Väsentliga egenskaper hos motorfamiljen

Tillägg 3: Väsentliga egenskaper hos motortypen inom familjen

BILAGA III: PROVNINGSFÖRFARANDE FÖR FÖRBRÄNNINGS-MOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING

Tillägg 1: Mät- och provtagningsförfaranden

Tillägg 2: Kalibrering av analysinstrumenten

Tillägg 3: Resultatutvärdering och beräkningar

BILAGA IV: PROVNINGSFÖRFARANDE FÖR FÖRBRÄNNINGS-MOTORER MED GNISTTÄNDNING

Tillägg 1: Mät- och provtagningsförfaranden

Tillägg 2: Kalibrering av analysinstrumenten

Tillägg 3: Resultatutvärdering och beräkningar

Tillägg 4: Försämringsfaktorer

BILAGA V: TEKNISKA EGENSKAPER HOS DET REFERENSBRÄNSLE SOM SKALL ANVÄNDAS FÖR GODKÄNNANDEPROV OCH FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONENS ÖVERENSSTÄMMELSE

BILAGA VI: ANALYS- OCH PROVTAGNINGSSYSTEM

BILAGA VII: INTYG OM TYPGODKÄNNANDE

Tillägg 1: Provningsresultat för förbränningsmotorer med kompressionstäändning

Tillägg 2: Provningsresultat för förbränningsmotorer med gnisttäändning

Tillägg 3: Komponenter och kringutrustning som skall vara installerade under motoreffektsprovet

BILAGA VIII: NUMRERINGSSYSTEM FÖR INTYG OM GODKÄNNANDE

BILAGA IX: FÖRTECKNING ÖVER TYPGODKÄNNANDEN AV MOTORER/MOTORFAMILJER

BILAGA X: FÖRTECKNING ÖVER TILLVERKADE MOTORER

BILAGA XI: DATABLAD ÖVER TYPGODKÄNDA MOTORER

BILAGA XII: FÖRFARANDE FÖR DET FRIVILLIGA OMFÖRDELNING- OCH SPARANDESYSTEMET"

12. Bilagorna skall ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den . . . De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

1. Bilaga 1 skall ändras på följande sätt:

a) Avsnitt 1 första meningen skall ersättas med följande:

"Det här direktivet gäller motorer som installeras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg och hjälpmotorer som monteras i fordon avsedda för passagerar- eller godstransport på väg."

b) Punkt 1 A första stycket skall ersättas med följande:

"A. De skall vara avsedda eller lämpade för att röra sig eller flyttas på marken, på eller utanför väg, och ha antingen

- a) en förbränningsmotor med kompressionständning med en nettoeffekt enligt 2.4 på över 18 kW men högst 560 kW ⁽⁴⁾ och som drivs vid varierande varvtal, i motsats till konstant varvtal.

Maskiner vilkas motorer . . .

(ändras ej)

— . . .

— mobila kranar,

eller

- b) en förbränningsmotor med kompressionständning avsedd för bevattningspumpar eller generatoraggregat och som drivs med varierande belastning.

Maskiner vars motorer omfattas av denna definition är till exempel följande (uppräkningslistan är inte uttömmande):

— gaskompressorer,

— generatoraggregat för varierande belastning, inbegripet kylaggregat och svetsaggregat,

— bevattningspumpar,

— utrustning för skötsel av gräsmattor, flismaskiner, snöröjningsutrustning, sopmaskiner.

eller

- c) en bensindriven förbränningsmotor med gnistständning med en nettoeffekt enligt 2.4 på högst 19 kW.

Maskiner vars motorer omfattas av denna definition är till exempel följande (uppräkningslistan är inte uttömmande):

— gräsklippare,

— motorsågar,

— generatorer,

— vattenpumpar,

— häcksaxar.

Direktivet gäller inte

B. fartyg,

C. järnvägslok,

D. luftfartyg,

- E. fritidsfordon,
- F. generatoraggregat med förbränningsmotor med kompressionständning enligt steg I och steg II till den 31 december 2006.”
- c) Avsnitt 2 skall ändras på följande sätt:
- I första meningen i fotnot 2 i punkt 2.4 skall följande ord läggas till sist i meningen:
”om inte sådan kringutrustning utgör en del av motorn (se vidare tillägg 3 till bilaga VII).”
  - En ny strecksats med följande lydelse skall införas i punkt 2.8:
”— För motorer som testas genom testcykel G1 skall mellanvarvtalet vara 85 % av högsta nominella varvtalet (se vidare punkt 3.5.1.2 i bilaga IV).”
  - Nya punkter med följande lydelse skall införas:
    - ”2.9 'justerbar parameter': fysiskt justerbar anordning, system eller komponent i konstruktionen som kan påverka utsläppen eller motorns prestanda under utsläppsprovning eller normal användning.
    - 2.10 'efterbehandling': när avgaserna leds genom en anordning eller ett system avsett att på kemisk eller fysisk väg förändra avgaserna innan de släpps ut i atmosfären.
    - 2.11 'förbränningsmotor med gnistständning': förbränningsmotor som fungerar enligt gnistständningsprincipen.
    - 2.12 'extern utsläppskontrollanordning': anordning som känner av motorns driftsparametrar i syfte att justera utsläppskontrollsystemets funktion.
    - 2.13 'utsläppskontrollsystem': anordning, system eller komponent i konstruktionen som kontrollerar eller reducerar utsläppen.
    - 2.14 'bränslesystem': komponenter som har att göra med bränslets dosering eller blandning.
    - 2.15 'hjälpmotor': motor installerad i eller på ett motorfordon, men som inte har att göra med framdrivningen av fordonet.”
  - Punkt 2.9 skall betecknas 2.16, och punkterna 2.9.1–2.9.3 skall betecknas respektive 2.16.1–2.16.3.
- d) Avsnitt 3 skall ändras på följande sätt:
- Punkt 3.1 skall ersättas med följande:
”3.1 Förbränningsmotorer med kompressionständning som godkänts enligt detta direktiv skall vara märkta med”
  - Punkt 3.1.3 skall ändras på följande sätt:
Orden ”bilaga VII” skall ersättas med orden ”bilaga VIII”.
  - En ny punkt med följande lydelse skall införas som punkt 3.2:
”3.2 Förbränningsmotorer med gnistständning som godkänts enligt detta direktiv skall vara märkta med
    - 3.2.1 motortillverkarens varumärke eller handelsnamn,
    - 3.2.2 EG-typgodkännandenumret enligt bilaga VIII,
    - 3.2.3 godkännandenumret för omfördelningsförfarandet, om motorn ingår i ett omfördelningsförfarande enligt bilaga XII.”
  - Punkterna 3.2–3.6 betecknas respektive 3.3–3.7.
  - I punkt 3.7 skall orden ”bilaga VI” ersättas med orden ”bilaga VII”.

e) Avsnitt 4 skall ändras på följande sätt:

- En ny rubrik med följande lydelse skall införas: "4.1 Förbränningsmotorer med kompressionständning"
- Punkt 4.1 skall betecknas 4.1.1.
- Punkt 4.2 skall betecknas 4.1.2 och ändras på följande sätt: orden "bilaga V" skall ersättas med orden "bilaga VI".
- Punkt 4.2.1 skall betecknas 4.1.2.1. Punkt 4.2.2 skall betecknas 4.1.2.2, och hänvisningen till 4.2.1 skall ersättas med en hänvisning till 4.1.2.1. Punkt 4.2.3 och 4.2.4 skall betecknas 4.1.2.3 respektive 4.1.2.4.

f) En ny punkt med följande lydelse skall införas som 4.2:

"4.2 Förbränningsmotorer med gnistständning

4.2.1 Allmänt

De komponenter som kan påverka utsläppen av gasformiga föroreningar skall vara så utformade, konstruerade och monterade att motorn vid normal användning uppfyller kraven i detta direktiv, trots de vibrationer den kan utsättas för.

De tekniska åtgärder som vidtagits av tillverkaren måste säkerställa att ovan nämnda utsläpp effektivt begränsas i enlighet med detta direktiv under fordonets hela normala livslängd och vid normal användning enligt tillägg 4 till bilaga IV.

4.2.2 Specifikationer angående utsläpp av föroreningar

Utsläppen av gasformiga ämnen från en motor som lämnats till provning skall mätas med de metoder som beskrivs i bilaga VI (med eventuella anordningar för efterbehandling).

Andra system eller analysatorer får användas om de ger resultat som motsvarar följande referenssystem:

- för gasformiga utsläpp som mäts i utspädda avgaser: det system som visas i figur 2 i bilaga VI.
- för gasformiga utsläpp som mäts i utspädda avgaser i ett system med fullflödesutspädning: det system som visas i figur 3 i bilaga VI.

4.2.2.1 Utsläppen av kolmonoxid, kolväten, kväveoxider och summan av kolväten och kväveoxider får inte för steg I överstiga de mängder som anges i följande tabell:

Steg I

Klass	Kolmonoxid (CO) (g/kWh)	Kolväten (HC) (g/kWh)	Kväveoxider (NO _x) (g/kWh)	Summan av kolväten och kväveoxider (g/kWh)
				HC + NO _x
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

4.2.2.2 Utsläppen av kolmonoxid och summan av kolväten och kväveoxider får inte för steg II överstiga de mängder som anges i följande tabell:

Steg II

Klass	Kolmonoxid (CO) (g/kWh)	Summan av kolväten och kväveoxider (g/kWh)
		HC + NO _x
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

NO_x-utsläppen för samtliga motorklasser får inte överstiga 10 g/kWh.

4.2.2.3 Utan hinder av definitionen av handhållna motorer i artikel 2 i detta direktiv får tvåtaktsmotorer i snöslungor uppfylla normerna för SH:1, SH:2 och SH:3."

g) Punkterna 6.3–6.9 skall ersättas med följande:

"6.3 Cylindervolymen per cylinder skall ligga mellan 85 % och 100 % av den största cylindervolymen i motorfamiljen.

6.4 Inloppssystem

6.5 Bränsle:

- diesel
- bensin

6.6 Förbränningsrummets typ och utformning

6.7 Ventiler och kanaler – konfiguration, storlek och antal

6.8 Bränslesystem:

för diesel

- pumpinsprutare
- radpump
- fördelarpump
- ensamt pumpelement
- enhetsinsprutare

för bensin

- förgasare
- indirekt insprutning
- direktinsprutning

6.9 Diverse funktioner

- avgasåtercirkulation
- vatteninsprutning/emulsion
- luftinsprutning

- laddluftkylning
- tändsystem (kompression eller gnista)

6.10 Avgasefterbehandling

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) Texten i tabellen i tillägg 2 skall ändras på följande sätt:

På tredje och sjätte raden skall orden "Bränslemängd per slag (mm^3)" ersättas med följande:

"För dieselmotorer – Bränslemängd per slag (mm^3)"

För bensinmotorer – Bränsleflöde (g/h)"

b) Tillägg 3 skall ändras på följande sätt:

— Rubriken till avsnitt 3 skall ersättas med följande: "Bränsleförsörjning – dieselmotorer"

— Ett nytt avsnitt med följande lydelse skall införas:

"4. Bränsleförsörjning – bensinmotorer

4.1 Förgasare

4.1.1 Fabrikat: ...

4.1.2 Typ: ...

4.2 Insprutning i insugningskanalen: en- eller flerpunkts

4.2.1 Fabrikat: ...

4.2.2 Typ: ...

4.3 Direktinsprutning

4.3.1 Fabrikat: ...

4.3.2 Typ: ...

4.4 Bränsleflöde (g/h) och luft/bränsleförhållande vid nominellt varvtal och full gas"

— Avsnitt 4 skall betecknas avsnitt 5 och följande punkt skall läggas till:

"5.3 System för variabla ventiltider (insug/avgas)

5.3.1 Typ: kontinuerligt eller tvålages: ...

5.3.2 Variationsområde för kamvinkeln: ..."

— Ett nytt avsnitt med följande lydelse skall införas:

"6. Kanalkonfiguration

6.1 Position, storlek och antal"

— Ett nytt avsnitt med följande lydelse skall införas:

"7. Tändningssystem

7.1 Tändspole

7.1.1 Fabrikat: ...

7.1.2 Typ: ...

7.1.3 Antal: ...

- 7.2 Tändstift
  - 7.2.1 Fabrikat: ...
  - 7.2.2 Typ: ...
- 7.3 Magnet
  - 7.3.1 Fabrikat: ...
  - 7.3.2 Typ: ...
- 7.4 Tändinställning
  - 7.4.1 Fast tändförställning i förhållande till övre dödpunkt (vevaxelgrader): ...
  - 7.4.2 Tändförställningskurva (om förekommer): ..."

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

a) Bilagans rubrik skall ersättas med följande:

"Provningsförfarande för förbränningsmotorer med kompressionständning"

b) Punkt 2.7 skall ändras på följande sätt:

Orden "bilaga VI" skall ersättas med orden "bilaga VII" och orden "bilaga IV" med orden "bilaga V".

c) Punkt 3.6 skall ändras på följande sätt:

— Punkterna 3.6.1 och 3.6.1.1 skall ändras på följande sätt:

"3.6.1 Provcykel för maskiner i enlighet med avsnitt 1 i bilaga I:

3.6.1.1 Följande 8-stegscykel ⁽¹⁾ skall följas av specifikation A för maskiner i dynamometerdrift i provmotorn:

⁽¹⁾ Identisk med cykel C1 i utkastet till ISO-standard 8178-4."

— En ny punkt med följande lydelse skall införas som punkt 3.6.1.2:

"3.6.1.2 Följande 5-stegscykel ⁽¹⁾ skall följas av specifikation b) av maskiner i dynamometerdrift i provmotorn:

Provsteg	Motorvarvtal	Belastning %	Viktningfaktor
1	Nominellt	100	0,05
2	Nominellt	75	0,25
3	Nominellt	50	0,3
4	Nominellt	25	0,3
5	Nominellt	10	0,1

Belastningen anges i procent av det vridmoment som motsvarar högsta kontinuerliga effektuttag, definierat som den högsta effekt som kan tas ut under en sekvens med varierande effektuttag som kan köras ett obegränsat antal timmar per år mellan angivna serviceintervall, under angivna förhållanden och om servicen utförs enligt tillverkarens anvisningar ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Identisk med cykel D2 i ISO-standard 8168-4:1996(E).

⁽²⁾ Begreppet högsta kontinuerliga effektuttag illustreras bättre i figur 2 i ISO-standard 8528-1:1993(E)."

— Punkt 3.6.3 skall ändras på följande sätt:

”3.6.3 Provsekvens

Provsekvensen påbörjas. Provet skall för varje provcykel genomföras i den stigande stegordning som anges ovan.

Under varje steg i respektive provcykel . . .”

d) Tillägg 1 avsnitt 1 skall ändras på följande sätt:

I avsnitt 1 och punkt 1.4.3 skall orden ”bilaga V” ersättas med orden ”bilaga VI”.

4. En ny bilaga med följande innehåll skall införas:

”BILAGA IV

PROVNINGSFÖRFARANDE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISSTÄNDNING

1. INLEDNING

1.1 I denna bilaga beskrivs metoden för att fastställa utsläppen av gasformiga föroreningar från motorer.

1.2 Provet skall genomföras med motorn monterad i provbänk och ansluten till en dynamometer.

2. PROVNINGSVILLKOR

2.1 Provningsvillkor

Den absoluta temperaturen (T_a) hos motorns inloppsluft uttryckt i Kelvin och det torra atmosfärtrycket (p_s) uttryckt i kPa skall mätas och parametern f_a skall bestämmas med hjälp av följande formler:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right) \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,7}$$

2.1.1 Provets giltighet

För att ett prov skall godkännas skall parametern f_a vara sådan att:

$$0,96 \leq f_a \leq 1,06$$

2.1.2 Motorer med laddluftkylning

Kylmedlets och laddluftens temperatur skall registreras.

2.2 Luftinloppssystem

Provmotorn skall vara utrustad med ett luftinloppssystem som ger en strypning av luftintaget som ligger inom 10 % av tillverkarens övre gräns, med ett rent luftfilter och vid de driftsförhållanden som enligt tillverkarens specifikationer ger maximalt luftflöde vid respektive tillämpning.

För små motorer (cylindervolym < 1 000 cm³) skall ett system som är representativt för motorn användas.

2.3 Avgassystem

Provmotorn skall vara utrustad med ett avgassystem med ett avgasmottryck som ligger inom 10 % av den övre gräns som angivits av tillverkaren för de driftsförhållanden som ger den maximala angivna effekten vid respektive tillämpning.

För små motorer (cylindervolym < 1 000 cm³) skall ett system som är representativt för motorn användas.

2.4 Kylsystem

Det använda motorkylsystemet skall ha tillräcklig kapacitet för att hålla motorn vid den normala drifttemperatur som föreskrivits av tillverkaren. Detta gäller enheter som måste monteras av för effektmätningen, t.ex. en kylfläkt som måste demonteras för att vevaxeln skall bli åtkomlig.

2.5 Smörjolja

Motortillverkarens anvisningar för motorn och avsedd användning skall följas. Tillverkaren skall använda smörjmedel som motsvarar vad som finns att tillgå på marknaden.

Uppgifter om den smörjolja som används skall registreras i punkt 1.2 i tillägg 2 till bilaga VII och presenteras tillsammans med provningsresultaten.

2.6 Justerbara förgasare

Vid provning av motorer utrustade med förgasare som kan justeras i begränsad utsträckning skall motorn provas vid justeringens båda ändlägen.

2.7 Provbränsle

Bränslet skall vara det referensbränsle som anges i bilaga V.

Referensbränslets oktantal och täthet skall registreras i punkt 1.1.1 i tillägg 2 till bilaga VII.

Vid provning av tvåtaktsmotorer skall tillverkarens anvisningar beträffande bränsle/olja blandning följas. Andelen olja i bränsle/olja blandningen och blandningens täthet skall registreras i punkt 1.1.4 i tillägg 2 till bilaga VII.

2.8 Dynamometerinställning

Grunden för utsläppsmätning är okorrigerad bromsad effekt. Kringutrustning och tillbehör som är monterade på motorn och som behövs enbart för maskinens drift skall demonteras före provningen. Utom i de fall där sådan kringutrustning är en del av motorn (t.ex. kylfläkten på luftkylda motorer) skall den effekt som tas upp av sådan utrustning som inte demonteras beräknas för justering av dynamometern.

Inloppsstryppningen och avgasmottrycket skall anpassas (om motorn kan justeras i dessa avseenden) till tillverkarens övre gränser i enlighet med punkt 2.2 och 2.3. De maximala vridmomentvärdena vid de angivna provvarvtalen skall fastställas genom experiment för att beräkna vridmomentvärdena vid vart och ett av de angivna provstegen. För motorer som inte är utformade för att köras vid olika varvtal på en vridmomentkurva vid full belastning, skall det maximala vridmomentet vid provvarvtalen anges av tillverkaren. Motorers inställning vid varje provsteg skall beräknas med hjälp av följande formel:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

där betyder

S dynamometerinställning i kW

P_M maximal uppmätt eller angiven effekt i kW vid provvarvtalet under provförhållandena (se tillägg 2 till bilaga VII)

P_{AE} angiven total effekt i kW som tas upp av hjälpanordningar som monterats för provningen men som inte krävs enligt tillägg 3 till bilaga VII

L det procentuella vridmoment som anges i anvisningarna för provningssteget

Om kvoten är

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

får värdet P_{AE} kontrolleras av den tekniska myndighet som beviljar typgodkännandet.

3. PROVETS GENOMFÖRANDE

3.1 Installation av mätutrustningen

Instrument och provtagningssonder installeras på föreskrivet sätt. Om ett system med fullflödesutspädning används för utspädning av avgaserna skall utloppsroret anslutas till systemet.

3.2 Start av utspädningssystemet och motorn

Utspädningssystemet och motorn skall startas och värmas upp tills samtliga temperaturer och tryck har stabiliserats vid full belastning och nominellt varvtal (punkt 3.5.2).

3.3 Justering av utspädningsfaktorn

Det totala utspädningsfaktorn skall inte vara mindre än fyra.

I system med kontroll av koncentrationen av CO₂ eller NO_x skall CO₂- eller NO_x-halten mätas vid början och slutet av varje prov. Bakgrundskoncentrationen av CO₂ eller NO_x i utspädningsluften före och efter provet får skilja sig åt med högst 100 ppm respektive 5 ppm.

Om ett system för analys av utspädda avgaser används skall de relevanta bakgrundskoncentrationerna bestämmas genom provtagning av utspädningsluften i en provsäck över hela provsekvensen.

Den kontinuerliga bakgrundskoncentrationen (ej i säck) får fastställas som genomsnittet av minst tre värden som mäts vid olika tidpunkter vid början, vid slutet och vid en tidpunkt nära mitten av cykeln. På tillverkarens begäran får bakgrundsmätningarna uteslutas.

3.4 Kontroll av analysatorerna

Utsläppsanalysatorernas nollpunkt och mätområde skall ställas in och spännas.

3.5 Provcykel

3.5.1 Specification c) för maskiner i enlighet med avsnitt 1 i bilaga I:

Nedan anges för respektive maskintyp vilken provcykel som skall användas när provmotorn körs i dynamometer:

cykel D ⁽¹⁾: generatoraggregat som körs med varierande belastning

cykel G1: icke handhållen utrustning som körs med mellanvarvtal

cykel G2: icke handhållen utrustning som körs med nominellt varvtal

cykel G3: handhållen utrustning som körs med nominellt varvtal

3.5.1.1 Provsteg och viktningsfaktorer

Cykel D										
Provsteg	1	2	3	4	5					
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal				Varvtal för låg tomgång
Belastning (*) %	100	75	50	25	10					
Viktningsfaktor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1					

⁽¹⁾ Identisk med cykel D2 i ISO-standard 8168-4:1996(E).

Cykel G1

Provsteg						1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %						100	75	50	25	10	0
Viktningfaktor						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Cykel G2

Provsteg	1	2	3	4	5						6
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %	100	75	50	25	10						0
Viktningfaktor	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Cykel G3

Provsteg	1										2
Motorvarvtal	Nominellt varvtal					Mellanvarvtal					Varvtal för låg tomgång
Belastning %	100										0
Viktningfaktor	0,85 (**)										0,15 (**)

(*) Belastningen anges i procent av det vridmoment som motsvarar högsta kontinuerliga effektuttag, definierat som den högsta effekt som kan tas ut under en sekvens med varierande effektuttag som kan köras ett obegränsat antal timmar per år mellan angivna serviceintervaller, under angivna förhållanden och om servicen utförs enligt tillverkarens anvisningar. Begreppet högsta kontinuerliga effektuttag illustreras bättre i figur 2 i ISO-standard 8528-1:1993(E).

(**) För fas 4 får 0,90 och 0,10 användas i stället för 0,85 respektive 0,15.

3.5.1.2 Definitioner

Provstegens längd är tiden mellan den tidpunkt då föregående stegs varvtal eller vridmoment lämnas, eller konditioneringsfasen, och påföljande provstegs början, inbegripet den tid under vilken varvtalet eller vridmomentet ändras och stabiliseringstiden i början av varje provsteg.

Det nominella varvtalet är det varvtal då den nominella effekten uppnås enligt tillverkarens uppgifter.

Mellanvarvtalet är 85 % av det maximala nominella varvtalet för motorer som provas i testcykel G1.

3.5.1.3 Val av testcykel

Om motorns huvudsakliga användningsområde är känt väljs testcykel i enlighet med exemplen i punkt 3.5.1.4. Om så inte är fallet väljs testcykel med utgångspunkt i motorspecifikationerna.

3.5.1.4 Exempel (listan är inte uttömmande)

Typexempel för:

Cykel D:

Generatoraggregat för varierande belastning (t.ex. på fartyg eller tåg, dock inte aggregat avsedda för framdrivning), kylaggregat, svetsaggregat

Gaskompressorer

Cykel G1:

Åkgräsklippare (fram- eller bakmonterad motor)

Fordon för golfbanor

Sopmaskiner för gräsmattor

Rotor- eller cylinderklippare avsedda att skötas av bredvidgående

Snöröjningsutrustning

Avfallskvarnar

Cykel G2:

Portabla generatoraggregat, pumpar, svetsaggregat och luftkompressorer

Även redskap för gräsmatte- och trädgårdsskötsel som fungerar vid nominellt varvtal kan omfattas

Cykel G3:

Blåsare

Motorsågar

Kantskärare

Portabla sågverk

Rotorplogar

Apparater för spridning

Trädtrimmare

Vakuumutrustning

3.5.2 Konditionering av motorn

Varmkörning av motorn och systemet skall ske vid maximalt varvtal och vridmoment för stabilisering av motorparametrarna i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

Observera: Konditioneringsperioden bör även förhindra att mätningen påverkas av rester i avgassystemet från tidigare prov. En stabiliseringsperiod mellan provpunkterna krävs också för att minimera påverkan mellan punkterna.

3.5.3 Provsekvens

Provcyklerna G1, G2 och G3 skall göras i stigande stegordning. När enbart koncentrationen av gasformiga utsläpp i avgaserna skall mätas skall provtagningstiden för varje provsteg vara minst 180 sekunder. Koncentrationen av gasformiga utsläpp i avgaserna skall mätas och registreras under de sista 120 sekunder av provtagningstiden. Vid varje mätpunkt skall provsteglängden vara tillräcklig lång för att motortemperaturen skall stabiliseras före provtagningen. Provsteglängden skall registreras och rapporteras.

a) Motorer som dynamometerprovas med varvtalskontroll:

Under varje steg i provcykeln efter den inledande omställningsperioden skall det angivna varvtalet ligga inom det största värdet av $\pm 1\%$ av det nominella varvtalet eller $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, utom vid låg tomgång som skall ligga inom de toleranser som angivits av tillverkaren. Det angivna vridmomentet skall hållas på en sådan nivå att genomsnittet för den period under vilken mätningarna görs ligger inom $\pm 2\%$ av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet.

b) Motorer som dynamometerprovas med belastningskontroll:

Under varje steg i provcykeln efter den inledande omställningsperioden skall det angivna varvtalet ligga inom det största värdet av $\pm 2\%$ av det nominella varvtalet eller $\pm 3 \text{ min}^{-1}$ men skall alltid hållas inom $\pm 5\%$, utom vid låg tomgång som skall ligga inom de toleranser som angivits av tillverkaren.

Under de steg i provcykeln där föreskrivet vridmoment är minst 50 % av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet skall det angivna genomsnittliga vridmomentet under datainsamlingsperioden hållas inom $\pm 5\%$ av föreskrivet vridmoment. Under de steg i provcykeln där föreskrivet vridmoment är under 50 % av det maximala vridmomentet vid provvarvtalet skall det angivna genomsnittliga vridmomentet under datainsamlingsperioden hållas inom $\pm 10\%$ av föreskrivet vridmoment eller, om denna siffra är högre, $\pm 0,27 \text{ Nm}$.

3.5.4 Analysatorreaktion

Analysatorernas utslag skall registreras på en linjeskrivare eller mätas med ett motsvarande system för datainsamling, och avgaserna skall passera analysatorerna åtminstone under de sista tre minuterna av varje steg. Om provtagning i säck tillämpas för mätningen av utspädd CO och CO₂ (se punkt 1.4.4 i tillägg 1), skall ett prov samlas i säcken under de sista tre minuterna i varje steg, och säckprovet skall analyseras och registreras.

3.5.5 Motorförhållanden

Motorns varvtal och belastning, inloppsluftens temperatur och bränsleflödet skall vid varje steg mätas så snart motorn har stabiliserats. Eventuella ytterligare uppgifter som krävs för beräkningen skall registreras (se punkterna 1.1 och 1.2 i tillägg 3).

3.6 Ny kontroll av analysatorerna

Efter utsläppsprovet används en nollställningsgas och samma spänngas som tidigare för en upprepning av kontrollen. Provet betraktas som godkänt om skillnaden mellan de båda mätresultaten understiger 2 %.

Tillägg 1

1. MÄT- OCH PROVTAAGNINGSFÖRFARANDEN

Gasformiga ämnen som släpps ut av motorn skall mätas med hjälp av de metoder som beskrivs i bilaga VI. Metoderna i bilaga VI beskriver de rekommenderade analysystemen för gasformiga utsläpp (punkt 1.1).

1.1 Dynamometerspecifikation

En motordynamometer med de egenskaper som krävs för att genomföra den provcykel som beskrivs i punkt 3.5.1 i bilaga IV skall användas. Utrustningen för mätning av vridmoment och varvtal skall möjliggöra mätning av vevaxelns effekt inom de angivna gränserna. Ytterligare beräkningar kan bli nödvändiga.

Mätutrustningens noggrannhet skall vara sådan att de maximala toleranser som anges i punkt 1.3 inte överskrids.

1.2 Bränsleflöde och totalt utspädd flöde

Bränsleflödesmätare med en noggrannhet enligt punkt 1.3 skall användas för att mäta det bränsleflöde som används för beräkningen av utsläppen (tillägg 3). Om ett system med fullflödesutspädning används skall de utspädda avgasernas totala flöde (G_{TOTW}) mätas med PDP eller CFV – punkt 1.2.1.2 i bilaga VI. Noggrannheten skall uppfylla kraven i punkt 2.2 i tillägg 2 till bilaga III.

1.3 Noggrannhet

Kalibreringen av samtliga mätinstrument skall göras i enlighet med nationella (internationella) standarder och uppfylla de krav som anges i tabell 2 och 3:

Tabell 2

Tillåtna instrumentavvikelser för motorparametrar

Nr	Punkt	Tillåten avvikelse
1	Motorvarvtal	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn
2	Vridmoment	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn
3	Bränsleförbrukninga (a)	$\pm 2\%$ av maxvärdet för motorn
4	Luftförbrukninga (a)	Det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 1\%$ av maxvärdet för motorn

(a) Beräkningarna av avgasutsläpp enligt detta direktiv grundar sig i vissa fall på olika mät- eller beräkningsmetoder. P.g.a. begränsade totala toleranser för beräkningen av avgasutsläpp måste de tillåtna värdena för vissa punkter när de används i de relevanta ekvationerna vara mindre än de tillåtna toleranserna i ISO 3046-3.

Tabell 3

Tillåtna instrumentavvikelser för andra väsentliga parametrar

Nr	Punkt	Tillåten avvikelse
1	Temperaturer ≤ 600 K	± 2 K absolutvärde
2	Temperaturer ≥ 600 K	$\pm 1\%$ av avläst värde
3	Avgastryck	$\pm 0,2$ kPa absolutvärde
4	Undertryck i insugningsgrenröret	$\pm 0,05$ kPa absolutvärde
5	Atmosfärtryck	$\pm 0,1$ kPa absolutvärde
6	Övriga tryck	$\pm 0,1$ kPa absolutvärde
7	Relativ luftfuktighet	$\pm 3\%$ absolutvärde
8	Absolut luftfuktighet	$\pm 5\%$ av avläst värde
9	Luftflödets utspädning	$\pm 2\%$ av avläst värde
10	Utspätt avgasflöde	$\pm 2\%$ av avläst värde

1.4 Bestämning av gasformiga ämnen

1.4.1 Allmänna analysatorspecifikationer

Analysatorerna skall ha ett mätområde som är lämpligt för den noggrannhet som krävs vid mätning av koncentrationerna av ämnen i avgaserna (punkt 1.4.1.1). Analysatorerna bör användas på ett sådant sätt att den uppmätta koncentrationen ligger mellan 15 % och 100 % av fullt skalutslag.

Om det fulla skalvärdet är 155 ppm (eller ppm C) eller lägre eller om avläsningsystem (datorer, datainsamlare) som ger tillräcklig noggrannhet och avläsningsnoggrannhet under 15 % av fullt skalutslag används, kan även koncentrationer under 15 % av fullt skalutslag godtas. I sådana fall skall ytterligare kalibreringar göras för att säkerställa kalibreringskurvornas noggrannhet – punkt 1.5.5.2 i tillägg 2.

Utrustningens elektromagnetiska kompatibilitet (EMC) skall ligga på en sådan nivå att ytterligare fel minimeras.

1.4.1.1 Noggrannhet

Analysatorn får avvika från den nominella kalibreringspunkten med högst $\pm 2\%$ av avläst värde över hela mätområdet utom vid noll, och $\pm 0,3\%$ av hela mätområdet vid noll. Noggrannheten skall bedömas i enlighet med de kalibreringskrav som anges i punkt 1.3.

1.4.1.2 Reproducerbarhet

Reproducerbarheten skall vara sådan att 2,5 gånger standardavvikelsen vid tio upprepade reaktioner på en viss kalibrerings- eller spänngas inte är större än $\pm 1\%$ av koncentrationen vid fullt skalutslag för varje mätområde över 100 ppm (eller ppm C) som används eller $\pm 2\%$ av varje mätområde under 100 ppm (eller ppm C) som används.

1.4.1.3 Störningar

Analysatorns största utslagsvariation på nollställnings- och kalibrerings- eller spänngaser över en tio-sekundersperiod får inte överstiga 2% av fullt skalutslag för samtliga mätområden som används.

1.4.1.4 Nollpunktsavvikelse

Nollpunktsreaktion definieras som den genomsnittliga reaktionen, inklusive störningar, på en nollställningsgas under ett 30-sekundersintervall. Nollpunktsavvikelsen under en entimmesperiod skall vara mindre än 2% av fullt skalutslag för det lägsta mätområde som används.

1.4.1.5 Spännavvikelse

Spännreaktion definieras som den genomsnittliga reaktionen, inklusive störningar, på en spänngas under ett 30-sekundersintervall. Spännavvikelsen under en entimmesperiod skall vara mindre än 2% av fullt skalutslag för det lägsta mätområde som används.

1.4.2 Gastorkning

Avgaserna kan mätas våta eller torra. Torkanordningen (om sådan används) skall ha minimal inverkan på koncentrationen av de gaser som mäts. Kemiska torkare får inte användas för att avlägsna vatten från provet.

1.4.3 Analysatorer

I punkterna 1.4.3.1–1.4.3.5 beskrivs de mätprinciper som skall användas. En detaljerad beskrivning av mätsystemen finns i bilaga VI.

De gaser som skall mätas skall analyseras med hjälp av följande instrument. För icke-linjära analysatorer är det tillåtet att använda linjäritetskretsar.

1.4.3.1 Analys av kolmonoxid (CO)

Kolmonoxidanalysatorn skall vara av en typ som bygger på principen Non-Dispersive InfraRed (NDIR) absorption (icke-dispersiv infrarödabsorption).

1.4.3.2 Analys av koldioxid (CO₂)

Koldioxidanalysatorn skall vara av en typ som bygger på principen Non-Dispersive InfraRed (NDIR) absorption (icke-dispersiv infrarödabsorption).

1.4.3.3 Analys av oxygen (O₂)

Oxygenanalysen skall ske med paramagnetisk mätare, zirkoniumdioxid (ZrO₂) eller elektrokemisk sensor.

Observera: Zirkoniumdioxidsensorer rekommenderas inte vid höga HC- och CO-halter, t.ex. när det gäller snälställda förbränningsmotorer med gnisttändning. När elektrokemiska sensorer används skall CO₂- och NO_x-störningarna kompenseras.

1.4.3.4 Analys av kolväten (HC)

För direkt gasprovtagning skall kolväteanalysatorn vara av typen uppvärmd flamjoniseringsdetektor (HFID) med uppvärmning av detektorer, ventiler, rörledning etc., så att gasens temperatur hålls vid 463 K $\pm$ 10 K (190 °C $\pm$ 10 °C).

När proverna tas i utspädd gas skall kolväteanalysatorn antingen vara av typen uppvärmd flamjoniseringsdetektor (HFID) eller av typen flamjoniseringsdetektor (FID).

1.4.3.5 Analys av kväveoxider (NO_x)

Analysatorn för kväveoxider skall vara av typen kemiluminiscensdetektor (CLD) eller uppvärmd kemiluminiscensdetektor (HCLD) med NO₂/NO-omvandlare, om mätningen görs på torr bas. Om mätningen görs på våt bas skall en HCLD med omvandlare som hålls på en temperatur över 328 K (55 °C) användas, förutsatt att vattendämpningskontrollen (punkt 1.9.2.2 i tillägg 2 till bilaga III) utförts med tillfredsställande resultat. Provtagningsbanan skall för både CLD och HCLD ha en väggtemperatur på mellan 328 K och 473 K (55 °C – 200 °C) fram till omvandlaren (torr mätning) respektive analysatorn (våt mätning).

1.4.4 Provtagning av gasformiga utsläpp

Om avgasernas sammansättning påverkas av något system för efterbehandling av avgaser skall avgasprovet tas efter systemet.

Provtagningssonden bör placeras på den sida av ljuddämparen där trycket är som högst och så långt från avgasporten som möjligt. En blandningskammare kan installeras mellan ljuddämparens utlopp och sonden för att garantera att avgaserna blandas innan provet tas. Blandningskammarens inre volym skall vara minst tio gånger motorns cylindervolym, vara kubformad och ha ungefär samma höjd, bredd och djup. Blandningskammaren skall vara så liten som möjligt och skall installeras så nära motorn som möjligt. Avgasledningen från blandningskammaren eller ljuddämparen bör fortsätta minst 610 mm efter den punkt där sonden placerats och vara tillräckligt stor för att minimera mottrycket. Temperaturen på innerväggarna i blandningskammaren skall ligga över avgasernas daggpunkt, och en minimitemperatur på 338 K (65 °C) rekommenderas.

Alla komponenter får alternativt mätas direkt i utspädningstunneln eller genom provtagning i säck med påföljande mätning av koncentrationen i provtagnings säcken.

Tillägg 2

1. KALIBRERING AV ANALYSINSTRUMENTEN

1.1 Inledning

Varje analysator skall kalibreras så ofta som det är nödvändigt för att noggrannhetskraven i denna standard skall vara uppfyllda. I denna punkt beskrivs den kalibreringsmetod som skall användas för de analysatorer som anges i punkt 1.4.3 i tillägg 1.

1.2 Kalibreringsgaser

Lagringstidpunkten måste respekteras för samtliga kalibreringsgaser.

Den sista förbrukningsdag för kalibreringsgaserna som angivits av tillverkaren skall registreras.

1.2.1 Rena gaser

Den renhet som krävs hos gaserna fastställs genom de föroreningsgränser som anges nedan. Följande gaser måste vara tillgängliga vid genomförandet av provet:

— Renad kvävgas

(förorening ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, $\leq 0,1$ ppm NO)

— Renad syrgas

(renhet $> 99,5$ volymprocent O₂)

— Väteheliumblandning

(40 $\pm$ 2 % väte, resten helium);

förorening ≤ 1 ppm C, ≤ 400 ppm CO₂

— Renad syntetisk luft

(förorening ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂), $\leq 0,1$ ppm NO

(syrehalt 18–21 volymprocent)

1.2.2 Kalibrerings- och spänngaser

Blandningar av gaser med följande kemiska sammansättningar skall finnas tillgängliga:

- C_3H_8 och renad syntetisk luft (se punkt 1.2.1),
- CO och renad kvävgas,
- NO_x och renad kvävgas (mängden NO_2 i denna kalibreringsgas får inte överstiga 5 % av NO-halten),
- CO_2 och renad kvävgas,
- CH_4 renad syntetisk luft,
- C_2H_6 renad syntetisk luft.

Observera: Andra gaskombinationer är tillåtna under förutsättning att gaserna inte reagerar med varandra.

Den verkliga koncentrationen hos en kalibrerings- eller spänngas får inte avvika med mer än ± 2 % från det angivna värdet. Alla koncentrationer hos kalibreringsgas skall anges på volymbas (volymprocent eller volym-ppm).

De koncentrationer som används för kalibrering och spänn kan också erhållas med precisionsblandare (gasutspädare), i vilka utspädning sker med renad N_2 eller med renad syntetisk luft. Noggrannheten hos blandningsanordningen skall vara sådan att koncentrationerna hos de utspädda kalibreringsgaserna kan bestämmas med en noggrannhet på $\pm 1,5$ %. Noggrannhetskravet innebär att de primärgaser som ingår i blandningen måste vara kända med en noggrannhet av minst ± 1 %, och de måste kunna hänföras till nationella eller internationella gasnormer. Verifieringen skall utföras mellan 15 och 50 % av fullt skalutslag för varje kalibrering med blandare.

Blandaren kan också kontrolleras med ett linjärt instrument, t.ex. med NO-gas med en CLD. Instrumentets spännvärde skall justeras med spänngas kopplad direkt till instrumentet. Blandaren skall kontrolleras vid de inställningar som skall användas, och det nominella värdet skall jämföras med den koncentration som uppmätts med instrumentet. Skillnaden skall vid varje punkt ligga inom $\pm 0,5$ % av det nominella värdet.

1.2.3 Kontroll av syreinterferens

Kontrollgaserna för syreinterferens skall innehålla propan med 350 ppm C $\pm$ 75 ppm C kolväte. Koncentrationsvärdet skall bestämmas till kalibreringsgastoleranser genom kromatografisk analys av alla kolväten plus orenheter eller genom dynamisk blandning. Utspädningen skall till övervägande del bestå av kväve och resten syre. För bensinmotorer skall följande blandningsförhållanden användas:

- O_2 -interferenskoncentration: Balans
- 10 (9–11): Kväve
- 5 (4–6): Kväve
- 0 (0–1): Kväve

1.3 Handhavande av analys- och provtagningssystem

Analysatorerna skall handhas enligt instrumenttillverkarens start- och driftanvisningar. De minimikrav som anges i punkterna 1.4–1.9 skall uppfyllas. För laboratorieinstrument, t.ex. GC och High Performance Liquid Chromatography (HPLC), skall endast 1.5.4 tillämpas.

1.4 Läckageprov

Ett läckageprov skall utföras. Provtagningssonden kopplas bort från avgassystemet och anslutningen pluggas. Analysatorpumpen skall vara påslagen. Efter en inledande stabiliseringsperiod skall alla flödesmätare visa noll. Om så inte är fallet kontrolleras provtagningsledningarna och felet rättas till.

Maximalt tillåtet läckage på vakuumsidan skall vara 0,5 % av flödet vid drift för den del av systemet som kontrolleras. Analysator- och by pass-flöden får användas för uppskattning av de flöden som förekommer vid drift av provsystemet.

Alternativt kan systemet tömmas till ett tryck på minst 20 kPa vakuüm (80 kPa absolutvärde). Efter en inledande stabiliseringsperiod skall tryckökningen δp (kPa/min) i systemet inte överstiga:

$$\delta p = p/V_{\text{sys}} \times 0,005 \times fr$$

där

V_{sys} = systemets volym (l)

fr = systemets flöde (l/min)

En annan metod är att göra en stegvis förändring av koncentrationen vid provtagningsledningens början genom att byta från nollställningsgas till spänngas. Om det efter en tillräcklig tidsperiod visar sig att koncentrationen är lägre jämfört med koncentrationen hos den gas som tillsatts tyder detta på problem med kalibreringen eller läckage.

1.5 Kalibreringsförfarande

1.5.1 Instrumentsystemet

Instrumentsystemet skall kalibreras och kalibreringskurvorna kontrolleras mot standardgaser. Samma gasflöden som vid avgasprov skall användas.

1.5.2 Uppvärmningstid

Uppvärmningen skall ske i enlighet med tillverkarens rekommendationer. Om uppgift saknas rekommenderas en period på minst två timmar för uppvärmning av analysatorerna.

1.5.3 NDIR- och HFID-analysator

NDIR-analysatorn (icke-dispersiv infrarödanalysator) fininställs vid behov, och lågan i HFID-analysatorn (uppvärmd flamjoniseringsdetektor) ställs in optimalt (punkt 1.9.1).

1.5.4 GC och HPCL

Båda instrumentens skall kalibreras enligt god laboratoriesed och i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

1.5.5 Bestämning av kalibreringskurvan

1.5.5.1 Allmänna riktlinjer

- a) Varje driftsområde som normalt används skall kalibreras.
- b) CO-, CO₂-, NO_x-, CH-, och HC-analysatorerna skall nollställas med hjälp av renad syntetisk luft (eller kvävgas).
- c) Lämpliga kalibreringsgaser skall föras in i analysatorerna, värdena registreras och kalibreringskurvorna bestämmas.
- d) Kalibreringskurvan skall för samtliga instrumentområden utom det lägsta fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (förutom nollpunkten) på lika avstånd från varandra. Kalibreringskurvan för instrumentets lägsta område skall fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (förutom nollpunkten) placerade så att hälften av punkterna ligger under 15 % av fullt skalutslag och resten över. Den högsta nominella koncentrationen får inte för något mätområde understiga 90 % av fullt skalutslag.
- e) Kalibreringskurvan beräknas med minstakvadrat-metoden. Kurvanpassning kan göras med linjärt eller icke-linjärt samband.
- f) Kalibreringspunkterna får avvika från den räta linjen som dragits med minstakvadratmetoden med det högsta av följande värden: $\pm 2\%$ av avläst värde eller $\pm 0,3\%$ av fullt skalutslag.
- g) Nollställningen skall kontrolleras på nytt. Vid behov upprepas kalibreringsförfarandet.

1.5.5.2 Alternativa metoder

Om det kan visas att alternativ teknik (t.ex. datoranalys, elektroniskt styrd mätområdesväxlare etc.) kan ge motsvarande noggrannhet, får dessa metoder användas.

1.6 Kontroll av kalibreringen

De driftsområden som normalt används skall kontrolleras före varje analys enligt följande:

Kalibreringen kontrolleras med en nollställningsgas och en spänngas vars nominella värde är över 80 % av fullt skalutslag för mätområdet.

Om skillnaden mellan avläst värde och angivet referensvärde inte är mer än $\pm 4\%$ av fullt skalutslag i fråga om de aktuella punkterna, får inställningsparametrarna justeras. Om avvikelsen är större måste en ny kalibreringskurva bestämmas i enlighet med punkt 1.5.5.1.

1.7 Kalibrering av spårgasanalysatorn för avgasflödesmätning

Analysatorn för mätning av spårgaskoncentration skall kalibreras med standardgasen.

Kalibreringskurvan skall fastställas genom minst tio kalibreringspunkter (utöver nollpunkten) placerade så att hälften av punkterna ligger mellan 4 och 20 % av fullt skalutslag och resten mellan 20 och 100 %. Kalibreringskurvan beräknas med minstakvadrat-metoden.

Kalibreringskurvan får avvika med högst $\pm 1\%$ av fullt skalutslag från det nominella värdet för varje kalibreringspunkt i området mellan 20 och 100 % av fullt skalutslag. Den får avvika med högst $\pm 2\%$ av avläst värde från det nominella värdet i området mellan 4 och 20 % av fullt skalutslag. Analysatorn skall nollställas och spännas före provningen med en nollställningsgas och en spänngas vars nominella värde är över 80 % av fullt skalutslag för analysatorn.

1.8 Provning av NO_x-omvandlarens verkningsgrad

Verkningsgraden hos den omvandlare som används för omvandlingen från NO₂ till NO kontrolleras i enlighet med punkterna 1.8.1–1.8.8 (figur 1 i tillägg 2 till bilaga III).

1.8.1 Provuppställning

Med den provuppställning som visas i figur 1 i bilaga III och med hjälp av det förfarande som beskrivs nedan kan verkningsgraden hos omvandlaren kontrolleras med en ozongenerator.

1.8.2 Kalibrering

Kalibrera CLD- och HCLD-detektorerna (kemiluminiscensdetektor respektive uppvärmd kemiluminiscensdetektor) inom det vanligaste driftsområdet enligt tillverkarens anvisningar med hjälp av nollställnings- och spänngas (NO-halten måste uppgå till ca 80 % av driftsområdet och NO₂-koncentrationen i gasblandningen måste understiga 5 % av NO-koncentrationen). NO_x-analysatorn måste vara i NO-läge, så att spänngasen inte passerar genom omvandlaren. Registrera den avlästa koncentrationen.

1.8.3 Beräkning

Verkningsgraden hos NO_x-omvandlaren beräknas på följande sätt:

$$\text{Verkningsgrad (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

där

a = NO_x-koncentrationen enligt punkt 1.8.6

b = NO_x-koncentrationen enligt punkt 1.8.7

c = NO-koncentrationen enligt punkt 1.8.4

d = koncentrationen enligt punkt 1.8.5

- 1.8.4 Tillförsel av syrgas
- Via ett T-rör tillförs syrgas eller nollställningsluft kontinuerligt till gasflödet tills den avlästa koncentrationen är ca 20 % lägre än den avlästa kalibreringskoncentrationen enligt punkt 1.8.2. (Analysatorn skall vara i NO-läge.)
- Registrera den avlästa koncentrationen c. Ozongeneratoren skall vara avstängd under hela detta förlopp.
- 1.8.5 Aktivering av ozongeneratoren
- Ozongeneratoren aktiveras nu, så att den alstrar tillräckligt med ozon för att NO-koncentrationen skall sjunka till ca 20 % (lägst 10 %) av kalibreringskoncentrationen enligt punkt 1.8.2. Registrera den avlästa koncentrationen d. (Analysatorn skall vara i NO-läge.)
- 1.8.6 NO_x-läge
- NO-analysatorn ställs sedan om till NO_x-läge, vilket innebär att gasblandningen (som består av NO, NO₂, O₂ och N₂) passerar genom omvandlaren. Registrera den avlästa koncentrationen a. (Analysatorn skall vara i NO_x-läge.)
- 1.8.7 Avstängning av ozongeneratoren
- Ozongeneratoren skall därefter stängas av. Gasblandningen enligt punkt 1.8.6 passerar genom omvandlaren och in i detektorn. Registrera den avlästa koncentrationen b. (Analysatorn skall vara i NO_x-läge.)
- 1.8.8 NO-läge
- Efter omkoppling till NO-läge och med ozongeneratoren avstängd stängs även tillförseln av syre eller syntetisk luft. Det avlästa NO_x-värdet får inte avvika med mer än ± 5 % från det värde som uppmätts enligt punkt 1.8.2. (Analysatorn skall vara i NO-läge.)
- 1.8.9 Provintervall
- Verkningsgraden hos omvandlaren måste kontrolleras en gång i månaden.
- 1.8.10 Krav på verkningsgrad
- Omvandlarens verkningsgrad får inte understiga 90 %, men en verkningsgrad på 95 % rekommenderas starkt.
- Observera:* Om ozongeneratoren inte kan ge en reduktion från 80 % till 20 % i enlighet med punkt 1.8.5 när analysatorn är inställd på det oftast använda driftsområdet, skall det högsta mätområde som ger den önskade reduktionen användas.
- 1.9 Inställning av flamjoniseringsdetektorn (FID)
- 1.9.1 Optimering av detektorns reaktion
- Den uppvärmda flamjoniseringsdetektorn skall ställas in enligt instrumenttillverkarens anvisningar. En spänngas med propan i luft skall användas för att optimera reaktionen inom det vanligaste driftsområdet.
- Med bränsle- och luftflöden inställda enligt tillverkarens rekommendationer skall en spänngas med 350 ± 75 ppm C föras in i analysatorn. Reaktionen vid ett visst bränsleflöde bestäms utifrån skillnaden mellan reaktionen från spänngasen respektive nollställningsgasen. Bränsleflödet skall ökas respektive minskas stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation. Reaktionen från spänngasen och nollställningsgasen vid dessa bränsleflöden skall registreras. Skillnaden mellan reaktionerna från spänngas- respektive nollställningsgas ritas upp i ett diagram och bränsleflödet ställs in mot den del av kurvan som motsvarar de högsta värdena. Detta är utgångspunkten för flödesinställningen, men den kan behöva justeras ytterligare med beaktande av reaktionsfaktorn för kolväten och kontrollen av syreinterferens enligt punkterna 1.9.2 och 1.9.3.
- Om faktorerna för syreinterferens och kolvätereaktion inte uppfyller de specifikationer som anges nedan skall luftflödet justeras stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation, och punkterna 1.9.2 och 1.9.3 upprepas för varje flöde.

1.9.2 Reaktionsfaktorer för kolväten

Analysatorn skall kalibreras med hjälp av propan i luft och renad syntetisk luft, i enlighet med punkt 1.5.

Reaktionsfaktorerna skall bestämmas när en analysator tas i bruk och efter längre serviceintervall. Reaktionsfaktorn (R_f) för ett visst kolväte är förhållandet mellan C1-avläsningen på flamjoniseringsdetektor och gaskoncentrationen i cylindern uttryckt som ppm C1.

Provgasens koncentration skall vara sådan att ca 80 % av fullt skalutslag erhålls. Koncentrationen skall vara känd med en noggrannhet av $\pm 2\%$ i förhållande till en gravimetrisk standard uttryckt i volym. Dessutom skall gascylindern konditioneras i förväg under 24 timmar vid en temperatur på 298 K (25°C) ± 5 K.

De provgaser som skall användas och de rekommenderade relativa reaktionsfaktorområdena är

- metan och renad syntetisk luft: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$
- propylen och renad syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$
- toluen och renad syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

där värdena på reaktionsfaktorn är angivna i förhållande till en reaktionsfaktor (R_f) 1,00 för propan och renad syntetisk luft.

1.9.3 Kontroll av syreinterferens

Kontroll av syreinterferens skall göras när en analysator tas i bruk och efter längre serviceintervall. Området skall väljas så att provgaserna för kontrollen av syreinterferens ligger inom den övre halvan. Ugnen skall vid provet hålla föreskriven temperatur. Syreinterferensgaserna specificeras i 1.2.3.

- a) Analysatorn nollställs.
- b) Analysatorn spänns med en syreblandning 0 % (bensinmotorer).
- c) Nollställningspunkten kontrolleras igen. Om den ändrats mer än 0,5 % av fullt skalutslag upprepas punkterna 1 och 2 i detta avsnitt.
- d) Provgaserna för kontrollen av syreinterferens 5 % och 10 % tillförs.
- e) Nollställningspunkten kontrolleras igen. Om den ändrats mer än $\pm 1\%$ av fullt skalutslag skall provet göras om.
- f) Syreinterferensen (% O_2I) skall beräknas för båda de blandningar som anges i d på följande sätt:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm } C = \frac{A}{D}$$

där

A = kolvätekoncentrationen (ppm C) i den spänngas som avses i b.

B = kolvätekoncentrationen (ppm C) i de provgaser för kontroll av syreinterferens som avses i d.

C = analysatorns reaktion

D = analysatorns utslag från A i procent av fullt skalutslag

- g) Syreinterferensen (% O_2I) skall vara lägre än $\pm 3\%$ för samtliga provgaser för kontroll av syreinterferens före provning.
- h) Om syreinterferensen överstiger $\pm 3\%$ skall luftflödet ökas respektive minskas stegvis uppåt och nedåt i förhållande till tillverkarens specifikation, dvs. punkt 1.9.1 skall upprepas för varje flöde.

- i) Om syreinterferensen överstiger $\pm 3\%$ efter det att luftflödet justerats skall bränsleflödet och därefter provtagningsflödet varieras, och punkt 1.9.1 skall upprepas för varje inställning.
- j) Om syreinterferensen fortfarande överstiger $\pm 3\%$ skall analysatorn repareras eller bytas ut eller bränslet till flamjoniseringsdetektorn eller brännarluften bytas ut före provet. Denna punkt upprepas därefter med den reparerade utrustningen eller utbyta gasen.

1.10 Interferenseffekter hos CO-, CO₂-, NO_x- och O₂-analysatorer

Avgaserna innehåller andra gaser än den som analyseras, vilket kan störa mätutslaget på flera sätt. Positiv interferens förekommer i NDIR-instrument (icke-dispersiva infrarödanalysatorer) och PMD-instrument, då den störande gasen ger samma effekt som den gas som mäts, men i lägre grad. Negativ interferens förekommer i NDIR-instrument genom att den störande gasen vidgar absorptionsbandet för den gas som mäts, och i CLD-instrument (kemiluminiscensdetektorn) genom att den störande gasen dämpar strålningen. Kontroll av interferens enligt 1.10.1 och 1.10.2 skall utföras innan analysatorn tas i bruk för första gången och efter längre serviceintervall, dock minst en gång om året.

1.10.1 Kontroll av interferens hos CO-analysatorn

Vatten och CO₂ kan störa CO-analysatorns funktion. Därför skall en CO₂-spänngas, med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det högsta mätområde som används vid provning, bubblas ned i vatten vid rumstemperatur och analysatorns reaktion registreras. Analysatorns utslag får inte överstiga 1 % av fullt skalutslag inom mätområden på eller över 300 ppm, och får inte överstiga 3 ppm inom mätområden under 300 ppm.

1.10.2 Kontroll av strålningsdämpning hos NO_x-analysatorn

De två gaser som är intressanta för CLD-analysatorer (och HCLD-analysatorer) är CO₂ och vattenånga. Dämpningseffekterna av dessa gaser är proportionerliga mot deras koncentration, och därför krävs provteknik för bestämning av dämpningen vid de högsta koncentrationer som förväntas under provning.

1.10.2.1 Kontroll av CO₂-dämpning

En CO₂-spänngas med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det högsta mätområdet skall ledas genom NDIR-analysatorn och CO₂-värdet registreras som A. Denna spänngas späds sedan ut till ca 50 % med NO-spänngas och leds genom NDIR- och (H)CLD-analysatorerna, varvid CO₂- och NO-värdena registreras som B respektive C. CO₂-flödet stängs sedan av, och endast NO-spänngasen leds genom (H)CLD-analysatorn, varvid NO-värdet registreras som D.

Dämpningen, som inte får överstiga 3 % av fullt skalutslag, beräknas så här:

$$\% \text{ CO}_2 \text{ dämp.} = \left[1 - \left(\frac{(C \times A)}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

där

A: koncentration av utspädd CO₂ mätt med NDIR (%)

B: koncentration av utspädd CO₂ mätt med NDIR (%)

C: koncentration av utspädd NO mätt med CLD (ppm)

D: koncentration av utspädd NO mätt med CLD (ppm).

Alternativa metoder för utspädning och bestämning av CO₂- och NO-spänngasvärden, t.ex. dynamisk blandning/proportionering, får användas.

1.10.2.2 Kontroll vattendämpning

Denna kontroll gäller endast mätningar av gaskoncentrationer på våt bas. Vid beräkning av vattendämpning måste hänsyn tas till att NO-spänngasen späds med vattenånga och att koncentrationen av vattenånga i blandningen måste förstoras upp till den koncentration som förväntas vid provning.

En NO-spänngas med en koncentration på 80–100 % av fullt skalutslag inom det mätområde som normalt används skall ledas genom (H)CLD-analysatorn och NO-värdet registreras som D. NO-spänngasen skall sedan bubblas ned i vatten vid rumstemperatur och ledas genom (H)CLD-analysatorn, varvid NO-värdet registreras som C. Vattentemperaturen skall bestämmas och registreras som F. Blandningens mättnadstryck för bubbelvattnets temperatur (F) skall bestämmas och registreras som G. Koncentrationen av vattenånga (i %) i blandningen skall beräknas så här:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

Värdet registreras som H. Den förväntade koncentrationen av utspädd NO-spänngas (i vattenångan) beräknas så här:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

Värdet registreras som D_e .

Vattendämpningen, som inte får överstiga 3 %, beräknas så här:

$$\% \text{ H}_2\text{O -dämp.} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

där

D_e : förväntad koncentration av utspädd NO (ppm)

C: koncentration av utspädd NO (ppm)

H_m : maximal koncentration av vattenånga (%)

H: verklig koncentration av vattenånga (%).

Observera: Det är viktigt att NO-spänngasen har en minimal koncentration av NO₂ vid denna kontroll, eftersom absorption av NO₂ i vatten inte har beaktats vid beräkningarna av dämpningen.

1.10.3 Kontroll av interferens hos O₂-analysatorn

PMD-analysatorer reagerar bara i relativt liten utsträckning på andra gaser än syre. Syreekvivalenterna i de vanligaste beståndsdelarna i avgaser visas i tabell 1.

Tabell 1

Syreekvivalenter

Gas	O ₂ -ekvivalent %
Koldioxid (CO ₂)	- 0,623
Kolmonoxid (CO)	- 0,354
Kväveoxid (NO)	+ 44,4
Kvävedioxid (NO ₂)	+ 28,7
Vatten (H ₂ O)	- 0,381

För att mätningarna skall hålla hög precision skall den avlästa syrekoncentrationen justeras så här:

$$\text{Interferens} = \frac{(\text{Ekvivalent \% O}_2 \times \text{Obs. conc.})}{100}$$

1.11 Kalibreringsintervaller

Analysatorerna skall kalibreras i enlighet med punkt 1.5 åtminstone var tredje månad eller efter reparationer eller ändringar av systemet som skulle kunna påverka kalibreringen.

Tillägg 3

1. RESULTATUTVÄRDERING OCH BERÄKNINGAR

1.1 Utvärdering av resultaten för gasformiga utsläpp

För bedömningen av gasformiga utsläpp skall man bestämma medelvärdet för avläsningarna under åtminstone de sista 120 sekunderna i varje provsteg, och de genomsnittliga koncentrationerna (conc) av HC, CO, NO_x och CO₂ under varje provsteg skall bestämmas ur medelvärdet av avläsningarna och motsvarande kalibreringsdata. Andra metoder för registrering får användas om de ger likvärdiga data.

De genomsnittliga bakgrundskoncentrationerna (conc_d) kan bestämmas ur säckavläsningarna av utspädningsluften eller ur den kontinuerliga bakgrundsavläsningen (ej i säck) och motsvarande kalibreringsdata.

1.2 Beräkning av specifika utsläpp

De slutgiltiga provresultaten för gasformiga utsläpp som skall rapporteras erhålls på följande sätt:

1.2.1 Korrigering från torr bas till våt bas

Om koncentrationen inte uppmätts på våt bas skall den omvandlas till våt bas enligt följande formler:

$$\text{conc (wet)} = k_w \times \text{conc (dry)}$$

För utspädda avgaser:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där α är förhållandet väte/kol i bränslet.

H₂-koncentrationen i avgaserna beräknas:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

där faktor k_{w2} beräknas så här:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

där H_a är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

För utspädda avgaser:

För CO₂-mätning på våt bas::

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [wet]}}{200} \right) - k_{w1}$$

eller, för CO₂-mätning på torr bas::

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

där α är förhållandet väte/kol i bränslet.

Faktorn k_{w1} beräknas med hjälp av följande formler:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

där

H_d = är utspädningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

H_a = är insugningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

För utspädningsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Faktorn k_{w1} beräknas med hjälp av följande formler:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

där

H_d = är utspädningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

H_a = är insugningsluftens absoluta fuktighet i g vatten/kg torr luft

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

För inloppsluften (om denna inte är identisk med utspädningsluften):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

Faktorn k_{w2} beräknas med hjälp av följande formler:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

där H_a är inloppsluftens absoluta fuktighet (g vatten/kg torr luft).

1.2.2 Fuktighetskorrigering för NO_x

Eftersom utsläppen av NO_x beror på omgivande luftförhållanden skall NO_x -koncentrationen korrigeras för den omgivande luftens fuktighet genom multiplikation med faktorn K_H :

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \text{ (för fyrtaktsmotorer)}$$

$$K_H = 1 \text{ (för tvåtaktsmotorer)}$$

där H_a är insugningsluftens absoluta fuktighet, i g vatten/kg torr luft

1.2.3 Beräkning av utsläppens massflöden

Massflödena Gas_{mass} (g/h) av utsläpp för varje provsteg skall beräknas så här:

a) För utspädda avgaser ⁽¹⁾:

$$Gas_{mass} = \frac{MW_{Gas}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

där

G_{FUEL} (kg/h) är bränslets massflöde

MW_{Gas} (kg/kmol) är den enskilda gasens molekylvikt enligt tabell 1

Tabell 1

Molekylvikt

Gas	MW_{Gas} (kg/kmol)
NO _x	46,01
CO	28,01
HC	$MW_{HC} = MW_{FUEL}$
CO ₂	44,01

$MW_{FUEL} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmol) är bränslets molekylvikt där α är förhållandet väte/kol och β är förhållandet syre/kol ⁽²⁾;

CO_{2AIR} är CO₂-koncentrationen i inloppsluften (antas vara 0,04 % om den inte mäts).

b) För utspädda avgaser ⁽³⁾:

$$Gas_{mass} = u \times conc_c \times G_{TOTW}$$

där

G_{TOTW} (kg/h) är de utspädda avgasernas massflöde på våt bas som skall bestämmas i enlighet med bilaga III, tillägg 1 punkt 1.2.4 när ett system med fullflödesutspädning används.

$conc_c$ är korrigerad bakgrundskoncentration:

$$conc_c = conc - conc_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{där } DF = \frac{13,4}{\% conc_{CO_2} + (ppm conc_{CO} + ppm conc_{HC}) \times 10^{-4}}$$

Koefficienten u visas i tabell 2.

Tabell 2

U-koefficientens värde

Gas	u	$conc$
NO _x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000478	ppm
CO ₂	15,19	%

⁽¹⁾ Koncentrationen av NO_x måste multipliceras med K_H (faktorn för fuktighetskorrigering för NO_x)

⁽²⁾ I ISO 8178-1 finns en mera fullständig formel för beräkning av bränslets molekylvikt (formel 50 i kapitel 13.5.1 (b)). Formeln beaktar inte bara förhållandet väte/kol och syre/kol, utan också andra komponenter i bränslet, t.ex. svavel och kväve. Eftersom de förbränningsmotorer med gnisttändning som omfattas av direktivet provas med bensin (referensbränsle enligt bilaga V), som vanligen bara innehåller kol och väte, kan den enklare formeln användas.

⁽³⁾ Koncentrationen av NO_x måste multipliceras med K_H (faktorn för fuktighetskorrigering för NO_x).

U-koefficientens värde baseras på en molekylvikt för de utspädda avgaserna på 29 (kg/kmol). Värdet u för HC grundar sig på ett genomsnittligt förhållande kol/väte på 1/1,85.

1.2.4 Beräkning av specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

där $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Den effekt som upptas av kringutrustningen som är installerad under provet (t.ex. kylfläkt) skall läggas till resultatet, utom för motorer där kringutrustningen utgör en del av motorn. Effekten skall mätas vid de varvtal som skall användas för provet antingen genom beräkning utifrån standardegenskaper eller genom praktisk provning (se tillägg 3 till bilaga VII).

De vägningsfaktorer och det antal provsteg (n) som skall användas för beräkningen anges i punkt 3.5.1.1 i bilaga IV.

2. EXEMPEL

2.1 Data för utspädda avgaser från en fyrtakts förbränningsmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 3 görs beräkningarna först för provsteg 1, och därefter görs beräkningar för övriga provsteg med samma metod.

Tabell 3

Experimentdata för en fyrtakts förbränningsmotor med gnisttändning

Steg		1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	min ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Effekt	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Belastning	%	100	75	50	25	10	0
Viktningfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Barometertryck	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Lufttemperatur	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Relativ luftfuktighet	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Absolut luftfuktighet	g _{H2O} /kg _{air}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO torr	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x våt	ppm	726	1 541	1 328	377	127	85
HC våt	ppm C1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ torr	% Vol.	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Bränslets massflöde	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
Förhållande H/C α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet		0	0	0	0	0	0

2.1.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

och

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\,000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 60\,995 \times 0,872 = 53\,198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \%$$

Tabell 4

CO- och CO₂-värden på våt bas för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
H ₂ torr	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
K _{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
K _w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO våt	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ våt	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2 HC-utsläpp

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

där

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\,000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Tabell 5

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3 NO_x-utsläpp

Först beräknas korrektionsfaktorn för fuktighet K_H:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Tabell 6

Korrektionsfaktorn för fuktighet (K_H) för NO_x-utsläpp för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Därefter beräknas NO_{xmass} (g/h):

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NOx}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\ 000 = 39,717\ g/h$$

Tabell 7

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4 CO-utsläpp

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806\ g/h$$

Tabell 8

CO-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5 CO₂-utsläpp

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806\ g/h$$

Tabell 9

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabell 10

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _x mass	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{mass}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO ₂ mass	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Effekt P ₁	kW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Viktningsfaktorer WF ₁	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2\,084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6\,126,81 \times 0,090 + 4\,884,74 \times 0,200 + 4\,117,20 \times 0,290 + 2\,780,66 \times 0,300 + 2\,020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2 Data för outspädda avgaser från en tvåtaktsmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 11 görs beräkningarna först för steg 1, och därefter görs beräkningar för övriga provsteg med samma metod.

Tabell 11

Experimentdata för en tvåtaktsmotor med gnisttändning

Steg		1	2
Motorvarvtal	min ⁻¹	9 500	2 800
Effekt	kW	2,31	0
Belastning	%	100	0
Viktningsfaktor	—	0,9	0,1
Barometertryck	kPa	100,3	100,3
Lufttemperatur	°C	25,4	25
Relativ luftfuktighet	%	38,0	38,0
Absolut luftfuktighet	g _{H2O} /kg _{air}	7,742	7,558
CO torr	ppm	37 086	16 150
NO _x våt	ppm	183	15
HC våt	ppm C1	14 220	13 179
CO ₂ torr	vol.-%	11,986	11,446
Bränslets massflöde	kg/h	1,195	0,089
Förhållande H/C α	—	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet β		0	0

2.2.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

$$k_w = k_{w,t} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

där

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,t} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \text{ \% Vol}$$

Tabell 12

CO- och CO₂-värden på våt bas för olika provsteg

Steg		1	2
H ₂ torr	%	1,357	0,543
k _{w2}	—	0,012	0,012
k _w	—	0,874	0,887
CO våt	ppm	32 420	14 325
CO ₂ våt	%	10,478	10,153

2.2.2 HC-utsläpp

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

där

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Tabell 13

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
HC _{mass}	112,520	9,119

2.2.3 NO_x-utsläpp

Korrektionsfaktorn K_H för NO_x-utsläpp är lika med 1 för tvåtaktsmotorer:

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{NO}_x}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times K_H \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\,000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Tabell 14

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
NO _{xmass}	4,800	0,034

2.2.4 CO-utsläpp

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{mass} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\ 000 = 517,851\ g/h$$

Tabell 15

CO-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
CO _{mass}	517,851	20,007

2.2.5 CO₂-utsläpp

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\ 000 = 2\ 629,658\ g/h$$

Tabell 16

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2
CO _{2mass}	2 629,658	222,799

2.2.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas på följande sätt:

$$\text{Enskild gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (Gas_{mass_i} \times WF_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times WF_i)}$$

Tabell 17

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för två provsteg

Steg		1	2
HC _{mass}	g/h	112,520	9,119
NO _{xmass}	g/h	4,800	0,034
CO _{mass}	g/h	517,851	20,007
CO _{2mass}	g/h	2 629,658	222,799
Effekt P _{II}	kW	2,31	0
Viktningsfaktorer WF _i	—	0,85	0,15

$$\text{HC} = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3 Data för utspädda avgaser från en fyrtaktmotor med gnisttändning

Med utgångspunkt i experimentdata i tabell 18 görs beräkningarna först för steg 1, och därefter görs beräkningar för andra provsteg med samma metod.

Tabell 18

Experimentdata för en fyrtaktmotor med gnisttändning

Steg		1	2	3	4	5	6
Motorvarvtal	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Effekt	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Belastning	%	100	75	50	25	10	0
Viktningfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Barometertryck	kPa	980	980	980	980	980	980
Inloppsluftens temperatur	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Inloppsluftens relativa fuktighet	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Inloppsluftens absoluta fuktighet	g _{H2O} /kg _{air}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO torr	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x våt	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC våt	ppm C1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ torr	vol.-%	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO torr (bakgrund)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x våt (bakgrund)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC våt (bakgrund)	ppm C1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ torr (bakgrund)	vol.-%	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040
Utspädda avgasers massflöde G _{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
Förhållande H/C α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Förhållande O/C i bränslet β		0	0	0	0	0	0

2.3.1 Faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas

Beräkning av faktorn k_w för korrigering från torr till våt bas av CO- och CO₂-mätningar som gjorts på torr bas:

För utspädda avgaser:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

där

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Tabell 19

CO- och CO₂-värden på våt bas för utspädda avgaser för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k _w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO våt	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ våt	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

För utspädningsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

där faktorn k_{w1} är samma som den som beräknats för utspädda avgaser.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,0421 \text{ % vol}$$

Tabell 20

CO- och CO₂-värden på våt bas för utspädningsluften för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO våt	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ våt	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2 HC-utsläpp

$$\text{HC}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$$u = 0,000478 \text{ från tabell 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$$

Tabell 21

HC-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3 NO_x-utsläpp

Korrektionsfaktorn K_H för NO_x-utsläpp beräknas så här:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Tabell 22

Korrektionsfaktorn för fuktighet K_H för NO_x-utsläpp för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
K _H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$$u = 0,001587 \text{ från tabell 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$$

Tabell 23

NO_x-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4 CO-utsläpp

$$\text{CO}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$$u = 0,000966 \text{ från tabell 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_{\text{mass}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001 \text{ g/h}$$

Tabell 24

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5 CO₂-utsläpp

$$\text{CO}_{2\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

där

$u = 15,19$ från tabell 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

$$\text{conc}_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842 \text{ \% vol}$$

$$\text{CO}_{2\text{mass}} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9\,354,488 \text{ g/h}$$

Tabell 25

CO₂-utsläpp (g/h) för olika provsteg

Steg	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6 Specifika utsläpp

Det specifika utsläppet (g/kWh) skall för samtliga enskilda beståndsdelar beräknas så här:

$$\text{Enskilda gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (\text{P}_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabell 26

Utsläpp (g/h) och viktningsfaktorer för olika provsteg

Steg		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
NO _{xmass}	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO _{mass}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
CO _{2mass}	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Effekt P _i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Viktningsfaktor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2\,188,001 \times 0,090 + 2\,068,760 \times 0,200 + 1\,510,187 \times 0,290 + 1\,424,792 \times 0,300 + 1\,853,109 \times 0,070 + 975,435 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{9\,354,488 \times 0,090 + 7\,295,794 \times 0,200 + 5\,717,531 \times 0,290 + 3\,973,503 \times 0,300 + 2\,756,113 \times 0,070 + 1\,430,229 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Tillägg 4

1. UPPFYLLANDE AV UTSLÄPPSNORMERNA

Detta tillägg gäller endast förbränningsmotorer med gnistständning under steg II.

- 1.1 De utsläppsnormer som fastställs för steg II i punkt 4.2 i bilaga I gäller motorernas utsläpp under den utsläppsbeständighetsperiod som anges i detta tillägg.
- 1.2 En motorfamilj anses uppfylla utsläppsnormerna för steg II för en motorklass om utsläppen från samtliga testmotorer ur motorfamiljen understiger eller är lika samtliga dessa normer (eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet) efter att ha multiplicerats med den försämringsfaktor som anges i detta tillägg, när motorerna provas i enlighet med det provningsförfarande som anges i detta direktiv. Om någon av testmotorernas utsläpp överstiger någon av de normer som gäller för en motorklass (eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet) efter att ha multiplicerats med försämringsfaktorn, anses motorfamiljen inte uppfylla utsläppsnormerna för denna motorklass.
- 1.3 Små motortillverkare kan välja försämringsfaktorer för HC + NO_x och CO från tabell 1 eller 2 i detta avsnitt, men kan också välja att beräkna faktorerna på det sätt som anges i punkt 1.3.1. När det gäller tekniker som inte finns med i tabellerna 1 och 2 skall tillverkaren använda det förfarande som anges i punkt 1.4.

Tabell 1

Fastställda försämringsfaktorer för handhållna motorer från små tillverkare, HC + NO_x och CO

Motorklass	Tvåtaktsmotorer		Fyrtaktsmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	Försämringsfaktorn skall beräknas på det sätt som anges i punkt 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Tabell 2

Fastställda försämringsfaktorer för icke handhållna motorer från små tillverkare, HC + NO_x och CO

Motorklass	Sidventilmotorer		Toppventilmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	Försämringsfaktorn skall beräknas på det sätt som anges i punkt 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1 Följande formel skall användas för att beräkna försämringsfaktorn för motorer med efterbehandling:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

där

DF = försämringsfaktorn

NE = utsläppsnivåer för en ny motor uppmätt före katalysatorn (g/kWh)

EDF = försämringsfaktorn för motorer utan katalysator enligt tabell 1

CC = omvandlad mängd vid den tidsmässiga nollpunkten, dvs. den första mätningen med ny motor (g/kWh)

F = 0,8 för HC och 0,0 för NO_x för motorer i klass SN:3 och SN:4

F = 0,8 för CO för alla motorklasser

1.4 Tillverkare skall välja en fastställd eller beräkna en försämringsfaktor för varje reglerad förorening och för alla motorfamiljer för steg II. Denna försämringsfaktor skall användas vid typgodkännandet och vid prov som utförs under tillverkningsprocessen.

1.4.1 För motorer för vilka de fastställda försämringsfaktorerna i tabellerna 1 och 2 inte används skall försämringsfaktorn beräknas på följande sätt:

1.4.1.1 Det provningsförfarande som fastställs i detta direktiv skall utföras, i sin helhet och under det antal timmar som krävs för att utsläppen skall stabiliseras, på minst en motor i det utförande i vilket det är troligast att motorn kommer att överskrida HC + NO_x-normerna eller, i tillämpliga fall, familjegränsvärdet. Motorn skall vara konstruerad på ett sätt som är representativt för de motorer som sedan kommer att tillverkas.

1.4.1.2 Om mer än en motor provas skall det genomsnittliga resultatet användas, avrundat till det antal decimaler som normen anger plus ytterligare en signifikant siffra.

1.4.1.3 Provet skall utföras igen efter det att motorn genomgått en föråldringsprocess. Föråldringsprocessen skall vara utformad så att den gör det möjligt för tillverkaren att förutsäga hur motorns utsläppsprestanda kommer att försämrats under motorns förväntade livstid. Olika typer av slitage och andra försämringsfaktorer som vanligen uppstår under normal användning och som kan påverka utsläppsprestanda skall beaktas. Om mer än en motor provas skall det genomsnittliga resultatet användas, avrundat till det antal decimaler som normen anger plus ytterligare en signifikant siffra.

1.4.1.4 Dividera för varje reglerad förorening utsläppen vid utsläppsbeständighetsperiodens slut (i tillämpliga fall genomsnittliga utsläpp) med de stabiliserade utsläppen (i tillämpliga fall genomsnittliga utsläpp), och avrunda till två signifikanta siffror. Denna siffra är försämringsfaktorn. Om siffran är under 1,00 skall försämringsfaktorn vara 1,0.

1.4.1.5 Om tillverkaren önskar kan ytterligare provpunkter läggas in mellan provpunkten för de stabiliserade utsläppen och utsläppsbeständighetsperioden. Om mellanliggande provpunkter används skall dessa spridas ut med jämna mellanrum över utsläppsbeständighetsperioden (± 2 timmar). En av dessa provpunkter skall ligga mitt i utsläppsbeständighetsperioden (± 2 timmar).

För varje förorening HC + NO_x och CO skall en rät linje dras mellan datapunkterna, där det första provet räknas som tidsmässig nollpunkt, och minstakvadrat-metoden används. Försämringsfaktorn är de beräknade utsläppen vid slutet av utsläppsbeständighetsperioden dividerat med de beräknade utsläppen vid den tidsmässiga nollpunkten.

1.4.1.6 Beräknade försämringsfaktorer kan tillämpas för andra familjer och produktionsår än dem de ursprungligen beräknades för, om tillverkaren före typgodkännandet på ett godtagbart sätt styrker för godkännandemyndigheten att dessa motorfamiljer har en utformning och tekniska egenskaper som gör att de rimligen kan förväntas ha samma försämringsegenskaper när det gäller utsläpp.

Följande är exempel på faktorer som gäller utformning och tekniska egenskaper (förteckningen är inte uttömmande):

- Konventionella tvåtaktsmotorer utan efterbehandlingssystem
- Konventionella tvåtaktsmotorer med katalysator med keramisk bärare med samma aktiva material och mängd, och samma antal kanaler per cm²
- Konventionella tvåtaktsmotorer med katalysator med metallbärare med samma aktiva material och mängd, samma substrat och samma antal kanaler per cm²
- Tvåtaktsmotorer med ett skiktat spolningssystem

— Fyrtaktsmotorer med katalysator (enligt ovan) med samma ventilteknik och identiskt smörjningssystem

— Fyrtaktsmotorer utan katalysator med samma ventilteknik och identiskt smörjningssystem

2. UTSLÄPPSBESTÄNDIGHETSPERIODER FÖR MOTORER UNDER STEG II

2.1 Tillverkaren skall ange vilken kategori av utsläppsbeständighetsperiod respektive motorfamilj tillhör vid tidpunkten för typgodkännandet. Motortillverkaren skall välja den kategori av utsläppsbeständighetsperiod som bäst avspeglar den förväntade livslängden för den utrustning som respektive motor förväntas monteras i. Tillverkaren skall bevara de uppgifter som behövs för att motivera valet av kategori för respektive motorfamilj. Dessa uppgifter skall på begäran lämnas till godkännandemyndigheten.

2.1.1 För handhållna motorer skall tillverkaren välja en kategori av utsläppsbeständighetsperiod från tabell 1 nedan.

Tabell 1

Kategorier av utsläppsbeständighetsperioder för handhållna motorer (timmar)

Kategori	1	2	3
Klass SH:1	50	125	300
Klass SH:2	50	125	300
Klass SH:3	50	125	300

2.1.2 För icke handhållna motorer skall tillverkaren välja en kategori av utsläppsbeständighetsperiod från tabell 2 nedan.

Tabell 2

Kategorier av utsläppsbeständighetsperioder för icke handhållna motorer (timmar)

Kategori	1	2	3
Klass SN:1	50	125	300
Klass SN:2	125	250	500
Klass SN:3	125	250	500
Klass SN:4	250	500	1 000

2.1.3 Tillverkaren skall på ett godtagbart sätt styrka för godkännandemyndigheten att den valda livslängden är korrekt. Tillverkaren kan använda följande uppgifter för att motivera varför en viss kategori valts (uppräknningen är inte uttömmande):

- Undersökningar om livslängden för den utrustning som motorerna skall installeras i.
- Tekniska utvärderingar av motorer som varit i bruk för att undersöka när motorns prestanda sjunkit så mycket att det påverkar användbarheten eller tillförlitligheten i en sådan utsträckning att motorn måste renoveras eller bytas ut.
- Garantivillkor och garantins längd.
- Marknadsföringsmaterial som tar upp motorns livslängd.
- Felbeskrivningar från kunder.
- Tekniska utvärderingar av hur länge (i timmar) en viss teknik, ett visst material eller en viss konstruktion i motorn håller."

5. Bilaga IV skall betecknas bilaga V och ändras på följande sätt:

Bilagans rubrik skall ersättas med följande:

"TEKNISKA EGENSKAPER HOS DET REFERENSBRÄNSLE SOM SKALL ANVÄNDAS FÖR GODKÄNNANDEPROV OCH FÖR KONTROLL AV PRODUKTIONENS ÖVERENSSTÄMMELSE

REFERENSBRÄNSLE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING TILL MOBILA MASKINER SOM INTE ÄR AVSEDDA ATT ANVÄNDAS PÅ VÄG ⁽¹⁾;

I tabellen på raden för Neutralisationstal skall ordet "min" i kolumn 2 ersättas med ordet "max". Följande nya tabell och nya fotnoter skall införas:

"REFERENSBRÄNSLE FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISTTÄNDNING TILL MOBILA MASKINER SOM INTE ÄR AVSEDDA ATT ANVÄNDAS PÅ VÄG

Observera: När det gäller tvåtaktsmotorer utgörs bränslet av en blandning av smörjolja och den bensen som anges nedan. Blandningsförhållandet skall enligt punkt 2.7 i bilaga IV följa tillverkarens anvisningar.

Parameter	Eit	Gränsvärden ⁽¹⁾		Provningsmetod	Offentliggörande
		Minimum	Maximum		
Researchoktant, RON		95,0	—	EN 25164	1993
Motoroktant, MON		85,0	—	EN 25163	1993
Densitet vid 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Ångtryck enligt Reid	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Destillering					
— Begynnelsekokpunkt	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Avdunstad vid 100 °C	vol.-%	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Avdunstad vid 150 °C	vol.-%	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Slutkokpunkt	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Återstod	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Analys av kolväten					
— Olefiner	vol.-%	—	10	ASTM D 1319	1995
— Aromatiska föreningar	vol.-%	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Bensen	vol.-%	—	1,0	EN 12177	1998
— Mättade kolväten	vol.-%	—	rester	ASTM D 1319	1995
Kol/väteförhållande		Rapport	Rapport		
Oxidationsstabilitet ⁽²⁾	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Syrehalt	vikt-%	—	2,4	EN 1601	1997
Förekommande bindemedel	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Svavelhalt	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Kopparkorrosion vid 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Blyhalt	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Svavelhalt	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

⁽¹⁾ De värden som anges i specifikationen är 'faktiska värden'. Vid fastställande av gränsvärdena har villkoren enligt SS-EN ISO 4259 'Petroleumprodukter – Bestämning och tillämpning av precisionsmått hos provningsmetoder' tillämpats. När ett minimivärde fastställs har en minsta skillnad av 2R över noll beaktats. När ett maximi- och ett minimivärde fastställs är den minsta skillnaden 4R (R = reproducerbarhet). Trots denna åtgärd, som är nödvändig av statistiska skäl, bör bränsletillverkaren eftersträva ett nollvärde när det föreskrivna maximivärdet är 2R och ett medelvärde i de fall maximi- och minimigränser anges. Om det är nödvändigt att klarlägga huruvida ett bränsle uppfyller kraven i specifikationen skall villkoren i SS-EN ISO 4259 tillämpas.

⁽²⁾ Bränslet kan innehålla antioxidanter och metalldesaktivatorer som vanligtvis används för att stabilisera strömmar av raffinaderigas, men rengörings-dispergermedel och lösningsoljor får inte tillsättas."

6. Bilaga V skall betecknas bilaga VI.
7. Bilaga VI skall betecknas bilaga VII och ändras på följande sätt:

a) Tillägg 1 skall ändras på följande sätt:

— Rubriken skall ersättas med följande:

”Tillägg 1

PROVNINGSRESULTAT FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED KOMPRESSIONSTÄNDNING”

— Punkt 1.3.2 skall ersättas med följande:

”1.3.2 Uptagen effekt vid olika motorvarvtal (enligt uppgift från tillverkaren):

Utrustning	Uptagen effekt P_{AE} (kW) vid olika motorvarvtal ⁽¹⁾ med beaktande av tillägg 3 till denna bilaga	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Summa		

⁽¹⁾ Får inte överstiga 10 % av den effekt som uppmäts vid provet.”

— Punkt 1.4.2 skall ersättas med följande:

”1.4.2 Motoreffekt ⁽¹⁾

Villkor	Effektinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Maximal uppmätt effekt vid prov (P_M) (kW) (a)		
Total effekt upptagen av motordrivna komponenter enligt punkt 1.3.2 i detta tillägg eller punkt 2.8 i bilaga 3 (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorns nettoeffekt enligt punkt 2.4 i bilaga 1 (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Okorrigerad effekt mätt i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.4 i bilaga I.”

— Punkt 1.5 skall ändras på följande sätt:

”1.5 Utsläppsnivåer

1.5.1 Dynamometerinställning (kW)

Procentuell belastning	Dynamometerinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
10 (om tillämpligt)		
25 (om tillämpligt)		
50		
75		
100		

1.5.2 Utsläppsresultat från provcykeln.”

b) Ett nytt tillägg med följande lydelse skall läggas till som tillägg 2:

”Tillägg 2

PROVNINGSRESULTAT FÖR FÖRBRÄNNINGSMOTORER MED GNISTTÄNDNING

1. UPPLYSNINGAR OM UTFÖRANDET AV PROVEN ⁽¹⁾:

1.1 Referensbränsle som använts vid provet

1.1.1 Oktantal: ...

1.1.2 Om det är fråga om en bensin-/oljeblandning (t.ex. för en tvåtaktsmotor), ange hur stor procentandel olja som blandats i: ...

1.1.3 Densitet (fyrtaksmotorer) respektive bensin-/oljeblandning (tvåtaktsmotorer): ...

1.2 Smörjmedel

1.2.1 Fabrikat: ...

1.2.2 Typ: ...

1.3 Motordrivna komponenter (i förekommande fall)

1.3.1 Förteckning och identifieringsuppgifter: ...

1.3.2 Upptagen effekt vid olika motorvarvtal (enligt uppgift från tillverkaren): ...

Materiel	Upptagen effekt P_{AE} (kW) vid olika motorvarvtal ⁽¹⁾ med beaktande av tillägg 3 i denna bilaga	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Summa		

⁽¹⁾ Får inte överstiga 10 % av den effekt som uppmäts vid provet.

1.4 Motordata

1.4.1 Motorvarvtal

Tomgång: ... m^{-1}

Mellanvarvtal: ... m^{-1}

Nominellt varvtal: ... m^{-1}

1.4.2 Motoreffekt (²)

Villkor	Effektinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal
Maximal uppmätt effekt vid prov (P_M) (kW) (a)		
Total effekt upptagen av motordrivna komponenter enligt punkt 1.3.2 i detta tillägg eller punkt 2.8 i bilaga III (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorns nettoeffekt enligt punkt 2.4 i bilaga I (kW) (c)		
$c = a + b$		

1.5 Utsläppsnivåer

1.5.1 Dynamometerinställning (kW)

Procentuell belastning	Dynamometerinställning (kW) vid olika motorvarvtal	
	Mellanvarvtal (om tillämpligt)	Nominellt varvtal (om tillämpligt)
10 (om tillämpligt)		
25 (om tillämpligt)		
50		
75		
100		

1.5.2 Utsläppsresultat från provcykeln:

CO: ... g/kWh

HC: ... g/kWh

NO_x: ... g/kWh⁽¹⁾ Om det finns flera huvudmotorer skall uppgifterna anges för varje huvudmotor.⁽²⁾ Okorrigerad effekt mätt i enlighet med bestämmelserna i punkt 2.4 i bilaga I.⁷

c) Ett nytt tillägg med följande lydelse skall läggas till som tillägg 3:

"Tillägg 3

KOMPONENTER OCH KRINGUTRUSTNING SOM SKALL VARA INSTALLERADE UNDER MOTOR-EFFEKTSPROVET

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
1	Insugningssystem Insugningsgrenrör Sluten vevhusventilation Kontrollanordningar för insugningssystem med dubbla insug Luftflödesmätare Luftinsugningskanaler Luftfilter Insugningsljuddämpare Varvtalsbegränsare	Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja (a) Ja (a) Ja (a) Ja (a)

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
2	Induktionsvärmare för insugningsgrenrör	Ja, standardutrustning, skall om möjligt ställas i mest gynnsamma läge
3	Avgassystem Avgasrening Avgasgrenrör Anslutningsrör Ljuddämpare Avgasrör Avgasbroms Överladdningssystem	Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja (b) Ja (b) Ja (b) Nej (c) Ja, standardutrustning
4	Bränslepump	Ja, standardutrustning (d)
5	Förgasarutrustning Förgasare Elektroniskt styrsystem, luftflödesmätare m.m. Utrustning för gasmotorer Tryckreduceringsventil Förångare Gasblandare	Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
6	Bränsleinsprutningsutrustning (bensin och diesel) Förfilter Filter Pump Högtrycksrör Insprutare Luftinloppsventil Elektroniskt styrsystem, luftflödesmätare m.m. Regulator/styrsystem Automatiskt stopp vid full belastning för styrenheten beroende på atmosfäriska omständigheter	Ja, standard- eller provbäddsutrustning Ja, standard- eller provbäddsutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning (e) Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
7	Vätskekylningsutrustning Kylare Fläkt Flätkåpa Vattenpump Termostat	Nej Nej Nej Ja, standardutrustning (f) Ja, standardutrustning (g)
8	Luftkylning Kåpa Fläkt Temperaturreglerande anordning	Nej (h) Nej (h) Nej

Nummer	Komponenter och kringutrustning	Installeras för utsläppsprovet
9	Elektrisk utrustning Generator Fördelare Tändspole Kabelhärva Tändstift Elektroniska övervakningssystem, inbegripet knockningssensorer och tändförställningssystem	Ja, standardutrustning (i) Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning Ja, standardutrustning
10	Överladdningssystem Kompressor som drivs direkt från motorn eller av avgaser Laddluftkylare Kylvätskepump eller fläkt (som drivs av motorn) Styranordning för kylvätskeflöde	Ja, standardutrustning Ja, standard- eller provbäddsutrustning (j) (k) Nej (h) Ja, standardutrustning
11	Extra provbänksfläkt	Vid behov
12	Anordningar mot luftförorenande utsläpp	Ja, standardutrustning (l)
13	Startaggregat	Provbäddsutrustning
14	Smörjoljepump	Ja, standardutrustning

- (a) Det kompletta insugningssystemet skall vara monterat så som anges för avsedd användning i följande fall:
När det finns risk för märkbar inverkan på motoreffekten.
När det är fråga om förbränningsmotorer med gnisttändning utan överladdning.
När tillverkaren begär det.
Annars kan ett likvärdigt system användas, under förutsättning att insugstrycket avviker högst 100 Pa från den av tillverkaren angivna gränsen för rent luftfilter.
- (b) Det kompletta avgassystemet skall vara monterat så som anges för avsedd användning i följande fall:
När det finns risk för märkbar inverkan på motoreffekten.
När det är fråga om förbränningsmotorer med gnisttändning utan överladdning.
När tillverkaren begär det.
Annars får ett likvärdigt system användas, under förutsättning att det uppmätta trycket skiljer sig högst 1 000 Pa från den av tillverkaren angivna övre gränsen.
- (c) Om motorn har avgasbroms skall reglerventilen vara inställd i det helt öppna läget.
- (d) Bränslematningstrycket får vid behov ställas in så att det återger de tryck som förekommer vid den aktuella motoranvändningen (särskilt när ett 'bränslereturssystem' används).
- (e) Luftinloppssventilen är reglerventilen för insprutningspumpens pneumatiska regulator. Regulatorn eller bränsleinsprutningsutrustningen får innehålla andra anordningar som kan påverka den insprutade mängden bränsle.
- (f) Kylvätskecirkulationen får endast drivas av motorns vattenpump. Kylningen av vätskan kan ske i ett yttre omlopp, under förutsättning att tryckfallet i detta yttre omlopp och trycket vid pumpens ingående port är i stort sett desamma som om motorns eget kylsystem använts.
- (g) Termostaten får vara inställd i det helt öppna läget.
- (h) Om fläkten är monterad under provet skall den effekt som den upptar läggas till resultatet, om inte sådan kringutrustning utgör en del av motorn (t.ex. vevaxelmonterade kylfläktar på luftkylda motorer). Effekten skall mätas vid de varvtal som skall användas för provet antingen genom beräkning utifrån standardegenskaper eller genom praktisk provning.
- (i) Generatorns minsta effekt: Generatorns elektriska effekt skall begränsas till vad som är nödvändigt för att driva den kringutrustning som är oundgänglig för motorns funktion. Om ett batteri måste vara anslutet skall detta vara fulladdat och i gott skick.
- (j) Motorer med laddluftkylare skall provas med laddluftkylning (vätske- eller luftkylning), men om tillverkaren så föredrar får ett provbänksystem användas i stället för motorns laddluftkylare. Oavsett vilken laddluftkylare som används skall effektmätningen vid respektive varvtal göras med maximal trycksänkning och minimal temperatursänkning för motorluften genom laddluftkylaren eller provbänksystemet enligt tillverkarens anvisningar.
- (k) Exempel: EGR-system (avgasrecirkulation), katalysator, termisk reaktor, sekundär lufttillförsel och bränsleförångningsskydd.
- (l) Provbädden skall försé motorn med den kraft som behövs för elstartsystem eller andra startaggregat."

8. Bilagorna VII–X skall betecknas respektive VIII–XI.
9. En ny bilaga med följande lydelse skall läggas till som bilaga XII:

"BILAGA XII

FÖRFARANDE FÖR DET FRIVILLIGA OMFÖRDELNINGS- OCH SPARANDESYSTEMET ⁽¹⁾

1. INLEDNING

- 1.1 I stället för att typgodkänna alla motorer enligt bestämmelserna i punkt 4.2.2.1 i bilaga I får tillverkare använda sig av de omfördelnings- och sparandeförfaranden som beskrivs i denna bilaga.
- 1.2 Omfördelnings- och sparandesystemet kan bara användas för att uppnå steg II-kraven för förbränningsmotorer med gnisttändning.
- 1.3 Motorer som uppfyller utsläppsgränserna med hjälp av omfördelnings- och sparandeförfarandet skall uppfylla alla andra krav i detta direktiv, inbegripet de gränsvärden för CO-utsläpp som anges i punkt 4.2.2.1 i bilaga I.
- 1.4 Den tillverkare som vill använda sig av det frivilliga omfördelnings- och sparandesystemet skall börja använda systemet det kalenderår som anges nedan för respektive klass:

Klass

SH:1	2005
SH:2	2005
SH:3	2007
SN:1	2004
SN:2	2004
SN:3	2007
SN:4	2005

- 1.5 En tillverkare kan använda sig av systemet för mer än en motorklass.

2. DEFINITIONER

I denna bilaga avses med

omfördelning: när utsläppssaldon överförs mellan motorfamiljer inom en produktlinje hos en och samma tillverkare,

sparande: när en tillverkare avstår från att utnyttja utsläppssaldon som uppstått under ett år för att i stället använda dem på de sätt som anges i denna bilaga under kommande kalenderår,

familjegränsvärde (FGV): (Family Emission Limit, FEL) en av tillverkaren uppgiven utsläppsnivå som ersätter motsvarande utsläppsnorm vid typgodkännande eller provning i produktionen,

utsläppssaldo: det värde med vilket en motorfamilj underskrider (positivt saldo) eller överskrider (negativt saldo) HC+NO_x-normerna. Med 'typgodkännandesaldo' avses ett utsläppssaldo som beräknats på grundval av det antal enheter av en viss motorfamilj som man räknar med att tillverka. Med 'sparandesaldo' avses ett utsläppssaldo som uppstått under ett kalenderår; detta skall rapporteras senast den 30 april påföljande kalenderår. Med faktiskt saldo avses det 'utsläppssaldo' som uppstått under ett kalenderår beräknat med utgångspunkt i det antal enheter som verkligen tillverkats.

⁽¹⁾ Kommissionen kommer att se över bestämmelserna i denna bilaga innan den träder i kraft, och kommer då att undersöka vilka administrativa konsekvenser den får och vilka följderna blir för konkurrensen mellan stora och små tillverkare. Vid behov kommer kommissionen därefter att lägga fram ett ändringsförslag.

3. ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

- 3.1 Bara motorer som är avsedda att släppas ut på EU-marknaden och som tillverkats under kalenderåret i fråga får tas med vid beräkningen av saldot.
- 3.2 En tillverkare får i enlighet med denna bilaga typpodkänna en motorfamilj med ett familjegränsvärde som ligger över utsläppsnormen bara om det sammanlagda förväntade saldot, beräknad på det sätt som anges i avsnitt 7, för alla saldotransaktioner för samtliga de av tillverkarens motorklasser som typpodkänts enligt denna bilaga under kalenderåret är större än eller lika med noll.
- 3.3 Om familjegränsvärdet för en motorfamilj överstiger utsläppsnormen måste tillverkaren genom omfördelning eller från ett sparande skaffa de utsläppssaldon som behövs för att täcka bristen.
- 3.4 När familjegränsvärdet för en motorfamilj understiger utsläppsnormen får detta tillgodoräknas tillverkaren i form av ett positivt utsläppssaldo, som kan utnyttjas till omfördelning eller sparande.
- 3.5 Samtliga motorfamiljer skall uppfylla gränsvärdena för steg I.

4. TILLÄMPLIGA UTSLÄPPSNORMER

Följande familjegränsvärden (i g/kWh) gäller för tillverkare som vill använda sig av omfördelnings- eller sparandesystemet för HC + NO_x:

Klass SH:1

Kalenderår	2005	2006	2007	Fr.o.m. 2008
Gränsvärde (HC + NO _x)	238	175	113	50

Klass SH:2

Kalenderår	2005	2006	2007	Fr.o.m. 2008
Gränsvärde (HC + NO _x)	196	148	99	50

Klass SH:3

Kalenderår	2007	2008	2009	Fr.o.m. 2010
Gränsvärde (HC + NO _x)	143	119	96	72

Klass SN:1

Kalenderår	2004	2005	2006	Fr.o.m. 2007
Gränsvärde (HC + NO _x)	50	50	50	50

Klass SN:2

Kalenderår	2004	2005	2006	Fr.o.m. 2007
Gränsvärde (HC + NO _x)	40	40	40	40

Klass SN:3

Kalenderår	2004	2005	2006	Fr.o.m. 2007
Gränsvärde (HC + NO _x)	40	40	40	16,1

Klass SN:4

Kalenderår	2006	2007	2008	2009	Fr.o.m. 2010
Gränsvärde NO _x	18,0	16,6	15,0	13,6	12,1

5. OMFÖRDELNING

- 5.1 Negativa saldon från motorfamiljer vars familjegränsvärde överstiger utsläppsnormen skall kompenseras med positiva saldon från motorfamiljer vars familjegränsvärde understiger utsläppsnormen. Efter att saldona omfördelats på detta sätt avgörs om de gränsvärden som anges i avsnitt 4 är uppfyllda.
- 5.2 Omfördelning av saldon kan ske mellan olika motorklasser av förbränningsmotorer med gnisttändning avsedda att användas i mobila maskiner som inte är avsedda att användas på väg.
- 5.3 Saldon som uppstått för andra motorfamiljer under samma kalenderår och sparande från tidigare kalenderår får användas vid omfördelningen.

6. SPARANDE

- 6.1 Saldon som uppstått under kalenderåret får sparas för att användas vid omfördelning från och med den 1 januari det år då tillverkaren för första gången erhåller ett typgodkännande i enlighet med denna bilaga för en motorfamilj med ett familjegränsvärde som understiger utsläppsnormen.
- 6.2 Faktiska saldon kan sparas först efter kalenderårets utgång och efter det att godkännandemyndigheten granskat och godkänt tillverkarens årsrapport.

7. SALDOBERÄKNING OCH UPPFYLLANDE AV UTSLÄPPSNORMERNA

- 7.1 Typgodkännandesaldot för HC + NO_x beräknas för respektive motorfamilj på följande sätt och skall avrundas till närmaste hela gram (samma enhet skall användas i hela ekvationen):

$$\text{saldo} = \text{produktion} \times (\text{norm} - \text{FGV}) \times \text{effekt} \times \text{UP} \times \text{belastningsfaktor}$$

där

produktion = Saldoberättigande produktion. Beräkningen av det saldo som förväntas finnas vid det första typgodkännandet görs på grundval av den förväntade årsproduktionen. Den saldoberättigande produktionsvolymen används för att beräkna det faktiska saldot vid den avräkning efter årets slut som visar om bestämmelserna uppfyllts.

norm = Den norm som enligt avsnitt 4 är tillämplig (g/kWh).

FGV = Familjegränsvärde för motorfamiljen (g/kWh).

effekt = Huvudmotorns maximala effekt vid respektive driftsläge (kW), beräknad enligt det provningsförfarande som anges i detta direktiv.

UP = Utsläppsbeständighetsperiod i timmar; skall överensstämma med den kategori av utsläppsbeständighetsperiod för vilken motorfamiljen typgodkänts.

belastningsfaktor = 47 % (dvs. 0,47) för provcykel G1 och G2, och 85 % (dvs. 0,85) för provcykel G3.

8. TYPGODKÄNNANDEFÖRFARANDE

- 8.1 Vid tillämpning av omfördelnings- och sparandesystemet skall följande bestämmelser gälla för tillverkaren:
- 8.1.1 En och samma nationella godkännandemyndighet skall typgodkänna hela produktutbudet för ett och samma kalenderår. Tillverkaren är skyldig att se till att ingen av dennes representanter i gemenskapen vidtar åtgärder på egen hand avseende vissa motorer.
- 8.1.2 Tillverkaren skall avge en förklaring om att, såvitt han vet, de motorer för vilka systemet används inte kommer att leda till att tillverkaren hamnar på minus när saldot för tillverkarens samtliga motorfamiljer har beräknats på det sätt som beskrivs i avsnitt 7.
- 8.1.3 Ett familjegränsvärde för HC + NO_x skall uppges för varje motorfamilj. Familjegränsvärdet skall anges med samma antal signifikanta siffror som utsläppsnormen.

- 8.1.4 Tillverkaren skall styrka att typgodkännandeintygen utfärdats för en utsläppsnivå som understiger uppgivet familjegränsvärde. Detta sker genom att tillverkaren skickar en kopia av intygen för de motorfamiljer som används för omfördelning eller sparande till den myndighet som godkänt omfördelningen.
- 8.1.5 Tillverkaren skall ange hur stora saldon som förväntas uppstå eller behövas för varje familj, förväntad årlig saldoberättigande produktion och de uppgifter som behövs för att beräkna utsläppssaldot enligt avsnitt 7.
- 8.1.6 Tillverkaren skall lämna in de beräkningar av de förväntade utsläppssaldona som gjorts i enlighet med avsnitt 7. Beräkningarna skall grundas på förväntad årsproduktion för varje motorfamilj som skall omfattas av omfördelnings- och sparandesystemet.
- 8.1.7 Om en motorfamilj förväntas ge upphov till ett negativt utsläppssaldo skall tillverkaren uttryckligen ange hur underskottet skall kompenseras (genom omfördelning eller sparande).
- 8.1.8 Om en motorfamilj förväntas ge upphov till ett positivt utsläppssaldo skall tillverkaren uttryckligen ange hur överskottet skall utnyttjas (för omfördelning eller sparande).
- 8.2 Ett typgodkännande som utfärdats i enlighet med denna bilaga är bara giltigt så länge tillverkaren uppfyller de bestämmelser som anges i bilagan, dock längst till den 30 april året efter det kalenderår då typgodkännandet utfärdades. Nya typgodkännanden kan bara utfärdas om tillverkaren lagt fram en årsslutsrapport där denne visar att bestämmelserna i denna bilaga är uppfyllda.
- 8.3 Det åligger tillverkaren att, på det sätt som den nationella godkännandemyndigheten kräver, visa att de villkor som uppställts för utfärdandet av ett typgodkännande är uppfyllda eller att tillverkaren fått dispens från villkoren.
9. ARKIVERING AV UPPGIFTER
- 9.1 Den som utnyttjar omfördelnings- och sparandesystemet skall på ett ordnat sätt arkivera följande uppgifter för varje motorfamilj:
- Motorfamiljens identifikationskod.
  - Familjegränsvärdet. Om familjegränsvärdet ändrats under kalenderåret skall samtliga familjegränsvärden anges.
  - Huvudmotorns högsta effekt vid respektive driftsläge.
  - Förväntad produktionsvolym för kalenderåret.
  - De uppgifter som behövs för att för varje motorfamilj beräkna hur många motorer som ingår i den saldoberättigande produktionen enligt definitionen i avsnitt 2.
- 9.2 Uppgifterna skall bevaras i minst åtta år från den dag då årsslutsrapporten skall lämnas. Uppgifterna kan bevaras som t.ex. papperskopia, mikrofilm eller datadiskett. Om annan arkiveringsform än papper används måste dock all den information som använts vid typgodkännandeförfarandet överföras till den nya formen.
- 9.3 Tillverkaren är skyldig att på begäran av godkännandemyndigheten tillhandahålla den information som tillverkaren enligt detta avsnitt är skyldig att arkivera.
- 9.4 Om tillverkaren inte arkiverat information på det sätt som anges i detta avsnitt för någon motorfamilj, eller om tillverkaren inte tillhandahållit godkännandemyndigheten sådan information, kan godkännandemyndigheten upphäva typgodkännandet för den motorfamiljen.

10. ÅRSSLUTSRAPPORTER

- 10.1 I årsslutsrapporten skall tillverkaren ange motorfamilj, motorklass, antal motorer som faktiskt släppts ut på marknaden, de uppgifter som behövs för att beräkna utsläppssaldona i enlighet med avsnitt 7 samt vilka saldon som uppstått eller behövs. Tillverkaren skall också ange var och hur saldon fördelats eller sparats, och hur saldounderskott täckts. Rapporten skall innehålla en saldoberäkning som visar att det sammanlagda saldot för samtliga motorer är större än eller lika med noll. Den skall också innehålla en beräkning av det genomsnittliga familjegränsvärdet för HC + NO_x för produktionen som visar att bestämmelserna i avsnitt 4 är uppfyllda.
- 10.2 Beräkningen av den saldoberättigande produktionen för rapporten skall baseras på motorer som släppts ut på EU-marknaden.
- 10.3 Rapporten skall lämnas in till godkännandemyndigheten senast den 1 april året efter typgodkännandet.
- Godkännandemyndigheten skall utfärda ett nytt typgodkännandeintyg på grundval av årsslutsrapporten.
- 10.4 Om tillverkaren inte lämnar in årsslutsrapporten för en motor som omfattas av denna bilaga i tid, så upphävs automatiskt typgodkännandeintygen för samtliga motorfamiljer som omfattas av denna bilaga.
- 10.5 Om årsslutsrapporten visar att det faktiska saldot är negativt skall underskottet överföras till nästa år. Om en tillverkare har negativt saldo under två år i rad får godkännandemyndigheten upphäva tillverkarens tillstånd att använda sig av omfördelnings- och sparandesystemet. Om tillverkaren har negativt saldo under fyra år i rad skall tillståndet upphävas.”
-

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rapporteringsformaliteter för fartyg som ankommer till eller avgår från gemenskapshamnar

(2001/C 180 E/06)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 46 slutlig — 2001/0026(COD)

(Framlagt av kommissionen den 7 februari 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har infört en politik för att främja hållbara transporter, såsom sjöfarten, och särskilt för att främja när sjöfarten.
- (2) Främjande av sjöfarten utgör ett viktigt mål för gemenskapen för att ytterligare stärka sjöfartens ställning i transportsystemet som ett alternativ och en komplettering till andra transportsätt i dörr-till-dörr-transportkedjan.
- (3) De dokumentationsförfaranden som krävs inom sjöfartssektorn har gett upphov till missnöje och har ansetts hindra utvecklingen av detta transportsätt till dess fulla potential.
- (4) I Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart, med senare ändringar, (nedan kallad IMO:s FAL-konvention) som antogs av den Internationella konferensen om förenkling av sjöresor och sjötransporter den 9 april 1965 finns bestämmelser om en uppsättning förlagor till de standardiserade förenklingsformulären för att fartygen skall uppfylla vissa rapporteringsskyldigheter när de ankommer till eller avgår från en hamn.
- (5) De flesta av medlemsstaterna använder dessa förenklingsformulär men tillämpar inte de förlagor som föreskrivs inom ramen för IMO på ett enhetligt sätt.
- (6) Enhetlighet när det gäller formaten på de formulär som krävs för ett fartyg som ankommer till eller avgår från en hamn bör förenkla dokumentförfarandena vid hamnanlöp och gynna utvecklingen av gemenskapssjöfarten.

(7) Det är därför lämpligt att införa ett erkännande av IMO:s förenklingsformulär (nedan kallade "IMO:s FAL-formulär", på gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör godkänna IMO:s FAL-formulär och informationskategorierna i dem som tillräckliga bevis för att ett fartyg har uppfyllt de rapporteringsformaliteter som dessa formulär är avsedda för.

(8) Erkännandet av vissa av IMO:s FAL-formulär, särskilt Lastdeklarationen och, när det gäller passagerarfartyg, Passagerarlistan, skulle leda till ökade rapporteringsformaliteter, antingen eftersom dessa formulär inte kan omfatta all nödvändig information eller eftersom det redan finns en väletablerad förenklade praxis. Ett obligatoriskt erkännande av dessa formulär bör därför inte införas.

(9) Sjöfarten utgör en världsomspännande verksamhet och införandet av IMO:s FAL-formulär i gemenskapen skulle lägga grunden till en intensifierad tillämpning av dem i hela världen.

(10) I överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen såsom de kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget, kan målen för den planerade åtgärden, nämligen att främja sjöfarten, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför på grund av åtgärdens omfattning, bättre uppnås på gemenskapsnivå. Detta direktiv inskränker sig till det minimum som krävs för att nå dessa mål och går inte utöver vad som är nödvändigt för det syftet.

(11) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ och de bör antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att främja sjöfarten, särskilt den mellan hamnar i medlemsstaterna, genom att föreskriva en standardisering av rapporteringsformaliteterna.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv skall tillämpas på de rapporteringsformaliteter som anges i del A i bilaga I avseende ett fartyg, dess proviant, besättningens tillhörigheter, besättningslistan och, när det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare, dess passagerarlista.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *IMO:s FAL-konvention*: Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart som antogs av den Internationella konferensen om förenkling av sjöresor och sjötransporter den 9 april 1965.
- b) *IMO:s FAL-formulär*: IMO:s standardiserade förlagor till förenklingsformulär i A4-format som det finns bestämmelser om i IMO:s FAL-konvention.
- c) *rapporteringsformalitet*: den information som skall tillhandahållas, när en medlemsstat så kräver, av administrativa och förfarandemässiga skäl när ett fartyg ankommer till eller avgår från en hamn.
- d) *fartyg*: alla typer av sjögående fartyg för havstrafik.
- e) *fartygets proviant*: varor som skall användas ombord på fartyget, inbegripet konsumtionsvaror, varor för försäljning till passagerare och besättningsmedlemmar, bränsle och smörjmedel, dock ej fartygsutrustning och reservdelar.
- f) *fartygsutrustning*: alla andra artiklar ombord än fartygets reservdelar som skall användas ombord och som går att avlägsna men som inte kan konsumeras, inbegripet tillbehör såsom livbåtar, livräddningsutrustning, inventarier, fartygets apparater och liknande föremål.
- g) *fartygets reservdelar*: alla föremål ombord på fartyget som är avsedda för reparation eller ersättning av delar av fartyget.
- h) *besättningens tillhörigheter*: kläder, vardagsartiklar och andra artiklar, som kan omfatta pengar eller besättningsmedlemmarnas ägodelar som medförs ombord.
- i) *besättningsmedlemmar*: alla personer som är anställda för att utföra arbete ombord under en resa för fartygets drift eller underhållsarbeten och som finns upptagna på besättningslistan.
- j) *passagerare*: alla andra personer ombord på ett fartyg, än besättningsmedlemmar och barn under ett år.

Artikel 4

Godkännande av formulären

Medlemsstaterna skall godta att de rapporteringsformaliteter som avses i artikel 2 uppfylls genom den information som lämnas in i enlighet med

- a) de specifikationer som anges i delarna B och C i bilaga I, och
- b) de motsvarande förlageformulär som anges i bilaga II med särskilda uppgiftskategorier.

Artikel 5

Ändringsförfarande

Alla ändringar av bilagorna och av hänvisningar till IMO:s instrument för att bringa dem i överensstämmelse med gemenskapsåtgärder eller åtgärder från IMO:s sida som har trätt i kraft skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 6.2.

Artikel 6

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG ⁽¹⁾.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 7

Genomförande

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 30 juni 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 8

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 9

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 98/74/EG (EGT L 276, 13.10.1998, s. 7).

BILAGA I

DEL A

Förteckning över de rapporteringsformaliteter som avses i artikel 2 med hänsyn till fartyg som ankommer till och avgår från gemenskapshamnar

1. IMO:s FAL-formulär 1, Allmän deklARATION

Allmän deklARATION skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst och avgång och tillhandahålla den information om fartyget som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.

2. IMO:s FAL-formulär 3, ProviantdeklARATION

ProviantdeklARATION skall utgöra det grundläggande dokumentet vid ankomst och avgång och tillhandahålla den information om fartygets proviant som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter.

3. IMO:s FAL-formulär 4, BesättningsdeklARATION

BesättningsdeklARATION skall utgöra det grundläggande dokumentet och tillhandahålla den information om besättnings tillhörigheter som krävs av den berörda medlemsstatens myndigheter. Den skall inte krävas vid fartygets avgång.

4. IMO:s FAL-formulär 5, Besättningslista

Besättningslistan skall utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om antalet besättningsmedlemmar och besättningens sammansättning vid fartygets ankomst och avgång. När myndigheterna kräver information om besättningen ombord på ett fartyg vid dess avgång skall en kopia av samma besättningslista som presenterades vid fartygets ankomst godtas vid avgången om det är undertecknat igen och endosserat för att påvisa alla ändringar i antalet besättningsmedlemmar eller sammansättningen av besättningen som har skett.

5. IMO:s FAL-formulär 6, Passagerarlista

När det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare skall passagerarlistan utgöra det grundläggande dokument som ger den berörda medlemsstatens myndigheter information om passagerarna vid ett fartygs ankomst och avgång.

DEL B

Konventionsstater

1. IMO:s FAL-formulär 1, Allmän deklARATION

Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Allmän deklARATION som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren, skeppsklareraren eller någon annan person som befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.

2. IMO:s FAL-formulär 3, ProviantdeklARATION

Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en ProviantdeklARATION som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befålet som har befullmäktigats av befälhavaren och som personligen känner till fartygets proviant eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.

3. IMO:s FAL-formulär 4, BesättningsdeklARATION

Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en BesättningsdeklARATION som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befålet som har befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten. Myndigheterna i den berörda medlemsstaten får även kräva att varje besättningsmedlem skall skriva sin namnteckning eller att de som inte är skrivkunniga sätter sitt märke vid den del av deklARATIONen som avser deras tillhörigheter.

4. IMO:s FAL-formulär 5, Besättningslista

Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta en Besättningslista som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren eller någon annan i befålet som har befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.

5. IMO:s FAL-formulär 6, Passagerarlista

När det gäller fartyg med certifikat att transportera högst tolv passagerare skall den berörda medlemsstatens myndigheter godta en Passagerarlista som antingen är daterad och undertecknad av befälhavaren, skeppsklareraren eller någon annan person som befullmäktigats av befälhavaren eller bestyrkts på ett sätt som är godtagbart av den berörda myndigheten.

DEL C

Tekniska specifikationer

1. Formaten på IMO:s FAL-formulär skall följa proportionerna av förlagorna i bilaga II så nära som är tekniskt möjligt. De skall tryckas på särskilda pappersblad i A4-storlek (210 × 297 mm) och i upprätt pappersläge. Ätminstone en tredjedel av utrymmet på baksidan av formulären skall vara reserverade för den berörda medlemsstatens myndigheter.

Som erkännande av IMO:s FAL-formulär skall de standardiserade förenklingsformulärens format och layout som rekommenderas och återges av IMO inom ramen för IMO:s FAL-konvention som trädde i kraft den 1 maj 1997 beaktas som likvärdiga med de format som återges i bilaga II.

2. Den berörda medlemsstatens myndigheter skall godta information som överförs på ett läsbart och förståeligt sätt, bl.a. formulär som ifyllts med kulspeppenna eller en outplånlig penna och formulär som framställts genom automatisk databehandling.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av metoder för dataöverföring på elektronisk väg skall det format som blir resultatet på slutanvändarens bildskärm och vid utskrift följa förlagorna i bilaga II när en medlemsstat godtar ett fartygs rapportering av information i elektronisk form.

När det gäller elektronisk överföring av ett formulär får bilden på slutanvändarens bildskärm skilja sig från A4-storleken men måste följa dess proportioner.

---

*BILAGA II***Förlagor till Internationella sjöfartsorganisationens FAL-formulär (se artikel 4 och bilaga I).**

Av reproduktionstekniska skäl återges formulären i denna bilaga i skala 4:5 i förhållande till ett A4-ark.

INTERNATIONELLA SJÖFARTSORGANISATIONENS ALLMÄNNA DEKLARATION

		☐ Ankomst	☐ Avgång
1. Fartygets namn och beskrivning		2. Ankomst-/avgångsshamn	3. Ankomst-/avgångstid
4. Fartygets nationalitet	5. Befälhavarens namn	6. Föregående hamn/destinationshamn	
7. Registreringscertifikat (hamn, datum, nummer)		8. Skeppsklarerarens namn och adress	
9. Bruttotonnage	10. Nettotonnage		
11. Fartygets placering i hamnen (kajplats)			
12. Kort beskrivning av resan (föregående och kommande hamnar; stryk under de hamnar där den resterande lasten kommer att lossas)			
13. Kort beskrivning av lasten			
14. Besättningens antal (inbegripet befälhavaren)	15. Passagerarnas antal	16. Anmärkningar	
Bilagor (ange antalet exemplar)			
17. Lastdeklaration	18. Proviantdeklaration		
19. Besättningslista	20. Passagerarlista	21. Datum och befälhavarens eller den befullmäktigade skeppsklarerarens eller det befullmäktigade befålets underskrift	
22. Besättningsdeklaration (*)	23. Hälsodeklaration (*)		

För officiellt bruk

Internationella sjöfartsorganisationens konvention om förenklning av formaliteterna i internationell sjöfart

IMO FAL
Formulär 1

(*) Endast vid ankomst.

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om järnvägstransportstatistik

(2001/C 180 E/07)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2000) 798 slutlig/2 — 2001/0048(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 februari 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

seende insamling av data från specificerade, viktiga järnvägsförvaltningar, föräldrade.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

(7) Det faktum att det på en kommersiell järnvägsmarknad finns både offentligt och privat ägda järnvägsföretag gör det nödvändigt att skapa tydliga specifikationer över den statistiska information som skall tas fram av alla järnvägsföretag och spridas av Eurostat.

med beaktande av kommissionens förslag,

(8) I enlighet med subsidiaritetsprincipen som framgår av fördragets artikel 5 är skapandet av gemensamma statistiska standarder som möjliggör framtagandet av harmoniserad statistik en uppgift som på ett effektivt sätt bara kan genomföras på gemenskapsnivå. Dessa standarder skall genomföras i varje medlemsstat under ledning av de myndigheter eller enheter som ansvarar för produktionen av officiell statistik.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget, och

(9) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽³⁾ innehåller en referensram för de åtgärder som bestäms genom denna förordning.

av följande skäl:

(10) Eftersom åtgärderna för genomförandet av denna förordning är av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾, skall de antas enligt det föreskrivande förfarande som framgår av artikel 5 i samma beslut.

(1) Järnvägarna utgör en viktig del av gemenskapens transportnät.

(11) Samråd har skett med Kommittén för det statistiska programmet som inrättats genom beslut 89/382 (EEG/Euratom) ⁽⁵⁾ i enlighet med artikel 3 i ovan nämnda beslut.

(2) Kommissionen behöver statistik över järnvägstransporter av passagerare och gods för att övervaka och vidareutveckla den gemensamma transportpolitiken, regionalpolitiken och de transeuropeiska näten.

(3) Kommissionen behöver statistik över säkerheten inom järnvägssektorn för att övervaka och förbereda gemenskapens åtgärder på området transportsäkerhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Mål

Målet för denna förordning är att skapa gemensamma regler för produktionen av gemenskapsstatistik över järnvägstransporter.

Artikel 2

Räckvidd

Denna förordning skall omfatta alla järnvägar i Europeiska unionen. Varje medlemsstat skall rapportera statistik över de transporter som sker på medlemsstatens territorium. Medlemsstaterna får från denna förordning undanta

(4) Gemenskapsstatistik över järnvägstransporter behövs även för den europeiska myndigheten för järnvägar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv ./. ./EEG om ändring av direktiv 91/440/EEG om utvecklingen av gemenskapens järnvägar.

(5) Det är önskvärt att gemenskapsstatistik över alla former av transport insamlas enligt gemensamma koncept och standarder, med målsättningen att uppnå största möjliga jämförbarhet mellan de olika transportformerna.

(6) Omstruktureringen av järnvägsindustrin inom ramen för rådets direktiv 91/440/EEG ⁽¹⁾, samt även de nya behov avseende den typ av information som kommissionen och andra användare av gemenskapens järnvägsstatistik har, gör bestämmelserna i rådets direktiv 80/1177/EEG ⁽²⁾ av-

⁽¹⁾ EGT L 237, 24.8.1991, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 350, 23.12.1980, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

- järnvägsföretag vars verksamhet helt eller delvis bedrivs inom industriärläggningar eller liknande anläggningar, inklusive hamnar,
- järnvägsföretag som främst fungerar som turistattraktioner, t.ex. historiska järnvägar för ånglokstrafik,
- andra järnvägsföretag vars marknadsandel inte överstiger 2 % av de sammanlagda järnvägstransporterna av frakt eller passagerare i det rapporterade landet, mätt i ton-km respektive passagerar-km. Denna gräns kan vid behov justeras i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

Artikel 3

Definitioner

1. Inom ramen för denna förordning skall följande definitioner tillämpas:
  - "rapporterande land": den medlemsstat som överför data till Eurostat.
  - "nationella myndigheter": nationella statistikkontor och andra enheter som ansvarar för produktionen av gemenskapsstatistik i varje medlemsstat.
  - "järnvägsföretag": offentligt och privat ägt företag som tillhandahåller spårbundna transporttjänster för gods och/eller passagerare.
2. De definitioner som anges i punkt 1 kan ändras och ytterligare definitioner som krävs för en harmonisering kan antas i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

Artikel 4

Datainsamling

1. Den statistik som skall samlas in framgår av bilagorna till denna förordning. De skall omfatta följande typer av data:
  - årsstatistik över godstransporter – detaljerad rapportering (bilaga A)
  - årsstatistik över godstransporter – förenklad rapportering (bilaga B)
  - årsstatistik över persontransport – detaljerad rapportering (bilaga C)
  - årsstatistik över persontransport – förenklad rapportering (bilaga D)
  - kvartalsvis statistik över gods- och persontransporter (bilaga E)
  - regional statistik över gods- och persontransporter (bilaga F)
  - statistik över trafikflödet på järnvägsnätet (bilaga G)

- statistik över olyckor (bilaga H).

2. Av bilagorna B och D framgår de förenklade rapporteringskrav som medlemsstaterna får använda som alternativ till den normala, mer detaljerade rapportering enligt bilagorna A respektive C. De regler som medlemsstaterna skall tillämpa vid bedömningen av vilka företag som får omfattas av den förenklade rapporteringen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

3. För varje typ av data specificeras i respektive bilaga

- listan över variabler och tillhörande måttenheter,
- referensperiod och frekvens,
- en lista över tabeller med indelning för varje tabell,
- sista datum för överföringen av uppgifter,
- den första referensperioden för vilken data skall översändas,
- vid behov, kommentarer.

4. Medlemsstaterna skall också, i enlighet med anvisningarna i bilaga 1, tillhandahålla en förteckning över de järnvägsföretag som omfattas av statistiken.

5. Inom ramen för denna förordning skall varor klassificeras enligt bilaga J. Farligt gods skall dessutom klassificeras enligt bilaga K.

6. Innehållet i bilagorna får anpassas i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

Artikel 5

Datakällor

1. Medlemsstaterna får tillåta alla typer av offentliga eller privata organisationer att delta i insamlingen av de uppgifter som föreskrivs enligt denna förordning.

2. Nödvändiga uppgifter får insamlas med hjälp av valfri kombination av nedanstående källor:

- obligatoriska undersökningar,
- administrativa uppgifter, inklusive uppgifter som insamlats av tillsynsmyndigheter,
- statistiska beräkningsmetoder,
- uppgifter som tillhandahållits yrkesorganisationer inom järnvägsindustrin,
- ad hoc-studier.

3. De nationella myndigheterna skall vidta åtgärder för att samordna de datakällor som använts och skall garantera kvaliteten på den statistik som översänds till Eurostat.

Artikel 6

Överföring av statistik till Eurostat

1. Medlemsstaterna skall till Eurostat överföra den statistik som framgår av artikel 4.
2. Tillvägagångssättet vid överföringen av den statistik som framgår av artikel 4 skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

Artikel 7

Spridning

1. De uppgifter som specificeras i bilagorna A-H till denna förordning skall spridas av Eurostat. Om ett järnvägsföretag indirekt kan identifieras genom uppgifterna och dessa uppgifter inte är tillgängliga för allmänheten på nationell nivå kan företaget hos de nationella myndigheterna ansöka om att uppgifterna inte skall offentliggöras eller att uppgifterna anonymiseras så att uppgiftslämnarens identitet inte blir känd. De nationella myndigheterna skall, tillsammans med uppgifter som stöder ansökan, överlämna dessa till Eurostat.
2. Den information som rapporteras inom ramen för bilaga 1 skall inte spridas utom om särskilda regler för sådan spridning fastställts i enlighet med förfarandet i artikel 11.2.

Artikel 8

Statistikens kvalitet

1. För att hjälpa medlemsstaterna att upprätthålla statistikens kvalitet på detta område kommer Eurostat att ta fram och publicera metodologiska rekommendationer. Dessa rekommendationer kommer att beakta goda exempel från nationella myndigheter, järnvägsföretag och järnvägsindustrins yrkesorganisationer.
2. Kvaliteten på datan kommer att kontrolleras av Eurostat. För att underlätta detta arbete skall medlemsstaterna tillhandahålla information om de metoder som använts vid insamling av datan.

Artikel 9

Rapport

Efter det att data insamlats under tre år, skall kommissionen översända en rapport till Europaparlamentet och rådet om vilka erfarenheter som vunnits inom ramen för arbetet med denna förordning. Rapporten skall inkludera resultaten från den kvalitetskontroll som nämns i artikel 8. I rapporten skall också göras en utvärdering av tillgängligheten på statistik inom detta område, av kostnaderna för att få tillgång till den och vilket merarbete som förorsakats företagen.

Artikel 10

Genomförandeåtgärder

- Följande åtgärder för genomförandet av denna förordning skall vidtas i enlighet med det förfarande som framgår av artikel 11.2:
- ändring av gränsen för vilka järnvägstransporter som omfattas av statistiken (artikel 2),
  - anpassning av definitioner och antagande av ytterligare definitioner (artikel 3),
  - anpassning av bilagornas innehåll (artikel 4),
  - antagande av regler för en förenklad rapportering (artikel 4),
  - åtgärder som rör dataöverföringen till Eurostat (artikel 6),
  - spridning av den information som skall rapporteras enligt bilaga I (artikel 7).

Artikel 11

Förfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, vilken inrättades genom artikel 1 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom⁽¹⁾.
2. I fall då hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet enligt artikel 5 i rådets beslut 1999/468/EG⁽²⁾ tillämpas i enlighet med artikel 7.3 och artikel 8 däri.
3. Den period som anges i artikel 5.6 i rådets beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Artikel 12

Direktiv 80/1177/EEG

1. Medlemsstaterna skall tillhandahålla resultat för år 2001 i enlighet med direktiv 80/1177/EEG.
2. Direktiv 80/1177/EEG upphävs härmed fr.o.m. den 1 januari 2002.

Artikel 13

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

BILAGA A

ÅRSSTATISTIK ÖVER GODSTRANSPORTER – DETALJERAD RAPPORTERING

Lista över variabler och enheter	<p>Transporterat gods i:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ton — ton per km <p>antal intermodala transportenheter i:</p> <ul style="list-style-type: none"> — antal — TEU (för släpfordon och växelflak)
Referensperiod	år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	<p>Tabell A1: transporterat gods, efter transporttyp</p> <p>Tabell A2: transporterat gods, efter varuslag (bilaga J)</p> <p>Tabell A3: transporterat gods (för internationell trafik och transittrafik), efter land för av- och pålastning</p> <p>Tabell A4: transporterat gods, efter kategori för farligt gods (bilaga K)</p> <p>Tabell A5: transporterat gods, efter typ av sändning</p> <p>Tabell A6: transporterat gods i intermodala transportenheter, efter transporttyp och typ av transportenhet</p> <p>Tabell A7: antal lastade intermodala transportenheter, efter transporttyp och typ av transportenhet</p> <p>Tabell A8: antal tomma intermodala transportenheter, efter transporttyp och typ av transportenheter</p>
Sista datum för inlämnande av uppgifter	5 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2002
Kommentar	<ol style="list-style-type: none"> 1. Transporttyp enligt följande: <ul style="list-style-type: none"> — nationell — internationell – inkommande — internationell – utgående — transit 2. Sändningstyp enligt följande: <ul style="list-style-type: none"> — full tåglast — full vagnslast — annat 3. Transportenhetstyp enligt följande: <ul style="list-style-type: none"> — container och växelflak — släp (ej ledsagad) — vägfordon (ledsagade) 4. När det gäller tabell A3 kan Eurostat och medlemsstaterna hitta lösningar för att underlätta samordningen av uppgifter från företag i andra medlemsstater, och för att se till att dessa uppgifter stämmer överens 5. När det gäller tabell A4 skall medlemsstaterna ange vilken, om någon, trafikkategori som inte omfattas av uppgifterna

BILAGA B

ÅRSSTATISTIK ÖVER GODSTRANSPORTER – FÖRENKLAD RAPPORTERING

Lista över variabler och enheter	Transporterat gods i: — ton — ton per km
Referensperiod	år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	Tabell B1: transporterat gods efter transporttyp Tabell B2: transporterat gods i intermodala transportenheter efter transporttyp
Sista datum för inlämnande av uppgifter	5 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2002
Kommentar	Transporttyp enligt följande: — nationell — internationell – inkommande — internationell – utgående — transit

BILAGA C

ÅRSSTATISTIK ÖVER PERSONTRANSPORT — DETALJERAD RAPPORTERING

Lista över variabler och enheter	Transporterade passagerare i: — antal passagerare — passagerare per km
Referensperiod	år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	Tabell C1: transporterade passagerare efter transporttyp (preliminära uppgifter, endast antalet passagerare) Tabell C2: internationellt transporterade passagerare efter på- och avstigningsland (preliminära uppgifter, endast antalet passagerare) Tabell C3: transporterade passagerare efter transporttyp (slutliga konsoliderade uppgifter) Tabell C4: internationellt transporterade passagerare efter på- och avstigningsland (slutliga konsoliderade uppgifter, endast antalet passagerare)
Sista datum för inlämnande av uppgifter	8 månader efter det att referensperioden gått ut (tabellerna C1 och C2) 14 månader efter det att referensperioden gått ut (tabellerna C3 och C4)
Första referensperiod	2003
Kommentar	1. Transporttyp enligt följande: — nationell — internationell 2. När det gäller tabellerna C1 och C2 kan medlemsstaterna lämna preliminära uppgifter som endast baseras på biljettförsäljning i det uppgiftslämnande landet. När det gäller tabellerna C3 och C4 skall medlemsstaterna lämna in slutliga konsoliderade uppgifter inklusive uppgifter över biljettförsäljning utanför det uppgiftslämnande landet. Dessa uppgifter kan inhämtas direkt från myndigheter i andra länder eller genom internationella kompensationsåtgärder i samband med biljettförsäljning

BILAGA D

ÅRSSTATISTIK ÖVER PERSONTRANSPORT — FÖRENKLAD RAPPORTERING

Lista över variabler och enheter	Transporterade passagerare i: — antal passagerare — antal passagerare per km
Referensperiod	år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	Tabell D1: transporterade passagerare
Sista datum för inlämnande av uppgifter	8 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2003
Kommentar	När det gäller tabell D1 kan medlemsstaterna lämna preliminära uppgifter som endast baseras på biljettförsäljning i det uppgiftslämnande landet, som för tabell C1

BILAGA E

KVARTALSVIS STATISTIK ÖVER GODS- OCH PERSONTRANSPORTER

Lista över variabler och enheter	Transporterat gods i: — ton — ton per km transporterade passagerare i: — antal passagerare — passagerare per km
Referensperiod	kvartalsvis
Frekvens	en gång i kvartalet
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	Tabell E1: transporterat gods Tabell E2: transporterade passagerare
Sista datum för inlämnande av uppgifter	3 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	Första kvartalet i 2002
Kommentar	1. Uppgifterna i tabellerna E1 och E2 kan lämnas in på grundval av preliminära uppgifter, inklusive uppskattningar. När det gäller tabell E2, kan medlemsstaterna lämna uppgifter som baseras på biljettförsäljning endast i det uppgiftslämnande landet 2. Denna statistik skall lämnas in för de företag som omfattas av bilagorna A och C

BILAGA F

REGIONAL STATISTIK ÖVER GODS- OCH PERSONTRANSPORTER

Lista över variabler och enheter	Transporterat gods i: — ton transporterade passagerare i: — antal passagerare
Referensperiod	ett år
Frekvens	vart femte år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	Tabell F1: nationella godstransporter efter region för pålastning och region för avlastning (NUTS-2) Tabell F2: internationella godstransporter efter region för pålastning och region för avlastning (NUTS-2) Tabell F3: nationella persontransporter efter region för påstigning och region för avstigning (NUTS-2) Tabell F4: internationella persontransporter efter region för påstigning och region för avstigning (NUTS-2)
Sista datum för inlämnande av uppgifter	12 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2003
Kommentar	<ol style="list-style-type: none"> Om platsen för på- och avlastning (tabellerna F1 och F2) eller på- och avstigning (tabellerna F3 och F4) ligger utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet skall medlemsstaterna endast lämna uppgifter om vilket land det rör sig För att hjälpa medlemsstaterna med färdigställandet av dessa tabeller skall Eurostat lämna en lista till medlemsstaterna över Internationella järnvägsunionens koder och motsvarande NUTS-koder När det gäller tabellerna F3 och F4 kan medlemsstaterna lämna in uppgifter som baseras på biljettförsäljning Denna statistik skall lämnas in för de företag som omfattas av bilagorna A och C

BILAGA G

STATISTIK ÖVER TRAFIKFLÖDET PÅ JÄRNVÄGSNÄTET

Lista över variabler och enheter	<p>Transporterat gods i:</p> <p>— antal tåg</p> <p>transporterade passagerare i:</p> <p>— antal tåg</p>
Referensperiod	ett år
Frekvens	vart femte år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	<p>Tabell G1: transporterat gods efter nätsegment</p> <p>Tabell G2: transporterade passagerare efter nätsegment</p>
Sista datum för inlämnande av uppgifter	18 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2005
Kommentar	<p>1. Medlemsstaterna skall ange ett antal segment för nätverk som åtminstone skall omfatta transeuropeiska järnvägar (TEN) på deras nationella territorium. De skall lämna följande uppgifter till:</p> <p>— geografiska parametrar och andra uppgifter som är nödvändiga för att identifiera och kartlägga varje segment och förbindelserna mellan segmenten</p> <p>— uppgifter över beskaffenhet (inklusive kapacitet) av de tåg som utnyttjar varje segment</p> <p>2. Varje segment för nätverk som är en del av transeuropeiska järnvägar (TEN) skall identifieras med hjälp av ytterligare parametrar i dataregistret för att det skall vara möjligt att kvantifiera trafiken på de transeuropeiska järnvägarna (TEN)</p>

BILAGA H

STATISTIK ÖVER OLYCKOR

Lista över variabler och enheter	<ul style="list-style-type: none"> — antal olyckor (tabellerna H1 och H2) — antal omkomna (tabell H3) — antal svårt skadade (tabell H4)
Referensperiod	år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	<p>Tabell H1: antal olyckor indelade efter olyckstyp</p> <p>Tabell H2: antal olyckor i samband med transport av farligt gods</p> <p>Tabell H3: antal omkomna indelade efter olyckstyp och personkategori</p> <p>Tabell H4: antal svårt skadade indelade efter olyckstyp och personkategori</p>
Sista datum för inlämnande av uppgifter	5 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2002
Kommentar	<ol style="list-style-type: none"> 1. Olyckstyp indelad enligt följande: <ul style="list-style-type: none"> — kollisioner (utom plankorsningsolyckor) — urspårning — plankorsningsolyckor — personolyckor orsakade av rullande materiel i rörelse — annat — totalt 2. Tabell H2 är indelad enligt följande: <ul style="list-style-type: none"> — totalt antal olyckor där minst en järnvägsvagn är inblandad som transporterar farligt gods, vilket specificeras i listan över gods i bilaga K — antal olyckor där utsläpp av farligt gods sker 3. Personkategorierna är följande: <ul style="list-style-type: none"> — passagerare — anställda (inklusive underleverantörer) — annat — totalt 4. Uppgifterna i tabellerna H1–H4 skall lämnas in för alla järnvägar som omfattas av denna förordning. 5. Under de första fem åren av denna förordnings giltighet får medlemsstaterna lämna in statistik i överensstämmelse med nationella definitioner, om data som överensstämmer med de harmoniserade definitionerna (antagna i enlighet med förfarandet i artikel 11.2) inte finns tillgängliga.

BILAGA I

LISTA ÖVER JÄRNVÄGSFÖRETAG

Lista över variabler och enheter	Se nedan
Referensperiod	ett år
Frekvens	varje år
Lista över tabeller med indelning för varje tabell	se nedan
Sista datum för inlämnande av uppgifter	5 månader efter det att referensperioden gått ut
Första referensperiod	2002
Kommentar	<p>Nedanstående upplysningar (tabell I1) skall lämnas för varje järnvägsföretag för vilken uppgifter lämnas in i överensstämmelse med bilagorna A–H.</p> <p>Dessa upplysningar skall användas för följande ändamål:</p> <ul style="list-style-type: none"> — att kontrollera vilka företag som täcks av tabellerna i bilagorna A–H — att bekräfta att företagen täcks av bilagorna A och C när det gäller den totala verksamheten för järnvägstransport

Tabell I1		
	Identifiering av uppgiftskälla	
I1.1	Uppgiftslämnande land	
I1.2	Referensår	
I1.3	Företagets namn	
I1.4	Land, i vilket företaget har sitt säte	
	Verksamhetstyp	
I1.2.1	Godstransport: internationell	ja/nej
I1.2.2	Godstransport: nationell	ja/nej
I1.2.3	Persontransport: internationell	ja/nej
I1.2.4	Persontransport: nationell	ja/nej
I1.2.5	Persontransport: tunnelbana eller spårvagn	ja/nej
	Nivå på transportverksamhet	
I1.3.1	Total godstransport (ton)	
I1.3.2	Total godstransport (ton per km)	
I1.3.3	Total persontransport (passagerare)	
I1.3.4	Total persontransport (passagerare per km)	
	Uppgifter i bilagorna A–H	
	Bilaga A	ja/nej
	Bilaga B	ja/nej
	Bilaga C	ja/nej
	Bilaga D	ja/nej
	Bilaga E	ja/nej
	Bilaga F	ja/nej
	Bilaga G	ja/nej
	Bilaga H	ja/nej

BILAGA J

KLASSIFICERING AV VAROR

Följande grupper av varor skall användas tills en ny klassificering fastställts i överensstämmelse med det förfarande som anges i artikel 11.2.

Grupper av varor	Kapitel i NST/R	Grupp i NST/R	Beteckning
1	0	01	spannmål
2		02, 03	potatis, andra färska eller frusna grönsaker och frukter
3		00, 06	levande djur och sockerbetor
4		05	trä och kork
5		04, 09	textilier, textilprodukter och konstfibrer, annat animaliskt eller vegetabiliskt råmaterial
6	1	11, 12, 13, 14, 16, 17	livsmedel och djurfoder
7		18	oljeväxtfrön, oljeväxter och fetter
8	2	21, 22, 23	fasta mineralbränslen
9	3	31	råolja
10		32, 33, 34	oljeprodukter
11	4	41, 46	järnmalm, järn- och stålavfall och damm från masugnar
12		45	icke-järnhaltig malm och avfall
13	5	51, 52, 53, 54, 55, 56	metallprodukter
14	6	64, 69	cement, lim och tillverkat byggnadsmaterial
15		61, 62, 63, 65	råmineral och tillverkat mineral
16	7	71, 72	naturliga och kemiska gödningsmedel
17	8	83	kemiskt kol och tjära
18		81, 82, 89	kemiska produkter andra än kemiskt kol och tjära
19		84	pappersmassa och returpapper
20	9	91, 92, 93	transportutrustning, maskiner, utrustning, motorer (monterade eller icke-monterade) och delar av dessa
21		94	metallprodukter
22		95	glas, glasprodukter och keramikprodukter
23		96, 97	läder, textilier, beklädnadsprodukter och andra tillverkade produkter
24		99	övriga produkter

BILAGA K

KLASSIFICERING AV FARLIGT GODS

1. Sprängämnen
2. Gaser (komprimerad, flytande eller tryckupplöst)
3. Brandfarliga vätskor
- 4.1 Brandfarliga fasta ämnen
- 4.2 Självantändande ämnen
- 4.3 Ämnen som vid kontakt med vatten utvecklar brandfarliga gaser
- 5.1 Oxiderande ämnen
- 5.2 Organiska peroxider
- 6.1 Giftiga ämnen
- 6.2 Smittsamma ämnen
7. Radioaktiva ämnen
8. Frätande ämnen
9. Övriga farliga ämnen

Anmärkning: Dessa kategorier är de som fastställts i bestämmelserna om internationella järnvägstransporter av farligt gods, vanligen kallat RID, och i rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg och efterföljande ändringar ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 235, 17.9.1996, s. 25. De senaste ändringarna finns i kommissionens direktiv 96/87/EG av den 13 december 1996 om anpassning av rådets direktiv 96/49/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 335, 24.12.1996, s. 45).

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skapandet av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS)

(2001/C 180 E/08)

KOM(2001) 83 slutlig — 2001/0046(COD)

(Framlagt av kommissionen den 14 februari 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Statistikanvändarna har ett stigande behov av harmonisering för att få tillgång till jämförbara uppgifter för hela Europeiska unionen. Den inre marknaden kan bara fungera om det finns statistiska standarder som gäller för insamling, överföring och offentliggörande av statistik på nationell nivå och på gemenskapsnivå så att alla aktörer på den inre marknaden får tillgång till jämförbara statistiska uppgifter. I detta sammanhang är nomenklaturer viktiga verktyg för insamling, sammanställning och spridning av jämförbara statistiska uppgifter.
- (2) Regionalstatistiken är en av grunderna för det europeiska statistiska systemet. Den används för en lång rad ändamål. Under många år har europeisk regionalstatistik varit baserad på en gemensam regional klassifikation benämnd Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (nedan kallad NUTS). Det är nu ändamålsenligt att ge denna regionala klassifikation en rättslig grund och uppställa klara regler för framtida ändringar i den.
- (3) NUTS-nomenklaturen skall därför, när så är ändamålsenligt, användas på alla statistiska uppgifter som är uppdelade på territoriella enheter och som medlemsstaterna skickar in till kommissionen.
- (4) Kommissionen skall, när så är ändamålsenligt, använda NUTS-nomenklaturen för analys och spridning av alla statistiska uppgifter som är uppdelade på territoriella enheter.
- (5) Beroende av de statistiska uppgifternas användningsområde behövs det olika nivåer inom regionalstatistiken. Det är ändamålsenligt med tre nivåer i den europeiska regionala NUTS-nomenklaturen.
- (6) Det behövs information om den territoriella sammansättningen av regioner på NUTS 3-nivå för att kunna förvalta NUTS-nomenklaturen, och sådan information skall därför regelbundet skickas till kommissionen.
- (7) Det krävs objektiva kriterier för en avgränsning av regionerna och för att säkerställa objektivitet i samband med att regionalstatistik tas fram och används för olika politiska ändamål.
- (8) Användarna av regionalstatistiken har behov av uppgifter som är stabila över en längre tidsperiod. NUTS-nomenklaturen bör därför inte ändras oftare än högst vart tredje år. Själva existensen av en förordning kommer att garantera stabilare regler över längre tid.
- (9) För att regionalstatistiska uppgifter skall vara jämförbara, krävs att regionernas storlek vad gäller invånarantal är jämförbart. För att uppnå detta bör ändringar i NUTS-nomenklaturen göra den regionala strukturen mer enhetlig avseende invånarantalet.
- (10) Ändringar i NUTS-nomenklaturen bör ske i nära samarbete med medlemsstaterna.
- (11) Med beaktande av subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen som framgår av fördragets artikel 5, konstateras att målen för denna rättsakt inte på ett adekvat sätt kan uppnås av medlemsstaterna. Harmoniseringen av regionalstatistiken kan bättre genomföras på gemenskapsplanet. Denna rättsakt går inte utanför det som krävs för att uppnå dessa mål.
- (12) NUTS-nomenklaturen som fastställs i denna förordning skall ersätta "nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS)" som skapats av Europeiska gemenskapernas statistikkontor i samarbete med de nationella statistikkontoren. En följd av detta är att alla hänvisningar till "nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS)" i gemenskapens rättsakter i framtiden skall förstås som hänvisningar till den i denna förordning fastställda NUTS-nomenklaturen.
- (13) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾ och de bör antas enligt förvaltningsförfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (14) Kommittén för det statistiska programmet som inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom⁽²⁾ har hörts i enlighet med artikel 3 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Målet

1. Målet med denna förordning är att skapa en gemensam statistisk klassifikation för territoriella enheter, nedan kallad NUTS, för att säkerställa produktionen och spridningen av jämförbar regionalstatistik inom gemenskapen.

2. NUTS-nomenklaturen som fastställs i bilaga I skall ersätta "Nomenklaturen för statistiska territoriella enheter (NUTS)" som skapats av Europeiska gemenskapernas statistikkontor i samarbete med de nationella statistikkontoren i medlemsstaterna.

Artikel 2

Struktur

1. NUTS-nomenklaturen består av en specifik kod och ett namn för varje region. Gemenskapens ekonomiska område är, såsom definierats i kommissionens beslut 91/450/EEG av den 26 juli 1991⁽¹⁾, uppdelat i territoriella enheter, nedan benämnda "regioner".

2. NUTS-nomenklaturen är en hierarkisk klassifikation. Varje medlemsstat är indelad i regioner på NUTS 1-nivå, som alla är indelade i regioner på NUTS 2-nivå, som i sin tur är indelade i regioner på NUTS 3-nivå.

3. En viss region kan dock representera flera NUTS-nivåer.

4. Två olika regioner i samma medlemsstat får inte ha samma namn. Om två regioner i olika medlemsstater har samma namn, skall landskoden läggas till namnet på regionen.

Artikel 3

Klassificeringskriterier

1. De existerande administrativa enheterna i medlemsstaterna är det första kriteriet för att avgränsa regioner.

I detta sammanhang avses med "administrativ enhet" ett geografiskt område med en förvaltningsmyndigheter som har befogenhet att fatta administrativa eller politiska beslut för detta område enligt medlemsstatens rättsliga och institutionella regler.

2. För att kunna ange den NUTS-nivå på vilken en viss kategori administrativa enheter i en medlemsstat skall klassificeras, skall den genomsnittliga storleken på denna kategori administrativa enheter i medlemsstaten ligga inom följande befolkningsgränser:

Nivå	Min.	Max.
NUTS 1	3 miljoner	7 miljoner
NUTS 2	800 000	3 miljoner
NUTS 3	150 000	800 000

3. De existerande administrativa enheterna som används i NUTS-nomenklaturen framgår av bilaga II. Ändringar av bilaga II kan antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 7.2.

4. Om det i en medlemsstat saknas administrativa enheter av passande storlek för en given NUTS-nivå som motsvarar kriterierna i punkt 2, skall denna NUTS-nivå skapas genom aggregering av ett passande antal existerande mindre administrativa enheter. Vid denna aggregering skall hänsyn tas till geografiska, socioekonomiska, historiska, kulturella och/eller andra relevanta kriterier.

De enheter som aggregerats på detta vis benämns nedan "icke-administrativa enheter". Storleken på en medlemsstats icke-administrativa enheter för en given NUTS-nivå skall ligga inom de i punkt 2 angivna befolkningsgränserna.

Under särskilda administrativa och geografiska omständigheter, som fastställs av kommissionen, får en enskild icke-administrativ enhet dock avvika från dessa gränser.

5. Om en hel medlemsstats befolkning ligger under maximigränsen för en given NUTS-nivå, är hela medlemsstaten en NUTS-region på denna nivå.

Artikel 4

Enheter i NUTS

1. Senast sex månader efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen, efter samråd med medlemsstaterna, offentliggöra de lokala administrativa enheter som ingår i varje enskild region på NUTS 3-nivå.

De existerande lokala administrativa enheterna framgår av bilaga III. Ändringar av bilaga III kan antas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 7.2.

2. Varje år, före utgången av första kalenderhalvåret, skall medlemsstaterna meddela alla ändringar i enheterna för föregående år och översända uppgifterna i det elektroniska format som kommissionen angett.

3. Om ändringar i de lokala administrativa enheterna gör det nödvändigt att ändra NUTS 3-gränserna, skall de bestämmelser som anges i artikel 5 tillämpas.

⁽¹⁾ EGT L 240, 29.8.1991.

*Artikel 5***Ändringar av NUTS**

1. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om alla ändringar i existerande administrativa enheter samt om alla andra ändringar på nationellt plan som kan få betydelse för de i artikel 3 fastställda klassificeringskriterierna.
2. Kommissionen kan, enligt kriterierna i artikel 3 och i enlighet med det förfarande som anges i artikel 7.2, anta ändringar i NUTS-nomenklaturen som fastställs i bilaga I, dock högst vart tredje år.
3. Kommissionen skall endast ändra en medlemsstats icke-administrativa enheter, som avses i artikel 3.4, om ändringen på den berörda NUTS-nivån minskar standardavvikelsen för storleken (vad gäller invånarantalet) av alla EU:s regioner.
4. Ändringar i NUTS-nomenklaturen träder i kraft den första dagen i ett kvartal två år efter antagandet i enlighet med det i artikel 7.2 angivna förfarandet.
5. När en ändring av NUTS antagits, skall den berörda medlemsstaten inom två år ta fram historiska tidsserier för den nya regionala indelningen för de senaste fem åren.

*Artikel 6***Förvaltning**

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkra en konsekvent förvaltning av NUTS-nomenklaturen. Detta kan bl.a. vara:

- a) framtagande och uppdatering av förklarande anmärkningar till NUTS
- b) undersökning av problem i samband med genomförandet av NUTS i medlemsstaternas regionala klassificeringar.

*Artikel 7***Förfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet, vilken inrättades genom artikel 1 i rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽¹⁾.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 och i artikel 8 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

BILAGA I

NUTS-nomenklaturen (kod – namn)

BELGIQUE/BELGIË

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE			
BE1	RÉG. BRUXELLES-CAP BRUSSELS HFDST. GEWEST		
BE10		Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest	
BE100			Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest
BE2	VLAAMS GEWEST		
BE21		Antwerpen	
BE211			Antwerpen (Arrondissement)
BE212			Mechelen
BE213			Turnhout
BE22		Limburg (B)	
BE221			Hasselt
BE222			Maaseik
BE223			Tongeren
BE23		Oost-Vlaanderen	
BE231			Aalst
BE232			Dendermonde
BE233			Eeklo
BE234			Gent (Arrondissement)
BE235			Oudenaarde
BE236			Sint-Niklaas
BE24		Vlaams Brabant	
BE241			Halle-Vilvoorde
BE242			Leuven
BE25		West-Vlaanderen	
BE251			Brugge
BE252			Diksmuide
BE253			Ieper
BE254			Kortrijk
BE255			Oostende
BE256			Roeselare
BE257			Tielt
BE258			Veurne
BE3	RÉGION WALLONNE		
BE31		Brabant Wallon	
BE310			Brabant Wallon
BE32		Hainaut	
BE321			Ath
BE322			Charleroi
BE323			Mons

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE324			Mouscron
BE325			Soignies
BE326			Thuin
BE327			Tournai
BE33		Liège	
BE331			Huy
BE332			Liège (Arrondissement)
BE333			Verviers
BE334			Waremme
BE34		Luxembourg (B)	
BE341			Arlon
BE342			Bastogne
BE343			Marche-en-Famenne
BE344			Neufchâteau
BE345			Virton
BE35		Namur	
BE351			Dinant
BE352			Namur (Arrondissement)
BE353			Philippeville

DANMARK

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DK			
DK0	DANMARK		
DK00		Danmark	
DK001			København og Frederiksberg kommuner
DK002			Københavns amt
DK003			Frederiksborg amt
DK004			Roskilde amt
DK005			Vestsjællands amt
DK006			Storstrøms amt
DK007			Bornholms amt
DK008			Fyns amt
DK009			Sønderjyllands amt
DK00A			Ribe amt
DK00B			Vejle amt
DK00C			Ringkøbing amt
DK00D			Århus amt
DK00E			Viborg amt
DK00F			Nordjyllands amt

DEUTSCHLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE			
DE1	BADEN-WÜRTTEMBERG		
DE11		Stuttgart	
DE111			Stuttgart, Stadtkreis
DE112			Böblingen
DE113			Esslingen
DE114			Göppingen
DE115			Ludwigsburg
DE116			Rems-Murr-Kreis
DE117			Heilbronn, Stadtkreis
DE118			Heilbronn, Landkreis
DE119			Hohenlohekreis
DE11A			Schwäbisch Hall
DE11B			Main-Tauber-Kreis
DE11C			Heidenheim
DE11D			Ostalbkreis
DE12		Karlsruhe	
DE121			Baden-Baden, Stadtkreis
DE122			Karlsruhe, Stadtkreis
DE123			Karlsruhe, Landkreis
DE124			Rastatt
DE125			Heidelberg, Stadtkreis
DE126			Mannheim, Stadtkreis
DE127			Neckar-Odenwald-Kreis
DE128			Rhein-Neckar-Kreis
DE129			Pforzheim, Stadtkreis
DE12A			Calw
DE12B			Enzkreis
DE12C			Freudenstadt
DE13		Freiburg	
DE131			Freiburg im Breisgau, Stadtkreis
DE132			Breisgau-Hochschwarzwald
DE133			Emmendingen
DE134			Ortenaukreis
DE135			Rottweil
DE136			Schwarzwald-Baar-Kreis
DE137			Tuttlingen
DE138			Konstanz
DE139			Lörrach
DE13A			Waldshut

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE14		Tübingen	
DE141			Reutlingen
DE142			Tübingen, Landkreis
DE143			Zollernalbkreis
DE144			Ulm, Stadtkreis
DE145			Alb-Donau-Kreis
DE146			Biberach
DE147			Bodenseekreis
DE148			Ravensburg
DE149			Sigmaringen
DE2	BAYERN		
DE21		Oberbayern	
DE211			Ingolstadt, Kreisfreie Stadt
DE212			München, Kreisfreie Stadt
DE213			Rosenheim, Kreisfreie Stadt
DE214			Altötting
DE215			Berchtesgadener Land
DE216			Bad Tölz-Wolfratshausen
DE217			Dachau
DE218			Ebersberg
DE219			Eichstätt
DE21A			Erding
DE21B			Freising
DE21C			Fürstenfeldbruck
DE21D			Garmisch-Partenkirchen
DE21E			Landsberg a. Lech
DE21F			Miesbach
DE21G			Mühlendorf a. Inn
DE21H			München, Landkreis
DE21I			Neuburg-Schrobenhausen
DE21J			Pfaffenhofen a. d. Ilm
DE21K			Rosenheim, Landkreis
DE21L			Starnberg
DE21M			Traunstein
DE21N			Weilheim-Schongau
DE22		Niederbayern	
DE221			Landshut, Kreisfreie Stadt
DE222			Passau, Kreisfreie Stadt
DE223			Straubing, Kreisfreie Stadt
DE224			Deggendorf
DE225			Freyung-Grafenau
DE226			Kelheim
DE227			Landshut, Landkreis
DE228			Passau, Landkreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE229			Regen
DE22A			Rottal-Inn
DE22B			Straubing-Bogen
DE22C			Dingolfing-Landau
DE23		Oberpfalz	
DE231			Amberg, Kreisfreie Stadt
DE232			Regensburg, Kreisfreie Stadt
DE233			Weiden i. d. OPf., Kreisfreie Stadt
DE234			Amberg-Sulzbach
DE235			Cham
DE236			Neumarkt i. d. OPf.
DE237			Neustadt a. d. Waldnaab
DE238			Regensburg, Landkreis
DE239			Schwandorf
DE23A			Tirschenreuth
DE24		Oberfranken	
DE241			Bamberg, Kreisfreie Stadt
DE242			Bayreuth, Kreisfreie Stadt
DE243			Coburg, Kreisfreie Stadt
DE244			Hof, Kreisfreie Stadt
DE245			Bamberg, Landkreis
DE246			Bayreuth, Landkreis
DE247			Coburg, Landkreis
DE248			Forchheim
DE249			Hof, Landkreis
DE24A			Kronach
DE24B			Kulmbach
DE24C			Lichtenfels
DE24D			Wunsiedel i. Fichtelgebirge
DE25		Mittelfranken	
DE251			Ansbach, Kreisfreie Stadt
DE252			Erlangen, Kreisfreie Stadt
DE253			Fürth, Kreisfreie Stadt
DE254			Nürnberg, Kreisfreie Stadt
DE255			Schwabach, Kreisfreie Stadt
DE256			Ansbach, Landkreis
DE257			Erlangen-Höchstadt
DE258			Fürth, Landkreis
DE259			Nürnberger Land
DE25A			Neustadt a. d. Aisch-Bad Windsheim
DE25B			Roth
DE25C			Weißenburg-Gunzenhausen

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE26		Unterfranken	
DE261			Aschaffenburg, Kreisfreie Stadt
DE262			Schweinfurt, Kreisfreie Stadt
DE263			Würzburg, Kreisfreie Stadt
DE264			Aschaffenburg, Landkreis
DE265			Bad Kissingen
DE266			Rhön-Grabfeld
DE267			Haßberge
DE268			Kitzingen
DE269			Miltenberg
DE26A			Main-Spessart
DE26B			Schweinfurt, Landkreis
DE26C			Würzburg, Landkreis
DE27		Schwaben	
DE271			Augsburg, Kreisfreie Stadt
DE272			Kaufbeuren, Kreisfreie Stadt
DE273			Kempten (Allgäu), Kreisfreie Stadt
DE274			Memmingen, Kreisfreie Stadt
DE275			Aichach-Friedberg
DE276			Augsburg, Landkreis
DE277			Dillingen a. d. Donau
DE278			Günzburg
DE279			Neu-Ulm
DE27A			Lindau (Bodensee)
DE27B			Ostallgäu
DE27C			Unterallgäu
DE27D			Donau-Ries
DE27E			Oberallgäu
DE3	BERLIN		
DE30		Berlin	
DE300			Berlin
DE4	BRANDENBURG		
DE40		Brandenburg	
DE401			Brandenburg an der Havel, Kreisfreie Stadt
DE402			Cottbus, Kreisfreie Stadt
DE403			Frankfurt (Oder), Kreisfreie Stadt
DE404			Potsdam, Kreisfreie Stadt
DE405			Barnim
DE406			Dahme-Spreewald
DE407			Elbe-Elster
DE408			Havelland
DE409			Märkisch-Oderland
DE40A			Oberhavel
DE40B			Oberspreewald-Lausitz

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE40C			Oder-Spree
DE40D			Ostprignitz-Ruppin
DE40E			Potsdam-Mittelmark
DE40F			Prignitz
DE40G			Spree-Neiße
DE40H			Teltow-Fläming
DE40I			Uckermark
DE5	BREMEN		
DE50		Bremen	
DE501			Bremen, Kreisfreie Stadt
DE502			Bremerhaven, Kreisfreie Stadt
DE6	HAMBURG		
DE60		Hamburg	
DE600			Hamburg
DE7	HESSEN		
DE71		Darmstadt	
DE711			Darmstadt, Kreisfreie Stadt
DE712			Frankfurt am Main, Kreisfreie Stadt
DE713			Offenbach am Main, Kreisfreie Stadt
DE714			Wiesbaden, Kreisfreie Stadt
DE715			Bergstraße
DE716			Darmstadt-Dieburg
DE717			Groß-Gerau
DE718			Hochtaunuskreis
DE719			Main-Kinzig-Kreis
DE71A			Main-Taunus-Kreis
DE71B			Odenwaldkreis
DE71C			Offenbach, Landkreis
DE71D			Rheingau-Taunus-Kreis
DE71E			Wetteraukreis
DE72		Gießen	
DE721			Gießen, Landkreis
DE722			Lahn-Dill-Kreis
DE723			Limburg-Weilburg
DE724			Marburg-Biedenkopf
DE725			Vogelsbergkreis
DE73		Kassel	
DE731			Kassel, Kreisfreie Stadt
DE732			Fulda
DE733			Hersfeld-Rotenburg
DE734			Kassel, Landkreis
DE735			Schwalm-Eder-Kreis
DE736			Waldeck-Frankenberg
DE737			Werra-Meißner-Kreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE8	MECKLENBURG-VORPOMMERN	Mecklenburg-Vorpommern	
DE80			
DE801			<i>Greifswald, Kreisfreie Stadt</i>
DE802			<i>Neubrandenburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE803			<i>Rostock, Kreisfreie Stadt</i>
DE804			<i>Schwerin, Kreisfreie Stadt</i>
DE805			<i>Stralsund, Kreisfreie Stadt</i>
DE806			<i>Wismar, Kreisfreie Stadt</i>
DE807			<i>Bad Doberan</i>
DE808			<i>Demmin</i>
DE809			<i>Güstrow</i>
DE80A			<i>Ludwigslust</i>
DE80B			<i>Mecklenburg-Strelitz</i>
DE80C			<i>Müritz</i>
DE80D			<i>Nordvorpommern</i>
DE80E			<i>Nordwestmecklenburg</i>
DE80F			<i>Ostvorpommern</i>
DE80G			<i>Parchim</i>
DE80H			<i>Rügen</i>
DE80I			<i>Uecker-Randow</i>
DE9	NIEDERSACHSEN	Braunschweig	
DE91			
DE911			<i>Braunschweig, Kreisfreie Stadt</i>
DE912			<i>Salzgitter, Kreisfreie Stadt</i>
DE913			<i>Wolfsburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE914			<i>Gifhorn</i>
DE915			<i>Göttingen</i>
DE916			<i>Goslar</i>
DE917			<i>Helmstedt</i>
DE918			<i>Northeim</i>
DE919			<i>Osterode am Harz</i>
DE91A			<i>Peine</i>
DE91B			<i>Wolfenbüttel</i>
DE92			Hannover
DE921		<i>Hannover, Kreisfreie Stadt</i>	
DE922		<i>Diepholz</i>	
DE923		<i>Hameln-Pyrmont</i>	
DE924		<i>Hannover, Landkreis</i>	
DE925		<i>Hildesheim</i>	
DE926		<i>Holzminen</i>	
DE927		<i>Nienburg (Weser)</i>	
DE928		<i>Schaumburg</i>	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE93		Lüneburg	
DE931			Celle
DE932			Cuxhaven
DE933			Harburg
DE934			Lüchow-Dannenberg
DE935			Lüneburg, Landkreis
DE936			Osterholz
DE937			Rotenburg (Wümme)
DE938			Soltau-Fallingbommel
DE939			Stade
DE93A			Uelzen
DE93B			Verden
DE94		Weser-Ems	
DE941			Delmenhorst, Kreisfreie Stadt
DE942			Emden, Kreisfreie Stadt
DE943			Oldenburg (Oldenburg), Kreisfreie Stadt
DE944			Osnabrück, Kreisfreie Stadt
DE945			Wilhelmshaven, Kreisfreie Stadt
DE946			Ammerland
DE947			Aurich
DE948			Cloppenburg
DE949			Emsland
DE94A			Friesland
DE94B			Grafschaft Bentheim
DE94C			Leer
DE94D			Oldenburg, Landkreis
DE94E			Osnabrück, Landkreis
DE94F			Vechta
DE94G			Wesermarsch
DE94H			Wittmund
DEA	NORDRHEIN-WESTFALEN		
DEA1		Düsseldorf	
DEA11			Düsseldorf, Kreisfreie Stadt
DEA12			Duisburg, Kreisfreie Stadt
DEA13			Essen, Kreisfreie Stadt
DEA14			Krefeld, Kreisfreie Stadt
DEA15			Mönchengladbach, Kreisfreie Stadt
DEA16			Mülheim an der Ruhr, Kreisfreie Stadt
DEA17			Oberhausen, Kreisfreie Stadt
DEA18			Remscheid, Kreisfreie Stadt
DEA19			Solingen, Kreisfreie Stadt
DEA1A			Wuppertal, Kreisfreie Stadt
DEA1B			Kleve
DEA1C			Mettmann

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEA1D			Neuss
DEA1E			Viersen
DEA1F			Wesel
DEA2		Köln	
DEA21			Aachen, Kreisfreie Stadt
DEA22			Bonn, Kreisfreie Stadt
DEA23			Köln, Kreisfreie Stadt
DEA24			Leverkusen, Kreisfreie Stadt
DEA25			Aachen, Landkreis
DEA26			Düren
DEA27			Erfkreis
DEA28			Euskirchen
DEA29			Heinsberg
DEA2A			Oberbergischer Kreis
DEA2B			Rheinisch-Bergischer-Kreis
DEA2C			Rhein-Sieg-Kreis
DEA3		Münster	
DEA31			Bottrop, Kreisfreie Stadt
DEA32			Gelsenkirchen, Kreisfreie Stadt
DEA33			Münster, Kreisfreie Stadt
DEA34			Borken
DEA35			Coesfeld
DEA36			Recklinghausen
DEA37			Steinfurt
DEA38			Warendorf
DEA4		Detmold	
DEA41			Bielefeld, Kreisfreie Stadt
DEA42			Gütersloh
DEA43			Herford
DEA44			Höxter
DEA45			Lippe
DEA46			Minden-Lübbecke
DEA47			Paderborn
DEA5		Arnsberg	
DEA51			Bochum, Kreisfreie Stadt
DEA52			Dortmund, Kreisfreie Stadt
DEA53			Hagen, Kreisfreie Stadt
DEA54			Hamm, Kreisfreie Stadt
DEA55			Herne, Kreisfreie Stadt
DEA56			Ennepe-Ruhr-Kreis
DEA57			Hochsauerlandkreis
DEA58			Märkischer Kreis
DEA59			Olpe
DEA5A			Siegen-Wittgenstein
DEA5B			Soest
DEA5C			Unna F

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEB	RHEINLAND-PFALZ		
DEB1		Koblenz	
DEB11			Koblenz, Kreisfreie Stadt
DEB12			Ahrweiler
DEB13			Altenkirchen (Westerwald)
DEB14			Bad Kreuznach
DEB15			Birkenfeld
DEB16			Cochem-Zell
DEB17			Mayen-Koblenz
DEB18			Neuwied
DEB19			Rhein-Hunsrück-Kreis
DEB1A			Rhein-Lahn-Kreis
DEB1B			Westerwaldkreis
DEB2		Trier	
DEB21			Trier, Kreisfreie Stadt
DEB22			Berncastel-Wittlich
DEB23			Bitburg-Prüm
DEB24			Daun
DEB25			Trier-Saarburg
DEB3		Rheinhessen-Pfalz	
DEB31			Frankenthal (Pfalz), Kreisfreie Stadt
DEB32			Kaiserslautern, Kreisfreie Stadt
DEB33			Landau in der Pfalz, Kreisfreie Stadt
DEB34			Ludwigshafen am Rhein, Kreisfreie Stadt
DEB35			Mainz, Kreisfreie Stadt
DEB36			Neustadt an der Weinstraße, Kreisfreie Stadt
DEB37			Pirmasens, Kreisfreie Stadt
DEB38			Speyer, Kreisfreie Stadt
DEB39			Worms, Kreisfreie Stadt
DEB3A			Zweibrücken, Kreisfreie Stadt
DEB3B			Alzey-Worms
DEB3C			Bad Dürkheim
DEB3D			Donnersbergkreis
DEB3E			Germersheim
DEB3F			Kaiserslautern, Landkreis
DEB3G			Kusel
DEB3H			Südliche Weinstraße
DEB3I			Ludwigshafen, Landkreis
DEB3J			Mainz-Bingen
DEB3K			Südwestpfalz
DEC	SAARLAND		
DEC0		Saarland	
DEC01			Stadtverband Saarbrücken
DEC02			Merzig-Wadern

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEC03			Neunkirchen
DEC04			Saarlouis
DEC05			Saarpfalz-Kreis
DEC06			Sankt Wendel
DED	SACHSEN		
DED1		Chemnitz	
DED11			Chemnitz, Kreisfreie Stadt
DED12			Plauen, Kreisfreie Stadt
DED13			Zwickau, Kreisfreie Stadt
DED14			Annaberg
DED15			Chemnitzer Land
DED16			Freiberg
DED17			Vogtlandkreis
DED18			Mittlerer Erzgebirgskreis
DED19			Mittweida
DED1A			Stollberg
DED1B			Aue-Schwarzenberg
DED1C			Zwickauer Land
DED2		Dresden	
DED21			Dresden, Kreisfreie Stadt
DED22			Görlitz, Kreisfreie Stadt
DED23			Hoyerswerda, Kreisfreie Stadt
DED24			Bautzen
DED25			Meißen
DED26			Niederschlesischer Oberlausitzkreis
DED27			Riesa-Großenhain
DED29			Sächsische Schweiz
DED28			Löbau-Zittau
DED2A			Weißeritzkreis
DED2B			Kamenz
DED3		Leipzig	
DED31			Leipzig, Kreisfreie Stadt
DED32			Delitzsch
DED33			Döbeln
DED34			Leipziger Land
DED35			Muldentalkreis
DED36			Torgau-Oschatz
DEE	SACHSEN-ANHALT		
DEE1		Dessau	
DEE11			Dessau, Kreisfreie Stadt
DEE12			Anhalt-Zerbst
DEE13			Bernburg
DEE14			Bitterfeld
DEE15			Köthen
DEE16			Wittenberg

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEE2		Halle	
DEE21			Halle/Saale, Stadtkreis
DEE22			Burgenlandkreis
DEE23			Mansfelder Land
DEE24			Merseburg-Querfurt
DEE25			Saalkreis
DEE26			Sangerhausen
DEE27			Weißenfels
DEE3		Magdeburg	
DEE31			Magdeburg, Kreisfreie Stadt
DEE32			Aschersleben-Staßfurt
DEE33			Bördekreis
DEE34			Halberstadt
DEE35			Jerichower Land
DEE36			Ohrekreis
DEE37			Stendal
DEE38			Quedlinburg
DEE39			Schönebeck
DEE3A			Wernigerode
DEE3B			Altmarkkreis Salzwedel
DEF	SCHLESWIG-HOLSTEIN		
DEF0		Schleswig-Holstein	
DEF01			Flensburg, Kreisfreie Stadt
DEF02			Kiel, Kreisfreie Stadt
DEF03			Lübeck, Kreisfreie Stadt
DEF04			Neumünster, Kreisfreie Stadt
DEF05			Dithmarschen
DEF06			Herzogtum Lauenburg
DEF07			Nordfriesland
DEF08			Ostholstein
DEF09			Pinneberg
DEF0A			Plön
DEF0B			Rendsburg-Eckernförde
DEF0C			Schleswig-Flensburg
DEF0D			Segeberg
DEF0E			Steinburg
DEF0F			Stormarn
DEG	THÜRINGEN		
DEG0		Thüringen	
DEG01			Erfurt, Kreisfreie Stadt
DEG02			Gera, Kreisfreie Stadt
DEG03			Jena, Kreisfreie Stadt
DEG04			Suhl, Kreisfreie Stadt
DEG05			Weimar, Kreisfreie Stadt

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEG06			<i>Eichsfeld</i>
DEG07			<i>Nordhausen</i>
DEG09			<i>Unstrut-Hainich-Kreis</i>
DEG0A			<i>Kyffhäuserkreis</i>
DEG0B			<i>Schmalkalden-Meiningen</i>
DEG0C			<i>Gotha</i>
DEG0D			<i>Sömmerda</i>
DEG0E			<i>Hildburghausen</i>
DEG0F			<i>Ilm-Kreis</i>
DEG0G			<i>Weimarer Land</i>
DEG0H			<i>Sonneberg</i>
DEG0I			<i>Saalfeld-Rudolstadt</i>
DEG0J			<i>Saale-Holzland-Kreis</i>
DEG0K			<i>Saale-Orla-Kreis</i>
DEG0L			<i>Greiz</i>
DEG0M			<i>Altenburger Land</i>
DEG0N			<i>Eisenach, Kreisfreie Stadt</i>
DEG0P			<i>Wartburgkreis</i>

ΕΛΛΑΔΑ

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR			
GR1	ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ		
GR11		Ανατολική Μακεδονία, Θράκη	
GR111			<i>Έβρος</i>
GR112			<i>Ξάνθη</i>
GR113			<i>Ροδόπη</i>
GR114			<i>Δράμα</i>
GR115			<i>Καβάλα</i>
GR12		Κεντρική Μακεδονία	
GR121			<i>Ημαθία</i>
GR122			<i>Θεσσαλονίκη</i>
GR123			<i>Κιλκίς</i>
GR124			<i>Πέλλα</i>
GR125			<i>Πιερία</i>
GR126			<i>Σέρρες</i>
GR127			<i>Χαλκιδική</i>
GR13		Δυτική Μακεδονία	
GR131			<i>Γρεβενά</i>
GR132			<i>Καστοριά</i>
GR133			<i>Κοζάνη</i>
GR134			<i>Φλώρινα</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR14		Θεσσαλία	
GR141			Καρδίτσα
GR142			Λάρισα
GR143			Μαγνησία
GR144			Τρίκαλα
GR2	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ		
GR21		Ήπειρος	
GR211			Άρτα
GR212			Θεσπρωτία
GR213			Ιωάννινα
GR214			Πρέβεζα
GR22		Ιόνια Νησιά	
GR221			Ζάκυνθος
GR222			Κέρκυρα
GR223			Κεφαλληνία
GR224			Λευκάδα
GR23		Δυτική Ελλάδα	
GR231			Αιτωλοακαρνανία
GR232			Αχαΐα
GR233			Ηλεία
GR24		Στερεά Ελλάδα	
GR241			Βοιωτία
GR242			Εύβοια
GR243			Ευρυτανία
GR244			Φθιώτιδα
GR245			Φωκίδα
GR25		Πελοπόννησος	
GR251			Αργολίδα
GR252			Αρκαδία
GR253			Κορινθία
GR254			Λακωνία
GR255			Μεσσηνία
GR3	ΑΤΤΙΚΗ		
GR30		Αττική	
GR300			Αττική
GR4	ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΡΗΤΗ		
GR41		Βόρειο Αιγαίο	
GR411			Λέσβος
GR412			Σάμος
GR413			Χίος
GR42		Νότιο Αιγαίο	
GR421			Δωδεκάνησος
GR422			Κυκλάδες

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR43		Κρήτη	
GR431			Ηράκλειο
GR432			Λασιθί
GR433			Ρεθύμνη
GR434			Χανιά

ESPAÑA

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES			
ES1	NOROESTE		
ES11		Galicia	
ES111			A Coruña
ES112			Lugo
ES113			Ourense
ES114			Pontevedra
ES12		Principado de Asturias	
ES120			Asturias
ES13		Cantabria	
ES130			Cantabria
ES2	NORESTE		
ES21		País Vasco	
ES211			Álava
ES212			Guipúzcoa
ES213			Vizcaya
ES22		Comunidad Foral de Navarra	
ES220			Navarra
ES23		La Rioja	
ES230			La Rioja
ES24		Aragón	
ES241			Huesca
ES242			Teruel
ES243			Zaragoza
ES3	COMUNIDAD DE MADRID		
ES30		Comunidad de Madrid	
ES300			Madrid
ES4	CENTRO (E)		
ES41		Castilla y León	
ES411			Ávila
ES412			Burgos
ES413			León
ES414			Palencia
ES415			Salamanca
ES416			Segovia

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES417			<i>Soria</i>
ES418			<i>Valladolid</i>
ES419			<i>Zamora</i>
ES42		Castilla-La Mancha	
ES421			<i>Albacete</i>
ES422			<i>Ciudad Real</i>
ES423			<i>Cuenca</i>
ES424			<i>Guadalajara</i>
ES425			<i>Toledo</i>
ES43		Extremadura	
ES431			<i>Badajoz</i>
ES432			<i>Cáceres</i>
ES5	ESTE		
ES51		Cataluña	
ES511			<i>Barcelona</i>
ES512			<i>Girona</i>
ES513			<i>Lleida</i>
ES514			<i>Tarragona</i>
ES52		Comunidad Valenciana	
ES521			<i>Alicante/Alacant</i>
ES522			<i>Castellón/Castelló</i>
ES523			<i>Valencia/València</i>
ES53		Illes Balears	
ES530			<i>Illes Balears</i>
ES6	SUR		
ES61		Andalucía	
ES611			<i>Almería</i>
ES612			<i>Cádiz</i>
ES613			<i>Córdoba</i>
ES614			<i>Granada</i>
ES615			<i>Huelva</i>
ES616			<i>Jaén</i>
ES617			<i>Málaga</i>
ES618			<i>Sevilla</i>
ES62		Región de Murcia	
ES620			<i>Murcia</i>
ES63		Ceuta y Melilla	
ES631			<i>Ceuta</i>
ES632			<i>Melilla</i>
ES7	CANARIAS		
ES70		Canarias	
ES701			<i>Las Palmas</i>
ES702			<i>Santa Cruz de Tenerife</i>

FRANCE

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR			
FR1	ÎLE DE FRANCE		
FR10		Île de France	
FR101			Paris
FR102			Seine-et-Marne
FR103			Yvelines
FR104			Essonne
FR105			Hauts-de-Seine
FR106			Seine-Saint-Denis
FR107			Val-de-Marne
FR108			Val-d'Oise
FR2	BASSIN PARISIEN		
FR21		Champagne-Ardenne	
FR211			Ardennes
FR212			Aube
FR213			Marne
FR214			Haute-Marne
FR22		Picardie	
FR221			Aisne
FR222			Oise
FR223			Somme
FR23		Haute-Normandie	
FR231			Eure
FR232			Seine-Maritime
FR24		Centre	
FR241			Cher
FR242			Eure-et-Loir
FR243			Indre
FR244			Indre-et-Loire
FR245			Loir-et-Cher
FR246			Loiret
FR25		Basse-Normandie	
FR251			Calvados
FR252			Manche
FR253			Orne
FR26		Bourgogne	
FR261			Côte-d'Or
FR262			Nièvre
FR263			Saône-et-Loire
FR264			Yonne

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR3	NORD — PAS-DE-CALAIS		
FR30		Nord — Pas-de-Calais	
FR301			<i>Nord</i>
FR302			<i>Pas-de-Calais</i>
FR4	EST		
FR41		Lorraine	
FR413			<i>Moselle</i>
FR411			<i>Meurthe-et-Moselle</i>
FR412			<i>Meuse</i>
FR414			<i>Vosges</i>
FR42		Alsace	
FR421			<i>Bas-Rhin</i>
FR422			<i>Haut-Rhin</i>
FR43		Franche-Comté	
FR431			<i>Doubs</i>
FR432			<i>Jura</i>
FR433			<i>Haute-Saône</i>
FR434			<i>Territoire de Belfort</i>
FR5	OUEST		
FR51		Pays de la Loire	
FR511			<i>Loire-Atlantique</i>
FR512			<i>Maine-et-Loire</i>
FR513			<i>Mayenne</i>
FR514			<i>Sarthe</i>
FR515			<i>Vendée</i>
FR52		Bretagne	
FR521			<i>Côtes-d'Armor</i>
FR522			<i>Finistère</i>
FR523			<i>Ille-et-Vilaine</i>
FR524			<i>Morbihan</i>
FR53		Poitou-Charentes	
FR531			<i>Charente</i>
FR532			<i>Charente-Maritime</i>
FR533			<i>Deux-Sèvres</i>
FR534			<i>Vienne</i>
FR6	SUD-OUEST		
FR61		Aquitaine	
FR611			<i>Dordogne</i>
FR612			<i>Gironde</i>
FR613			<i>Landes</i>
FR614			<i>Lot-et-Garonne</i>
FR615			<i>Pyrénées-Atlantiques</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR62		Midi-Pyrénées	
FR621			Ariège
FR622			Aveyron
FR623			Haute-Garonne
FR624			Gers
FR625			Lot
FR626			Hautes-Pyrénées
FR627			Tarn
FR628			Tarn-et-Garonne
FR63		Limousin	
FR631			Corrèze
FR632			Creuse
FR633			Haute-Vienne
FR7	CENTRE-EST		
FR71		Rhône-Alpes	
FR711			Ain
FR712			Ardèche
FR713			Drôme
FR714			Isère
FR715			Loire
FR716			Rhône
FR717			Savoie
FR718			Haute-Savoie
FR72		Auvergne	
FR721			Allier
FR722			Cantal
FR723			Haute-Loire
FR724			Puy-de-Dôme
FR8	MÉDITERRANÉE		
FR81		Languedoc-Roussillon	
FR811			Aude
FR812			Gard
FR813			Hérault
FR814			Lozère
FR815			Pyrénées-Orientales
FR82		Provence-Alpes-Côte d'Azur	
FR821			Alpes-de-Haute-Provence
FR822			Hautes-Alpes
FR823			Alpes-Maritimes
FR824			Bouches-du-Rhône
FR825			Var
FR826			Vaucluse
FR83		Corse	
FR831			Corse-du-Sud

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
FR832	DÉPARTEMENTS D'OUTRE-MER		<i>Haute-Corse</i>	
FR9				
FR91			Guadeloupe	
FR910				<i>Guadeloupe</i>
FR92			Martinique	
FR920				<i>Martinique</i>
FR93			Guyane	
FR930				<i>Guyane</i>
FR94			Réunion	
FR940				<i>Réunion</i>

IRELAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IE	IRELAND			
IE0				
IE01			Border, Midland and Western	
IE011				<i>Border</i>
IE012				<i>Midland</i>
IE013				<i>West</i>
IE02			Southern and Eastern	
IE021				<i>Dublin</i>
IE022				<i>Mid-East</i>
IE023				<i>Mid-West</i>
IE024				<i>South-East (IRL)</i>
IE025				<i>South-West (IRL)</i>

ITALIA

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT	NORD OVEST			
IT1				
IT11			Piemonte	
IT111				<i>Torino</i>
IT112				<i>Vercelli</i>
IT113				<i>Biella</i>
IT114				<i>Verbano-Cusio-Ossola</i>
IT115				<i>Novara</i>
IT116				<i>Cuneo</i>
IT117				<i>Asti</i>
IT118				<i>Alessandria</i>
IT12			Valle d'Aosta	
IT120				<i>Valle d'Aosta</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
IT13		Liguria	
IT131			<i>Imperia</i>
IT132			<i>Savona</i>
IT133			<i>Genova</i>
IT134			<i>La Spezia</i>
IT2	LOMBARDIA		
IT20		Lombardia	
IT201			<i>Varese</i>
IT202			<i>Como</i>
IT203			<i>Lecco</i>
IT204			<i>Sondrio</i>
IT205			<i>Milano</i>
IT206			<i>Bergamo</i>
IT207			<i>Brescia</i>
IT208			<i>Pavia</i>
IT209			<i>Lodi</i>
IT20A			<i>Cremona</i>
IT20B			<i>Mantova</i>
IT3	NORD EST		
IT31		Trentino-Alto Adige	
IT311			<i>Bolzano-Bozen</i>
IT312			<i>Trento</i>
IT32		Veneto	
IT321			<i>Verona</i>
IT322			<i>Vicenza</i>
IT323			<i>Belluno</i>
IT324			<i>Treviso</i>
IT325			<i>Venezia</i>
IT326			<i>Padova</i>
IT327			<i>Rovigo</i>
IT33		Friuli-Venezia Giulia	
IT331			<i>Pordenone</i>
IT332			<i>Udine</i>
IT333			<i>Gorizia</i>
IT334			<i>Trieste</i>
IT4	EMILIA-ROMAGNA		
IT40		Emilia-Romagna	
IT401			<i>Piacenza</i>
IT402			<i>Parma</i>
IT403			<i>Reggio nell'Emilia</i>
IT404			<i>Modena</i>
IT405			<i>Bologna</i>
IT406			<i>Ferrara</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT407	CENTRO (I)	Toscana	Ravenna	
IT408			Forlì-Cesena	
IT409			Rimini	
IT5				
IT51				
IT511				Massa-Carrara
IT512				Lucca
IT513				Pistoia
IT514				Firenze
IT515				Prato
IT516				Livorno
IT517				Pisa
IT518				Arezzo
IT519				Siena
IT51A				Grosseto
IT52				Umbria
IT521				Perugia
IT522				Terni
IT53				Marche
IT531		Pesaro e Urbino		
IT532		Ancona		
IT533		Macerata		
IT534		Ascoli Piceno		
IT6	LAZIO			
IT60		Lazio		
IT601			Viterbo	
IT602			Rieti	
IT603			Roma	
IT604			Latina	
IT605			Frosinone	
IT7	ABRUZZO-MOLISE			
IT71		Abruzzo		
IT711			L'Aquila	
IT712			Teramo	
IT713			Pescara	
IT714			Chieti	
IT72		Molise		
IT721			Isernia	
IT722			Campobasso	
IT8	CAMPANIA			
IT80		Campania		
IT801			Caserta	
IT802			Benevento	
IT803			Napoli	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3			
IT804	SUD	Puglia	<i>Avellino</i>			
IT805			<i>Salerno</i>			
IT9			Basilicata	Potenza		
IT91					Calabria	<i>Foggia</i>
IT911						<i>Bari</i>
IT912						<i>Taranto</i>
IT913						<i>Brindisi</i>
IT914						<i>Lecce</i>
IT915						<i>Matera</i>
IT92						<i>Cosenza</i>
IT921						<i>Crotone</i>
IT922						<i>Catanzaro</i>
IT93			SICILIA	Sicilia		<i>Vibo Valentia</i>
IT931					<i>Reggio di Calabria</i>	
IT932					<i>Trapani</i>	
IT933					<i>Palermo</i>	
IT934					<i>Messina</i>	
IT935			SARDEGNA	Sardegna	<i>Agrigento</i>	
ITA					<i>Caltanissetta</i>	
ITA0					<i>Enna</i>	
ITA01	<i>Catania</i>					
ITA02	<i>Ragusa</i>					
ITA03	<i>Siracusa</i>					
ITA04	<i>Sassari</i>					
ITA05	<i>Nuoro</i>					
ITA06	<i>Oristano</i>					
ITA07	<i>Cagliari</i>					
ITA08						
ITA09						
ITB						
ITB0						
ITB01						
ITB02						
ITB03						
ITB04						

LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
LU	LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)	Luxembourg (Grand-Duché)	
LU0			
LU00			
LU000			<i>Luxembourg (Grand-Duché)</i>

NEDERLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
NL			
NL1	NOORD-NEDERLAND		
NL11		Groningen	
NL111			Oost-Groningen
NL112			Delfzijl en omgeving
NL113			Overig Groningen
NL12		Friesland	
NL121			Noord-Friesland
NL122			Zuidwest-Friesland
NL123			Zuidoost-Friesland
NL13		Drenthe	
NL131			Noord-Drenthe
NL132			Zuidoost-Drenthe
NL133			Zuidwest-Drenthe
NL2	OOST-NEDERLAND		
NL21		Overijssel	
NL211			Noord-Overijssel
NL212			Zuidwest-Overijssel
NL213			Twente
NL22		Gelderland	
NL221			Veluwe
NL222			Achterhoek
NL223			Arnhem/Nijmegen
NL224			Zuidwest-Gelderland
NL23		Flevoland	
NL230			Flevoland
NL3	WEST-NEDERLAND		
NL31		Utrecht	
NL310			Utrecht
NL32		Noord-Holland	
NL321			Kop van Noord-Holland
NL322			Alkmaar en omgeving
NL323			IJmond
NL324			Agglomeratie Haarlem
NL325			Zaanstreek
NL326			Groot-Amsterdam
NL327			Het Gooi en Vechtstreek
NL33		Zuid-Holland	
NL331			Agglomeratie Leiden en Bollenstreek
NL332			Agglomeratie 's-Gravenhage
NL333			Delft en Westland
NL334			Oost-Zuid-Holland
NL335			Groot-Rijnmond

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
NL336	ZUID-NEDERLAND	Zeeland	Zuidoost-Zuid-Holland	
NL34				
NL341				Zeeuwsch-Vlaanderen
NL342				Overig Zeeland
NL4			Noord-Brabant	
NL41				
NL411				West-Noord-Brabant
NL412				Midden-Noord-Brabant
NL413				Noordoost-Noord-Brabant
NL414				Zuidoost-Noord-Brabant
NL42			Limburg (NL)	
NL421				Noord-Limburg
NL422				Midden-Limburg
NL423				Zuid-Limburg

ÖSTERREICH

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
AT	OSTÖSTERREICH	Burgenland		
AT1				
AT11				Mittelburgenland
AT111				Nordburgenland
AT112				Südburgenland
AT113				
AT12			Niederösterreich	
AT121				Mostviertel-Eisenwurzen
AT122				Niederösterreich-Süd
AT123				Sankt Pölten
AT124				Waldviertel
AT125				Weinviertel
AT126				Wiener Umland/Nordteil
AT127			Wiener Umland/Südteil	
AT13		Wien		
AT130			Wien	
AT2	SÜDÖSTERREICH	Kärnten		
AT21				
AT211				Klagenfurt-Villach
AT212				Oberkärnten
AT213				Unterkärnten
AT22			Steiermark	
AT221				Graz
AT222				Liezen
AT223			Östliche Obersteiermark	
AT224			Oststeiermark	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3		
AT225	WESTÖSTERREICH	Oberösterreich	West- und Südsteiermark		
AT226			Westliche Obersteiermark		
AT3			Salzburg	Innviertel	
AT31				Linz-Wels	
AT311				Mühlviertel	
AT312				Steyr-Kirchdorf	
AT313				Traunviertel	
AT314				Tirol	Lungau
AT315					Pinzgau-Pongau
AT32					Salzburg und Umgebung
AT321					Vorarlberg
AT322				Innsbruck	
AT323			Osttirol		
AT33			Tiroler Oberland		
AT331			Tiroler Unterland		
AT332			Bludenz-Bregenzer Wald		
AT333			Rheintal-Bodenseegebiet		
AT334					
AT335					
AT34					
AT341					
AT342					

PORTUGAL

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
PT	CONTINENTE	Norte	Minho-Lima	
PT1			Cávado	
PT11			Ave	
PT111			Grande Porto	
PT112			Tâmega	
PT113			Entre Douro e Vouga	
PT114			Douro	
PT115			Alto Trás-os-Montes	
PT116			Centro (P)	Baixo Vouga
PT117				Baixo Mondego
PT118		Pinhal Litoral		
PT12		Pinhal Interior Norte		
PT121		Dão-Lafões		
PT122		Pinhal Interior Sul		
PT123				
PT124				
PT125				
PT126				

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
PT127			<i>Serra da Estrela</i>
PT128			<i>Beira Interior Norte</i>
PT129			<i>Beira Interior Sul</i>
PT12A			<i>Cova da Beira</i>
PT13		Lisboa e Vale do Tejo	
PT131			<i>Oeste</i>
PT132			<i>Grande Lisboa</i>
PT133			<i>Península de Setúbal</i>
PT134			<i>Médio Tejo</i>
PT135			<i>Lezíria do Tejo</i>
PT14		Alentejo	
PT141			<i>Alentejo Litoral</i>
PT142			<i>Alto Alentejo</i>
PT143			<i>Alentejo Central</i>
PT144			<i>Baixo Alentejo</i>
PT15		Algarve	
PT150			<i>Algarve</i>
PT2	AÇORES		
PT20		Açores	
PT200			<i>Açores</i>
PT3	MADEIRA		
PT30		Madeira	
PT300			<i>Madeira</i>

SUOMI/FINLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI			
FI1	MANNER-SUOMI		
FI13		Itä-Suomi	
FI131			<i>Etelä-Savo</i>
FI132			<i>Pohjois-Savo</i>
FI133			<i>Pohjois-Karjala</i>
FI134			<i>Kainuu</i>
FI14		Väli-Suomi	
FI141			<i>Keski-Suomi</i>
FI142			<i>Etelä-Pohjanmaa</i>
FI143			<i>Pohjanmaa</i>
FI144			<i>Keski-Pohjanmaa</i>
FI15		Pohjois-Suomi	
FI151			<i>Pohjois-Pohjanmaa</i>
FI152			<i>Lappi</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI16		Uusimaa	
FI161			Uusimaa
FI162			Itä-Uusimaa
FI17		Etelä-Suomi	
FI171			Varsinais-Suomi
FI172			Satakunta
FI173			Kanta-Häme
FI174			Pirkanmaa
FI175			Päijät-Häme
FI176			Kymenlaakso
FI177			Etelä-Karjala
FI2	ÅLAND		
FI20		Åland	
FI200			Åland

SVERIGE

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE			
SE0	SVERIGE		
SE01		Stockholm	
SE010			Stockholms län
SE02		Östra Mellansverige	
SE021			Uppsala län
SE022			Södermanlands län
SE023			Östergötlands län
SE024			Örebro län
SE025			Västmanlands län
SE04		Sydsverige	
SE041			Blekinge län
SE044			Skåne län
SE06		Norra Mellansverige	
SE061			Värmlands län
SE062			Dalarnas län
SE063			Gävleborgs län
SE07		Mellersta Norrland	
SE071			Västernorrlands län
SE072			Jämtlands län
SE08		Övre Norrland	
SE081			Västerbottens län
SE082			Norrbottnens län

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE09		Småland med öarna	
SE091			Jönköpings län
SE092			Kronobergs län
SE093			Kalmar län
SE094			Gotlands län
SE0A		Västsvrige	
SE0A1			Hallands län
SE0A2			Västra Götalands län

UNITED KINGDOM

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UK			
UKC	NORTH EAST		
UKC1		Tees Valley and Durham	
UKC11			Hartlepool and Stockton-on-Tees
UKC12			South Teesside
UKC13			Darlington
UKC14			Durham CC
UKC2		Northumberland and Tyne and Wear	
UKC21			Northumberland
UKC22			Tyneside
UKC23			Sunderland
UKD	NORTH WEST		
UKD1		Cumbria	
UKD11			West Cumbria
UKD12			East Cumbria
UKD2		Cheshire	
UKD21			Halton and Warrington
UKD22			Cheshire CC
UKD3		Greater Manchester	
UKD31			Greater Manchester South
UKD32			Greater Manchester North
UKD4		Lancashire	
UKD41			Blackburn with Darwen
UKD42			Blackpool
UKD43			Lancashire CC
UKD5		Merseyside	
UKD51			East Merseyside
UKD52			Liverpool
UKD53			Sefton
UKD54			Wirral

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKE	YORKSHIRE AND THE HUMBER		
UKE1		East Riding and North Lincolnshire	
UKE11			Kingston upon Hull, City of
UKE12			East Riding of Yorkshire
UKE13			North and North East Lincolnshire
UKE2		North Yorkshire	
UKE21			York
UKE22			North Yorkshire CC
UKE3		South Yorkshire	
UKE31			Barnsley, Doncaster and Rotherham
UKE32			Sheffield
UKE4		West Yorkshire	
UKE41			Bradford
UKE42			Leeds
UKE43			Calderdale, Kirklees and Wakefield
UKF	EAST MIDLANDS		
UKF1		Derbyshire and Nottinghamshire	
UKF11			Derby
UKF12			East Derbyshire
UKF13			South and West Derbyshire
UKF14			Nottingham
UKF15			North Nottinghamshire
UKF16			South Nottinghamshire
UKF2		Leicestershire, Rutland and Northamptonshire	
UKF21			Leicester
UKF22			Leicestershire CC and Rutland
UKF23			Northamptonshire
UKF3		Lincolnshire	
UKF30			Lincolnshire
UKG	WEST MIDLANDS		
UKG1		Herefordshire, Worcestershire and Warwickshire	
UKG11			Herefordshire, County of
UKG12			Worcestershire
UKG13			Warwickshire
UKG2		Shropshire and Staffordshire	
UKG21			Telford and Wrekin
UKG22			Shropshire CC
UKG23			Stoke-on-Trent
UKG24			Staffordshire CC
UKG3		West Midlands	
UKG31			Birmingham
UKG32			Solihull

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3				
UKG33	EAST OF ENGLAND	East Anglia	Coventry				
UKG34			Dudley and Sandwell				
UKG35			Walsall and Wolverhampton				
UKH			Bedfordshire and Hertfordshire	Luton	Peterborough		
UKH1					Cambridgeshire CC		
UKH11					Norfolk		
UKH12					Suffolk		
UKH13					Essex	Southend-on-Sea	Bedfordshire CC
UKH14							Hertfordshire
UKH2							Essex CC
UKH21							Thurrock
UKH22					Essex	Essex CC	Hertfordshire
UKH23							Southend-on-Sea
UKH3			Thurrock				
UKH31			LONDON	Inner London	Essex CC		
UKH32					Inner London - West		
UKH33	Inner London - East						
UKI	Outer London	Outer London - East and North East			Outer London		
UKI1					Outer London - South		
UKI11					Outer London - West and North West		
UKI12					Berkshire, Buckinghamshire and Oxfordshire	Berkshire	UKI2
UKI2							Milton Keynes
UKI21							Buckinghamshire CC
UKI22	Oxfordshire						
UKI23	SOUTH EAST	Surrey, East and West Sussex	Brighton and Hove				
UKJ			East Sussex CC				
UKJ1			Surrey				
UKJ11			West Sussex				
UKJ12			Hampshire and Isle of Wight	Portsmouth	UKJ13		
UKJ13					Southampton		
UKJ14					Hampshire CC		
UKJ2					Isle of Wight		
UKJ21			Kent	Kent	UKJ22		
UKJ22					Medway		
UKJ23	Kent CC						
UKJ24							
UKJ3							
UKJ31							
UKJ32							
UKJ33							
UKJ34							
UKJ4							
UKJ41							
UKJ42							

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3			
UKK	SOUTH WEST	Gloucestershire, Wiltshire and North Somerset				
UKK1						
UKK11			<i>Bristol, City of</i>			
UKK12			<i>North and North East Somerset, South Gloucestershire</i>			
UKK13			<i>Gloucestershire</i>			
UKK14			<i>Swindon</i>			
UKK15			<i>Wiltshire CC</i>			
UKK2			Dorset and Somerset			
UKK21				<i>Bournemouth and Poole</i>		
UKK22				<i>Dorset CC</i>		
UKK23				<i>Somerset</i>		
UKK3			Cornwall and Isles of Scilly			
UKK30				<i>Cornwall and Isles of Scilly</i>		
UKK4			Devon			
UKK41				<i>Plymouth</i>		
UKK42		<i>Torbay</i>				
UKK43		<i>Devon CC</i>				
UKL		WALES		West Wales and The Valleys		
UKL1						
UKL11			<i>Isle of Anglesey</i>			
UKL12			<i>Gwynedd</i>			
UKL13			<i>Conwy and Denbighshire</i>			
UKL14			<i>South West Wales</i>			
UKL15	<i>Central Valleys</i>					
UKL16	<i>Gwent Valleys</i>					
UKL17	<i>Bridgend and Neath Port Talbot</i>					
UKL18	<i>Swansea</i>					
UKL2	East Wales					
UKL21			<i>Monmouthshire and Newport</i>			
UKL22			<i>Cardiff and Vale of Glamorgan</i>			
UKL23			<i>Flintshire and Wrexham</i>			
UKL24			<i>Powys</i>			
UKM			SCOTLAND	North Eastern Scotland		
UKM1						
UKM10					<i>Aberdeen City, Aberdeenshire and North East Moray</i>	
UKM2					Eastern Scotland	
UKM21						<i>Angus and Dundee City</i>
UKM22				<i>Clackmannanshire and Fife</i>		
UKM23				<i>East Lothian and Midlothian</i>		
UKM24	<i>Scottish Borders, The</i>					
UKM25	<i>Edinburgh, City of</i>					
UKM26	<i>Falkirk</i>					

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKM27			<i>Perth and Kinross and Stirling</i>
UKM28			<i>West Lothian</i>
UKM3		South Western Scotland	
UKM31			<i>East and West Dunbartonshire, Helensburgh and Lomond</i>
UKM32			<i>Dumfries and Galloway</i>
UKM33			<i>East Ayrshire and North Ayrshire Mainland</i>
UKM34			<i>Glasgow City</i>
UKM35			<i>Inverclyde, East Renfrewshire and Renfrewshire</i>
UKM36			<i>North Lanarkshire</i>
UKM37			<i>South Ayrshire</i>
UKM38			<i>South Lanarkshire</i>
UKM4		Highlands and Islands	
UKM41			<i>Caithness and Sutherland and Ross and Cromarty</i>
UKM42			<i>Inverness and Nairn and Moray, Badenoch and Strathspey</i>
UKM43			<i>Lochaber, Skye and Lochalsh and Argyll and the Islands</i>
UKM44			<i>Eilean Siar (Western Isles)</i>
UKM45			<i>Orkney Islands</i>
UKM46			<i>Shetland Islands</i>
UKN	NORTHERN IRELAND		
UKN0		Northern Ireland	
UKN01			<i>Belfast</i>
UKN02			<i>Outer Belfast</i>
UKN03			<i>East of Northern Ireland</i>
UKN04			<i>North of Northern Ireland</i>
UKN05			<i>West and South of Northern Ireland</i>

---

*BILAGA II***Existerande administrativa enheter**

På NUTS 1-nivå: för Belgien "regio/régions" och för Tyskland "Länder".

På NUTS 2-nivå: för Belgien "provincie/provinces", för Tyskland "Regierungsbezirke", för Spanien "comunidades autónomas", för Frankrike "régions", för Irland "regions", för Italien "regioni", för Nederländerna "provincies" och för Österrike "Bundesländer".

På NUTS 3-nivå: för Belgien "arrondissements", för Danmark "Amter", för Tyskland "Kreise/kreisfreie Städte", för Grekland "nomoi", för Spanien "provincias", för Frankrike "départements", för Irland "regional authority regions", för Italien "provincia" och för Sverige "län".

---

*BILAGA III***Existerande lokala administrativa enheter**

För Belgien "Gemeenten/Communes", för Danmark "Kommuner", för Tyskland "Gemeinden", för Grekland "Demos/Koinotites", för Spanien "Municipios", för Frankrike "Communes", för Irland "administrative counties", för Italien "Comuni", för Luxemburg "Communes", för Nederländerna "Gemeenten", för Österrike "Gemeinden", för Portugal "Freguesias", för Finland "Kunnat", för Sverige "Kommuner" och för Storbritannien "Wards".

Förslag till rådets förordning om den gemensamma organisationen av marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter

(2001/C 180 E/09)

KOM(2001) 101 slutlig — 2001/0055(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 23 februari 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

som har varit föremål för interventionsåtgärder eller andra särskilda åtgärder.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

(6) Om marknadsutvecklingen för etanol som framställts av jordbruksprodukter skall kunna följas upp måste medlemsstaterna lämna in de uppgifter som krävs till kommissionen så att denna kan göra en helhetsbedömning av marknaden.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

(7) Den nya gemensamma marknaden för etanol innebär att det måste finnas ett handelssystem vid gemenskapens yttre gränser. Ett handelssystem med importtullar bör i princip kunna stabilisera gemenskapens marknad. Handelssystemet bör bygga på avtalen från Uruguayrundans multilaterala handelsförhandlingar.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas krävs det också en gemensam jordbrukspolitik med i första hand en gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter; denna kan i sin tur utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det rör sig om.
- (2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att uppnå målen i artikel 33 i fördraget. Dessa mål kan nås om det ges bättre möjligheter att följa marknadsutvecklingen, såväl inom gemenskapen som i fråga om handeln med tredje land.
- (3) Framställningen av etanol ur vissa jordbruksråvaror är av stor ekonomisk betydelse när det gäller dessa råvaror, och denna bearbetning bidrar i hög grad till att höja värdet på råvarorna. Bearbetningen är ibland av särskilt stor ekonomisk och social betydelse i vissa regioner i gemenskapen, och på andra håll kan den svara för den allra största delen av vissa råvaruproducenters inkomster. Bearbetningen kan också vara ett sätt att bli av med produkter som inte håller tillräckligt hög kvalitet, eller med konjunkturbetingade eller permanenta överskott som kan orsaka ekonomiska svårigheter på vissa produktområden.
- (4) Det är nödvändigt att för första gången inrätta en gemensam organisation av marknaden för etanol som framställs av jordbruksprodukter.
- (5) För att få en sund konkurrens och undvika störningar på den traditionella marknaden för etanol bör det inom ramen för tillämpliga förordningar finnas särskilda förfaranden för avsättning av etanol som framställts av produkter
- (8) För att handelsutbytena skall kunna följas upp kontinuerligt bör det finnas en möjlighet att införa import- och exportlicenser, och säkerheter bör ställas för att ge garantier för att de transaktioner som licensansökningarna avser verkligen genomförs.
- (9) Det är lämpligt att bemyndiga kommissionen att öppna och förvalta tullkvoter som är en följd av internationella avtal som ingåtts i enlighet med fördraget eller andra rättsakter som rådet antagit.
- (10) För att systemet skall kunna fungera tillfredsställande bör det i nödvändig utsträckning kompletteras med en möjlighet att reglera den aktiva och passiva förädlingen, eller att förbjuda dessa om marknadsläget så kräver.
- (11) Ett system med sådana tullar gör alla andra skyddsåtgärder vid gemenskapens yttre gränser överflödiga. Den inre marknadens bestämmelser och dessa tullar kan emellertid i vissa undantagsfall visa sig vara otillräckliga. För att i sådana fall kunna skydda gemenskapens marknad mot eventuella störningar bör gemenskapen snabbt kunna vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder bör vara förenliga med åtagandena i WTO-avtalen.
- (12) Vissa former av stöd skulle kunna äventyra förverkligandet av den inre marknaden. Därför bör fördragets bestämmelser om granskning av medlemsstaternas stöd och om att förbjuda stöd som inte är förenliga med den gemensamma marknaden tillämpas inom sektorn för etanol som framställts av jordbruksprodukter.

- (13) De åtgärder som krävs för att genomföra den här förordningen bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (14) I den gemensamma organisationen av marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter bör vederbörlig hänsyn tas till de mål som anges i artiklarna 33 och 131 i fördraget.
- (15) Den gemensamma organisationen av marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter bör också tillämpas med beaktande av de avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget, i första hand de avtal som utgör en del av Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen, och särskilt avtalet om tekniska handels hinder.
- (16) För att ordningen skall kunna fungera på ett tillfredsställande sätt bör kommissionen bemyndigas att anta övergångsåtgärder. Kommissionen bör också ges möjligheter att genom tidsbegränsade undantagsåtgärder lösa särskilda praktiska problem.
- (17) Den här förordningen bör tillämpas med hänsyn till att försörjningen av Europeiska unionens marknad för etanol som framställts av såväl jordbruksprodukter som av andra produkter sker utan restriktioner, utom när det gäller spritdrycker. Därför bör det vid tillämpningen av den här förordningen inte införas några åtgärder som innebär att endera av dessa etanoltyper diskrimineras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Berörda produkter

1. Inom sektorn för etanol som framställts av jordbruksprodukter inrättas härmed en gemensam organisation av marknaden som omfattar följande produkter:

KN-nummer	Varubeskrivning
ex 2207 10 00	Odenaturerad etanol med en alkoholhalt av 80 volymprocent eller mer, framställd av jordbruksprodukter
ex 2207 20 00	Denaturerad etanol och eau-de-vie, oberoende av alkoholhalt, framställda av jordbruksprodukter
ex 2208 90 91 och ex 2208 90 99	Odenaturerad etanol med en alkoholhalt som är lägre än 80 volymprocent, framställd av jordbruksprodukter

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. I denna förordning avses med

- a) *etanol som framställts av jordbruksprodukter*: en vätska som erhålls genom destillation av jordbruksprodukter, efter jäsnings av vissa typer av socker i närvaro av jäst eller andra jäsningsämnen, med undantag för de spritdrycker som anges i rådets förordning (EEG) nr 1576/89 ⁽²⁾,
- b) *denaturerad etanol och denaturerad eau-de-vie som framställts av jordbruksprodukter*: vätskor till vilka man tillsatt vissa ämnen som gör dem olämpliga att konsumera, utan att för den skull göra dem olämpliga för industriellt bruk,
- c) *produkter som kan användas för framställning av etanol*: produkter som omfattas av kapitlen 7, 8, 10, 11, 12, 23 och numren 1701, 1702, 1703, 2008, 2009, 2204, 2205 och 2206 i Kombinerade nomenklaturen.

AVDELNING I

DEN INRE MARKNADEN

Artikel 2

Definitioner

Det sätt på vilket etanol får framställas av en viss produkt som får användas för detta ändamål, samt denna etanols egenskaper, kan fastställas enligt förfarandet i artikel 12.2.

Artikel 3

Information

1. Medlemsstaterna skall ge kommissionen följande information:

- före utgången av den månad som följer ett kvartalslut, följande uppgifter för kvartalet i fråga: etanolproduktionen uttryckt i hektoliter ren etanol, fördelad på de råvaror som använts,
- före utgången av mars månad, följande uppgifter för föregående år: avsättningen, uttryckt i hektoliter ren etanol, fördelad på olika sektorer (spritdrycker, parfym och kosmetika, apoteksvaror, vinäger, annat industriellt bruk),

⁽²⁾ EGT L 160, 12.6.1989, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3378/94 (EGT L 366, 31.12.1994, s. 1).

- före utgången av mars månad, följande uppgifter för föregående år: de lager av etanol som fanns i landet vid årets slut,
- före utgången av mars månad: uppgifter om den beräknade produktionen under innevarande år.

2. På grundval av dessa uppgifter och annan tillgänglig information skall kommissionen göra dels en sammanfattande bedömning av gemenskapens etanolmarknad under föregående år, dels en preliminär bedömning av marknaden under innevarande år.

3. Kommissionen skall före utgången av april månad överlämna dessa bedömningar till medlemsstaterna.

AVDELNING II

HANDEL MED TREDJE LAND

Artikel 4

Import- och exportlicenser

1. Vid import till gemenskapen av de produkter som anges i artikel 1.1 kan en importlicens krävas. För export från gemenskapen av någon av dessa produkter kan en exportlicens krävas.

2. Licenser skall utfärdas av medlemsstaterna till alla sökande, oavsett deras etableringsort i gemenskapen, och utan att det påverkar de åtgärder som vidtas för att tillämpa artikel 6.

Licenserna skall gälla i hela gemenskapen.

3. Licenserna skall utfärdas på villkor att en säkerhet ställs som garanti för att produkterna importerar eller exporterar under licensens giltighetstid; utom i händelse av force majeure skall säkerheten vara helt eller delvis förverkad om import eller export inte genomförs under licensens giltighetstid, eller om den endast genomförs delvis.

4. Licensernas giltighetstid och andra tillämpningsföreskrifter för den här artikeln skall fastställas enligt förfarandet i artikel 12.2.

5. Enligt samma förfarande får kommissionen fatta beslut om att den ordning som avses i den här artikeln även skall omfatta produkter med KN-nummer 2208 som presenteras i behållare på mer än 5 liter och som har alla de egenskaper som neutral etanol har, enligt definitionen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 1576/89 av den 29 maj 1989 om allmänna regler för definition, beskrivning och presentation av spritdrycker.

Artikel 5

Gemensamma tulltaxan

Om inte annat följer av den här förordningen skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan tillämpas på de produkter som avses i artikel 1.1.

Artikel 6

Tullkvoter

1. De tullkvoter som gäller för de produkter som omfattas av den här förordningen och som följer av avtal som ingåtts enligt artikel 300 i fördraget eller någon annan rättsakt som rådet antagit, skall öppnas och förvaltas av kommissionen enligt tillämpningsföreskrifter som skall antas enligt förfarandet i artikel 12.2.

2. Kvoter skall förvaltas enligt en av följande metoder eller en kombination av dessa metoder:

- a) den kronologiska ordningsföljd i vilken ansökningarna lämnats in (metoden "först till kvarn"),
- b) kvoterna fördelas i proportion till kvantiteterna i de ansökningar som lämnats in ("samtidig behandling"),
- c) de traditionella handelsflödena (metoden "traditionella aktörer/nya aktörer").

Även andra lämpliga metoder får användas. Dessa får inte medföra en diskriminering av vissa aktörer.

3. Den förvaltningsmetod som väljs skall vara anpassad efter försörjningsbehoven på gemenskapens marknad och efter behovet av att bevara balansen på denna marknad; metoden kan också utgå från andra metoder som tidigare tillämpats på kvoter motsvarande dem som avses i punkt 1, utan att detta påverkar de rättigheter som följer av avtal som ingåtts inom ramen för handelsförhandlingarna i Uruguayrundan.

4. De föreskrifter som avses i punkt 1 skall innehålla bestämmelser om öppnandet av årliga kvoter, som vid behov fördelas på lämpligt sätt över året, och om den förvaltningsmetod som skall användas; om så krävs får föreskrifterna också innehålla

- a) bestämmelser som ger garantier för produktens art, varifrån den kommer och dess ursprung,
- b) bestämmelser om godkännande av det dokument som används för att verifiera att de garantier som avses i a) föreligger,
- c) bestämmelser om villkor och giltighetstid för importlicenser.

*Artikel 7***Aktiv förädling**

I den mån som krävs för att den gemensamma organisationen av marknaden för etanol skall fungera på ett tillfredsställande sätt får kommissionen enligt förfarandet i artikel 12.2 helt eller delvis förbjuda aktiv förädling av de produkter som anges i bilaga 1 till fördraget.

*Artikel 8***Tolkning av Kombinerade nomenklaturen**

1. De allmänna reglerna för tolkning av Kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla för klassificering av de produkter som omfattas av den här förordningen. Den tullnomenklatur som följer av tillämpningen av den här förordningen skall införlivas med Gemensamma tulltaxan.

2. Om inte annat sägs i den här förordningen eller i bestämmelser som antas enligt denna skall det vara förbjudet

- a) att ta ut avgifter som är likvärdiga med tullar,
- b) att tillämpa kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

*Artikel 9***Nödåtgärder vid allvarliga störningar**

1. Om gemenskapens marknad för en eller flera av de produkter som anges i artikel 1.1 på grund av import eller export utsätts för eller hotas av allvarliga störningar som kan äventyra de mål som fastställs i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i handeln med tredje land till dess sådana störningar eller hot om störningar har upphört.

Vid bedömningen av huruvida sådana åtgärder är motiverade i en viss situation skall hänsyn särskilt tas till de kvantiteter för vilka importlicenser har utfärdats eller begärts, samt till vad som redovisas i den sammanfattande bedömningen av marknaden under regleringsåret i fråga.

Rådet skall i enlighet med förfarandet i artikel 37.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och fatta beslut om i vilka fall och i vilken utsträckning medlemsstaterna får vidta skyddsåtgärder.

2. Om en sådan situation som avses i punkt 1 uppstår skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ fatta beslut om vilka åtgärder som behöver vidtas; medlemsstaterna skall underrättas om detta, och åtgärderna i

fråga skall tillämpas omedelbart. Om en medlemsstat inkommer med en begäran skall kommissionen fatta beslut senast tre arbetsdagar efter det att denna begäran mottogs.

3. En medlemsstat kan senast tre arbetsdagar efter den dag då kommissionens beslut meddelades begära att rådet omprövar beslutet i fråga. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet bekräfta, ändra eller upphäva beslutet i fråga inom en tidsfrist på en månad räknat från den dag beslutet överlämnades till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med iakttagande av de skyldigheter som följer av internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER*Artikel 10***Nationella stöd**

Om inte annat sägs i den här förordningen skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som omfattas av denna förordning.

*Artikel 11***Informationsutbyte mellan medlemsstaterna och kommissionen**

Medlemsstaterna och kommissionen skall utbyta den information som krävs för att genomföra denna förordning. Hur detta utbyte skall gå till, vilken typ av uppgifter som skall lämnas och vid vilka tidpunkter och i vilket format, samt hur alla berörda parter skall få tillgång till insamlade data, skall fastställas enligt förfarandet i artikel 12.2.

*Artikel 12***Förvaltningskommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för vin (nedan kallad kommittén) som inrättas genom artikel 74 i förordning (EG) nr 1493/1999.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall följas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

Artikel 13

Kommittén får behandla andra frågor på förslag från dess ordförande, antingen på dennes eget initiativ eller på begäran av en företrädare för en medlemsstat.

*Artikel 14***Fördraget och internationella avtal**

När den här förordningen tillämpas skall hänsyn samtidigt och på lämpligt sätt tas till målen i artiklarna 33 och 131 i fördraget.

AVDELNING IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 15***Övergångsbestämmelser**

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 12 fatta beslut om

- a) vilka åtgärder som krävs för att underlätta övergången till den ordning som inrättas genom den här förordningen,
- b) vilka åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem; om det anses väl motiverat får sådana åtgärder innebära undantag från vissa bestämmelser i den här förordningen.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den ...

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, och av rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/10)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 118 slutlig — 2000/0070(COD)

(Framlagt av kommissionen den 23 februari 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 274 E, 26.9.2000, s. 113.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42 och 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lagts fram efter samråd med Administrativa kommissionen för social trygghet för migrerande arbetstagare,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

Oförändrat

av följande skäl:

(1) Vissa ändringar bör göras i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽¹⁾ samt i rådets förordning (EEG) nr 574/72 av den 21 mars 1972 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen ⁽²⁾. Dessa ändringar föranleds av de ändringar som medlemsstaterna gjort i sin lagstiftning om social trygghet.

⁽¹⁾ EGT L 149, 5.7.1971, s. 2. Förordning uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1999, s. 1) och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1399/1999 (EGT L 164, 30.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 74, 27.3.1972, s. 1. Förordning uppdaterad genom förordning (EG) nr 118/97 (EGT L 28, 30.1.1997, s. 1) och senast ändrad genom förordning (EG) nr 1399/1999 (EGT L 164, 30.6.1999, s. 1).

⁽¹⁾ EGT C 367, 20.12.2000, s. 18.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (2) Efter den franska regeringens anmälan till rådets ordförande av en förklaring om att göra förordning (EEG) nr 1408/71 tillämplig på de franska tilläggs pensionssystemen ARRCO och AGIRC är det befogat att underlätta tillämpningen av förordning (EEG) nr 1408/71 på dessa system genom att lägga till nya punkter i bilagorna IV del C och VI, främst för att beakta dessa två systems kompletterande karaktär jämfört med grundsystemen och det faktum att förmånerna från dessa system beräknas på grundval av antalet intjänade pensionspoäng, oberoende av fullgjorda försäkringsperioder.
- (3) Det bör förtydligas att förmånerna enligt det österrikiska lagstadgade förtidspensionssystemet skall beviljas enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71.
- (4) Med beaktande av Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 11 juni 1998 i mål C-275/96 Kuusijärvi mot Riksförsäkringsverket (¹) bör avsnittet "N. SVERIGE" i bilaga VI ändras.
- (5) Artikel 34.5 i förordning (EEG) nr 574/72 bör ändras så att den skiljer sig från artikel 34.4 och således inte längre hänvisar till återbetalning av utgifter upp till en fastställd nivå, när utgifterna uppkommit under en vistelse i en medlemsstat där lagstiftningen inte innehåller återbetalningssatser.
- (6) Artikel 93.1 i förordning (EEG) nr 574/72 bör ändras med hänsyn till rådets förordning (EG) nr 307/1999 (²), som utvidgar förordning (EEG) nr 1408/71 till att omfatta studerande.
- (7) Artikel 107 i förordning (EEG) nr 574/72 bör ändras till följd av införandet av euron den 1 januari 1999.
- (8) För att målet fri rörlighet för arbetstagare skall kunna uppnås är det nödvändigt och ändamålsenligt att ändra bestämmelserna om samordningen av de nationella sociala trygghetssystemen genom en bindande gemenskapsrättsakt som är direkt tillämplig i alla medlemsstater.
- (9) Förutom i artikel 42 föreskrivs i fördraget inte några andra befogenheter för antagandet av denna förordning, än de i artikel 308.
- (3) Det bör förtydligas att förmånerna enligt det österrikiska lagstadgade systemet för särskilda bidrag skall beviljas enligt bestämmelserna i avdelning III kapitel 3 i förordning (EEG) nr 1408/71.
- Oförändrat

(¹) REG 1998, s. I-3419.

(²) EGT L 38, 12.2.1999, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna IV och VI till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Bilagorna IIa, IV och VI till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Oförändrat

Förordning (EEG) nr 574/72 ändras på följande sätt:

1. Artikel 34.5 skall ersättas med följande:

”5. Om lagstiftningen i vistelselandet inte innehåller återbetalningssatser, kan den behöriga institutionen företa återbetalning enligt de satser som den själv tillämpar, utan att samtycke från den berörda personen krävs. Återbetalningsbeloppet får under inga omständigheter överstiga de faktiska utgifterna.”

2. Artikel 93.1 skall ersättas med följande:

”1. Det faktiska beloppet av vårdförmåner enligt artikel 19.1 och 19.2 i förordningen, som utges till anställda, egenföretagare och medlemmar av deras familjer bosatta inom en och samma medlemsstats territorium, och vårdförmåner enligt artiklarna 21.2, 22, 22a, 22b, 25.1, 25.3, 25.4, 26, 31, 34a eller 34b i förordningen skall återbetalas av den behöriga institutionen till den institution som tillhandahöll dessa förmåner enligt den sistnämnda institutionens räkenskaper.”

3. Artikel 107 ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ändras ersättas med:

”1. Vid tillämpning av

a) förordningens artikel 12.2–4, artikel 14d.1, artikel 19.1b) sista meningen, artikel 22.1 ii) sista meningen, artikel 25.1 b) näst sista meningen, artikel 41.1 c–d, artikel 46.4, artikel 46a.3, artikel 50, artikel 52 b), sista meningen, artikel 55.1 ii) sista meningen, artikel 70.1 första stycket, artikel 71.1 a) ii) och b) ii) näst sista meningen samt,

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

b) tillämpningsförfordningens artikel 34.1, 4–5:

skall omräkningskursen till en valuta av belopp som är uttryckta i en annan valuta vara den kurs som under den referensperiod som fastställs i punkt 2 beräknas av kommissionen på grundval av det månatliga genomsnittet av de referensvalutakurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken.”

b) Punkt 3 skall utgå.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 1 skall tillämpas från och med den 1 januari 2000 med avseende på de ändringar som gjorts under avsnitt E. FRANKRIKE i bilagorna IV, del C och VI i förordning (EEG) nr 1408/71.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Oförändrat

BILAGA

Bilagorna IV och VI till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras på följande sätt:

Bilagorna IIa, IV och VI till förordning (EEG) nr 1408/71 skall ändras på följande sätt:

1. I bilaga IV del C avsnitt "E. FRANKRIKE" skall ordet "Inget" ersättas med följande:

"Alla ansökningar om pensioner eller efterlevandeförmåner inom tilläggs pensionssystemen för anställda."

1. I bilaga IIa, avsnitt "O. FÖRENADE KUNGARIKET", ändras styckena c) och g) enligt följande:

"c) Skatteminskningar för förvärsarbetande familjer (lag om socialförsäkringsavgifter och -förmåner 1992, avsnitt 123.1 b, lag om socialförsäkringsavgifter och -förmåner (Nordirland) 1992, avsnitt 122.1 b samt lag om skatteminskningar 1999).

g) Skatteminskningar för funktionshindrade personer (lag om socialförsäkringsavgifter och -förmåner 1992, avsnitt 123.1 c, lag om socialförsäkringsavgifter och -förmåner (Nordirland) 1992, avsnitt 122.1 c, samt lag om skatteminskningar 1999)."

2. I bilaga IV del C avsnitt "E. FRANKRIKE" skall ordet "Inget" ersättas med följande:

"Alla ansökningar om pensioner eller efterlevandeförmåner inom tilläggs pensionssystemen för anställda, med undantag för ansökningar om ålders- eller änkepension från systemet för tilläggs pension för flygplansbesättningar i yrkesmässig civil luftfart."

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Bilaga VI ändras på följande sätt:

a) Avsnitt "E. FRANKRIKE" skall ändras på följande sätt:

i) I punkt 3 skall följande strecksats läggas till:

"— Ovanstående villkor gäller också vid tillämpning på medborgare från andra medlemsstater av de bestämmelser som gör det möjligt för en fransk arbetstagare, som är förvärvsverksam utanför Frankrike, att frivilligt ansluta sig till ett franskt tilläggs pensionssystem för arbetstagare, antingen direkt eller genom sin arbetsgivare."

ii) Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. Vid beräkningen av det teoretiska beloppet enligt artikel 46.2 a i denna förordning inom grundpensions- eller tilläggs pensionssystem i vilka ålderspensioner beräknas på grundval av pensionspoäng, skall den behöriga institutionen, för alla försäkringsår som har fullgjorts enligt en annan medlemsstats lagstiftning, beakta det antal pensionspoäng som fås genom att dividera antalet pensionspoäng som har förvärvats enligt den lagstiftning som denna tillämpar med antalet år som motsvarar dessa poäng."

iii) Följande punkt 9 skall läggas till:

"9. Den franska lagstiftning som tillämpas på en arbetstagare eller tidigare arbetstagare vid tillämpning av kapitel 3 i förordningens avdelning III gäller både de grundsystem för ålderdomsförsäkring och det eller de tilläggsförsäkringssystem som den berörde omfattas av."

b) I avsnitt "K. ÖSTERRIKE" skall följande punkt 7 läggas till:

"7. Det särskilda bidrag som avses i lagen om särskilt bidrag av den 30 november 1973 (Sonderunterstützungsgesetz, SUG) skall betraktas som ålderspension vid tillämpningen av förordningen."

c) I avsnitt "N. SVERIGE" skall punkt 1 ersättas med följande:

"1. Vid fastställandet av en persons rätt till föräldraförmån enligt artikel 72 i förordningen skall anställningsperioder som fullgjorts i en annan medlemsstat anses vara grundade på samma genomsnittsinkomst som de svenska anställningsperioder som de läggs samman med."

3. Bilaga VI ändras på följande sätt:

Oförändrat

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om Europeiska gemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet

(2001/C 180 E/11)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 94 slutlig — 2001/0053(COD)

(Framlagt av kommissionen den 26 februari 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 166.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 251 i fördraget och

av följande skäl:

- (1) I artikel 163 i fördraget fastställs att gemenskapen skall ha som mål att stärka den vetenskapliga och teknologiska grunden för gemenskapsindustrin, att främja utvecklingen av dennas internationella konkurrensförmåga och att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i fördraget.
- (2) I enlighet med artikel 165 i fördraget skall gemenskapen och medlemsstaterna samordna sin verksamhet inom forskning och teknisk utveckling för att säkerställa samordningen mellan medlemsstaternas och gemenskapens politik.
- (3) I artikel 166 i fördraget föreskrivs antagandet av ett flerårigt ramprogram som omfattar alla gemenskapens verksamheter inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (nedan kallat "FoTU").
- (4) Under loppet av år 2000 har kommissionen lagt fram två meddelanden om utsikterna och målen för skapandet av ett europeiskt område för forskningsverksamhet⁽¹⁾ respektive om genomförandet av det europeiska området för forskningsverksamhet och riktlinjerna för unionens åtgärder inom forskning för perioden 2002–2006⁽²⁾. Ett annat meddelande från kommissionen, som lades fram under år 2000, berör "Innovation i en kunskapsstyrd ekonomi"⁽³⁾.
- (5) Vid Europeiska rådets möten i Lissabon i mars 2000 respektive i Santa Maria de Feira i juni 2000 sammanställdes en rad slutsatser som syftar till ett snabbt upprättande av ett europeiskt område för forskningsverksamhet och innovation, i syfte att främja sysselsättningen och den ekonomiska tillväxten.
- (6) Europaparlamentet⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, rådet⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, Ekonomiska och sociala kommittén⁽⁸⁾ och Regionkommittén⁽⁹⁾ har också yttrat sig positivt om skapandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.
- (7) Den 19 oktober 2000 lade kommissionen fram slutsatserna från den externa bedömningen av genomförandet och resultaten av gemenskapens verksamhet under de senaste fem åren, åtföljda av egna anmärkningar⁽¹⁰⁾.
- (8) Det är därför nödvändigt att för perioden 2002–2006 anta ett ramprogram som bidrar till att strukturera forskningen och den tekniska utvecklingen i gemenskapen och som påtagligt kan främja skapandet av ett europeiskt område för forskningsverksamhet.
- (9) Det är lämpligt att i enlighet med artikel 166.1 i fördraget fastställa de vetenskapliga målen och prioriteringarna för verksamheten, det högsta totalbeloppet och de närmare villkoren för gemenskapens finansiella deltagande i ramprogrammet 2002–2006 samt de planerade verksamheternas andelar, och att ange huvudlinjerna för denna verksamhet.
- (10) Gemensamma forskningscentret bör bidra till genomförandet av ramprogrammet, bland annat inom de områden där centret förfogar över objektiv och opartisk sakkunskap och där det kan medverka i genomförandet av gemenskapens övriga politik.

⁽¹⁾ KOM(2000) 6 slutlig, 18.1.2000.

⁽²⁾ KOM(2000) 612 slutlig, 4.10.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 567 slutlig, 20.9.2000.

⁽⁴⁾ Resolution av den 18 maj 2000, PE 290.465, s. 48.

⁽⁵⁾ Resolution av den 15 februari 2001.

⁽⁶⁾ Resolution av den 15 juni 2000, EGT C 205, 19.7.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Resolution av den 16 november 2000, EGT C 374, 28.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Yttrande av den 24 maj 2000, EGT C 204, 18.7.2000, s. 70.

⁽⁹⁾ Yttrande av 12 april 2000, EGT C 226, 8.8.2000, s. 18.

⁽¹⁰⁾ KOM(2000) 659 slutlig, 19.10.2000.

- (11) All forskningsverksamhet som genomförs under ramprogrammet bör vara förenliga med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.
- (12) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att förstärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap.
- (13) Det är lämpligt att kommissionen regelbundet rapporterar om genomförandet av ramprogrammet 2002–2006, och att den när tiden är mogen och innan nästa ramprogram läggs fram låter genomföra en oberoende utvärdering av verksamhetens genomförande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett flerårigt ramprogram för gemenskapens verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (nedan kallat ramprogrammet 2002–2006) skall antas för perioden 2002–2006.
2. Ramprogrammet 2002–2006 omfattar alla de av gemenskapens verksamheter som anges i artikel 164 i fördraget.
3. I bilaga I anges de vetenskapliga och tekniska målen och de prioriteringar som fastställts för dessa, samt huvudlinjerna för de planerade åtgärderna.

Artikel 2

1. Det högsta totala beloppet för gemenskapens finansiella stöd till ramprogrammet 2002–2006 som helhet uppgår till 16 270 miljoner euro. I bilaga II anges andelarna för var och en av de planerade åtgärderna.
2. Reglerna för gemenskapens finansiella deltagande omfattas av den budgetförordning som är tillämplig på Europeiska

gemenskapernas allmänna budget, och kompletteras av bestämmelserna i bilaga III.

Artikel 3

All forskningsverksamhet som genomförs under ramprogrammet 2002–2006 skall vara förenlig med grundläggande etiska principer.

Artikel 4

I enlighet med artikel 173 i fördraget skall kommissionen varje år offentliggöra en lägesrapport om genomförandet av ramprogrammet 2002–2006 och om hur långt man kommit i fråga om dess mål och prioriteringar.

Artikel 5

Innan kommissionen lägger fram sitt förslag till nästa ramprogram skall den låta oberoende framstående sakkunniga genomföra en utvärdering av genomförandet av gemenskapens verksamhet under de fem år som föregår utvärderingen. Kommissionen skall delge Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén resultaten av denna utvärdering, åtföljda av egna anmärkningar.

Artikel 6

Ramprogrammet 2002–2006 är öppet för deltagande för

- EES-länderna i enlighet med de villkor som fastställs i EES-avtalen,
- kandidatländerna i länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som fastställs i Europaavtalen, protokollen till dessa och de respektive associationsrådets beslut,
- Cypern, Malta och Turkiet på grundval av bilaterala avtal som skall slutas med dessa länder,
- Schweiz och Israel på grundval av bilaterala avtal som skall slutas med dessa länder.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av 20 maj 1999, EGT C 201, 16.7.1999.

⁽³⁾ Resolution av 3 februari 2000, PE 284.656.

BILAGA I

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL OCH HUVUDLINJERNA FÖR VERKSAMHETEN

Den verksamhet som genomförs inom ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling (2002–2006) skall vara förenliga med de allmänna mål som fastställs för ramprogrammet i fördraget:

- Att stärka den vetenskapliga och teknologiska grunden för gemenskapsindustrin.
- Att främja utvecklingen av dennas internationella konkurrensförmåga.
- Att underlätta alla forskningsinsatser som anses nödvändiga enligt andra kapitel i fördraget.

För att dessa mål lättare skall kunna uppnås kommer ramprogrammet att omstruktureras kring följande tre huvudlinjer:

1. Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet.
2. Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet.
3. Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet.

Verksamheten för att uppnå de båda sistnämnda huvudlinjerna är avsedd att leda till att det europeiska området för forskningsverksamhet struktureras i olika dimensioner som är nära förknippade med forskningen och som utgör förutsättningarna för denna. Den kommer också att bidra till att lägga eller förstärka grunden för detta område. Detta innebär att denna verksamhet kommer att försiggå inom alla olika vetenskapliga och tekniska områden.

Den verksamhet som syftar till att uppnå det första huvudmålet utgör huvuddelen av de insatser som omfattas av ramprogrammet, och skall bidra till att på gemenskapsnivå integrera de insatser och aktiviteter som genomförs inom forskningen. För denna verksamhet gäller följande:

- Den kommer att koncentreras till ett antal prioriterade tematiska områden inom vilka den kommer att genomföras med hjälp av kraftiga styrmedel med stor integrerande förmåga, bland annat nätverk av spetsforskningscentra, integrerade projekt eller genom Europeiska unionens deltagande i nationella forskningsprogram som genomförs gemensamt i enlighet med artikel 169 i fördraget.
- Den kommer att genomföras inom de områden som berör unionens förväntade vetenskapliga och tekniska behov, dvs. särskilda behov som uppstår i samband med genomförandet av unionens politik eller nya och kommande behov.
- När det gäller kompletterande forskningsåtgärder för små och medelstora företag kommer den att beröra alla vetenskapliga och tekniska områden.

Internationellt samarbete skall ingå i all verksamhet som genomförs inom ramprogrammets första verksamhetsområde. Sådant samarbete kan ta sig följande former:

- Inom de prioriterade tematiska områdena:
  - Initiativ för att se till att gemenskapen intar en plats i första ledet i internationella forskningssammanhang som berör frågor av global betydelse, samt för att garantera samstämmighet av gemenskapens bidrag till det internationella arbetet.
  - Åtgärder för samordning av bilateralt samarbete med länder eller grupper av länder utanför gemenskapen ⁽¹⁾.
  - Möjligheter för forskare och forskningsorgan från länder utanför gemenskapen att delta i projekt inom de områden som är av särskilt intresse för dessa länder.
- Särskilda åtgärder för samarbete med vissa länder eller grupper av länder, inom ramen för åtgärden "Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov".

Som grundläggande och allmän princip gäller att stöd för verksamheten inom de flesta delarna av ramprogrammet kommer att utdelas med utgångspunkt från ansökningsomgångar och utvärdering av ansökningarnas vetenskapliga och tekniska kvalitet. Denna utvärdering genomförs av sakkunniga (s.k. peer review).

⁽¹⁾ Länder utanför gemenskapen, eller tredje land, är länder som inte är medlemmar i unionen och som inte är associerade till ramprogrammet. Associerade stater, vars organisationer och forskare kan delta i ramprogrammet på samma villkor som medlemsstaternas deltagare, är EES-länderna, kandidatländerna, Schweiz och Israel.

1. ATT INTEGRERA GEMENSKAPENS FORSKNINGSVERKSAMHET

1.1 Prioriterade tematiska forskningsområden

Verksamheten inom denna del av ramprogrammet syftar till att samla tillräckliga medel och främja en hög nivå av integration av gemenskapens forskningskapacitet inom de områden där detta är särskilt viktigt, dvs, inom områden som är av stor betydelse för gemenskapens industriella konkurrenskraft eller som berör frågor av stor politisk eller samhällsrelaterad betydelse.

Sju prioriterade tematiska forskningsområden har valts ut.

1.1.1 *Genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa*

Mål

Målet för verksamheten inom detta område är att hjälpa gemenskapen att genom integrerade forskningsinsatser utnyttja den kunskap som utvunnits genom kartläggningen av olika levande organismers genom, inte minst till gagn för folkhälsa och medborgare och för att främja den europeiska biotekniska industrins konkurrenskraft.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Forskningsverksamheten på de områden som uppstått efter kartläggningen av genomet, och som berör det mänskliga genomet eller modellorganismers genom (djur, växter och mikrober), skall främst syfta till att utveckla en rad nya tillämpningar inom olika sektorer, t.ex. nya diagnosverktyg och nya behandlingsmetoder för att exempelvis kämpa mot sjukdomar som ännu inte kan botas. Sådana verktyg möjliggör öppnandet av stora potentiella marknader.

Men denna verksamhet kräver också mycket stora och långsiktiga finansiella insatser. I USA ökar de offentliga och privata forskningsanslagen inom den postgenoma forskningen kraftigt och konstant. Varje år anslås nästan två miljarder dollar i offentliga medel. Dessa förvaltas i huvudsak av NIH⁽¹⁾ (vars sammanlagda budget kommer att utökas med 14,4 % under 2001). Från näringslivets sida investeras dessutom mer än dubbelt så mycket.

Gemenskapens forskningsinsatser är ännu betydligt blygsammare och mindre samstämmiga. Många medlemsstater har startat offentliga forskningsprogram för postgenom forskning, vilket är ett viktigt steg i rätt riktning. Men på det hela taget är insatserna på detta område fortfarande otillräckliga och splittrade.

Det europeiska näringslivets insatser är också betydligt mindre än de amerikanska: 70 % av genomföretagen ligger i USA, och en stor och ständigt ökande del av de privata investeringarna från europeiskt håll görs också där.

För att göra det möjligt för unionen att förbättra sin position inom detta område och att till fullo dra nytta av de ekonomiska och sociala effekterna av den utveckling som väntas är det därför viktigt att kraftigt öka investeringarna och samtidigt integrera de forskningsinsatser som görs i gemenskapen till en sammanhängande satsning.

Planerade åtgärder

Europeiska gemenskapens verksamhet på detta område berör följande aspekter:

- Grundläggande kunskaper och verktyg för funktionsgenomik:
  - Genernas uttryck och proteomik.
  - Strukturell genomik.
  - Komparativ genomik och populationsgenetik.
  - Bioinformatik.
- Tillämpning av kunskaper och teknik inom genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa:
  - Teknikplattformar för utveckling av nya diagnosverktyg, preventionsinsatser och behandlingsmetoder.
  - Stöd till innovativ forskning inom nystartade företag i genteknikssektorn.
- Tillämpning av kunskaper och teknik inom genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa inom följande områden:
  - Kampen mot cancer, degenerativa nervsjukdomar, hjärt-kärlsjukdomar och sällsynta sjukdomar.

⁽¹⁾ National Institutes of Health.

- Kampen mot läkemedelsresistens.
- Studiet av människans utveckling, hjärnan och åldrandeprocessen.

I kampen mot de tre fattigdomsrelaterade infektionssjukdomarna (aids, malaria och tuberkulos) kommer ett bredare tillvägagångssätt att tillämpas, som kommer att omfattas av en prioriterad bekämpningsinsats inom Europeiska unionen och på internationell nivå.

1.1.2 **Informationssamhällets teknik**

Må l

I enlighet med Europeiska rådets slutsatser i Lissabon och målen för initiativet e-Europa skall verksamheten inom detta område syfta till att inom gemenskapen stimulera till utveckling av teknik och tillämpningar som är viktiga för skapandet av informationssamhället, och på så sätt öka det europeiska näringslivets konkurrenskraft och ge allmänheten i gemenskapens alla regioner möjlighet att dra största möjliga nytta av utvecklingen av kunskaps-samhället.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

I det nya århundradet kommer informations- och kommunikationstekniken att förändra vår ekonomi och vårt samhälle radikalt, och kommer att medföra nya metoder för tillverkning, handel och kommunikation. Gemenskapens insatser för att främja denna teknik är fortfarande otillräckliga, och når exempelvis inte upp till de satsningar som görs i USA. Om man räknar ihop offentliga och privata investeringar anslår USA tre gånger större belopp till denna sektor än gemenskapen.

Samtidigt är denna sektor den näst största i unionens näringsliv, med en årlig marknad på 2 000 miljarder EUR. Bara i Europa är 2 miljoner människor sysselsatta inom denna sektor, och antalet ökar stadigt.

Sådana industriella och kommersiella framgångar som gemenskapen haft i fråga om mobiltelefoni, genom GSM-standarden, kommer inte att upprepas om det inte på ett samordnat sätt investeras tillräckligt i forskningsinsatser på detta område samtidigt som offentliga och privata insatser samordnas på gemenskapsnivå.

En intelligent miljö

I syfte att uppnå största möjliga ekonomiska och samhälleliga inverkan bör verksamheten inriktas på nästa teknikgeneration, där datorer, gränssnitt och nät är mer integrerade i vardagsomgivningen och gör en mängd olika tjänster och tillämpningar tillgängliga via enkla handgrepp. I denna vision av den "intelligenta miljön" står användaren, dvs. människan, i centrum för kunskaps-samhällets framtida utveckling. Gemenskapens verksamhet kommer att inriktas på teknikprioriteringar som kan bidra till att förverkliga denna vision. De skall syfta till att samla forskarvärlden i målinriktade initiativ, t.ex. utveckling av nästa generation av mobila kommunikationssystem, för att uppnå mål på medellång och lång sikt, samtidigt som man gör det möjligt att reagera på nya behov på marknaden och inom politiken.

Planerade åtgärder

Verksamheten skall därför inriktas på följande tekniska prioriteringar:

Forskning som syftar till att integrera tekniska områden som i första hand är av intresse för allmänheten och företagen.

Som komplettering och utvidgning av de framsteg som väntas i fråga om utveckling av grundläggande teknologi skall man även bedriva forskning som syftar till att finna lösningar på stora samhälleliga och ekonomiska problem, och som därför främst inriktas på följande:

- System för intelligenta miljöer som ger alla tillträde till informationssamhället, oberoende av ålder och andra villkor, samt interaktiva och intelligenta system för hälsovård, mobilitet och säkerhet, fritid, skydd av kulturarvet och övervakning av miljön.
- Elektronisk och mobil handel samt teknik som ökar säkerheten i samband med transaktioner och inom olika infrastrukturer, nya arbetsredskap och -metoder, teknik för utbildning och system för kunskapsutnyttjande, integrerad företagsförvaltning samt digital förvaltning.

- Storskaliga plattformar och distribuerade system, inbegripet GRID-baserade system som ger möjlighet att finna effektiva lösningar för komplexa system inom områden som miljö, energi, hälsa, transport och industridesign.

Infrastruktur för kommunikation och hantering av information

System för tillgång till, samt överföring, lagring, spridning och lokalisering av, information. Dessa system skall motsvara de växande behoven av sammankopplingsmöjligheter och av informationshantering. Forskningen rörande kommunikations- och datahanteringsinfrastruktur skall främst inriktas på följande:

- Den nya generationen av system och nät för trådlös och mobil kommunikation, system för satellitkommunikation, heloptisk teknik, integration och förvaltning av kommunikationsnät, kapacitetsökande teknik för utveckling av system, infrastruktur och tjänster, t.ex. för audiovisuella tillämpningar.
- Teknik och arkitektur för programvara som möjliggör multifunktionella tjänster och distribuerade system, konstruktion och kontroll av storskaliga komplexa system som gör dessa tillförlitliga och robusta.

Komponenter och mikrosystem

Miniatyrkomponenter till lågt pris, tillverkade av nya material och med ett brett spektrum av funktioner, varvid insatserna främst skall inriktas på följande:

- Utveckling och framställning av mikrokomponenter, optroniska komponenter samt fotonkomponenter.
- Nanoelektronik, mikroteknik och mikrosystem samt tvärvetenskaplig forskning om nya material och kvant-system, nya modeller och koncept för informationshantering.

Informationshantering och gränssnitt

Forskning om redskap för informationshantering och gränssnitt som möjliggör enklare uppkoppling, överallt och i varje ögonblick, till kunskaps tjänster och -tillämpningar, varvid verksamheten främst skall inriktas på följande:

- System för representation och hantering av kunskap grundade på kontext och semantik, inbegripet kognitiva system, samt även redskap för att skapa, organisera, ge tillgång till och sprida digitalt innehåll.
- Multisensoriella gränssnitt med förmåga att förstå och tolka människans naturliga yttringar i form av ord, gester och de övriga sinnen; virtuella omgivningar och flerspråkiga och multikulturella system som är oundgängliga för ett kunskaps samhälle på europeisk nivå.

1.1.3 Nanoteknik, intelligenta material, nya produktionsprocesser

M å l

Syftet med verksamheten inom detta område är att ge gemenskapen möjlighet att uppnå den kritiska massa som krävs för att under kommande år, bland annat när det gäller att öka miljöeffektiviteten, utveckla och utnyttja den mest avancerade tekniken för produkter, tjänster och produktionsprocesser, i första hand utgående från kunskap och information.

Å t g ä r d e n s m o t i v e r i n g o c h e u r o p e i s k a m e r v ä r d e

Gemenskapens tillverkningsindustri producerar i dag varor och tjänster för ungefär 4 000 miljarder EUR per år. Den måste behålla och öka sin konkurrenskraft på den allt mer konkurrensutsatta världsmarknaden, samtidigt som den måste uppfylla kraven på hållbarhet. Därför krävs det en stor insats för att skapa, utveckla och sprida avancerad teknik. Det kan röra sig om nanoteknik, kunskapsbaserade material eller nya tillverkningsmetoder.

Nanotekniken, som förmodligen kommer att vara en av nyckelområdena i en kommande industriell revolution, ligger i forskningsfronten inom såväl kvantteknik, materialteknik som molekylärbiologi. Europeiska unionens konkurrenter satsar stort på denna teknik (USA anslår 500 miljoner dollar i offentliga medel under 2001, vilket innebär en fördubbling av den nuvarande budgeten och är fem gånger mer än vad som för närvarande tillhandahålls i form av offentliga medel i gemenskapen).

Gemenskapen förfogar över viktiga resurser inom många av de berörda sektorerna, t.ex. nanotillverkning och nanokemi, men det är viktigt att kraftigt öka investeringarna och framför allt att samordna dessa områden bättre.

På materialområdet är målet att utveckla intelligenta material med högt förädlingsvärde för tillämpningar inom bland annat transportsektorn, energisektorn eller biomedicin. Den potentiella marknaden för sådana material uppgår till tiotals miljarder euro.

Utvecklingen av flexibla, integrerade och icke-föreande tillverkningssystem kräver dessutom en stor forskningsinsats för att anpassa ny teknik till framställning och förvaltning.

Planerade åtgärder

Nanoteknik:

- Tvärvetenskaplig, långsiktig forskning för att öka kunskapen om olika fenomen, samt processtyrning och utveckling av forskningsverktyg.
- Supra- och makromolekylärstrukturer.
- Nano-bioteknik.
- Konstruktionsteknik på nanonivå för framställning av material och komponenter.
- Utveckling av teknik och instrument för kontroll och styrning.
- Tillämpningar inom områden som hälsa, kemi, energi, optik och miljö.

Intelligenta material:

- Utveckling av grundläggande kunskaper.
- Teknik som berör framställning och bearbetning av nya material.
- Stötteknik.

Nya produktionsprocesser:

- Utveckling av flexibla och intelligenta produktionsprocesser som integrerar framstegen inom virtuell framställning, interaktiva system för hjälp i beslutsprocessen samt högprecisionsteknik.
- Systemforskning för hantering av avfall och för riskhantering.
- Utveckling av nya koncept för att få fram bästa möjliga livscykelprestanda för industrins system, produkter och tjänster.

1.1.4 Flyg- och rymdteknik

Mål

Verksamheten inom detta område syftar till att genom integration av forskningsinsatserna konsolidera gemenskapsindustrins position inom luft- och rymdfartssektorn, där företagen står inför en allt hårdare global konkurrens, och att samtidigt hjälpa till att utnyttja den europeiska forskningspotentialen inom denna sektor för att förbättra säkerheten och miljöskyddet.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Luftfart och rymdfart är skilda områden vad gäller teknik och ekonomi, men de har mycket gemensamt när det gäller deras industriella betydelse och de aktörer som berörs. Båda är områden där gemenskapen haft ekonomiska och kommersiella framgångar. Men i dag investerar USA mellan tre och fem gånger mer än gemenskapen i dessa sektorer.

I ett allt mer konkurrensutsatt klimat uppskattas behoven i fråga om lufttransport till cirka 14 000 nya flygplan under de närmaste femton åren, vilket motsvarar en marknad på 1 000 miljarder euro. De europeiska framgångarna var möjliga tack vare integration av näringslivets resurser och av utvecklingsverksamheten. Dessa ansträngningar måste nu kompletteras med liknande integration inom forskningen kring prioriterade teman och ämnen.

I rapporten "Vision 2020"⁽¹⁾, som sammanställts av ledande aktörer inom denna sektor av gemenskapens näringsliv, är rekommendationen att samla gemenskapens, medlemsstaternas och näringslivets forskningsinsatser kring en gemensam vision och en strategisk forskningsdagordning, i syfte att uppnå bästa möjliga resultat.

⁽¹⁾ "European aeronautics: a vision for 2020" (rapport från arbetsgruppen).

På rymdområdet kommer unionen att främja forskning som syftar till att ge marknaden och samhället möjlighet att dra nytta av rymdtekniken, i enlighet med kommissionens meddelande "Europa och rymden: Ett nytt kapitel inleds" ⁽¹⁾.

Planerade åtgärder

Flygteknik

Inom luftfartssektorn skall Europeiska unionens forskningsverksamhet syfta till sådan FoTU som krävs för att

- öka gemenskapsindustrins konkurrenskraft när det gäller kommersiella flygplan, motorer och utrustning,
- minska de negativa effekterna och belastningen på miljön (koldioxid- och kväveoxidutsläpp, buller),
- öka luftfarkosternas säkerhet i den snabbt ökande lufttrafiken,
- öka lufttransportsystemets kapacitet och säkerhet, i syfte att främja upprättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum (system för kontroll och trafikstyrning).

Rymdteknik

Gemenskapens verksamhet på rymdområdet skall genomföras i nära samarbete med ESA, övriga rymdorganisationer och näringslivet, och skall syfta till bättre samstämmighet mellan de stora investeringar som krävs inom detta område. Verksamheten skall koncentreras på följande:

- Genomförande av Galileo-projektet inom området satellitnavigering.
- Inrättande av GMES-plattformen för global miljö- och säkerhetsövervakning.
- Genomförande av den avancerade forskning som krävs för att integrera rymd- och marksegmenten inom kommunikationssektorn.

1.1.5 **Livsmedelssäkerhet och hälsorisker**

Mål

Syftet med åtgärderna som vidtas inom detta område är att skapa integrerade vetenskapliga och tekniska förutsättningar för en utveckling av system för produktion och distribution av säkra och sunda livsmedel och för hantering av de risker som uppstår i samband med livsmedel. I det sammanhanget skall man använda sig av de verktyg som finns inom biotekniken och beakta de risker för hälsan som miljöförändringarna kan ge upphov till.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Livsmedelskriserna som uppstått under den senaste tiden, i synnerhet BSE-krisen, har visat dels hur komplicerade frågorna kring livsmedelssäkerheten är och dels att dessa kriser ofta får internationella och gränsöverskridande återverkningar. Integreringen av den inre marknaden på jordbruks- och livsmedelsområdet i gemenskapen gör det nödvändigt att åtgärda detta problem, och därmed bedriva därmed relaterad forskning, på europeisk nivå. Det är mot den bakgrunden som den Europeiska livsmedelsmyndigheten inom kort kommer att inrättas.

Medborgarna och konsumenterna räknar med att forskningen skall bidra till att garantera att de livsmedel som finns i handeln är säkra, hälsosamma och kan konsumeras utan risk.

För detta krävs att ett så komplett, specialinriktat och aktuellt vetenskapligt kunnande som möjligt finns tillgängligt. Det är inte bara befolkningens hälsa som står på spel. Det rör sig också om livskraften i en sektor med runt 600 miljarder euro i omsättning per år och 2,6 miljoner sysselsatta.

För gemenskapens del handlar det även om att kunna bidra på ett betydelsefullt sätt till forskningen kring dessa frågor av internationell betydelse samt att kunna delta i den internationella debatten på ett konsekvent sätt och med utgångspunkt från klar och komplett sakkunskap.

Samma sak gäller för de olika aspekter av problemet som rör miljöförändringarnas effekter på hälsan, något som medborgarna i gemenskapen känner en ökande oro inför och som också ofta visar sig internationellt. Av dessa olika skäl, men också för att kunna dra nytta av samverkan mellan de bästa kunskapskällorna som finns på komplicerade områden, bör forskningsverksamheten i fråga bedrivas på europeisk nivå så att det arbete som bedrivs nationellt kan samordnas på ett konkret sätt.

⁽¹⁾ KOM(2000) 597.

Planerade åtgärder

Gemenskapens åtgärder skall täcka in forskning kring olika aspekter av riskhantering på livsmedelsområdet och kopplingar mellan hälsa och kost enligt följande:

- Metoder för att analysera och upptäcka kemiska föroreningar och patogena mikroorganismer (virus, bakterier, parasiter och nya typer av smittämnen av priontyp).
- Konsekvenser för människors hälsa av djurfoder och användande av biprodukter av olika slag i djurfoder.
- Förfaranden för "spårbarhet", i synnerhet av genetiskt modifierade organismer, däribland sådana som härstammar från den senaste utvecklingen inom biotekniken.
- Säkrare produktionsmetoder och sundare livsmedel, däribland sådana som härrör från biotekniken och det ekologiska jordbruket.
- Epidemiologi bakom kostrelaterade sjukdomar och genetiskt betingad överkänslighet.
- Kostens inverkan på hälsan, bl.a. av produkter som innehåller genetiskt modifierade organismer,
- Miljöriskers inverkan på hälsan, med betoning på kumulativa risker, smittvägar till människan, konsekvenser på lång sikt och av exponering för låga doser, påverkan på särskilt utsatta grupper, i synnerhet barn.

1.1.6 **Hållbar utveckling och globala förändringar** ⁽¹⁾

Mål

Målet med åtgärderna på detta område är att stärka den vetenskapliga och tekniska kapacitet som gemenskapen behöver för att kunna få till stånd en hållbar utveckling och kunna bidra på ett betydelsefullt sätt till det arbete som görs internationellt för att förstå och hantera globala förändringar och kunna bevara balansen i ekosystemen.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

För att åstadkomma en hållbar utveckling på global nivå krävs i synnerhet följande:

- Skapande, utveckling och spridning av teknik för ett mer rationellt utnyttjande av naturtillgångarna, en minskning av avfallsproduktionen och en minskad påverkan på miljön av ekonomisk verksamhet.
- Ökad förståelse för mekanismerna bakom de globala förändringarna, särskilt klimatförändringarna, och förbättrade möjligheter att förutse utvecklingen av dessa.

Tekniskt sett är det framför allt två områden, energi och transport, som står för mer än 80 % av de totala utsläppen av växthusgaser och mer än 90 % av koldioxidutsläppen, vilket också bekräftas i kommissionens grönbok "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽²⁾.

Enligt Kyotoprotokollet skall EU under perioden 2008–2012 minska utsläppen av växthusgaser med 8 % i förhållande till 1990 års nivå.

För att uppnå detta mål på kort sikt krävs en stor insats för att sprida den teknologi som för närvarande är under utveckling.

Utöver det målet krävs för att en långsiktig hållbar utveckling skall kunna uppstå inom de kommande årtiondena att de energikällor och energibärare som är bäst lämpade ur den synvinkeln görs tillgängliga och lönsamma. För det krävs en ihärdig forskningsinsats på längre sikt.

Forskningsinsatser på medellång och lång sikt är även nödvändiga för att utveckla ett hållbart europeiskt transportsystem. Detta transportsystem skall tas upp som ett av EU:s prioriterade mål i vitboken om den gemensamma transportpolitiken som kommissionen för närvarande håller på att utarbeta.

Över hela världen uppgår satsningarna på undersökning av klimatförändringar i dag till cirka 2 miljarder euro per år. Gemenskapen bidrar med ungefär 500 miljoner euro, att jämföra med 900 miljoner från USA.

⁽¹⁾ De prioriterade målen på området för kärnforskning beskrivs i bilagan "Vetenskapliga och tekniska mål" till förslaget till Euratomramprogrammet.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

EU har undertecknat de internationella avtalen på de områden som täcker globala förändringar, t.ex. Kyoto-protokollet om klimatförändring och FN:s konventioner om biologisk mångfald och ökenspridning. EU är därför skyldig att på ett påtagligt och konsekvent sätt bidra till det arbete som utförs inom de internationella forskningsprogrammen på detta område.

Gemenskapens åtgärder kan bidra till att säkra denna nödvändiga samordning av det europeiska engagemanget på global nivå.

Planerade åtgärder

Teknik för en hållbar utveckling

Gemenskapens insatser på kort och medellång sikt skall inriktas på ett begränsat antal omfattande åtgärder på följande områden:

- Förnyelsebar energi, energisparande och energieffektivitet, i synnerhet i stadsmiljö samt rena transporter och utveckling av nya typer av fordon, bl.a. för vägtransporter, samt utveckling av alternativa bränslen.
- Intelligent transporter, särskilt i form av teknik för att åstadkomma en balansering, integrering och ökning av driftskompatibiliteten mellan olika transportslag, t.ex. genom innovationer i förvaltningen av logistikkedjan (särskilt med avseende på containers).

På längre sikt kommer åtgärderna på detta område att i första hand koncentreras på följande:

- Stationära bränsleceller och bränsleceller för transportsektorn.
- Väteteknologi.
- Nya koncept för solcellsteknik och avancerad användning av biomassa.

Globala förändringar

Gemenskapens åtgärder berör framför allt följande aspekter:

- Mekanismer bakom utsläppen av växthusgaser och konsekvenser av dessa utsläpp för klimatet och sankor (hav, skogar och mark).
- Vattnets kretslopp.
- Biologisk mångfald, skydd av genetiska resurser, terrestra och marina ekosystems funktion och samverkan mellan dessa och mänsklig aktivitet.
- Drivkrafterna bakom ökenspridning och naturkatastrofer med koppling till klimatförändring.
- Världsomspännande system för observation av klimatförändringen.

1.1.7 **Medborgare och styrelseformer i det europeiska kunskapssamhället**

Må l

Syftet med åtgärderna på det här området är att samordna den omfattande och mångsidiga forskningsverksamhet som bedrivs i gemenskapen inom områdena ekonomi, statsvetenskap, sociologi och humaniora för att öka förståelsen för och kunskaperna om framväxten av kunskapssamhället och nya former för relationerna mellan medborgare och myndigheter.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Vid europeiska rådets möten i Lissabon i mars 2000 och Nice i november 2000 fastställde EU det ambitiösa målet "att bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning".

I det sammanhanget underströk Europeiska rådet bl.a. att "människorna är Europas största tillgång" samt att de europeiska utbildningssystemen måste "anpassas både till kunskapssamhällets krav och behovet av att öka sysselsättningsnivån och förbättra sysselsättnings kvaliteten".

Övergången till en kunskapsbaserad ekonomi och ett kunskapssamhälle i gemenskapen, och utvecklingen av denna övergång på ett sätt som främjar livskvaliteten för alla medborgare, går mycket lättare om det sker på ett sätt som bygger på förståelse och kontroll. För detta krävs omfattande forskningsinsatser kring det som står på spel i samband med integrerade och hållbara ekonomiska och sociala framsteg som grundas på de grundläggande värderingarna om rättvisa och solidaritet som karaktäriserar den europeiska samhällsmodellen. Mot bakgrund av detta måste forskningen inom områdena ekonomi, statsvetenskap, sociologi och humaniora särskilt underlätta dels hanteringen och användandet av en informations- och kunskapsmängd som ökar exponentiellt och dels förståelsen av hur utvecklingsförloppen på området ser ut.

I gemenskapen är detta en fråga som bl.a. uppkommer i samband med frågan hur demokratin och nya styrelseformer fungerar. Vad det handlar om är medborgarnas relationer till myndigheterna i en sammansatt politisk miljö med ett komplicerat system för beslutsfattande och många parallella nationella, regionala och europeiska beslutsnivåer, och där civilsamhället och dess företrädare får allt större betydelse i den politiska debatten.

Sådana frågor har en självklar europeisk dimension som är värd att studeras mot bakgrund av de globala aspekterna.

Denna europeiska dimension börjar först nu beaktas i den nationella forskningsverksamheten och får ännu inte den uppmärksamhet den förtjänar.

Det faller sig naturligt att ta upp dessa aspekter på europeisk nivå. Åtgärder på europeisk nivå gör det dessutom dels möjligt att samordna arbetsmetoderna, vilket är nödvändigt, dels att dra nytta av den variation som finns bland de olika ansatser som tillämpas på olika håll i gemenskapen, och av den europeiska mångfalden.

Planerade åtgärder

Gemenskapens åtgärder berör framför allt följande aspekter:

Kunskapssamhället

- Förbättrad kunskapsproduktion, -överföring och -användning i Europa.
- Alternativ och val för utvecklingen av ett kunskapssamhälle som ligger i linje med de mål EU fastslagit vid Europeiska rådets möten i Lissabon och Nice, i synnerhet med avseende på förbättrad livskvalitet, sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik, utbildning och förbättrat livslångt lärande samt förstärkt social sammanhållning och hållbar utveckling.
- Olika typer av dynamisk övergång till kunskapssamhället på lokal, nationell och regional nivå.

Medborgarskap, demokrati och nya styrelseformer

- Konsekvenserna av den europeiska integrationen och EU:s utvidgning för demokratin, legitimiteten och institutionernas funktion.
- Omdefiniering av behörighets- och ansvarsområden samt nya styrelseformer.
- Säkerhetsfrågor – konfliktlösning och återställande av lag och ordning.
- Nya former för medborgarskap och identitet, yttringar och följder av den kulturella mångfalden i gemenskapen.

Konkret kommer EU:s åtgärder att inriktas på stöd till

- jämförande forskning och studier mellan olika länder och samordnad utveckling av statistik samt kvalitets- och kvantitetsindikatorer,
- tvärvetenskaplig forskning till gagn för den allmänna politiken,
- upprättande och användande av forskningsinfrastruktur samt data- och kunskapsbaser på europeisk nivå.

1.2 Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov

Verksamheten på detta område har följande mål:

- Att svara mot de vetenskapliga och tekniska behov i gemenskaps- och unionspolitiken (på samtliga områden som berörs av denna politik, däribland de prioriterade tematiska områdena) som inte kräver att de tre huvudsakliga instrumenten som används på prioriterade områden tillgrips, utan som kräver särskilda åtgärder och angreppssätt.

- Att snabbt och flexibelt reagera på nya särskilda vetenskapliga och tekniska behov och oförutsedda händelseförlopp av stor betydelse, samt på vissa specifika behov som framträder inom nya kunskapsområden, särskilt inom temaövergripande och tvärvetenskapliga områden, däribland områden med anknytning till de prioriterade områdena.

Denna verksamhet täcker in följande områden och teman:

1.2.1 **Verksamhet som genomförs på grundval av ansökningsomgångar**

Den omfattar bl.a. följande två typer av forskning:

- Forskning som är nödvändig för utformningen, genomförandet och uppföljningen av gemenskapens och EU:s politik enligt följande:
  - Forskning för att underlätta genomförandet av gemensam politik som t.ex. den gemensamma jordbruks- och fiskepolitiken.
  - Forskning som gynnar EU:s politiska mål enligt definitionen i t.ex. sjätte miljöhandlingsprogrammet ⁽¹⁾ eller grönboken "Mot en europeisk strategi för trygg energiförsörjning" ⁽²⁾.
  - Forskning som gynnar de mål som Europeiska rådet fastställt för EU, t.ex. de mål som fastställdes vid Europeiska rådets möten i Lissabon och Feira beträffande ekonomisk politik, områdena för informations-samhället och e-Europe, företag, social- och sysselsättningspolitik, utbildning, samt de statistiska verktyg och metoder som krävs.
  - Forskning som är nödvändig för gemenskapens eller EU:s övriga verksamhet på områdena hälsa (i synnerhet folkhälsa) regional utveckling, handel, yttre förbindelser och utvecklingsstöd eller rättsliga och inrikes frågor t.ex.
- Forskning som svarar mot behoven på vissa nya tvärvetenskapliga och mångvetenskapliga områden eller på områden där kunskaperna är mest utvecklade. Avsikten är att underlätta för forskningen i gemenskapen att möta särskilda oväntade förändringar av stor betydelse, däribland på områden med anknytning till de prioriterade områdena.

Verksamheten på dessa områden genomförs i enlighet med följande villkor och principer och med hjälp av mekanismerna nedan:

- Verksamheterna i fråga sker framför allt i form av följande:
  - Särskilda riktade projekt med i allmänhet begränsat omfång som bedrivs i partnerskap i en omfattning som är anpassad till de behov som skall täckas.
  - Integrering av nationell forskningsverksamhet i nätverk där befintlig kapacitet i medlemsstaterna måste användas för att uppnå målen.

I vissa väl motiverade fall, då målen bäst kan uppnås på detta sätt, kan de instrument som används för de prioriterade tematiska områdena tillgripas i begränsad utsträckning, t.ex. nätverken mellan viktiga forskningscentra och t.o.m. de integrerade projekten i förekommande fall.

- Kommissionen väljer teman, områden och ämnen för forskningen på grundval av den interna användargruppens utvärdering. Denna grupp utgår ifrån yttrandet från en oberoende rådgivande struktur bestående av experter på hög nivå inom forskning och näringsliv.
- För genomförandet av denna verksamhet kan en mekanism med två steg användas: inbjudan att lämna in intresseanmälan, öppen för alla institutioner och organisationer i EU, där behoven skall fastställas i detalj och sedan bedömas; ansökningsomgångar för de teman som valts ut i det första steget.
- Bland de projekt som de sakkunniga (peer review) bedömt hålla tillräckligt hög vetenskaplig och teknisk kvalitet väljer kommissionen ut de som bäst kan underlätta utförandet av de uppgifter som åligger kommissionen.
- I linje med tanken och målsättningen för verksamheten under denna rubrik genomförs den mot bakgrund av årsvisa beslut.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

Denna verksamhet omfattar för övrigt bl.a. följande:

— *Särskilda forskningsåtgärder för små och medelstora företag*

De små och medelstora företagens deltagande i ramprogrammet sker framför allt i samband med åtgärderna under de prioriterade tematiska områdena.

Dessa särskilda åtgärder bedrivs inom ramen för främjandet av den europeiska konkurrenskraften och företags- och innovationspolitiken. Syftet är att hjälpa de europeiska små och medelstora företagen, inom nya eller traditionella områden, att förbättra den tekniska kapaciteten och att utveckla förmågan att agera på europeisk och internationell nivå.

Dessa åtgärder, som kan vidtas på hela det vetenskapliga och tekniska området, omfattar följande:

— Åtgärder för kollektiv forskning

Omfattande forskning på medellång sikt som genomförs av tekniska forskningscentra till förmån för industriella sammanslutningar eller industrigrupper inom hela industrisektorer på europeisk nivå som är dominerade av små och medelstora företag.

— Åtgärder för forskningssamverkan

Forskningsåtgärder som vidtas av forskningscentra till förmån för ett visst antal små och medelstora företag i olika europeiska länder kring frågor av gemensamt intresse eller forskningsåtgärder som vidtas av högteknologiska små och medelstora företag i samarbete med forskningscentra och universitet.

— *Särskild verksamhet för internationellt samarbete*

Dessa särskilda åtgärder, som sker inom ramen för stödet till EU:s yttre förbindelser och utvecklingspolitik, genomförs inom området för samarbete med i synnerhet:

— tredje land i Medelhavsområdet,

— Ryssland och staterna inom OSS,

— utvecklingsländerna.

1.2.2 **Gemensamma forskningscentrets verksamhet** ⁽¹⁾

I enlighet med GFC:s uppdrag att ge en vetenskaplig och teknisk grund för EU:s politik skall det koncentreras sin verksamhet på prioriterade teman för fastställande och genomförande av politiken inom olika sektorer. De åtgärder som vidtas skall innehålla en stark europeisk dimension och skall grundas på vissa särskilda sakkunskaper.

Denna verksamhet skall GFC bedriva inom dess särskilda kompetensområde där GFC förfogar över specialutrustning, vilken t.o.m. kan vara av sådant slag som endast GFC har tillgång till. Verksamheten kan även bedrivas på de områden där GFC:s opartiskhet i förhållande till internationella eller privata intressen innebär att forskningsverksamhet som har med utformningen och genomförandet av gemenskapspolitiken samt fullgörandet av därtill hörande uppgifter att göra bäst utförs av GFC. Vissa av dessa uppgifter tillkommer kommissionen.

GFC skall bedriva sin verksamhet i nära samarbete och via nätverk med vetenskapliga kretsar, nationella forskningsorganisationer och företag i Europa.

Gemensamt för GFC:s verksamhet är att den skall syfta till att främja allmänhetens säkerhet, i dess olika aspekter, dvs. hälsa, miljö, kärnsäkerhet, offentlig säkerhet och bedrägeribekämpning.

Därför har följande två särskilda forskningsområden valts ut (ett tredje täcks in av den verksamhet som bedrivs i samband med åtgärder under Euratom):

— *Livsmedel, kemiska produkter och hälsa:*

Livsmedelssäkerhet och livsmedelskvalitet, t.ex. kampen mot BSE, genetiskt modifierade organismer, kemiska produkter, biomedicinska tillämpningar (i synnerhet upprättande av referenser på området).

⁽¹⁾ Gemensamma forskningscentrets verksamhet på området för kärnforskning beskrivs i bilagan "Vetenskapliga och tekniska mål" till förslaget till Euratomramprogrammet. GFC bedriver f.ö. verksamhet inom ramen för struktureringen av det europeiska området för forskningsverksamhet och kan delta i all forskningsverksamhet under ramprogrammet som sker på grundval av ansökningsomgångar, inom prioriterade områden och under rubriken "Förutse EU:s vetenskapliga och tekniska behov". I samband med denna verksamhet skall GFC bedriva undersökande forskning i begränsad omfattning.

— *Miljö och hållbar utveckling:*

Klimatförändring (kolcykel, modellutveckling, konsekvenser) och teknik för en hållbar utveckling (förnyelsebara energikällor, metoder för en integrering på olika politiska områden), miljöskydd i Europa, utveckling av nätverk och referensåtgärder, tekniskt stöd för GMES-målen.

Följande tre verksamhetstyper av allmänt slag skall bedrivas:

— *Vetenskaplig och teknisk framtidsforskning ("foresight"):*

Teknisk-ekonomisk framtidsforskning baserad på den verksamhet som bedrivs inom de europeiska nätverken.

— *Referensmaterial och mätning ⁽¹⁾:*

BCR (Bureau Communautaire de Référence) och referensmaterial som certifierats, godkännande och bestämning av metoder för kemisk mätning.

— *Allmän säkerhet och bedrägeribekämpning:*

Spårning av personminor, förebyggande av naturkatastrofer och tekniska risker, nätverk för främjandet av säkerheten på Internet i EU, teknik för bedrägerikontroll.

2. ATT STRUKTURERA DET EUROPEISKA OMRÅDET FÖR FORSKNINGSVERKSAMHET

2.1 **Forskning och innovation**

M å l

Syftet med dessa åtgärder är att stimulera teknisk innovation, utnyttjande av forskningsresultat, överföring av kunskap och teknik samt bildande av teknikföretag i gemenskapen och i alla dess regioner.

Å t g ä r d e n s m o t i v e r i n g o c h e u r o p e i s k a m e r v ä r d e

Den relativt dåligt utvecklade förmågan att omvandla forskningsresultat och vetenskapliga och tekniska genombrott till industriella, ekonomiska och kommersiella framgångar är en av Europas mest uppenbara svagheter. Åtgärder för att stimulera företagets innovationsanda på gemenskapsnivå kan bidra till att öka gemenskapens prestanda generellt och bygga ut dess kapaciteter på detta område genom att företag och innovatörer får hjälp för att kunna verka på gemenskapsnivå och på de internationella marknaderna, och genom att aktörer från alla unionens regioner får tillfälle att dra nytta av de erfarenheter och kunskaper som andra regioner har samlat i samband med egna initiativ.

P l a n e r a d e å t g ä r d e r

Verksamheten på detta område kompletterar verksamheten på området för innovation som omfattas av de åtgärder som vidtas under rubriken "Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet".

Denna verksamhet omfattar allmänna stödåtgärder för innovativt arbete och sker parallellt och i samband med nationell och regional verksamhet. Syftet med detta är att se till att insatserna på området sker på ett mer sammanhängande sätt.

Åtgärderna som vidtas på detta området sker i form av stöd till följande:

- Skapande av nätverk mellan aktörerna i det europeiska forskningssystemet och utförande av analyser och studier i syfte att stimulera utbyte av erfarenheter och god praxis.
- Åtgärder för att uppmuntra samarbete mellan olika regioner beträffande innovation och stöd för bildande av teknikföretag samt för att utveckla regionala strategier på området.
- Åtgärder för försök med nya verktyg och metoder på området för teknisk innovation.
- Upprättande eller konsolidering av informationstjänster (bl.a. elektroniska, t.ex. Cordis) och stöd till innovativ verksamhet (tekniköverföring, skydd av immateriella rättigheter, tillgång till riskkapital).

⁽¹⁾ Verksamhet på området för mätteknik inom kärnforskningen beskrivs i bilagan "Vetenskapliga och tekniska mål" till förslaget till Euratomramprogrammet.

- Åtgärder på området för ekonomisk och teknisk information (analys av hur teknik, applikationer och marknader utvecklas, behandling och spridning av information som kan vara till hjälp för forskare, entreprenörer, bl.a. små och medelstora företag, och investerare vid beslutsfattande).
- Analys och utvärdering av innovativ verksamhet som genomförs inom ramen för forskningsprojekt i gemenskapen, och användande av kunskaperna från dessa i innovationspolitiken.

Vissa av dessa åtgärder genomförs i samband med de åtgärder som EIB (bl.a. genom EIF) vidtar inom ramen för initiativet "Innovation 2000" samt strukturfonderna.

2.2 Männsliga resurser och rörlighet

Må l

Syftet med verksamheten som bedrivs under denna rubrik är att tillgången på mänskliga resurser utvecklas i gemenskapens alla regioner och att dessa blir av världskvalitet. Detta skall ske genom att stimulera den internationella rörligheten i utbildningssyfte, främja särskild kompetens- eller kunskapsöverföring, bl.a. mellan olika sektorer, stödja utvecklingen av den vetenskapliga kvaliteten, samt stödja arbetet för att göra gemenskapen mer attraktivt för forskare från tredje land. I samband med detta skall den potential som finns bland alla delar av befolkningen utnyttjas, i synnerhet genom att man ser till att kvinnorna får en jämlik roll i verksamheten. Lämpliga åtgärder skall vidtas för att garantera detta.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Främjandet av internationell rörlighet är ett enkelt och i synnerhet effektivt och kraftfullt sätt att stärka den europeiska spetsforskningen i sin helhet samt spridningen av den till EU:s olika regioner. Detta ger möjlighet att förbättra forskarutbildningen avsevärt, stimulerar spridning och utnyttjande av kunskap samt underlättar inrättandet av internationella spetsforskningscentra som är attraktiva överallt i gemenskapen. En kritisk massa av åtgärder på EU-nivå inom detta område, liksom när det gäller mänskliga resurser i allmänhet, får automatiskt avsevärda effekter.

Planerade åtgärder

Denna verksamhet, som vidtas på hela det vetenskapliga och tekniska området, omfattar bl.a. följande:

- Allmänt stöd till universitet, forskningscentra, företag och nätverk för att ta emot forskare från gemenskapen och tredje land.
- Stipendier till enskilda europeiska forskare för internationell rörlighet inom eller utanför gemenskapen samt till forskare med spetskompetens från tredje land som önskar komma till Europa.
- Mekanismer för att återvända till hemlandet eller hemregionen och för att (åter)integreras på arbetsmarknaden, bl.a. genom allmänt och individuellt stöd.
- Ekonomiskt bidrag till nationella eller regionala stödprogram, som är öppna för forskare från andra europeiska länder, för rörlighet för forskare.
- Stöd till europeiska forskarlag med yttersta spetskompetens, i synnerhet för avancerad eller tvärvetenskaplig forskning.
- Vetenskapliga utmärkelser för spetsforskningsinsatser som utförts av en forskare som erhållit EU-stöd för rörlighet.

2.3 Forskningsinfrastruktur

Må l

Syftet med verksamheten som genomförs under den här rubriken är att upprätta forskningsinfrastruktur av högsta klass i Europa och att främja en optimal användning av denna i gemenskapen.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Genom utveckling av en gemensam ansats i fråga om forskningsinfrastruktur och med hjälp av insatser på unionsnivå kan gemenskapens forskningspotential och utnyttjandet av denna förstärkas avsevärt. Detta kan ske genom att man ger bredare tillgång till befintlig infrastruktur i de olika medlemsstaterna och ser till att de existerande anläggningarna kompletteras varandra på ett effektivare sätt, genom uppmuntran till utveckling och upprättande av infrastruktur som erbjuder tjänster på gemenskapsnivå samt genom att se till att beslut om byggande av infrastruktur är av sådan art att de både främjar gemenskapen och den regionala utvecklingen.

Planerade åtgärder

Denna verksamhet vidtas på samtliga vetenskapliga och tekniska områden, även på de prioriterade tematiska områdena. Särskild uppmärksamhet ägnas behoven av att se till att den europeiska forskningen på samtliga områden och i alla ämnen har tillgång till effektiv infrastruktur för kommunikation med hög kapacitet (framför allt baserad på strukturer av GRID-typ) och tjänster för elektronisk publicering. Denna verksamhet definieras och verkställs framför allt på grundval av det vetenskapliga yttrandet från Europeiska vetenskapsstiftelsen och sker i form av stöd till följande:

- Gränsöverskridande tillgång till forskningsinfrastruktur.
- Genomförande av integrerade initiativ, inom ramen för infrastrukturer eller sammanslagningar av infrastrukturer på europeiskt plan, som möjliggör tillhandahållande av tjänster på europeisk nivå och som, utöver gränsöverskridande tillgång, även kan omfatta upprättande och drift av nätverk för samarbete och genomförande av gemensamma forskningsprojekt med syfte att göra infrastrukturer effektivare.
- Utförande av genomförbarhetsstudier och förberedande arbete för att upprätta ny infrastruktur av europeisk dimension.
- Optimering av europeisk infrastruktur genom begränsat stöd för utveckling av ny infrastruktur. Detta stöd kan komplettera det ekonomiska stödet från EIB eller strukturfonderna för finansieringen av infrastrukturen. Med hjälp av genomförbarhetsstudierna bör man systematiskt undersöka om denna senare finansieringsform är möjlig.

2.4 Vetenskap/samhälle

Mål

Syftet med åtgärderna som vidtas under denna rubrik är att främja utvecklingen i gemenskapen av harmoniska relationer mellan vetenskap och samhälle och att skapa förutsättningar för innovativ verksamhet med hjälp av nya förbindelser och en dialog mellan forskare, företrädare för industrin, politiska beslutsfattare och medborgare.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Frågor rörande relationerna mellan vetenskap och samhälle måste självfallet tas upp på europeisk nivå, eftersom de är av starkt europeisk karaktär. Detta har inte minst att göra med att sådana frågor ofta uppkommer på gemenskapsnivå (vilket exempelvis visat sig i samband med problemen med livsmedelssäkerheten), och med att det finns stora fördelar med att kunna utnyttja de erfarenheter och det kunnande som samlats i olika länder, och som ofta kompletterar varandra. Dessutom är det viktigt att ta hänsyn till alla olika synsätt som råder i de olika delarna av unionen och som är en återspeglning av den kulturella mångfalden i Europa.

Planerade åtgärder

I enlighet med kommissionens arbetsdokument "Vetenskapen, samhället och medborgarna i Europa" ⁽¹⁾ omfattar åtgärderna som vidtas på detta område, för allt som gäller vetenskap och teknik, följande teman:

- Att närma forskningen till samhället: Vetenskap och styrelseformer, vetenskapliga yttranden, samhällets deltagande i forskningen, framtidsplanering ("foresight").
- Dra nytta av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på ett ansvarsfullt sätt: risker, sakkunskap, tillämpande av försiktighetsprincipen, gemenskapsövergripande referenssystem, etik.
- Främja dialogen mellan vetenskap och samhälle: nya dialogformer, allmänhetens kunskap om forskningen, främja ungdomens intresse för vetenskapliga yrken, kvinnor inom vetenskapen och forskningen.

Det sker genom stödåtgärder till följande:

- Inrättande av nätverk och upprättande av strukturerade kontakter mellan berörda institutioner och verksamheter på nationell, regional och europeisk nivå.
- Utbyte av erfarenheter och god praxis.
- Genomförande av särskild forskning.

⁽¹⁾ SEK(2000) 1973.

- Åtgärder för att skapa uppmärksamhet, t.ex. utmärkelser och tävlingar.
  - Upprättande av databaser och genomförande av bl.a. statistiska undersökningar och metodstudier på olika områden.
3. ATT STÄRKA FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR DET EUROPEISKA OMRÅDET FÖR FORSKNINGSVERSAMHET

Mål

Syftet med åtgärderna under denna rubrik är att stärka samordningen och driva fram en samstämd utveckling av strategier och forskningsverksamhet samt av det som görs för att stimulera innovativ verksamhet i gemenskapen.

Åtgärdens motivering och europeiska mervärde

Genomförandet av det europeiska området för forskningsverksamhet bygger framför allt på en förbättring av samstämmigheten av den verksamhet som sker inom ramen för den forsknings- och innovationspolitik som bedrivs på nationell, regional och europeisk nivå, samt på att denna verksamhet utförs på ett mer sammanhängande sätt. Gemenskapens åtgärder kan bidra till att främja de ansträngningar som där görs samt att skapa grunden för den information, de kunskaper och det analysarbete som krävs för att detta projekt skall lyckas.

Planerade åtgärder

Dessa åtgärder vidtas på samtliga vetenskapliga och tekniska områden och omfattar följande:

- Åtgärder för ekonomiskt stöd till följande för att stärka samordningen av den europeiska forskningsverksamheten, både på nationell och europeisk nivå:
  - Ömsesidig tillgång till nationella program.
  - Införlivande av nationell och regional forskningsverksamhet i nätverk.
  - Vetenskapligt och tekniskt samarbete som bedrivs i andra europeiska samarbetsformer, t.ex. inom Europeiska vetenskapsstiftelsen.
  - Samarbete mellan och gemensamma initiativ som tas av specialinriktade vetenskapliga samarbetsorgan i Europa som t.ex. CERN, EMBL, ESO eller ESA⁽¹⁾.

Dessa åtgärder genomförs i samband med de ansträngningar som görs för att allmänt förbättra det vetenskapliga och tekniska samarbetet i Europa och säkerställa samverkan mellan de olika delarna i detta samarbete, där även COST och Eureka ingår.

- För att främja en samstämmig utveckling av innovations- och forskningspolitiken i gemenskapen enligt följande:
  - Genomföra analyser och undersökningar, framtidsplanering, vetenskaplig och teknisk statistik samt vetenskapliga och tekniska indikatorer.
  - Upprätta och främja arbetet i specialinriktade arbetsgrupper och organ för politisk dialog.
  - Stöd till arbetet med benchmarking inom innovations- och forskningspolitiken på nationell, regional och europeisk nivå.
  - Stöd till arbetet med att kartlägga den vetenskapliga och tekniska spetskompetensen i gemenskapen.
  - Stöd till det arbete som krävs för att förbättra regelverk och administrativa förutsättningar för forskning och innovation i gemenskapen.

⁽¹⁾ CERN: Europeiskt centrum för atomforskning, EMBL: Europeiska molekylärbiologilaboratoriet, ESO: Europeiska sydobsvatoriet, ESA: Europeiska rymdorganisationen.

BILAGA II

MAXIMALT TOTALBELOPP, ANDELAR OCH PRELIMINÄR FÖRDELNING AV MEDLEN

Följande maximala totalbelopp och andelar av anslaget för de olika åtgärderna enligt artikel 164 i EG-fördraget har fastställts:

	Miljoner EUR
Första verksamheten: ⁽¹⁾	13 570
Andra verksamheten: ⁽²⁾	600
Tredje verksamheten: ⁽³⁾	300
Fjärde verksamheten: ⁽⁴⁾	1 800
Maximalt totalbelopp ^(*)	16 270
(*) Preliminär fördelning	
1. Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	12 770
— Genforskning och bioteknik för förbättrad hälsa	2 000
— Informationssamhällets teknik	3 600
— Nanoteknik, intelligenta material, nya produktionsprocesser	1 300
— Flyg- och rymdteknik	1 000
— Livsmedelssäkerhet och hälsorisker	600
— Hållbar utveckling och globala förändringar	1 700
— Medborgare och styrelseformer i det europeiska kunskapssamhället	225
— Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov ⁽⁷⁾	2 345
2. Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet	3 050
— Forskning och innovation	300
— Mänskliga resurser och rörlighet	1 800
— Forskningsinfrastruktur	900
— Vetenskap/samhälle	50
3. Att stärka förutsättningarna för det europeiska området för forskningsverksamhet	450
— Stöd till samordningen av verksamheten	400
— Stöd till en sammanhållen utveckling av politiken	50
Totalt:	16 270 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Omfattar verksamheten under rubriken "Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet" (med undantag för internationellt samarbete), den verksamhet som rör forskningsinfrastruktur och temat Vetenskap/samhälle under rubriken "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" samt verksamheten under rubriken "Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet".

⁽²⁾ Omfattar internationellt samarbete under rubriken "Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet", inom de prioriterade områdena samt inom ramen för rubriken Att förutse unionens vetenskapliga och tekniska behov.

⁽³⁾ Omfattar särskilda verksamheter inom ramen för temat "Forskning och innovation" under rubriken "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet" som komplettering av innovationsåtgärderna inom ramen för verksamheten under rubriken "Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet".

⁽⁴⁾ Omfattar verksamhet rörande mänskliga resurser och stöd till rörlighet under rubriken "Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet".

⁽⁵⁾ Målet är att minst 15 % av anslagen under denna rubrik skall ställas till förfogande för små och medelstora företag.

⁽⁶⁾ Sammanlagt skall 600 miljoner euro anslås till internationellt samarbete.

⁽⁷⁾ Sammanlagt skall 715 miljoner euro anslås till GFC.

⁽⁸⁾ Till detta kommer ett belopp på 1 230 miljoner euro som anslagits till Euratom-ramprogrammet, och som preliminärt fördelas på följande sätt: Upparbetning och lagring av kärnavfall 150 miljoner euro, Kontrollerad termionukleär fusion 700 miljoner euro (varav 200 miljoner euro anslås för deltagande i projektet ITER), övrig verksamhet 50 miljoner euro, GFC:s verksamhet 330 miljoner euro (varav 110 miljoner för upparbetning och lagring av kärnavfall).

BILAGA III

INSTRUMENT OCH VILLKOR FÖR GEMENSKAPENS EKONOMISKA STÖD

Gemenskapen bidrar till inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet genom finansiering av särskilda program för forskningsverksamhet och teknisk utveckling, inbegripet demonstrationsverksamhet, som bedrivs på ramprogrammets prioriterade tematiska områden samt på andra vetenskapliga och tekniska områden.

Nedan följer en beskrivning av de metoder gemenskapen tillämpar för att bidra ekonomiskt till denna verksamhet där även åtgärder för att främja innovation ingår.

1. INSTRUMENT

1.1 Instrument för integration av forskningen

1.1.1 Nätverk mellan spetsforskningscentra

Ekonomiskt stöd till nätverk mellan spetsforskningscentra inom ramprogrammets prioriterade tematiska forskningsområden.

Syftet med stödet till dessa nätverk är att främja utvecklingen av spetsforskning i gemenskapen genom en stark och varaktig integration av den spetsforskningskapacitet som finns inom universitet, forskningscentra och industri i flera medlemsstater. Meningen är att en minsta nödvändiga mängd fackkunskaper skall kunna skapas genom att "virtuella spetsforskningscentra" inrättas.

Denna integration skall ske med hjälp av ett gemensamt verksamhetsprogram som omfattar en avsevärd del av verksamheten i de institutioner som ingår i nätverket. Dessa institutioner skall vara eller bli tillräckligt självständiga i sin verksamhet för att progressivt kunna integrera sina aktiviteter med dem som pågår i de andra institutionerna.

Verksamhetsprogrammen, som omfattar flera miljoner euro per år, fastställs inte på grundval av mål eller i förhand fastställda resultat utan för vissa särskilda forskningsområden och forskningsämnen. Genomförandet av programmen innebär en progressiv integrering av arbetsprogrammen i berörda områden, en bestämd verksamhetsfördelning, en betydande mängd utbyte av personal samt ett intensivt användande av elektroniska informations- och kommunikationsnät och av virtuella och interaktiva arbetsmetoder. Dessa verksamheter kommer naturligtvis även på ett påvisbart sätt att omfatta förvaltning, överföring och prövning av de kunskaper som produceras.

Nätverken mellan spetsforskningscentra väljs ut med hjälp av ansökningsomgångar.

Genom åtgärder för stöd till rörlighet uppmuntras nätverken att släppa in forskare från andra europeiska länder än dem där de deltagande enheterna ligger. Nätverken skall dessutom vara öppna för organ från tredje land samt för europeiska vetenskapliga samarbetsorganisationer.

1.1.2 Integrerade projekt

Ekonomiskt bidrag till integrerade projekt på ramprogrammets prioriterade tematiska områden.

Dessa projekt, som kan omfatta flera tiotals miljoner euro, genomförs av konsortier där universitet och näringsliv ofta samarbetar mycket intensivt.

Projekten, som i vissa fall kan omfatta "riskfylld" forskning, tilldelas alltid klart definierade mål i form av vetenskaplig och teknisk kunskap eller produkter, förfaranden eller tjänster. Integrerade projekt kan i vissa fall bestå av sammankopplingar ("cluster") av olika element som är inriktade på olika aspekter av ett och samma mål, och som samlas i en gemensam insats av näringslivet och partners från den offentliga forskningen, med utgångspunkt i ett schema som regelbundet uppdateras.

Deras genomförande kommer naturligtvis även på ett påvisbart sätt att omfatta spridning, överföring och prövning av de kunskaper som produceras, samt analys och bedömning av den berörda teknikens ekonomiska och samhällsliga inverkan och av vilka faktorer som påverkar ett framgångsrikt utnyttjande av denna teknik.

Företrädesvis kommer de att genomföras utifrån övergripande budgetar i vilka en betydande andel offentlig och privat finansiering ingår, och med hänvisning till andra samarbets- eller finansieringsmetoder, t.ex. Eureka eller instrument under EIB och EIF.

De integrerade projekten väljs ut på grundval av ansökningsomgångar som är öppna för organ från tredje land och europeiska vetenskapliga samarbetsorganisationer. De integrerade projekten väljs ut med hjälp av ansökningsomgångar. De skall vara öppna för organ från tredje land samt för europeiska vetenskapliga samarbetsorganisationer. Särskilda åtgärder vidtas för att uppmuntra små och medelstora företag att delta.

Nätverken mellan spetsforskningscentra och de integrerade projekten kommer också att förvaltas mycket självständigt av projektdeltagarna. Dessa har bland annat följande möjligheter:

- Att ansluta andra deltagare till sin verksamhet.
- Att definiera begränsade delprojekt inom ramen för sitt verksamhetsprogram, och att genomföra anbuds-förfaranden för dessa.
- Att anpassa programmets innehåll efter de behov som uppstår.

Genomförandet av de verksamhetsprogram som genomförs inom ramen för nätverken för framstående forskningscentra och de integrerade projekten kommer regelbundet att utvärderas.

1.1.3 **Deltagande i nationella program som genomförs gemensamt**

Ekonomiskt deltagande i nationella program som genomförs gemensamt på ramprogrammets prioriterade tematiska forskningsområden i enlighet med artikel 169 i fördraget.

Programmen i fråga är väl definierade och upprättade av staten eller nationella forskningsorganisationer. När de genomförs gemensamt skall en särskild struktur för upprättandet användas. Den särskilda strukturen kan utformas genom harmoniserade arbetsprogram och med hjälp av gemensamma, förenade eller samordnade ansökningsomgångar. Eventuellt krävs utveckling eller användande av gemensam infrastruktur för denna särskilda struktur.

Gemenskapen kan delta ekonomiskt i de program som genomförs gemensamt. I de fall programmen är öppna för andra europeiska länder kan gemenskapen även ge stöd för forskare, forskarlag eller institutioner från dessa länder.

1.1.4 **Att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov**

Instrumenten för att genomföra åtgärderna under rubriken "Förutse EU:s vetenskapliga och tekniska behov" beskrivs i bilaga I.

1.2 **Instrument för att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet**

Instrumenten för att genomföra åtgärderna på följande områden beskrivs i bilaga I:

- Forskning och innovation
- Mänskliga resurser och rörlighet
- Forskningsinfrastruktur.
- Vetenskap/samhälle

1.3 **Instrument för att stärka förutsättningarna för det europeiska området för forskningsverksamhet**

Instrumenten för att genomföra åtgärderna under denna rubrik beskrivs i bilaga I.

2. VILLKOR FÖR GEMENSKAPENS EKONOMISKA DELTAGANDE

Gemenskapen deltar ekonomiskt i åtgärderna som genomförs med hjälp av de instrument som beskrivs nedan. Detta sker i enlighet med gemenskapens regler för statligt stöd till forskning och utveckling samt de internationella reglerna på området, i synnerhet WTO-avtalet om subventioner och kompensationsåtgärder. De medel som tillförs från ramprogrammet, och formerna för hur detta sker måste kunna anpassas från fall till fall, särskilt om finansiering sker med hjälp av andra offentliga medel som t.ex. gemenskapsbidrag från EIB eller EIF.

Organisationer från mindre utvecklade regioner kan utöver den maximala stödnivån eller klumpsumman som utgår inom ramprogrammet för samfinansierade projekt, få ytterligare stöd till sitt deltagande från strukturfonderna, i enlighet med rådets förordning nr 1260/1999⁽¹⁾.

För organisationer från kandidatländerna kan liknande ytterligare stöd från finansieringsinstrumenten för föranslutningsskedet tilldelas på liknande villkor.

Gemenskapens stöd kommer att tilldelas i enlighet med principen om samfinansiering, med undantag för stöd till undersökningar, konferenser och offentlig upphandling. Det ekonomiska deltagandet från gemenskapens sida kan ta sig formen av en klumpsumma eller av stöd till respektive steg i genomförandet av instrumenten, beroende på typ av instrument.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999.

I princip kommer gemenskapsstödet att fastställas genom öppna förfaranden, dvs. ansökningsomgångar eller anbuds förfaranden.

Gemenskapen kan även delta med stöd eller kapital som behövs för utveckling av forskningsinfrastruktur.

Gemenskapens forskningsverksamhet skall göra det möjligt att skydda gemenskapens ekonomiska intressen genom effektiva kontroller och, där oegentligheter uppdragats, med hjälp av avskräckande och rimliga sanktioner.

Besluten om de särskilda program för genomförandet av ramprogrammet måste tas i enlighet med reglerna i nedanstående tabell.

Instrument	Gemenskapens deltagande inom ramprogrammet
Att integrera gemenskapens forskningsverksamhet ⁽¹⁾	
1. Ekonomiskt deltagande i nätverk mellan spetsforskningscentra	Gemenskapen kan bevilja stöd i form av en klumpsumma på grundval av vilka resultat genomförandet av ett gemensamt verksamhetsprogram har lett fram till.
2. Ekonomiskt deltagande i integrerade projekt	Gemenskapen kan bidra med maximalt 50 % av de sammanlagda kostnaderna för sådana projekt.
3. Ekonomiskt deltagande i nationella program som genomförs gemensamt.	Gemenskapen kan bidra med maximalt 50 % av de sammanlagda kostnaderna för gemensamt genomförda åtgärder. En klumpsumma kan anslås för att täcka deltagande från forskare och organisationer från länder utanför gemenskapen.
4. Ekonomiskt deltagande i verksamhet som bedrivs för att förutse EU:s tekniska och vetenskapliga behov, dvs. även särskilda forskningsåtgärder för små och medelstora företag samt särskilda åtgärder för internationellt samarbete.	Gemenskapen kan bevilja stöd med maximalt 50 % av de sammanlagda kostnaderna för sådan verksamhet samt täcka hela GFC:s budget.
Att strukturera det europeiska området för forskningsverksamhet	
1. Ekonomiskt deltagande i åtgärder för att främja samspelet mellan forskning och innovation.	Gemenskapen kan ge stöd till budgeten för sådan verksamhet.
2. Ekonomiskt deltagande i åtgärder för att utveckla mänskliga resurser och främja rörligheten.	Stipendier och stöd till spetskompetens kommer att betalas ut i form av klumpsummor.
3. Ekonomiskt deltagande i åtgärder för stöd till forskningsinfrastruktur.	Gemenskapen kan bidra med maximalt 50 % av de sammanlagda kostnaderna för den förberedande tekniska verksamheten, inbegripet genomförbarhetsstudier. Gemenskapen kan betala ut en klumpsumma för åtgärder som syftar till gränsöverskridande tillgång till och utveckling av infrastruktur samt, utgående från resultaten, till genomförandet av samordnade initiativ. Gemenskapen kan även bidra med maximalt 10 % av de sammanlagda kostnaderna för utveckling av ny infrastruktur.
4. Ekonomiskt deltagande i åtgärder för utveckling av goda förbindelser mellan forskning och samhälle.	Gemenskapen kan ge stöd till budgeten för sådana initiativ.
Att förstärka grunden till det europeiska området för forskningsverksamhet	
1. Ekonomiskt deltagande i samordningsverksamhet.	Gemenskapen kan ge stöd till budgeten för sådan verksamhet.
2. Ekonomiskt deltagande i åtgärder för stöd till sammanhållens utveckling av forskningspolitiken.	Gemenskapen kan ge stöd till budgeten för sådan verksamhet.

⁽¹⁾ För de tre typer av åtgärder som genomförs under rubriken "Forskningssamordning" kan gemenskapens ekonomiska stöd täcka de kostnader som uppstår när organisationer och forskare från tredje land deltar.

Förslag till rådets beslut om Europeiska atomenergigemenskapens fleråriga ramprogram 2002–2006 för verksamhet inom området forskning och utbildning med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet

(2001/C 180 E/12)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 94 slutlig — 2001/0054(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 februari 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om upprättande av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 7 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 7 i fördraget skall ett flerårigt ramprogram fastställas för samtliga forskningsåtgärder, däribland åtgärder för demonstration och utbildning inom området för kärnenergi, och genomföras med hjälp av program för forskning och utbildning.
- (2) Under loppet av år 2000 har kommissionen lagt fram två meddelanden om utsikterna och målen för skapandet av ett europeiskt område för forskningsverksamhet ⁽¹⁾ respektive om genomförandet av det europeiska området för forskningsverksamhet och riktlinjerna för unionens åtgärder inom forskning för perioden 2002–2006 ⁽²⁾. Ett annat meddelande från kommissionen, som lades fram under år 2000, berör "Innovation i en kunskapsstyrd ekonomi" ⁽³⁾.
- (3) Vid Europeiska rådets möten i Lissabon i mars 2000 respektive i Santa Maria de Feira i juni 2000 sammanställdes en rad slutsatser som syftar till ett snabbt upprättande av ett europeiskt område för forskningsverksamhet och innovation, i syfte att främja sysselsättningen och den ekonomiska tillväxten.
- (4) Europaparlamentet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, rådet ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, Ekonomiska och sociala kommittén ⁽⁸⁾ och Regionkommittén ⁽⁹⁾ har också

yttrat sig positivt om skapandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.

- (5) Den 19 oktober 2000 ⁽¹⁰⁾ lade kommissionen fram slutsatserna från den externa bedömningen av genomförandet och resultaten av gemenskapens verksamhet under de fem år som föregick denna bedömning, åtföljda av egna anmärkningar.
- (6) Det är således nödvändigt att fastställa ett nytt ramprogram för perioden 2002–2006 med syfte att främja inrättandet av det europeiska området för forskningsverksamhet.
- (7) Ramprogrammet för 2002–2006 innehåller vetenskapliga och tekniska mål och prioriteringar samt allmänna riktlinjer för de planerade åtgärderna och skall genomföras i enlighet med målen för skyddet av gemenskapens ekonomiska intressen.
- (8) En finansiell referens, i den betydelse som avses i punkt 34 i det interinstitutionella avtalet mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och förbättring av budgetförandet ⁽¹¹⁾, införs i detta beslut och gäller under hela ramprogrammet utan att detta påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget.
- (9) Gemensamma forskningscentret bör bidra till genomförandet av ramprogrammet, bland annat inom de områden där centret förfogar över objektiv och opartisk sakkunskap och där det kan medverka i genomförandet av gemenskapens övriga politik.
- (10) All forskningsverksamhet som genomförs under ramprogrammet bör vara förenlig med de grundläggande etiska principerna, bland annat de som fastställs i stadgan om grundläggande rättigheter i Europeiska unionen.

⁽¹⁾ KOM(2000) 6 slutlig, 18.1.2000.

⁽²⁾ KOM(2000) 612 slutlig, 4.10.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 567 slutlig, 20.9.2000.

⁽⁴⁾ Resolution av den 18 maj 2000, PE 290.465, s. 48.

⁽⁵⁾ Resolution av den 15 februari 2001.

⁽⁶⁾ Resolution av den 15 juni 2000, EGT C 205, 19.7.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Resolution av den 16 november 2000, EGT C 374, 28.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Yttrande av den 24 maj 2000, EGT L 204, 18.7.2000, s. 70.

⁽⁹⁾ Yttrande av 12 april 2000, EGT C 226, 8.8.2000, s. 18.

⁽¹⁰⁾ KOM(2000) 659 slutlig, 19.10.2000.

⁽¹¹⁾ EGT C 172, 18.6.1996, s. 4.

- (11) I enlighet med kommissionens meddelande "Kvinnor och vetenskap" ⁽¹⁾ och de resolutioner som antagits av rådet ⁽²⁾ och Europaparlamentet ⁽³⁾ i denna fråga kommer en handlingsplan att läggas fram i syfte att förstärka kvinnornas roll och position i gemenskapens forskning och vetenskap.
- (12) Det är lämpligt att kommissionen regelbundet rapporterar om genomförandet av ramprogrammet 2002–2006, och att den när tiden är mogen och innan nästa ramprogram läggs fram låter genomföra en oberoende utvärdering av verksamhetens genomförande.
- (13) Kommissionen har rådfrågat den vetenskapliga och tekniska kommittén, som också har yttrat sig.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett flerårigt ramprogram för gemenskapens verksamhet inom området forskning och utbildning avseende kärnenergi (nedan kallat ramprogrammet 2002–2006) antas för perioden 2002–2006.
2. Ramprogrammet 2002–2006 omfattar samtlig verksamhet inom områdena forskning, teknisk utveckling, internationellt samarbete, spridning och utnyttjande av forskningsresultat samt utbildning på följande områden:
  - behandling och lagring av avfall
  - kontrollerad termonukleär fusion
  - annan verksamhet under Euratom
  - gemensamma forskningscentrets (GFC) verksamhet under Euratom.
3. I bilagan anges de vetenskapliga och tekniska målen och de prioriteringar som fastställts för dessa, samt huvudlinjerna för de planerade åtgärderna.

Artikel 2

1. Storleken på den finansiella referensen för genomförandet av ramprogrammet under perioden 2002–2006 uppgår till 1 230 miljoner euro, varav 150 miljoner euro för behandling och lagring av avfall, 700 miljoner euro för kontrollerad termonukleär fusion, 50 miljoner euro för övrig verksamhet un-

der Euratom och 330 miljoner euro för Gemensamma forskningscentrets verksamhet under Euratom.

2. Reglerna för gemenskapens finansiella deltagande omfattas av den budgetförordning som är tillämplig på Europeiska gemenskapernas allmänna budget, och kompletteras i förekommande fall av det eller de program för forskning och utbildning som rådet fastslår i samband med att detta beslut genomförs.

Artikel 3

All forskningsverksamhet som genomförs under ramprogrammet 2002–2006 skall vara förenlig med grundläggande etiska principer.

Artikel 4

I enlighet med artikel 7 i fördraget skall kommissionen varje år offentliggöra en rapport om genomförandet av ramprogrammet 2002–2006 och om hur långt man kommit i fråga om dess mål och prioriteringar.

Artikel 5

Innan kommissionen lägger fram sitt förslag till nästa ramprogram skall den låta oberoende framstående sakkunniga genomföra en utvärdering av genomförandet av gemenskapens verksamhet under de fem år som föregår utvärderingen. Kommissionen skall delge Europaparlamentet, rådet samt Ekonomiska och sociala kommittén resultaten av denna utvärdering, åtföljda av egna anmärkningar.

Artikel 6

Ramprogrammet 2002–2006 är öppet för deltagande för

- EES-länderna i enlighet med de villkor som fastställs i EES-avtalen,
- kandidatländerna i länderna i Central- och Östeuropa i enlighet med de villkor som fastställs i Europaavtalen, protokollen till dessa och de respektive associationsrådets beslut,
- Cypern, Malta och Turkiet på grundval av bilaterala avtal som skall slutas med dessa länder,
- Schweiz och Israel på grundval av bilaterala avtal som skall slutas med dessa länder

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution av 20 maj 1999, EGT C 201, 16.7.1999.

⁽³⁾ Resolution av 3 februari 2000, PE 284.656.

BILAGA

VETENSKAPLIGA OCH TEKNISKA MÅL

1. PRIORITERADE TEMATISKA FORSKNINGSSOMRÅDEN

1.1 **Behandling och lagring av avfall**

Kärnenergin står idag för 35 % av elproduktionen i EU och har en roll i debatten när det gäller kampen mot klimatförändringen och de ansträngningar som görs för att minska energiberoendet i gemenskapen. De kärnkraftverk som nu används kommer att vara i drift under minst 20 år till.

I ett längre tidsperspektiv kommer ny säker kärnenergiteknik att kunna utvecklas för att täcka de energibehov som kommer att finnas i gemenskapen under de kommande decennierna. Detta skall ske på ett sätt som beaktar kraven på en hållbar utveckling.

Kärnenergin står idag inför problemet med avfallet, i synnerhet genomförandet av tekniska lösningar på industriell nivå för långsiktig avfallshantering.

De offentliga och privata forskningsinsatser som gjorts i gemenskapen på området teknik för behandling och lagring av kärnavfall är omfattande. Genom de samordningseffekter som uppstår genom EU:s åtgärder på området blir det möjligt att samla de organ och industrin som arbetar med avfallshantering och förvissa sig om att dessa har samstämmiga riktlinjer.

EU:s åtgärder berör dels det mer kortsiktiga problemet med avfallslagring, dels frågan om att minska effekterna på längre sikt. Mot bakgrund av detta omfattar åtgärderna följande:

- Forskning om processerna vid lagring i djupa geologiska skikt och upprättande av nätverk med verksamheter som bedrivs på olika platser i de tre viktigaste typerna av geologiska formationer som förutses bli använda.
- Forskning som syftar till att minska effekterna av avfallet, i synnerhet med hjälp av utveckling av nya mindre avfallsproducerande reaktortyper och tekniker för att minska riskerna som är förknippade med avfallet genom teknik för separation och transmutation.

1.2 **Kontrollerad termonukleär fusion**

Kontrollerad termonukleär fusion är ett av alternativen på lång sikt för en energiförsörjning i enlighet med villkoren för en hållbar utveckling, särskilt för en centraliserad grundförsörjning av elektricitet.

Eftersom utvecklingsarbetet som krävs för att man skall kunna använda fusion för energiproduktion är förknippat med så komplicerade grundläggande sakkunskaper i fysik och med tekniska problem som måste lösas, måste detta arbete ske i form av en process med flera etapper. Varje etapp kan ta flera tiotals år och måste avslutas innan nästa kan påbörjas.

De insatser som gjorts inom ramen för EU:s program för samordnad europeisk forskning om kontrollerad termonukleär fusion har givit gemenskapen en ledande ställning i världen på området för forskning om fusion genom magnetisk inneslutning.

De framsteg som gjorts inom forskningen och de resultat som uppnåtts, bl.a. med avseende på den europeiska tokamaken JET, gör det nu möjligt att planera för övergången till "Next Step", nämligen att uppföra en anläggning för fusionsreaktioner under förhållanden som är jämförbara med de som råder i en reaktor för energiproduktion.

Genom att förberedelserna av ett utförligt projekt avseende "Next Step" inom ramen för det internationella samarbetsprojektet ITER fullbordas blir det möjligt att fatta beslut om att lansera projektet och bygga anläggningen.

Syftet med denna är att visa att energiproduktion genom fusion är vetenskapligt och tekniskt möjligt. Förutsättningarna för genomförandet av projektet beror på resultatet av de förhandlingar som just nu pågår inom ramen för det internationella samarbetet och hur dessa förhandlingar utvecklas framöver, i synnerhet med avseende på besluten om gemenskapens bidrag till ITER och var anläggningen skall byggas. Lämpliga regler måste införas.

För att EU skall kunna delta i ITER måste ett kompletterande program inrättas med följande innehåll:

- Användande av JET-anläggningen på ett sätt som gör det möjligt att dra nytta av de förbättringar som för närvarande görs av anläggningen och ger möjlighet att delta i den forskningsverksamhet som krävs för att kunna avveckla JET när den är uttjänad.
- Fortsatt forskning om fusionsfysik och fusionsteknik, med bl.a. studier och utvärdering av alternativa metoder för magnetisk inneslutning och där man bl.a. fortsätter att bygga stellaratorn Wendelstein 7-X och utnyttja befintliga anläggningar under Euratomsammanslutningen. Denna vidare forskning omfattar även samordning av verksamheten på området för teknisk forskning, i synnerhet med avseende på material för fusion.

Genomförandet av "Next Step" kräver avsevärda mänskliga och ekonomiska resurser. Det arbete som de europeiska parterna under Euratom för närvarande bedriver på fusionsområdet måste därför justeras när beslutet om byggandet av ITER väl är taget.

2. ANNAN VERKSAMHET PÅ OMRÅDET FÖR KÄRNSÄKERHET

Följande verksamhet på grundval av ansökningsomgångar och för att främja EU:s verksamhet på områdena hälsa, energi och miljö:

- Forskning på området för strålskydd, särskilt med avseende på riskbedömning i samband med låga doser.
- Studier av innovativa idéer till nya säkrare metoder för kärnenergianvändning.
- Utbildning på områdena kärnsäkerhet och strålskydd.

3. GEMENSAMMA FORSKNINGSCENTRETS VERKSAMHET

GFC skall, i enlighet med uppgiften att vetenskapligt och tekniskt understödja EU:s verksamhet, inrikta verksamheten på följande områden:

3.1 Kärnsäkerhet

Behandling och lagring av avfall, i synnerhet teknik för separering och transmutation av aktinider med lång halveringstid; strålskydd; säkerheten i reaktorer i drift (med prioritet för reaktorer i kandidatländerna) samt i nya generationens reaktorer; kontroll av spridningen av kärnmaterial och kontroll av klyvbara material; övervakning av avvecklingen av uttjänta kärntekniska anläggningar.

3.2 Mätning och referensmaterial

Mätteknik för radionukleider, särskilt sådana med låg aktivitet, och provningsjämförelser inom nätverk av viktiga forskningscentra; forskning om hur neutroner och material växelverkar för att få fram underlag för studier om transmutation av avfall och utveckling av nya system.

Förslag till rådets förordning om rättelse av förordning (EG) nr 2201/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker

(2001/C 180 E/13)

KOM(2001) 111 slutlig — 2001/0052(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 februari 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Genom rådets förordning (EG) nr 2699/2000⁽¹⁾ ändrades avdelning I i rådets förordning (EG) nr 2201/96⁽²⁾; detta innebar en anpassning av bestämmelserna om stöd för bearbetning av kattrinplommon och torkade fikon, dock utan någon ändring av sakinnehållet. Dessa bestämmelser återfanns tidigare i artikel 2–6 i förordning (EG) nr 2201/96 men har nu flyttats till artikel 6a i samma förordning. Som en anpassning till denna förändring bör en rättelse göras av artikel 31 i förordning (EG) nr 2201/96, där det anges vilka utgifter som skall finansieras av garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF).
- (2) Hänvisningen i artikel 31 till den nu upphävda förordning (EEG) nr 729/70⁽³⁾ bör ersättas med en hänvisning till rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 31 i förordning (EG) nr 2201/96 skall ersättas med följande:

"Artikel 31

De utgifter som uppstår vid tillämpningen av artiklarna 2, 6a, 7, 9.4, 9.5 och 10.3 skall betraktas som interventionsåtgärder avsedda att stabilisera jordbruksmarknaderna i den mening som avses i artikel 1.2 b i rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitikerna (*).

(*) EGT L 160, 26.6.1999, s. 103."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2699/2000 (EGT L 311, 12.12.2000, s. 9).

⁽³⁾ EGT L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om gemenskapens stödåtgärder inom sysselsättningsområdet ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/14)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 124 slutlig — 2000/0195(COD)

(Framlagt av kommissionen den 28 februari 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 242.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR BESLUTAT FÖLJANDE

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 129 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 i fördraget skall gemenskapens verksamhet innefatta främjande av samordning av medlemsstaternas sysselsättningspolitik i syfte att göra den mer effektiv genom att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi.
- (2) I avdelning VIII i fördraget, och särskilt artikel 127 i detta, föreskrivs att gemenskapen skall komplettera medlemsstaternas åtgärder när det är nödvändigt och att målet att uppnå en hög sysselsättningsnivå skall beaktas när gemenskapens politik och verksamhet utformas och genomförs.
- (3) I avdelning VIII i fördraget, och särskilt artikel 128 i detta, föreskrivs de förfaranden genom vilka medlemsstaterna och gemenskapen skall arbeta för att utveckla en samordnad sysselsättningsstrategi och särskilt för att främja en kvalificerad, utbildad och anpassningsbar arbetskraft och en arbetsmarknad som är mottaglig för ekonomiska förändringar. Det föreskrivs bland annat att rådet antar riktlinjer för att uppnå målet att utarbeta en samordnad sysselsättningsstrategi och att rådet får ge medlemsstaterna rekommendationer samt att rådet och kommissionen utarbetar en gemensam årsrapport till Europeiska rådet om sysselsättningssituationen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(4) Vid Europeiska rådets extra möte i Luxemburg om sysselsättning den 20–21 november 1997 lades en övergripande sysselsättningsstrategi fram, nämligen Europeiska sysselsättningsstrategin, som omfattar en samordning av medlemsstaternas sysselsättningspolitik på grundval av gemensamt avtalade sysselsättningsriktlinjer (Luxemburgprocessen), fortsättning och utveckling av en samordnad makroekonomisk politik och en effektiv inre marknad för att skapa grunden för en hållbar tillväxt, ny dynamik och förtroendeingivande förutsättningar i syfte att öka sysselsättningen. Strategin syftar också till att man på ett mer systematiskt sätt skall använda sig av all gemenskapspolitik för att stödja sysselsättningen både när det gäller rampolitik och stödpolitik.

(5) Europeiska rådet i Lissabon kom överens om ett nytt strategiskt mål för unionen för att bygga en konkurrenskraftig och dynamisk kunskapsbaserad ekonomi med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning och på så sätt åter skapa villkor för full sysselsättning. Vad gäller detta ställde Europeiska rådet i Lissabon upp nya mål och referensvärden (s.k. benchmarking) som skall ingå i en ny öppen samordningsmetod på alla nivåer samtidigt som Europeiska rådet får en mer vägledande och samordnande roll för att säkerställa att framstegen följs upp mer effektivt. Europeiska rådet efterlyste dessutom att granskningen efter halva tiden av Luxemburgprocessen bör ge ny stimulans genom att riktlinjerna utökas med mer konkreta mål med närmare anknytning till andra relevanta politikområden.

(5a) En särskild styrka i den europeiska sysselsättningsstrategin är att medlemsstaterna samarbetar om sysselsättningspolitiken, men behåller sin rätt att fatta beslut enligt de egna förutsättningarna. En annan styrka är att de lär av de andras erfarenheter, bland annat när det gäller hur arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter samt allmänheten skall delta.

(6) Enligt artikel 129 får rådet besluta om stödåtgärder för att främja samarbete mellan medlemsstaterna och stödja deras insatser på sysselsättningsområdet genom initiativ som syftar till att utveckla utbyte av information och beprövade metoder, tillhandahålla jämförande analys och rådgivning, främja nyskapande tillvägagångssätt och utvärdera erfarenheter, särskilt med hjälp av pilotprojekt.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (7) Europaparlamentet har tidigare gett ett starkt stöd till gemenskapsverksamhet som stöder sysselsättning.
- (8) Europeiska rådet har beslutat att jämförbar och tillförlitlig statistik och indikatorer inom sysselsättningsområdet och på arbetsmarknaden bör definieras och samlas in.
- (9) Genom rådets beslut 2000/98/EG av den 24 januari 2000 inrättades Sysselsättningskommittén på grundval av artikel 130 i fördraget för att främja samarbete mellan medlemsstaterna på sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitikens område ⁽¹⁾.
- (10) Ett finansiellt referensbelopp har tagits med i detta beslut utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter enligt fördraget.
- (11) Rådets beslut 98/171/EG av den 23 februari 1998 om gemenskapsverksamhet för analys, forskning och samarbete på sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet som för närvarande säkerställer sådan verksamhet kommer att upphöra att gälla den 31 december 2000 ⁽²⁾.
- (12) Detta beslut skall säkerställa att verksamhet som påbörjats på grundval av rådets beslut 98/171/EG fortsätter och utvecklas.
- (13) Enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾, skall åtgärder för genomförande av detta beslut antas genom det rådgivande förfarande som föreskrivs i artikel 3 i det beslutet.

- (7) Europaparlamentet, som tidigare har gett ett starkt stöd till gemenskapsverksamhet på sysselsättningsområdet, spelar en viktig roll i den europeiska sysselsättningspolitiken och rådfrågas i enlighet med bestämmelserna i fördraget.

Oförändrat

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inrättande av en gemenskapsverksamhet

1. En gemenskapsverksamhet för analys, forskning och samarbete mellan medlemsstaterna på sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet skall genomföras under perioden 1 januari 2001–31 december 2005.
2. Dessa verksamheter skall bidra till att utveckla en samordnad strategi till förmån för sysselsättningen genom att analysera, följa upp och stödja medlemsstaternas insatser samtidigt som medlemsstaternas ansvar i fråga om detta respekteras.

⁽¹⁾ EGT L 29, 4.2.2000, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 63, 4.3.1998, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 2

Mål

1. De verksamheter som det hänvisas till i detta beslut är sådana som har ett direkt samband med genomförandet av avdelningen om sysselsättning i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. Deras huvuduppgift är att utveckla, planera, övervaka, följa upp och utvärdera Europeiska sysselsättningsstrategin med en stark betoning på framtiden.

2. Förslaget syftar särskilt till att främja samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller analys, forskning och övervakning av arbetsmarknadspolitiken, att identifiera god praxis och främja utbyte och överföring av information och erfarenheter, att utveckla tillvägagångssättet och innehållet i den europeiska sysselsättningsstrategin, och att föreskriva en aktiv informationspolitik inom detta område.

2. Förslaget syftar särskilt till att främja samarbete mellan medlemsstaterna när det gäller analys, forskning och övervakning av arbetsmarknadspolitiken, att identifiera god praxis och främja utbyte och överföring av information och erfarenheter, att utveckla tillvägagångssättet och innehållet i den europeiska sysselsättningsstrategin, bland annat när det gäller samarbetet med arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter och genomförandet av en aktiv och öppen informationspolitik.

Artikel 3

Gemenskapsåtgärder

1. För att de mål som nämns i artikel 2 skall uppnås kommer gemenskapsåtgärderna att omfatta följande verksamheter:

1. Verksamhet som inom ramen för det avtalade politiska målet att öka sysselsättningsgraden och underbygga ett mer strategiskt tillvägagångssätt när det gäller sysselsättningspolitiken i EU genom analys och utvärdering av sysselsättningsens utveckling, rampolitiska villkor, utvärdering av politiska alternativ och effekten av gemenskapspolitik. Analysen kommer i största möjliga utsträckning att vara könsspecifik.

2. Verksamhet som syftar till att stödja medlemsstaternas utvärdering av sina nationella handlingsplaner på ett enhetligt och samordnat sätt. Ett särskilt utvärderingsförfarande kommer att vara slutfört på femårsdagen efter sysselsättnings-toppmötet i Luxemburg i slutet av riktlinjernas första genomförandeperiod.

Oförändrat

2. Verksamhet som syftar till att på ett enhetligt och samordnat sätt stödja medlemsstaternas utvärdering av sina nationella handlingsplaner. Utvärderingen skall också gälla hur arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter har deltagit vid genomförandet. Ett särskilt utvärderingsförfarande kommer att vara slutfört på femårsdagen efter sysselsättnings-toppmötet i Luxemburg i slutet av riktlinjernas första genomförandeperiod.

2a. En kvantitativ och kvalitativ utvärdering av effekterna av den europeiska sysselsättningsstrategin i allmänhet och en analys av hur den europeiska sysselsättningsstrategin stämmer överens med den allmänna ekonomiska politiken och med andra politikområden.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

3. Verksamhet som syftar till sammanföring och utbyte av erfarenheter i medlemsstaterna, både när det gäller pelarna och de enskilda riktlinjerna såsom definierats i de årliga sysselsättningsriktlinjerna för medlemsstaterna. En ökning av detta samarbete kommer att hjälpa medlemsstaterna att utveckla deras sysselsättningspolitik mot bakgrund av de lärdomar som dragits.
4. Verksamhet som är inriktad på att följa upp den europeiska sysselsättningsstrategin i medlemsstaterna, särskilt genom Europeiska observationsorganet för sysselsättning.
5. Tekniskt och vetenskapligt arbete som behövs för att utveckla gemensamma indikatorer, förbättra och komplettera statistik, fastställande av referensvärden för resultaten (s.k. benchmarking) och utbyte av information om de bästa lösningarna, eftersom detta är mer kostnadseffektivt att genomföra på gemenskapsnivå istället för på medlemsstatsnivå.
6. Framtidsinriktad analys inom politikområden som är viktiga för kommissionen och medlemsstaterna när det gäller utvecklingen av den europeiska sysselsättningsstrategin, genom framtidsanalyser, nya forskningsområden och mainstreaming av gemenskapspolitikens sysselsättningseffekt.
7. Verksamhet som stöder den möjlighet som Europeiska unionens ordförandeskap har att särskilt fokusera på prioriterade frågor i strategin, särskilda evenemang som är av stor vikt på internationell nivå eller som är av allmänt intresse för unionen och medlemsstaterna.

2. När åtgärderna enligt punkt 1 genomförs, skall kommissionen beakta tillgängliga statistiska uppgifter, studier och insatser från andra internationella organisationer, t.ex. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och Internationella arbetsorganisationen (ILO).

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Verksamhet som syftar till sammanföring och utbyte av erfarenheter i medlemsstaterna, även på lokal och regional nivå, både när det gäller pelarna och de enskilda riktlinjerna såsom definierats i de årliga sysselsättningsriktlinjerna för medlemsstaterna. En ökning av detta samarbete kommer att hjälpa medlemsstaterna att utveckla deras sysselsättningspolitik mot bakgrund av de lärdomar som dragits.

Oförändrat

6. Framtidsinriktad analys inom politikområden som är viktiga för kommissionen och medlemsstaterna när det gäller utvecklingen av den europeiska sysselsättningsstrategin, liksom studier av lokala sysselsättningsstrategier och -initiativ, genom framtidsanalyser, nya forskningsområden och mainstreaming av gemenskapspolitikens sysselsättningseffekt.

Oförändrat

2. I samband med den verksamhet som nämns ovan, kommer betoning att läggas vid medlemsstaternas ansträngningar när det gäller lika möjligheter för kvinnor och män på sysselsättnings- och arbetsmarknadsområdet, inbegripet de ansträngningar som görs för att integrera kvinnor och män i arbetslivet på kontinuerlig basis samt sysselsättningspolitik som syftar till att göra det lättare att kombinera familje- och yrkesliv.

3. När åtgärderna enligt punkt 1 genomförs, skall kommissionen beakta tillgängliga statistiska uppgifter, studier och insatser från andra internationella organisationer, t.ex. Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) och Internationella arbetsorganisationen (ILO).

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 4

Resultat

Resultatet av den verksamhet som nämns i artikel 3 kommer att variera beroende på typen av verksamhet. Det kommer att utgöras av rapporten Sysselsättningen i Europa och andra publikationer, arbetsdokument, rapporter som skall överlämnas till rådet och kommissionen, särskilt den gemensamma sysselsättningsrapporten, nationella seminarier för att t.ex. förbereda de nationella handlingsplanerna, seminarier om sysselsättningspolitik eller anordnande av viktiga internationella evenemang om prioriterade frågor eller allmänt viktiga frågor. Internetresurser kommer att utnyttjas i större utsträckning (webbpublicering, diskussioner och seminarier på Internet) som ett verktyg för att främja samarbete och informationsutbyte.

Artikel 5

Överensstämmelse och komplementaritet

Kommissionen skall säkerställa att de åtgärder som genomförs enligt detta beslut är samstämmiga och kompletterar övriga relevanta gemenskapsprogram och gemenskapsinitiativ (som t.ex. programmet om social integration och ramprogrammet för forskning, teknisk utveckling och demonstration). Resultaten av andra gemenskapsinitiativ bör beaktas i verksamhet som detta beslut gäller. Resultat av verksamhet som nämns i detta beslut skulle kunna användas i andra gemenskapsinitiativ.

Artikel 6

Andra länders deltagande (elarg)

1. Verksamheterna skall stå öppna för
  - länderna i det europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
  - kandidatländerna i Central- och Östeuropa i enlighet med villkoren i Europaavtalen, tilläggsprotokollen till dessa avtal och respektive associeringsråds beslut,
  - Cypern, Malta och Turkiet på grundval av de bilaterala avtal som kommer att slutas med dessa länder,

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

1. Resultatet av den verksamhet som nämns i artikel 3 kommer att variera beroende på typen av verksamhet. Det kommer att utgöras av rapporten Sysselsättningen i Europa och andra publikationer, arbetsdokument, rapporter som skall överlämnas till rådet och kommissionen, särskilt den gemensamma sysselsättningsrapporten, nationella seminarier för att t.ex. förbereda de nationella handlingsplanerna, seminarier om sysselsättningspolitik eller anordnande av viktiga internationella evenemang om prioriterade frågor eller allmänt viktiga frågor. En förbättrad spridning av resultaten kommer bland annat att innebära att Internetresurser kommer att utnyttjas i större utsträckning (webbpublicering, diskussioner och seminarier på Internet) för att främja informationsutbyte och samarbete.

2a. För att få till stånd en ökad öppenhet, skall kommissionen se till att utvärderingen av de nationella handlingsplanerna för sysselsättningen liksom den årliga sysselsättningsrapporten görs tillgängliga för allmänheten.

Oförändrat

Kommissionen skall i samarbete med medlemsstaterna säkerställa en övergripande samstämmighet med EU:s övriga politikområden, instrument och åtgärder, särskilt när det gäller verksamhet som rör forskning, jämställdhet mellan kvinnor och män, social integration, kultur, utbildnings- och ungdomspolitik samt gemenskapens externa relationer.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

— andra Medelhavsländer inom ramen för Europeiska unionens kontakter med dessa länder.

2. Kostnaderna för deltagande enligt punkt 1 skall bäras antingen av de berörda länderna eller med hjälp av anslag under den rubrik i gemenskapens budget som gäller genomförande av samarbets-, associerings- eller partnerskapsavtal med dessa länder inom berörda områden.

*Artikel 7***Genomförande**

1. Kommissionens skall genomföra denna verksamhet i överensstämmelse med detta beslut.

2. Kommissionen skall bistås av en rådgivande kommitté som består av medlemsstaternas företrädare och som har kommissionens företrädare som ordförande (i det följande "kommittén").

3. När det hänvisas till denna punkt, skall det rådgivande förfarande som föreskrivs i artikel 3 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas i överensstämmelse med artikel 7.3 och artikel 8.

4. Kommissionens företrädare skall särskilt rådgöra med kommittén när det gäller

— allmänna riktlinjer för genomförandet av programmet,

— årlig budget och fördelning av anslag mellan de olika åtgärderna,

— årlig arbetsplan för genomförandet av programmets åtgärder och kommissionens förslag till urvalskriterier för ekonomiskt stöd.

5. För att säkerställa att detta program överensstämmer med och kompletterar övriga åtgärder som nämns i artikel 5, skall kommissionen regelbundet informera kommittén om övrig relevant gemenskapsverksamhet. Vid behov skall kommissionen inrätta regelbundet och strukturerat samarbete mellan denna kommitté och kommittéer för övrig relevant politik och övriga relevanta instrument och åtgärder.

*Artikel 8***Upprättande av kontakter**

Kommissionen skall upprätta de nödvändiga kontakterna med kommittén för sysselsättning och med arbetsmarknadens parter inom ramen för den verksamhet som avses med detta beslut.

Kommissionen skall informera arbetsmarknadens parter i Europa på deras begäran om resultaten av dess genomförande-åtgärder.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 9***Finansiering**

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförande av de gemenskapsverksamheter som avses med detta beslut skall vara 55 miljoner euro för tiden 1 januari 2001–31 december 2005.
2. De årliga anslagen skall godkännas av budgetmyndigheten inom ramen för budgetplanen.
3. Kommissionen kan dra nytta av tekniskt och/eller administrativt stöd, som är till fördel både för kommissionen och bidragsmottagarna, samt av stödutgifter.

*Artikel 10***Information och rapporter**

1. Kommissionen skall fastställa resultatindikatorer för verksamheterna, övervaka att delmål uppnås och genomföra oberoende utvärderingar under det tredje året (efter halva tiden) och i ett tidigt skede under programmets sista år (i efterhand). I utvärderingarna skall särskilt bedömas den uppnådda effekten och hur effektivt resurserna har utnyttjats samt ge beslutsliknande rekommendationer för ändring och eventuellt förlängning av programmet.
2. Kommissionen skall se till att resultaten av de genomförda verksamheterna och utvärderingsrapporterna är allmänt tillgängliga.
3. Mot bakgrund av utvärderingarna kan kommissionen föreslå att programmet förlängs.
4. Kommissionen skall till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén senast 31 december 2003 lämna en interimrapport om resultaten av denna verksamhet, samt en slutrapport senast 31 december 2006. Dessa rapporter skall innehålla uppgifter om gemenskapsfinansiering inom ramen för programmet och om överensstämmelse och komplementaritet med övriga relevanta program, verksamheter och initiativ samt de relevanta utvärderingsresultaten.

*Artikel 11***Offentliggörande**

Detta beslut skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 96/22/EG om förbud mot användning av vissa ämnen med hormonell eller tyreostatisk verkan samt av β -agonister vid animalieproduktion ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/15)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 131 slutlig — 2000/0132(COD)

(Framlagt av kommissionen den 6 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 163.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

(1) I artikel 3 a i rådets direktiv 96/22/EG ⁽¹⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall förbjuda att husdjur tillförs ämnen som bland annat har en östrogen, androgen eller gestagen verkan. Tillförsel av dessa ämnen till husdjur får bara tillåtas i terapeutiskt syfte eller som zooteknisk behandling i enlighet med artiklarna 4, 5 och 7 i direktivet.

(2) Enligt artikel 11.2 i direktiv 96/22/EG skall medlemsstaterna förbjuda import från tredje land av husdjur eller vattenbruksdjur som på något sätt tillförts de ämnen eller produkter som anges i artikel 3 a, utom om tillförseln skett i enlighet med bestämmelserna och kraven i artiklarna 4, 5 och 7 i direktivet, samt av kött och produkter från djur som inte får importeras enligt artikel 3 a i direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 125, 23.5.1996, s. 3.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (3) Mot bakgrund av resultaten av ett tvistlösningsfall som förts till Världshandelsorganisationen (World Trade Organisation (WTO)) av Amerikas förenta stater och Kanada (hormonfallet ⁽¹⁾), och de rekommendationer som gjordes i samband med detta av WTO:s tvistlösningsorgan den 13 februari 1998, inledde kommissionen omedelbart en kompletterande riskbedömning i enlighet med kraven i WTO:s avtal om tillämpning av sanitära och fytosanitära åtgärder (SPS-avtalet) ⁽²⁾ enligt överprövningsorganets tolkning i hormonfallet, av sex hormonella ämnen (östradiol 17- β , testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol och melengestrolacetat) som inte får ges till djur i tillväxtsyfte i enlighet med rådets direktiv 96/22/EG.
- (4) Parallellt med detta har kommissionen inlett och finansierat ett antal särskilda vetenskapliga studier och forskningsprojekt om dessa sex hormoner för att få fram så mycket som möjligt av den vetenskapliga information som saknas och som har identifierats i tolkningarna och slutsatserna i rapporten från WTO-panelen och överprövningsorganet i hormonfallet. Dessutom har kommissionen dels särskilt begärt av USA, Kanada och andra tredje länder som tillåter att dessa sex hormoner ges till djur i tillväxtsyfte, dels publicerat en offentlig begäran ⁽³⁾ som riktar sig till alla berörda parter, även till industrin, att inkomma med aktuell vetenskaplig dokumentation som kan vara till nytta för den kompletterande riskbedömningen.
- (5) Den 30 april 1999 avgav Vetenskapliga kommittén för veterinära åtgärder till skydd för människors hälsa (Scientific Committee on Veterinary measures relating to Public Health (SCVPH)), på kommissionens begäran, ett yttrande om bedömningen av eventuella negativa effekter på folkhälsan av resthalter av hormoner i nötkött och nötköttprodukter ⁽⁴⁾. De viktigaste slutsatserna var för det första i fråga om ett för högt intag av resthalter av hormoner och deras metaboliter, och i fråga om inneboende egenskaper hos hormonerna och epidemiologiska rön, att det finns en risk för konsumenthälsan, men att de avgörande indicierna var olika starka för de sex utvärderade hormonerna. För det andra visar slutsatserna att de sex hormonerna kan ha endokrina, utvecklingsmässiga, immunologiska, neurobiologiska, genotoxiska och cancerogena effekter och att barn före puberteten är den främsta riskgruppen bland de olika mottagliga riskgrupperna. För det tredje kan, när det gäller hormonernas inneboende egenskaper och med hänsyn till de epidemiologiska rönen, inga tröskelvärden och därför inte heller något godkänt dagligt intag fastställas för någon av de sex utvärderade hormonerna när de ges till nötkreatur i tillväxtsyfte.

⁽¹⁾ WT/DS26/R/USA och WT/DS48/R/CAN (panelrapport), och AB-1997-4 (rapport från överprövningsorganet).

⁽²⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 40.

⁽³⁾ EGT C 56, 26.2.1999, s. 17.

⁽⁴⁾ Kommissionsdokument XXIV/B3/SC4, 30 april 1999.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (6) Särskilt när det gäller östradiol 17 β gjorde SCVHP den bedömningen att de senaste forskningsrönen till stor del visar att ämnet måste anses som cancerogent, eftersom det både är cancerframkallande i sig och fungerar som en hjälpfaktor, samt att tillgängliga uppgifter inte gör det möjligt att göra en kvantitativ bedömning av risken.
- (7) När det gäller de övriga fem hormonerna (testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol och melengestrolacetat) gör SCVHP den bedömningen att, trots att hänsyn har tagits till tillgängliga enskilda toxikologiska och epidemiologiska data, gör de nuvarande kunskaperna det inte möjligt att göra en kvantitativ bedömning av riskerna för konsumenterna.
- (8) Efter SCVHP:s yttrande den 30 april 1999 har nya vetenskapliga rön avseende några av de sex hormonerna ställts till kommissionens förfogande av Förenade kungarikets Veterinary Products Committee (oktober 1999), EG:s kommitté för veterinärmedicinska läkemedel (december 1999) och den gemensamma expertkommittén för FAO/WHO om livsmedelstillsatser (februari 2000). Dessa senaste rön har tillställts kommittén som har gått igenom dem, och den 3 maj 2000 dragit den slutsatsen att de inte innehöll uppgifter eller argument som motiverar en omarbetning av slutsatserna i kommitténs yttrande från den 30 april 1999.
- (9) Särskilt östradiol 17- β skulle kunna användas för alla husdjur och intaget av resthalter för hela befolkningen, och särskilt för mottagliga högriskgrupper, skulle därför kunna bli betydande. Det är därför viktigt att undvika ett sådant intag för att skydda folkhälsan. De vanliga analytiska metoder som för närvarande används gör det dessutom inte möjligt att spåra resthalter av detta ämne.
- (10) I enlighet med artikel 5.1 och 5.7 i SPS-avtalet och med hänsyn till resultaten av riskbedömningen och alla andra relevanta uppgifter, måste den slutsatsen dras att för att uppnå den önskvärda nivån på hälsoskyddet i gemenskapen och undvika risker för folkhälsan som utgörs av konsumtion av resthalter i kött från djur som givits dessa hormoner i tillväxtsyfte, är det nödvändigt att behålla det permanenta förbudet enligt direktiv 96/22/EG om östradiol 17- β , och fortsatta att provisoriskt tillämpa förbudet mot de övriga fem hormonerna (testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol och melengestrolacetat). Det provisoriska förbudet mot dessa fem hormoner bör gälla så länge som gemenskapen söker mer fullständig vetenskaplig information från någon håll som skulle kunna fylla de nuvarande kunskapsluckorna i fråga om dessa ämnen, i enlighet med artikel 5.7 i SPS-avtalet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (11) Användningen av vissa av de ovan nämnda ämnen i terapeutiskt syfte eller i zooteknisk behandling får dock även i fortsättningen tillåtas på de strikta villkor som följer av direktiv 96/22/EG för att förhindra eventuell felaktig användning, utom när det gäller östradiol 17 β och dess esterliknande härledda produkter som endast får ges i terapeutiskt syfte till andra djur än husdjur, med tanke på resultaten av riskbedömningen.
- (12) Det finns i allmänhet alternativa behandlingar eller strategier som kan ersätta användningen av östradiol 17- β för terapeutiska eller zootekniska syften. Behovet av att använda just östradiol 17- β för behandling av enskilda djur under särskilda begränsade förhållanden kommer att fastställas av kommissionen tillsammans med behöriga myndigheter, i syfte att utveckla lämpliga alternativa lösningar innan detta direktiv träder i kraft.
- (13) För att säkerställa att direktiv 96/22/EG genomförs på ett effektivt sätt bör det meddelas bestämmelser om anpassning av bilagorna och vid behov av de ämnen som anges i dessa.
- (14) De åtgärder som behövs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (15) Med hänsyn till de tekniska och ekonomiska begränsningarna finns det inte något annat rimligt sätt för gemenskapen att uppnå en önskvärd nivå på hälsoskyddet med avseende på resthalter av dessa hormoner i kött, och som innebär mindre restriktioner för den internationella handeln och därför bör direktiv 96/22/EG ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 96/22/EG ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 2 och 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Medlemsstaterna skall förbjuda utsläppande på marknaden av de ämnen som anges i bilaga II för tillförsel till djur vars kött och produkter är avsedda att användas som livsmedel, i andra syften än de som avses i artikel 4.2.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall förbjuda följande för de ämnen som anges i bilaga II och skall provisoriskt förbjuda följande för de ämnen som anges i bilaga III:

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- a) Tillförsel av dessa nämnda ämnen till husdjur eller vattenbruksdjur, oavsett på vilket sätt det sker.
- b) Innehav av djur som avses i a i ett jordbruksföretag, utom under officiell kontroll, samt för avyttring eller slakt, i livsmedelssyfte, av husdjur eller vattenbruksdjur som innehåller ämnen som avses i bilaga II och bilaga III eller i vilka förekomsten av sådana ämnen har konstaterats, utom i det fall det kan bevisas att dessa djur har behandlats enligt artikel 4 eller 5.
- c) Avyttring av vattenbruksdjur, som livsmedel, om djuren tillförts ämnen som avses ovan, samt bearbetade produkter av dessa djur.
- d) Avyttring av kött från djur som avses i b.
- e) Bearbetning av kött som avses i d.”

2. Artikel 4.1 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall orden ”östradiol 17 β ” utgå.
- b) Följande stycke skall föras in:

”Medlemsstaterna skall förbjuda att östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter används i tillväxtfrämjande syfte, i terapeutiskt syfte och i zooteknisk behandling, med undantag för terapeutisk behandling av andra djur än husdjur under en veterinärs överinseende.”

3. I artikel 5 skall första meningen i första stycket ersättas med följande:

”Trots artikel 3 a och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2, kan medlemsstaterna i zootekniskt syfte tillåta tillförsel till husdjur av veterinärmedicinska läkemedel med östrogen (andra än östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter), androgen eller gestagen verkan, godkända enligt direktiv 81/851/EEG och 81/852/EEG.”

4. I artikel 7 skall punkt 2 ersättas med följande:

”2. Kött eller produkter från djur som tillförts ämnen med östrogen (andra än östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter), androgen eller gestagen verkan eller β -agonister kan enligt reglerna om undantag från detta direktiv avyttras för konsumtion endast om djuren i fråga har behandlats med veterinärmedicinska läkemedel som uppfyller kraven i artikel 6, och under förutsättning att den föreskrivna karenstiden har iakttagits innan djuren slaktas.”

”2. Kött eller produkter från djur som tillförts ämnen med östrogen (andra än östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter), androgen eller gestagen verkan eller β -agonister kan enligt reglerna om undantag från detta direktiv avyttras för konsumtion endast om djuren i fråga har behandlats med veterinärmedicinska läkemedel som uppfyller kraven i artikel 6, och under förutsättning att den föreskrivna karenstiden för den berörda produkten har iakttagits innan djuren slaktas.”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. Artikel 8 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 skall orden "artikel 2 och artikel 3 a" ersättas med orden "artiklarna 2 och 3".
- b) I punkt 2 a skall orden "enligt artikel 2" ersättas med orden "enligt artiklarna 2 och 3".

6. Artikel 11 skall ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 a i skall orden "artikel 2 a" ersättas med orden "bilaga II, förteckning A",
- b) I punkt 2 a ii skall orden "artikel 3 a" ersättas med orden "bilaga II, förteckning B och bilaga III".
- c) I punkt 3 skall orden "enligt förfarandet i artikel 33 i rådets direktiv 96/23/EG" ersättas med orden "enligt förfarandet i artikel 11 b.2".

7. Följande artiklar 11a och 11b skall läggas till:

"Artikel 11a

1. Bestämmelserna i bilagorna får ändras och/eller utgå i enlighet med förfarandet i artikel 1b.2.

2. När det gäller ämnena i bilaga III kommer gemenskapen att söka ytterligare information, och regelbundet se över bestämmelserna.

Artikel 11b

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga veterinärkommittén som inrättats genom artikel 1 i rådets beslut 68/361/EEG (*) (nedan kallad kommittén).

2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet skall iaktas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

(*) EGT L 255, 18.10.1968, s. 23."

8. Följande artikel 14a skall läggas till:

"Artikel 14a

Bestämmelserna i detta direktiv som avser östradiol 17 β skall inte gälla husdjur för vilka det kan intygas att de har tillförts östradiol 17 β i terapeutiskt syfte eller som zooteknisk behandling om detta har skett före den 1 juli 2001."

Oförändrat

Oförändrat

2. När det gäller ämnena i bilaga III kommer gemenskapen att söka ytterligare information, beakta aktuella vetenskapliga uppgifter från alla källor och regelbundet se över bestämmelserna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

9. Bilagan till direktiv 96/22/EG skall betecknas "bilaga I" och bilagorna II och III till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

---

*BILAGA**"BILAGA II*

Oförändrat

Förteckning över förbjudna ämnen:

Förteckning A:

- Tyreostatika
- Östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter
- Stilbener, stilbenderivat, deras salter och estrar

Förteckning B:

- β -agonister

BILAGA III

Förteckning över provisoriskt förbjudna ämnen:

Ämnen med östrogen (andra än östradiol 17- β och dess esterliknande härledda produkter), androgen eller gestagen verkan."

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1267/1999 om upprättande av ett strukturpolitiskt föranslutningsinstrument

(2001/C 180 E/16)

KOM(2001) 110 slutlig — 2001/0058(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 8 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) De första åtgärderna som beviljades gemenskapsstöd inom ramen för det strukturpolitiska föranslutningsinstrumentet (ISPA) som upprättades genom rådets förordning (EG) nr 1267/1999⁽¹⁾ bedömdes och godkändes av kommissionen från och med år 2000.
- (2) Mot bakgrund av de erfarenheter som har gjorts vid bedömning och godkännande av åtgärder som skall finansieras enligt ISPA bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1267/1999 ändras.
- (3) Medfinansiering av åtgärder, särskilt med internationella finansinstitut, och användning av privat finansiering är viktiga förutsättningar för att ISPA skall fungera. I vissa fall är tillgång till annan finansiering än gemenskapsstöd nödvändig för att mottagarländerna skall kunna säkerställa en medfinansiering av åtgärder som till fullo uppfyller villkoren för att beviljas stöd från ISPA och som motsvarar ISPA:s mål.
- (4) För att möjliggöra eller underlätta medfinansiering tillsammans med internationella finansinstitut och/eller privata finansieringskällor bör det finnas möjlighet att medge undantag, efter bedömning i varje enskilt fall, för bestämmelserna om deltagande i anbudsinfordringar och kontrakt som medfinansieras inom ramen för ISPA.
- (5) Enligt artikel 114.2 i budgetförordningen av den 21 december 1977 för Europeiska gemenskapernas all-

männa budget⁽²⁾ kan det, på grundval av de särskilda villkor som fastställs i de grundläggande rättsakterna om samarbete och i enlighet med de relevanta förfarandena för beviljande, i undantagsfall och med angivande av giltiga skäl, beslutas att medborgare i tredje land tillåts delta i anbudstävlan om kontrakt som finansieras av gemenskapen. Förordning (EG) nr 1267/1999 är en sådan grundläggande rättsakt.

- (6) I detta avseende kan vissa bestämmelser som tillämpas inom ramen för Phare-programmet som inrättades genom rådets förordning (EEG) nr 3906/89 av den 18 december 1989 om ekonomiskt stöd till vissa länder i centrala och östra Europa⁽³⁾ utgöra mönster.
- (7) Det är nödvändigt att precisera definitionen av stödberättigande utgifter för att ISPA-åtgärder skall kunna finansieras från andra externa stödkällor.
- (8) Bestämmelserna i förordning (EG) nr 1267/1999 bör för övrigt anpassas för att hänsyn skall kunna tas till rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.
- (9) I fördraget föreskrivs inte några andra befogenheter för att anta denna förordning, än de i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1267/1999 ändras på följande sätt:

1. Följande artikel skall införas som artikel 6a:

"Artikel 6a

Tilldelning av kontrakt

1. Vad gäller åtgärder för vilka gemenskapen är den enda externa stödkällan skall anbudsinfordringar och kontrakt vara öppna på lika villkor för alla fysiska och juridiska personer i medlemsstaterna och de länder som anges i artikel 1.1 andra stycket.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 73.

⁽²⁾ EGT L 356, 31.12.1977, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 2673/1999 (EGT L 326, 18.12.1999, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 375, 23.12.1989, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2666/2000 (EGT L 306, 7.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Punkt 1 skall även tillämpas vid medfinansiering.

Vid medfinansiering får emellertid kommissionen, efter bedömning i varje enskilt fall, tillåta att tredje land deltar i anbudsinfordringar och kontrakt.”

2. I artikel 7 skall följande läggas till som punkt 8:

”8. Om en åtgärd medfinansieras av internationella finansinstitut, får sådana utgifter som uppfyller kraven för stödberättigande enligt punkt 7, men som verkställts enligt förfaranden som gäller för andra externa finansieringskällor än för gemenskapsstöd, och som dessa finansinstitut själva står för, tas med i beräkningen av de totala stödberättigande utgifterna för denna åtgärd.”

3. I artikel 14 skall punkterna 1, 2 och 3 ersättas med följande:

”1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en

företrädare för kommissionen som ordförande (nedan kallad 'kommittén'). Europeiska investeringsbanken skall utse en företrädare utan rösträtt.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall förvaltningsförfarandet i artikel 4 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Förslag till rådets förordning om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

(2001/C 180 E/17)

KOM(2001) 113 slutlig — 2001/0062(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 9 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag, som lades fram efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 119.1 andra stycket i fördraget föreskrivs att rådet, på rekommendation från kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, skall bevilja ömsesidigt bistånd om en medlemsstat har svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter beträffande sin betalningsbalans. I artikel 119 anges inte med hjälp av vilket instrument som detta bistånd skall beviljas.
- (2) Ett lån till en medlemsstat bör kunna beviljas relativt snabbt för att främja att medlemsstaten i fråga så snabbt som möjligt och under stabila växelkursförhållanden vidtar ekonomisk-politiska åtgärder för att förhindra att det uppstår en allvarlig betalningsbalanskris och för att understödja sina konvergensansträngningar.
- (3) Varje lån till en medlemsstat skall vara förenat med krav på att medlemsstaten i fråga vidtar ekonomisk-politiska åtgärder som syftar till att återupprätta eller bibehålla en hållbar situation för landets betalningsbalans och som är avpassade till situationens allvar och situationens utveckling.
- (4) Det är viktigt att i förväg upprätta lämpliga förfaranden och instrument för att gemenskapen och medlemsstaterna vid behov skall kunna säkerställa att medelfristigt ekonomiskt stöd snabbt tillhandahålls, i synnerhet när omständigheterna kräver omedelbara åtgärder.
- (5) För att finansiera det beviljade stödet bör gemenskapen kunna använda sin kreditvärdighet för att i eget namn låna upp de medel som kommer att ställas till den berörda

medlemsstatens förfogande i form av lån. Denna typ av transaktioner är nödvändig för att uppnå gemenskapens mål enligt fördraget, särskilt målet om en harmonisk och väl avvägd utveckling av näringslivet inom gemenskapen som helhet.

- (6) Genom rådets förordning (EEG) nr 1969/88 har ett gemensamt system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans upprättats för detta ändamål⁽¹⁾.
- (7) De medlemsstater som har infört den gemensamma valutan är sedan den 1 januari 1999 inte längre berättigade till detta medelfristiga ekonomiska stöd. Detta finansiella stödssystem måste emellertid bibehållas för att kunna uppfylla inte bara de potentiella behoven hos de nuvarande medlemsstater som omfattas av undantag i fråga om deltagandet i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, utan även för de nya medlemsstaternas behov fram till dess de inför den gemensamma valutan.
- (8) Införandet av den gemensamma valutan har gjort att antalet medlemsstater som kan komma i åtnjutande av instrumentet kraftigt minskat. Detta motiverar en nedsättning av det nuvarande totala lånetaket på 16 miljarder euro. Taket för de lån som kan beviljas bör emellertid bibehållas på en tillräckligt hög nivå för att samtidiga behov i flera medlemsstater skall kunna tillgodoses på ett adekvat sätt. Nedsättningen av taket för de totala lån som kan beviljas från 16 miljarder euro till 12 miljarder euro förefaller kunna motsvara detta behov.
- (9) Den påtagliga obalansen mellan antalet länder som kan komma i åtnjutande av lånen i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen och antalet länder som kan komma att behöva finansiera dem gör att det blir svårt att bibehålla ett system där de beviljade lånen direkt finansieras av alla de övriga medlemsstaterna. Det är därför lämpligt att dessa lån helt finansieras via kapitalmarknaderna eller de finansiella instituten, eftersom dessa nu har uppnått en utvecklings- och mognadsgrad som gör det möjligt för dem att hantera en sådan finansiering.
- (10) Formerna för utnyttjandet av ett sådant system bör närmare anges mot bakgrund av vunna erfarenheter, varvid de internationella finansmarknadernas utveckling samt dessa finansieringskällors inneboende tekniska möjligheter och begränsningar bör beaktas.

⁽¹⁾ EGT L 178, 8.7.1988.

(11) Det ankommer på rådet att besluta om beviljandet av ett lån eller en lämplig finansiell facilitet, dess genomsnittliga löptid, dess totala belopp och beloppen för de successiva delutbetalningarna. De närmare detaljerna rörande delutbetalningarna, särskilt vad gäller valuta, löptid och räntevillkor bör emellertid fastställas i samråd mellan den stödberättigade medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de lånevillkor som denna medlemsstat önskar resulterar i en finansiering som är oförenlig med de tekniska begränsningar som kapitalmarknaderna eller de finansiella instituten ställer upp, skall den föreslå alternativa finansieringslösningar.

(12) För att finansiera de lån som beviljas med stöd av denna förordning bör kommissionen ges befogenhet att i Europeiska gemenskapens namn ta upp lån på kapitalmarknaderna eller hos finansiella institut. Utvecklingen av de finansieringstekniker som används på dessa marknader och av dessa institut har medfört en generell användning av derivatinstrument, särskilt skuld- och/eller räntesvappar. För att kunna erbjuda lån med lägre finansieringskostnad, bör även kommissionen kunna utnyttja sådana finansiella produkter.

(13) Det system för ekonomiskt stöd som införs genom förordning (EEG) nr 1969/88 bör på motsvarande sätt anpassas. Det är av tydlighetsskäl lämpligt att ersätta den nämnda förordningen.

(14) Fördraget innehåller inte några andra befogenheter för antagande av denna förordning – i vilken det föreskrivs att gemenskapslånen endast får finansieras via kapitalmarknaderna och inte genom finansiering från övriga medlemsstater – än dem som föreskrivs i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett gemenskapssystem för medelfristigt ekonomiskt stöd skall inrättas som gör det möjligt att bevilja lån till en eller flera medlemsstater som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen. Endast de medlemsstater som omfattas av undantag vad gäller deltagande i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, enligt definitionen i artikel 122 i fördraget, kan komma i åtnjutande av detta gemenskapssystem.

Det totala utestående lånebelopp som medlemsstater kan beviljas enligt detta system skall högst uppgå till 12 miljarder euro.

2. I detta syfte skall kommissionen, på grundval av ett beslut som fattats av rådet enligt artikel 3 och efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén, vara bemyndigad att uppta lån på kapitalmarknaderna eller hos finansiella institut

i Europeiska gemenskapens namn samt skuld- och/eller räntesvappar avsedda att omvandla dessa lån.

Artikel 2

När en medlemsstat med undantag planerar att utanför gemenskapen utnyttja finansieringskällor som är förbundna med krav i fråga om den ekonomiska politiken, skall medlemsstaten i förväg samråda med kommissionen och de övriga medlemsstaterna för att bland annat undersöka vilka möjligheter gemenskapens system för medelfristigt ekonomiskt stöd erbjuder. Sådant samråd skall hållas i Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 3

1. Rådet får ge medelfristigt ekonomiskt stöd på initiativ av

a) kommissionen som i samförstånd med den medlemsstat som anholder om gemenskapens finansiering skall handla enligt artikel 119 i fördraget,

b) en medlemsstat som har drabbats av svårigheter eller allvarligt hotas av svårigheter avseende betalningsbalansen eller kapitalbalansen.

2. Rådet skall, efter att ha undersökt situationen i den medlemsstat som har ansökt om medelfristigt ekonomiskt stöd samt det saneringsprogram eller program som är knutet till detta och som har lagts fram för att ligga till grund för medlemsstatens ansökan, som regel under samma möte besluta

a) om ett lån eller en lämplig finansieringsfacilitet skall beviljas, om dess belopp och dess genomsnittliga löptid,

b) de villkor i fråga om den ekonomiska politiken som är knutna till det medelfristiga ekonomiska stödet i syfte att återupprätta eller säkerställa en varaktig betalningsbalanssituation, och

c) de närmare villkoren för lånet eller finansieringsfaciliteten där utbetalning eller dragning i regel sker i på varandra följande trancher, och där utbetalningen av varje tranch är beroende av en prövning av hur väl de resultat som uppnåtts vid genomförandet av programmet överensstämmer med de uppsatta målen.

Artikel 4

Om restriktioner på kapitalrörelser införs eller återinförs med stöd av artikel 120 i fördraget under den tid som det ekonomiska stödet ges, skall villkoren och de närmare bestämmelserna för dessa omprövas i enlighet med artikel 119 i fördraget.

Artikel 5

Kommissionen skall vidta de åtgärder som krävs för att i samarbete med Ekonomiska och finansiella kommittén löpande pröva att den medlemsstat som har erhållit ett lån av gemenskapen bedriver en ekonomisk politik som överensstämmer med saneringsprogrammet eller det program som är knutet till detta och med de övriga villkor som rådet har fastställt enligt artikel 3. I detta syfte skall medlemsstaten ställa all nödvändig information till kommissionens förfogande. På grundval av de resultat som en sådan prövning ger skall kommissionen, efter att ha inhämtat yttrande från Ekonomiska och finansiella kommittén, besluta om utbetalning av fler trancher.

Rådet skall besluta om eventuella anpassningar av de ekonomisk-politiska villkor som ursprungligen fastställdes.

Artikel 6

Lån som beviljas inom ramen för ett medelfristigt ekonomiskt stöd kan beviljas för konsolidering av ett stöd som beviljas av Europeiska centralbanken enligt den mycket kortfristiga finansieringsfaciliteten.

Artikel 7

1. De transaktioner som sker i samband med upplåning eller utlåning enligt artikel 1 skall ske med samma valutadag och får varken medföra någon ändring av förfallodagen eller någon valuta- eller ränterisk, eller någon annan kommersiell risk för gemenskapen.

Om de lån som tagits upp av gemenskapen är föremål för en skuld- eller räntesvapp, skall den inneboende kommersiella risken i en transaktion av det slaget begränsas genom att använda en motpart med mycket hög kreditvärdighet.

Om upplåningen är uttryckt, betalningsbar eller återbetalningsbar i valutan i en medlemsstat som omfattas av ett undantag, får lånet endast tas upp efter samråd med den statens behöriga myndigheter.

De närmare villkoren rörande de succesiva trancher som utbetalas av gemenskapen med stöd av systemet för ekonomiskt stöd skall vara föremål för förhandlingar mellan medlemsstaten och kommissionen. När kommissionen bedömer att de närmare villkor som medlemsstaten önskar medför en gemenskapsfinansiering som står i strid med de tekniska begränsningar som de finansiella marknaderna ställer upp eller som riskerar att skada gemenskapens anseende i egenskap av låntagare på de ifrågasvarande marknaderna, förbehåller den sig rätten att vägra att godkänna dessa och att föreslå en alternativ lösning.

Om en medlemsstat beviljas ett lån som innehåller en klausul som gör det möjligt att lösa lånet i förtid och beslutar att utnyttja denna möjlighet, skall kommissionen vidta nödvändiga åtgärder.

2. På begäran av gäldenärmedlemsstaten och om omständigheterna tillåter en förbättring av lånens räntesats, får

kommissionen refinansiera eller lägga om de finansiella villkoren för hela eller delar av sin ursprungliga upplåning.

En sådan refinansiering eller rekonstruktion skall ske i enlighet med villkoren i punkt 1 och skall inte ha till följd att det berörda lånets genomsnittliga löptid förlängs eller att det belopp som är utestående på dagen för dessa transaktioner, uttryckt i löpande växelkurs, utökas.

3. Gemenskapens kostnader i samband med avslutet och genomförandet av varje transaktion skall betalas av gäldenärmedlemsstaten.

4. Ekonomiska och finansiella kommittén skall hållas informerad om genomförandet av de transaktioner som avses i punkt 1 tredje stycket och punkt 2 första stycket.

Artikel 8

För tillämpningen av de tak som avses i artikel 1.1 andra stycket skall lånetransaktionerna bokföras till den växelkurs som gällde den dag de avslutades. Transaktionerna i samband med återbetalningen skall bokföras till den växelkurs som gällde den dag motsvarande låneavtal ingicks.

Artikel 9

Rådets beslut enligt artiklarna 3 och 5 skall fattas med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén.

Artikel 10

Kommissionen skall vidta nödvändiga åtgärder för att administrera lånen.

Artikel 11

Rådet skall vart tredje år på grundval av en rapport från kommissionen, efter Ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande, pröva om det system som upprättats, i fråga om dess principer, närmare villkor och lånetak, fortfarande uppfyller de behov som föranledde dess införande.

Artikel 12

Förordning (EEG) nr 1969/88 skall upphöra att gälla.

Artikel 13

Denna förordning träder i kraft den [...] dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om avfallsstatistik

(2001/C 180 E/18)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 137 slutlig — 1999/0010(COD)

(Framlagt av kommissionen den 9 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNINGmed beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285 i detta,med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
tande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapen har behov av regelbunden gemenskapsstatistik över företags och privata hushålls avfallsgenerering samt över hanteringen av detta avfall för att kunna övervaka att de tre principerna för avfallspolitiken – förebyggande av avfall, återvinningsmaximering och säkert bortskaffande – genomförs.
- (2) Begreppen för beskrivning av avfall och avfallshantering måste definieras mera exakt för att resultaten i avfallsstatistiken skall kunna jämföras.
- (3) Avfallspolitiken har lett till ett antal principer som skall följas av avfallsgenererande enheter och vid avfallshantering. Detta innebär att avfallet måste övervakas på olika punkter i avfallsflödet, nämligen vid generering, insamling, behandling och bortskaffande.
- (4) Rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽³⁾ bildar den rättsliga ramen för bestämmelserna i den här förordningen.
- (5) För att säkerställa jämförbara resultat i avfallsstatistiken bör denna utarbetas enligt den fastställda indelningen och i en lämplig form samt inom en bestämd tidsperiod räknat från referensårets utgång.
- (6) I enlighet med de principer om subsidiaritet och proportionalitet som anges i artikel 5 i fördraget kan målet för den föreslagna åtgärden, nämligen att fastställa regler för framställning av gemenskapsstatistik om avfall, inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna eftersom mera exakta begrepp för beskrivning av avfall och avfallshantering måste utarbetas för att säkerställa jämförbarhet för den statistik som medlemsstaterna tillhandahåller, och

detta mål kan därför bättre uppnås på gemenskapsnivå. Denna förordning begränsas så långt möjligt för att detta mål skall uppnås och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta ändamål.

- (7) Medlemsstaterna kan behöva en övergångsperiod för att anpassa eller utarbeta sin avfallsstatistik.
- (8) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾, och de bör antas enligt det föreskrivna förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (9) Kommissionen har samrätt med kommittén för det statistiska programmet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1**Mål**

1. Syftet med denna förordning är att upprätta regler för framställning av gemenskapsstatistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall.
2. Medlemsstaterna och kommissionen skall, inom sina respektive kompetensområden, ta fram gemenskapsstatistik om generering, återvinning och bortskaffande av avfall, utom i fråga om radioaktivt avfall som redan omfattas av annan lagstiftning.
3. Statistiken skall omfatta följande områden:
  - a) Generering av avfall i enlighet med bilaga I.
  - b) Återvinning och bortskaffande av avfall i enlighet med bilaga II.

När statistiken sammanställs skall medlemsstaterna och kommissionen iaktta överensstämmelse mellan Europeiska avfallskatalogen (EAK), som upprättats genom kommissionens beslut 94/3/EG ⁽⁵⁾, och den aggregerade materialbaserade avfallsförteckningen i bilaga III till denna förordning.⁽¹⁾ EGT C 87, 29.3.1999, s. 22.⁽²⁾ EGT C 329, 17.11.1999, s. 17.⁽³⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1.⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.⁽⁵⁾ EGT L 5, 7.1.1994, s. 15.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *avfall*: varje ämne, substans eller föremål så som de definieras i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG ⁽¹⁾, i dess ändrade lydelse,
- b) *separat insamlade avfallsfraktioner*: hushållsavfall och liknande avfall som samlats in separat i homogena fraktioner av offentliga organ, ideella organisationer och privata företag som sysslar med organiserad insamling av avfall,
- c) *materialutnyttjande*: definitionen i artikel 3.7 i rådets direktiv 94/62/EG ⁽²⁾,
- d) *återvinning*: någon av de åtgärder som anges i bilaga II B till direktiv 75/442/EEG, i dess ändrade lydelse ⁽³⁾,
- e) *bortskaffande*: någon av de åtgärder som anges i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG, i dess ändrade lydelse ⁽⁴⁾,
- f) *anläggning för återvinning eller bortskaffande*: en anläggning för vilken det krävs tillstånd eller registrering i enlighet med artiklarna 9, 10 eller 11 i rådets direktiv 75/442/EEG,
- g) *farligt avfall*: allt avfall enligt definitionen i artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG ⁽⁵⁾,
- h) *icke-farligt avfall*: avfall som inte omfattas av punkt g,
- i) *deponi*: upplagsplats för avfall enligt artikel 2 g i rådets direktiv 1999/31/EG ⁽⁶⁾,
- j) *kapacitet hos avfallsförbränningsanläggning*: den maximala kapaciteten att förbränna avfall, uttryckt i ton per år eller i gigajoule,
- k) *kapacitet hos anläggning för materialutnyttjande*: den maximala kapaciteten att materialutnyttja avfall, uttryckt i ton per år,
- l) *deponikapacitet*: deponianläggningens återstående kapacitet (vid slutet av referensåret för uppgifterna) att i framtiden bortskaffa avfall, uttryckt i m³,
- m) *kapaciteten hos andra anläggningar för bortskaffande av avfall*: anläggningens kapacitet att bortskaffa avfall uttryckt i ton per år.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.

⁽⁴⁾ EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.

⁽⁵⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.

⁽⁶⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

Artikel 3

Uppgiftsinsamling

1. Medlemsstaterna skall, med iakttagande av kraven på kvalitet och noggrannhet, inhämta de uppgifter som behövs för att specificera de variabler som anges i bilagorna I, II och III genom

— undersökningar ⁽⁷⁾,

— källor inom förvaltningsväsendet eller andra källor,

— statistiska skattningar, eller

— en kombination av dessa metoder.

För att begränsa uppgiftslämnarbördan skall de nationella myndigheterna och kommissionen ha tillgång till datakällor inom förvaltningsväsendet, med iakttagande av de begränsningar och villkor som varje medlemsstat och kommissionen fastställer inom sina respektive kompetensområden.

2. För att minska den administrativa arbetsbördan skall företag med färre än 10 anställda undantas från undersökningarna, såvida de inte i betydlig utsträckning bidrar till avfalls-genereringen.

3. Medlemsstaterna skall redovisa resultat i form av statistik enligt den indelning som anges i bilagorna I och II. Med tanke på att ekonomiska strukturer och tekniska förutsättningar för avfallshanteringsystemen skiljer sig åt i de olika medlemsstaterna kan det godtas att en enskild medlemsstat beslutar att inte rapportera vissa poster i indelningen, om det motiveras i kvalitetsrapporterna enligt bilagorna I och II. Den sammanlagda avfallsmängden för varje post i avsnitt 2 punkt 3 och avsnitt 8 punkt 1 i bilaga I skall dock alltid sammanställas.

4. De undantag som anges i punkterna 2 och 3 skall överensstämma med de täcknings- och kvalitetsmål som anges i avsnitt 7 punkt 1 i bilagorna I och II.

5. Medlemsstaterna skall rapportera resultaten, inbegripet sekretessbelagda uppgifter, till Eurostat i lämpligt format och inom en fastställd tidsperiod efter utgången av respektive referensperiod i enlighet med bilagorna I och II.

6. Behandlingen av sekretessbelagda uppgifter och rapporteringen av dem enligt artikel 3.5 skall ske i enlighet med gemenskapens gällande bestämmelser om insynsskydd i statistik.

⁽⁷⁾ I enlighet med subsidiaritetsprincipen avgör medlemsstaterna frågan om huruvida sådana undersökningar är obligatoriska eller inte.

Artikel 4

Övergångsperiod

1. Under en övergångsperiod på högst två år får kommissionen på begäran av en medlemsstat i enlighet med det förfarande som anges i artikel 7 bevilja undantag från bestämmelserna i avsnitt 5 i bilagorna I och II, om det krävs omfattande anpassningar av de nationella statistiksystemen.

2. Detta undantag får endast beviljas för uppgifter från det första referensåret.

Artikel 5

Import och export av avfall

1. Kommissionen skall utarbeta ett program för pilotstudier om import och export av avfall som på frivillig grund skall genomföras av medlemsstaterna. Pilotstudierna skall syfta till att bedöma hur relevant och genomförbart det är att inhämta uppgifter samt till att utvärdera kostnaderna för och nyttan av uppgiftsinsamlingen samt den arbetsbörda som den innebär för företagen.

2. Kommissionens program för pilotstudier skall stå i överensstämmelse med innehållet i bilagorna I och II, framför allt i fråga om sådana aspekter som gäller räckvidd för och täckning av avfall, avfallsslag i samband med klassificering av avfall, referensår och periodicitet med beaktande av rapporteringsskyldigheten enligt rådets förordning (EEG) nr 259/93 ⁽¹⁾.

3. Kommissionen skall täcka upp till 100 % av kostnaderna för pilotstudierna.

4. På grundval av de slutsatser som kan dras av pilotstudierna skall kommissionen underrätta Europaparlamentet och rådet om möjligheterna att sammanställa statistik för den verksamhet och de variabler som täcks av pilotstudierna om export och import av avfall. Kommissionen får lägga fram en rekommendation om en ny bilaga.

5. Pilotstudierna skall genomföras inom tre år räknat från det första referensåret.

Artikel 6

Genomförandeåtgärder

De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna rättsakt och som anges nedan skall beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 7. De skall omfatta följande:

⁽¹⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1.

a) Åtgärder för att till den ekonomiska och tekniska utvecklingen anpassa insamling och statistisk bearbetning av uppgifter samt behandling och rapportering av resultat.

b) Åtgärder för att anpassa specifikationerna i bilagorna I, II och III.

c) Åtgärder för att framställa resultat enligt artikel 3.2, 3.3 och 3.4.

d) Åtgärder för att fastställa lämpliga kriterier för kvalitetsbedömning och innehållet i de kvalitetsrapporter som avses i avsnitt 7 i bilagorna I och II till denna förordning.

e) Åtgärder för att fastställa ett lämpligt format för medlemsstaternas resultatrapportering, inom två år efter det att denna förordning har trätt i kraft.

f) Åtgärder för att sammanställa förteckningen över de övergångsperioder och undantag som medlemsstater beviljats i enlighet med artikel 4.

g) Åtgärder för att tillämpa resultaten av pilotstudierna enligt artikel 5.4, avsnitt 2 punkt 4 i bilaga I samt avsnitt 8 punkt 3 i bilaga II.

Artikel 7

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för det statistiska programmet som inrättas genom beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽²⁾.

2. När hänvisning görs till denna artikel skall artikel 5 i beslut 1999/468/EG ⁽³⁾ tillämpas, i enlighet med artiklarna 7.3 och 8 i det beslutet. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommissionen skall översända information om de åtgärder som förelagts Kommittén för det statistiska programmet till den kommitté för anpassning av EG:s avfallsagstiftning till vetenskapliga och tekniska framsteg som inrättades genom direktiv 91/156/EEG ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

Artikel 8**Rapport**

1. Inom fem år från dagen för ikraftträdandet av denna förordning samt vart tredje år därefter skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om den statistik som har sammanställts enligt denna förordning och särskilt om statistikens kvalitet och uppgiftslämnarbördan för företagen.

2. Kommissionen skall, om så är lämpligt, inom tre år från dagen för ikraftträdandet av denna förordning förelägga Euro-

parlamentet och rådet ett förslag om upphävande av överlappande rapporteringsskyldigheter.

Artikel 9**Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

BILAGA I**AVFALLSGENERERING****Avsnitt 1***Täckning*

Statistik skall sammanställas för all verksamhet som klassificeras inom avdelningarna C–Q, utom för huvudgrupp 12, i NACE Rev.1⁽¹⁾. Dessa avdelningar omfattar samtliga näringsgrenar utom jordbruk, jakt och skogsbruk (A) samt fiske (B), vilka ligger utanför tillämpningsområdet för denna bilaga.

Denna bilaga omfattar även

- hushållsavfall,
- avfall som härrör från återvinning och/eller bortskaftande.

Avsnitt 2*Avfallsslag*

1. De avfallsslag för vilka statistik över avfallsgenerering skall sammanställas erhålls såsom aggregat från Europeiska avfallskatalogen (EAK).
2. Varje post i avfallskatalogen hänför sig till den aggregerade materialbaserade avfallsförteckningen i punkt 3 i detta avsnitt. Omvandlingstabellen mellan avfallskatalogen och den aggregerade materialbaserade avfallsförteckningen återfinns i bilaga III.
3. Statistik över följande avfallsslag skall tas fram:

Förteckning över aggregat (sida 1)

Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01.1	Lösningsmedelsavfall	Icke-farligt
2	01.1	Lösningsmedelsavfall	Farligt
3	01.2	Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall	Icke-farligt
4	01.2	Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall	Farligt
5	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
6	01.3	Oljeavfall	Farligt
7	01.4	Förbrukade kemiska katalysatorer	Icke-farligt

⁽¹⁾ EGT L 83, 3.4.1993, s. 1.

Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
8	01.4	Förbrukade kemiska katalysatorer	Farligt
9	02	Avfall av kemiska beredningar	Icke-farligt
10	02	Avfall av kemiska beredningar	Farligt
11	03.1	Kemiska rester och avlagringar	Icke-farligt
12	03.1	Kemiska rester och avlagringar	Farligt
13	03.2	Avloppsslam från industrier	Icke-farligt
14	03.2	Avloppsslam från industrier	Farligt
15	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Icke-farligt
16	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Farligt
17	06	Metallavfall	Icke-farligt
18	06	Metallavfall	Farligt
19	07.1	Glasavfall	Icke-farligt
20	07.2	Pappers- och pappavfall	Icke-farligt
21	07.3	Gummiavfall	Icke-farligt
22	07.4	Plastavfall	Icke-farligt
23	07.5	Träavfall	Icke-farligt
24	07.6	Textilavfall	Icke-farligt
25	07.6	Textilavfall	Farligt
26	08	Kasserad utrustning	Icke-farligt
27	08	Kasserad utrustning	Farligt
28	08.1	Uttjänta fordon	Icke-farligt
29	08.41	Batterier och ackumulatörer	Icke-farligt
30	08.41	Batterier och ackumulatörer	Farligt
31	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall	Icke-farligt

Förteckning över aggregat (sida 2)

Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
32	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
33	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
34	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
35	11	Vanligt slam	Icke-farligt
36	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineralavfall (exkl. förorenade jord- och muddermassor)	Icke-farligt
37	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineralavfall (exkl. förorenade jord- och muddermassor)	Farligt
38	12.6	Förorenade jord- och muddermassor	Farligt
39	12.4	Avfall från förbränning	Icke-farligt

Nr på posten	EAK-statistik/Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
40	12.4	Avfall från förbränning	Farligt
41	13	Stelnat, stabiliserat och förglasat avfall	Icke-farligt
42	13	Stelnat, stabiliserat och förglasat avfall	Farligt

4. Med hänsyn till rapporteringsskyldigheten enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG ⁽¹⁾ skall kommissionen utarbeta ett program för pilotstudier som medlemsstaterna på frivillig grund skall genomföra för att bedöma hur relevant det är att indelningen enligt ovanstående förteckning (EAK-statistik, version 2) omfattar poster för förpackningsavfall. Kommissionen skall täcka upp till 100 % av kostnaderna för pilotstudierna. På grundval av slutsatserna av pilotstudierna skall kommissionen besluta om de nödvändiga genomförandeåtgärderna i enlighet med förfarandet i artikel 7 i denna förordning.

Avsnitt 3

Variabler

1. Variabler för avfallsslagen:

För varje avfallsslag i avsnitt 2.3 skall uppgift om mängden genererat avfall sammanställas.

2. Regionala variabler:

Befolkning eller bostäder som omfattas av ett system för insamling av blandat hushållsavfall och liknande avfall (NUTS 2-nivå).

Avsnitt 4

Beräkningsenhet

1. Beräkningsenheten för alla avfallsslag skall vara 1 000 ton (normalt) vått avfall. För avfallsslagen "slam" skall även en uppgift om torrsubstans anges.
2. Beräkningsenheten för regionala variabler skall vara befolkningens eller bostädernas procentandel.

Avsnitt 5

Första referensåret och periodicitet

1. Det första referensåret är det andra kalenderåret efter det att förordningen har offentliggjorts i EGT.
2. Medlemsstaterna skall lämna uppgifter för vart tredje år efter det första referensåret.

Avsnitt 6

Resultatrapportering till Eurostat

Resultaten skall rapporteras senast 18 månader efter referensårets utgång.

Avsnitt 7

Rapport om statistikens täckning och kvalitet

1. För varje post i avsnitt 8 (näringsgrenar och hushåll) skall medlemsstaterna ange hur stor procentandel som den sammanställda statistiken representerar av populationen för respektive post. Minimikravet avseende täckning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 7.
2. Medlemsstaterna skall lämna en kvalitetsrapport där noggrannheten i de insamlade uppgifterna skall anges. Skattnings- och aggregeringsförfaranden samt utelämnanden skall redovisas tillsammans med en redogörelse för hur dessa förfaranden påverkar fördelningen av avfallsslagen i förteckningen i avsnitt 2.3 efter näringsgrenar och hushåll enligt avsnitt 8.

⁽¹⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 10.

3. Kommissionen skall foga täcknings- och kvalitetsrapporterna till den rapport som anges i artikel 8 i denna förordning.

Avsnitt 8

Sammanställning av resultat

1. Resultaten för de variabler som anges i avsnitt 3.1 skall sammanställas enligt följande:

- 1.1 Avdelningar, huvudgrupper, grupper och undergrupper i NACE Rev.1:

Nr på posten	Kod i NACE Rev.1	Beskrivning
1	C	Utvinning av mineral
2	DA	Livsmedels-, dryckesvaru- och tobaksvaruframställning
3	DB + DC	Textil- och beklädnadsvarutillverkning + tillverkning av läder och lädervaror
4	DD	Trävarutillverkning
5	DE	Massa-, pappers- och pappersvarutillverkning; förlagsverksamhet och grafisk produktion
6	DF	Tillverkning av stenkolsprodukter, raffinerade petroleumprodukter och kärnbränsle
7	DG + DH	Tillverkning av kemikalier och kemiska produkter + tillverkning av gummi- och plastvaror
8	DI	Tillverkning av icke-metalliska mineraliska produkter
9	DJ	Metallframställning och metallvarutillverkning
10	DK + DL + DM	Tillverkning av maskiner som ej ingår i annan underavdelning + tillverkning av el- och optikprodukter + tillverkning av transportmedel
11	DN exkl. 37	Övrig tillverkning
12	E	El-, gas-, ång-, hetvatten- och vattenförsörjning
13	F	Byggverksamhet
14	G-Q exkl. 90 och 51.57	Tjänster: parti- och detaljhandel; reparation av motorfordon, hushållsartiklar och personliga artiklar + hotell- och restaurangverksamhet + transport, magasinering och kommunikation + finansiell verksamhet + fastighets- och uthyrningsverksamhet, företagstjänster + offentlig förvaltning och försvar; obligatorisk socialförsäkring + utbildning + hälso- och sjukvård, sociala tjänster; veterinärverksamhet + andra samhälleliga och personliga tjänster + förvärvsarbete i hushåll + verksamhet vid internationella organisationer, utländska ambassader o.d.
15	37	Återvinning
16	51.57	Partihandel med avfallsprodukter och skrot
17	90	Avloppsrening, avfallshantering, renhållning o.d.

- 1.2 Hushåll:

18	Hushållsavfall
----	----------------

2. Beroende på den enskilda medlemsstatens statistiska system skall de statistiska enheterna för näringsgrenarna utgöras av lokala enheter eller verksamhetsenheter såsom dessa definieras i rådets förordning (EEG) nr 696/93 (1) om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen.

I den kvalitetsrapport som skall lämnas i enlighet med avsnitt 7 skall det ingå en redogörelse för hur den valda statistiska enheten påverkar den branschvisa fördelningen av uppgifterna.

(1) EGT L 76, 30.3.1993, s. 2.

BILAGA II

ÅTERVINNING OCH BORTSKAFFANDE AV AVFALL

Avsnitt 1

Täckning

1. Statistiken skall sammanställas för samtliga anläggningar för återvinning och bortskaffande av avfall verksamma inom något av områdena angivna i avsnitt 8.2 och vilka återfinns bland eller ingår i de näringsgrenar i NACE Rev.1. angivna i avsnitt 8.1.1 i bilaga I.
2. Anläggningar där avfallshanteringen är begränsad till materialutnyttjande av avfall på den plats där avfallet genereras omfattas inte av denna bilaga.

Avsnitt 2

Avfallsslag

Statistik över varje åtgärd för återvinning eller bortskaffande i enlighet med avsnitt 8.2 skall sammanställas enligt följande förteckning över avfallsslag:

Förbränning			
Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Icke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Farligt
3	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
4	01.3	Oljeavfall	Farligt
5	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Icke-farligt
6	05	Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	Farligt
7	10.1	Blandat hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
8	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
9	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
10	11	Vanligt slam	Icke-farligt
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Övrigt avfall (metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + animaliskt och vegetabiliskt avfall + mineralavfall + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Övrigt avfall (metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + animaliskt och vegetabiliskt avfall + mineralavfall + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

Materialutnyttjande			
Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
2	01.3	Oljeavfall	Farligt
3	06	Metallavfall	Icke-farligt
4	06	Metallavfall	Farligt
5	07.1	Glasavfall	Icke-farligt
6	07.2	Pappers- och pappavfall	Icke-farligt
7	07.3	Gummiavfall	Icke-farligt
8	07.4	Plastavfall	Icke-farligt
9	07.5	Träavfall	Icke-farligt
10	07.6	Textilavfall	Icke-farligt
11	07.6	Textilavfall	Farligt
12	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall	Icke-farligt
13	12	Mineralavfall	Icke-farligt
14	12	Mineralavfall	Farligt
15	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Övrigt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall + sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + kasserad utrustning + blandat vanligt avfall + vanligt slam + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Övrigt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall + sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + kasserad utrustning + blandat vanligt avfall + vanligt slam + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

Bortskaffande (annat än förbränning)			
Nr på posten	EAK-statistik Version 2		Farligt resp. icke-farligt avfall
	Kod	Beskrivning	
1	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Icke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemiskt avfall (kemikalieavfall + avfall från kemiska beredningar + annat kemiskt avfall)	Farligt
3	01.3	Oljeavfall	Icke-farligt
4	01.3	Oljeavfall	Farligt
5	09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall	Icke-farligt
6	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	Icke-farligt
7	10.2	Blandade och ej differentierade material	Icke-farligt
8	10.3	Sorteringsrester	Icke-farligt
9	11	Vanligt slam	Icke-farligt
10	12	Mineralavfall	Icke-farligt
11	12	Mineralavfall	Farligt
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Övrigt avfall (sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Icke-farligt
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Övrigt avfall (sjukvårdsavfall och biologiskt avfall + metallavfall + icke-metalliskt avfall + kasserad utrustning + stelnat, stabiliserat och förglasat avfall)	Farligt

Avsnitt 3

Variabler

I nedanstående tabell anges de variabler där statistik skall sammanställas över återvinning och bortskaffande i enlighet med avsnitt 8.2.

Åtgärder för återvinning och bortskaffande per region – antal och kapacitet		
Nr på posten	Kod	Beskrivning
1	2 00	Antal anläggningar på NUTS 2-nivå
2	2 10	Kapacitet uttryckt i enheter enligt de åtgärder som anges i artikel 2 på NUTS 2-nivå
Behandlade avfallsmängder per åtgärd för återvinning och bortskaffande, inbegripet import		
3	2 20	Totalmängder behandlat avfall efter avfallsslag, exkl. sådant avfall som materialutnyttjas på den plats där det genereras, på NUTS 1-nivå

Avsnitt 4

Beräkningsenhet

Beräkningsenheten för alla avfallsslag skall vara 1 000 ton (normalt) vått avfall. För avfallsslagen "slam" skall även en uppgift om torrsubstans anges.

Avsnitt 5

Första referensåret och periodicitet

1. Det första referensåret är det andra kalenderåret efter det att förordningen har offentliggjorts i EGT.
2. Medlemsstaterna skall rapportera uppgifter enligt följande tidtabell:
  - a) För varje år efter ett referensår, uppgifter för de anläggningar som avses i avsnitt 8.2 och som driver någon av de åtgärder som anges under "Förbränning" (posterna 1 och 2) och "Bortskaffande" (posterna 4 och 5) under förutsättning att dessa anläggningar återfinns bland eller ingår i följande avdelning eller undergrupp i NACE Rev.1: E, 75 och 90.
  - b) Vart tredje år efter referensåret, uppgifter för samtliga anläggningar för återvinning och bortskaffande av avfall som driver någon av de åtgärder som anges i avsnitt 8.2 och som återfinns bland eller ingår i de avdelningar och undergrupper i NACE Rev. 1. som anges i avsnitt 8.1.1 i bilaga I.

Avsnitt 6

Resultatrapportering till Eurostat

Resultaten skall rapporteras senast 18 månader efter utgången av referensperiodens kalenderår.

Avsnitt 7

Rapport om statistikens täckning och kvalitet

1. För de variabler som förtecknas i avsnitt 3 samt för varje typ av åtgärd i avsnitt 8.2 skall medlemsstaterna ange hur stor procentandel av den totala mängden avfall i respektive post som den sammanställda statistiken representerar. Minimikravet avseende täckning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 7.
2. När det gäller de variabler som förtecknas i avsnitt 3.2 skall medlemsstaterna lämna en kvalitetsrapport där noggrannheten i de insamlade uppgifterna skall anges.
3. Kommissionen skall foga täcknings- och kvalitetsrapporterna till den rapport som anges i artikel 8 i denna förordning.

Avsnitt 8

Sammanställning av resultat

1. Resultaten för variabeln 2 20 i avsnitt 3 uppdelat efter de avfallsslag som anges i avsnitt 2 skall sammanställas för åtgärder för återvinning och bortskaffande i enlighet med nedanstående tabell.
2. Förteckning över åtgärder för återvinning och bortskaffande; koderna hänvisar till koderna i bilagorna till rådets direktiv 75/442/EEG om avfall, ändrat genom direktiv 91/156/EEG och anpassat genom kommissionens beslut 96/350/EG⁽¹⁾:

⁽¹⁾ EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.

Nr på posten	Kod	Typ av åtgärd för återvinning och bortskaffande
Förbränning		
1	R1	Förbränning med energiåtervinning: Huvudanvändning som bränsle eller andra metoder för att generera energi
2	D10	Förbränning annan än R1
Materialutnyttjande (inbegripet kompostering)		
3	R2 + R3 + R4 + R5 + R6 + R7 + R8 + R9 + R10 + R11	Materialutnyttjande: Återvinning/regenerering av lösningsmedel + återanvändning/återvinning av organiska ämnen som inte används som lösningsmedel (inbegripet kompostering och andra former av biologisk omvandling) + återanvändning/återvinning av metaller och metallföreningar + återanvändning/återvinning av andra oorganiska material + regenerering av syror och baser + återvinning av komponenter som används för att minska föroreningar + återvinning av komponenter från katalysatorer + omräffinerig eller andra sätt att återanvända oljor + markbehandling som är fördelaktig för jordbruket eller syftar till att förbättra miljön + användning av avfall från något av förfarandena R1–R10
Bortskaffande		
4	D1 + D3 + D4 + D5 + D12	Slutdeponering (olika typer av deponering): Deponering på avfallsupplag + djupinjektering + invallning (utsläpp av flytande avfall i naturliga eller anlagda bassänger) + särskilt utformad markdeponering + permanent lagring
5	D2 + D6 + D7	Andra former av slutligt bortskaffande: Behandling i markbädd + utsläpp i andra vatten än hav/oceaner + utsläpp i hav/oceaner, inklusive deponering under havsbotten

- Kommissionen skall utarbeta ett program för pilotstudier som medlemsstaterna på frivillig grund skall genomföra. Syftet med dessa studier är att bedöma hur relevant och genomförbart det är att inhämta uppgifter om de avfallsmängder som kräver förberedande åtgärder, vilket fastställs i bilagorna IIA och IIB till rådets direktiv 75/442/EEG, anpassat genom kommissionens beslut 96/350/EG⁽¹⁾. Kommissionen skall täcka upp till 100 % av kostnaderna för att utföra pilotstudierna. På grundval av de slutsatser som kan dras av pilotstudierna skall kommissionen anta de nödvändiga genomförandebestämmelserna i enlighet med förfarandet i artikel 7 i denna förordning.
- De statistiska enheterna skall i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 696/93⁽²⁾ om statistiska enheter för observation och analys av produktionssystemet inom gemenskapen utgöras av lokala enheter eller verksamhetsenheter beroende på den enskilda medlemsstatens statistiska system.

I den kvalitetsrapport som skall lämnas i enlighet med avsnitt 7 kan det ingå en redogörelse för hur den statistiska enhet man valt påverkar den branschvisa fördelningen av uppgifterna.

⁽¹⁾ EGT L 135, 6.6.1996, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 76, 30.3.1993, s. 1.

BILAGA III

OMVANDLINGSTABELL

Med hänvisning till avsnitt 2.2 i bilaga I och avsnitt 2 i bilaga II EAK-statistik Rev. 2 (materialbaserad statistisk klassificering av avfall) Europeiska avfallskatalogen (EAK)

01	Kemikalieavfall	01.1	Lösningsmedelsavfall	01.11	Halogenerade lösningsmedel	1	Farligt	04.01.03	Avfettningsavfall som innehåller lösningsmedel utan flytande fas						
								07.01.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.02.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.03.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.04.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.05.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.06.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								07.07.03	Halogenerade organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar						
								14.01.01	Klorfluorkarboner						
								14.01.02	Andra halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar						
								14.01.04	Vattenhaltiga halogenerade lösningsmedelsblandningar						
								14.01.06	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel						
								14.02.01	Halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar						
								14.02.03	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel						
								14.03.01	Klorfluorkarboner						
								14.03.02	Andra halogenerade lösningsmedel						
								14.03.04	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel						
								14.04.01	Klorfluorkarboner						
								14.04.02	Andra halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar						
								14.04.04	Slam och fast avfall som innehåller halogenerade lösningsmedel						
								14.05.01	Klorfluorkarboner						
								14.05.02	Halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar						
								14.05.04	Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel						
										01.12	Icke-halogenerade lösningsmedel	0	Icke-farligt	02.03.03	Avfall från vätskeextraktion
												1	Farligt	07.01.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
														07.02.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar
						07.03.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutar								

					07.04.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutur	
					07.05.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutur	
					07.06.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutur	
					07.07.04	Andra organiska lösningsmedel, tvättvätskor och moderlutur	
					14.01.03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar	
					14.01.05	Vattenhaltiga icke-halogenerade lösningsmedelsblandningar	
					14.01.07	Slam och fast avfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel	
					14.02.02	Icke-halogenerade lösningsmedel och organiska vätskor som inte innehåller halogenerade lösningsmedel	
					14.02.04	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel	
					14.03.03	Icke-halogenerade lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar	
					14.03.05	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel	
					14.04.03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar	
					14.04.05	Slam och fast avfall som innehåller andra lösningsmedel	
					14.05.03	Andra lösningsmedel och lösningsmedelsblandningar	
					14.05.05	Slam som innehåller andra lösningsmedel	
					20.01.13	Lösningsmedel	
01.2	Surt, alkaliskt eller salthaltigt avfall	01.21	Surt avfall	0	Icke-farligt	11.01.04	Cyanidfritt avfall som inte innehåller krom
				1	Farligt	20.01.14	Syror
						06.01.01	Svavelsyra och svavelsyrlighet
						06.01.02	Saltsyra
						06.01.03	Fluorvätesyra
						06.01.04	Fosforsyra och fosforsyrighet
						06.01.05	Salpetersyra och salpetersyrighet
						06.01.99	Annat avfall
						09.01.04	Fixerbad
						09.01.05	Blekbad och blek-fixerbad
						10.01.09	Svavelsyra
						11.01.03	Cyanidfritt avfall som innehåller krom
						11.01.05	Sura betbad
						11.01.06	Syror som inte anges på annan plats
						16.06.06	Elektrolyt från batterier och ackumulatorer
		01.22	Alkaliskt avfall	0	Icke-farligt	20.01.15	Basiskt avfall
				1	Farligt	06.02.01	Kalciumhydroxid
						06.02.02	Natriumkarbonat
						06.02.03	Ammoniak
						06.02.99	Annat avfall

				09.01.01	Vattenbaserad framkallare och aktivator	
				09.01.02	Vattenbaserad framkallare för offsetplåtar	
				09.01.03	Lösningsmedelsbaserad framkallare	
				11.01.01	Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som innehåller andra tungmetaller än krom	
				11.01.02	Cyanidhaltigt (alkaliskt) avfall som inte innehåller tungmetaller	
				11.01.07	Alkalier som inte anges på annan plats	
				11.03.01	Cyanidhaltigt avfall	
				19.02.01	Metallhydroxidslam och annat slam från metallfällning	
		01.23	Saltlösningar	0	Icke-farligt	
				06.03.02	Saltlösningar som innehåller sulfater, sulfiter och sulfider	
				06.03.04	Saltlösningar som innehåller klorider, fluorider och halogenider	
				06.03.06	Saltlösningar som innehåller fosfater och besläktade salter i fast form	
				06.03.08	Saltlösningar som innehåller nitrater och besläktade föreningar	
				10.06.05	Avfall från elektrolytisk raffinering	
		01.24	Annat salthaltigt avfall	0	Icke-farligt	
				01.04.04	Avfall från tillverkning av pottaska och stensalt	
				01.05.02	Barythaltigt borrhslam och annat borrhavfall	
				01.05.03	Kloridhaltigt borrhslam och annat borrhavfall	
				01.05.99	Annat avfall	
				05.05.01	Svavelhaltigt avfall	
				05.07.02	Svavelhaltigt avfall	
				06.03.01	Karbonater (utom 02 04 02 och 19 10 03)	
				06.03.03	Salter i fast form som innehåller sulfater, sulfiter och sulfider	
				06.03.05	Salter i fast form som innehåller klorider, fluorider och andra halogenhaltiga salter i fast form	
				06.03.07	Fosfater och besläktade salter i fast form	
				06.03.09	Salter i fast form som innehåller nitrider (nitrometallföreningar)	
				06.03.10	Salter i fast form som innehåller ammonium	
				06.03.12	Salter och saltlösningar som innehåller organiska föreningar	
				06.03.99	Annat avfall	
				06.04.01	Metalloxider	
				06.04.99	Annat avfall	
				06.06.01	Svavelhaltigt avfall	
				11.02.01	Slam från kopparbaserade hydrometallurgiska processer	
				06.03.11	Salter och saltlösningar som innehåller cyanider	
				06.04.02	Metallsalter (utom 06 03 00)	
				06.04.03	Arsenikhaltigt avfall	
				06.04.04	Kvicksilverhaltigt avfall	
					1	Farligt

01.3	Oljeavfall	01.31	Motoroljor	1	Farligt	06.04.05	Avfall som innehåller andra tungmetaller
						10.03.08	Saltslagg från sekundär smältning
						10.03.10	Avfall från behandling av saltslagg och svart slagg
						11.01.08	Fosfateringsbad
						11.02.02	Slam från zinkbaserade hydrometallurgiska processer (även jarosit, götit)
						11.03.02	Annat avfall
						13.02.01	Klorerade motor-, transmissions- och smörjoljor
						13.02.02	Icke-klorerade motor-, transmissions- och smörjoljor
						13.02.03	Andra motor-, transmissions- och smörjoljor
		01.32	Annat oljeavfall	0	Icke-farligt	01.05.01	Oljehaltigt borrhslam och annat borrhavfall
						05.01.02	Slam från avsaltning
						05.01.06	Slam från underhåll av anläggning och utrustning
						12.02.02	Slam från slipning och polering
						12.02.03	Putsslam
						12.02.99	Annat avfall
				1	Farligt	05.01.03	Bottenslam från tankar
						05.01.04	Surt alkylslam
						12.01.06	Använda halogenhaltiga bearbetningsoljor (inte emulsioner)
						12.01.07	Använda halogenfria bearbetningsoljor (inte emulsioner)
						12.01.08	Använda halogenhaltiga bearbetningsoljeemulsioner
						12.01.09	Använda halogenfria bearbetningsoljeemulsioner
						12.01.10	Syntetiska bearbetningsoljor
						12.01.11	Slam från bearbetningsprocesser
						12.01.12	Använda vaxer och fetter
						13.01.01	Hydrauloljor som innehåller PCB eller PCT
						13.01.02	Andra klorerade hydrauloljor (inte emulsioner)
						13.01.03	Icke-klorerade hydrauloljor (inte emulsioner)
						13.01.04	Klorerade emulsioner
						13.01.05	Icke-klorerade emulsioner
						13.01.06	Hydrauloljor som endast innehåller mineralolja
						13.01.07	Andra hydrauloljor
						13.01.08	Bromsvätskor
						13.03.01	Isoler- eller värmeöverföringsoljor och andra vätskor som innehåller PCB eller PCT
						13.03.02	Andra klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor
						13.03.03	Icke-klorerade isoler- och värmeöverföringsoljor och andra vätskor

	01.4 Förbrukade kemiska katalysatorer	01.41 Förbrukade kemiska katalysatorer	0 Icke-farligt	13.03.04 Syntetiska isoler- och värmeöverföringsolja och andra vätskor 13.03.05 Mineraloljebaserade isoler- och värmeöverföringsolja 13.06.01 Annat oljeavfall 05.03.01 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 05.03.02 Andra förbrukade katalysatorer 06.12.01 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 06.12.02 Andra förbrukade katalysatorer 07.01.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.01.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.02.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.02.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.03.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.03.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.04.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.04.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.05.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.05.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.06.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.06.06 Andra förbrukade katalysatorer 07.07.05 Förbrukade katalysatorer som innehåller ädelmetaller 07.07.06 Andra förbrukade katalysatorer 10.01.10 Förbrukade katalysatorer, t.ex. från NO _x -rening 19.01.09 Förbrukade katalysatorer, t.ex. från NO _x -rening
02 Avfall av kemiska beredningar	02.1 Kemikalier som inte uppfyller uppställda krav	02.11 Jordbrukskemikalier 02.12 Oanvända mediciner 02.13 Färg, lack, tryckfärg och lim	1 Farligt 0 Icke-farligt 0 Icke-farligt	02.01.05 Avfall som innehåller jordbrukskemikalier 06.13.01 Oorganiska bekämpningsmedel och träsnyddsmiddel 20.01.19 Bekämpningsmedel 18.01.05 Kasserade kemikalier och mediciner 20.01.18 Mediciner 03.01.99 Annat avfall 04.02.13 Färgämnen och pigment 08.01.03 Avfall från vattenbaserade färger och lacker 08.01.04 Pulverfärg 08.01.05 Torkad färg och torkat lack 08.01.08 Vattenhaltigt slam som innehåller färg eller lack 08.01.09 Avfall från färg- och lackborttagning (utom 08 01 05 och 08 01 06) 08.01.10 Vattenlösningar som innehåller färg eller lack

				08.01.99	Annat avfall
				08.02.01	Pulverbeläggingsmaterial
				08.02.99	Annat avfall
				08.03.03	Avfall från vattenbaserad tryckfärg
				08.03.04	Torkad tryckfärg
				08.03.07	Vattenhaltigt slam som innehåller tryckfärg
				08.03.08	Vattenhaltigt flytande avfall som innehåller tryckfärg
				08.03.09	Kasserad toner (även kassetter)
				08.03.99	Annat avfall
				08.04.03	Vattenbaserat lim eller vattenbaserad fogmassa
				08.04.04	Torkat lim och torkad fogmassa
				08.04.07	Vattenhaltigt slam som innehåller lim och fogmassa
				08.04.08	Vattenhaltigt flytande avfall som innehåller lim och fogmassa
				08.04.99	Annat avfall
			1 Farligt	08.01.01	Färg- och lackavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.01.02	Färg- och lackavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.01.06	Slam som innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning
				08.01.07	Slam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel från färg- och lackborttagning
				08.03.01	Tryckfärgsavfall som innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.03.02	Tryckfärgsavfall som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.03.05	Tryckfärgsslam som innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.03.06	Tryckfärgsslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.04.01	Lim och fogmassa som innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.04.02	Lim och fogmassa som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.04.05	Lim- och fogmasseslam som innehåller halogenerade lösningsmedel
				08.04.06	Lim- och fogmasseslam som inte innehåller halogenerade lösningsmedel
				20.01.12	Färg, tryckfärg, lim och hartser
		02.14	0 Icke-farligt	02.03.02	Konserveringsmedelsavfall
		Annat avfall av kemiska beredningar		02.06.02	Konserveringsmedelsavfall
				02.07.03	Avfall från kemisk behandling
				03.03.03	Slam från blekning med hypoklorit och klorgas

				03.03.04	Slam från andra blekningsprocesser				
				06.06.99	Annat avfall				
				06.07.99	Annat avfall				
				06.08.01	Avfall från produktion av kisel och kiselderivat				
				06.09.99	Annat avfall				
				06.10.01	Avfall från kemiska processer där kväve ingår samt avfall från tillverkning av gödningsmedel				
				06.11.99	Annat avfall				
				06.13.99	Annat avfall				
				09.01.07	Fotografisk film och fotopapper som innehåller silver eller silverföreningar				
				16.05.01	Industrigaser i högtrycksbehållare, gasoflaskor och industriella aerosolbehållare (även haloner)				
				20.01.16	Rengöringsmedel				
				20.01.22	Aerosoler				
			1	03.02.01	Farligt Icke-halogenerade organiska träskyddsmedel				
				03.02.02	Träskyddsmedel som innehåller organiska klorföreningar				
				03.02.03	Träskyddsmedel som innehåller organiska metallföreningar				
				03.02.04	Oorganiska träskyddsmedel				
				05.07.01	Kvicksilverhaltigt slam				
				18.02.04	Kasserade kemikalier				
				20.01.17	Fotokemikalier				
	02.2	Oanvända sprängämnen	02.21	Kasserade sprängämnen och pyrotekniska produkter	1	Farligt	16.04.02	Kasserade fyrverkeripjäser	
							16.04.03	Andra kasserade sprängämnen	
			02.22	Kasserad ammunition	1	Farligt	16.04.01	Kasserad ammunition	
	02.3	Blandat kemikalieavfall	02.31	Blandat kemikalieavfall i små mängder	0	Icke-farligt	16.05.02	Annat avfall som innehåller oorganiska kemikalier, t.ex. ospecificerade laboratoriekemikalier, brandsläckningspulver	
			02.32	Annat blandat kemikalieavfall från behandling	0	Icke-farligt	16.05.03	Annat avfall som innehåller organiska kemikalier, t.ex. ospecificerade laboratoriekemikalier	
			02.33	Förpackning som förorenats av farliga ämnen			19.02.02	Avfall som blandats för slutdeponering	
03	Annat kemiskt avfall	03.1	Kemiska rester och avlagringar	03.11	Tjära och kolhaltigt avfall	0	Icke-farligt	05.06.02	Asfalt
							05.06.99	Annat avfall	
							06.13.03	Kimrök	
							10.03.02	Anodrester	

				11.02.03	Avfall från tillverkning av anoder för hydroelektrolytiska processer	
			1 Farligt	05.01.07	Sur tjära	
				05.01.08	Andra former av tjära	
				05.06.01	Sur tjära	
				05.06.03	Andra former av tjära	
				05.08.02	Sur tjära	
				05.08.03	Andra former av tjära	
				10.03.01	Tjära och annat kolhaltigt avfall från anodtillverkning	
		03.12	Slam från olja/vattne-emulsioner	1 Farligt	13.04.01	Maskinrumsolja från sjöfart på inre vattenvägar
					13.04.02	Maskinrumsolja från mottagningsanläggningar för maskinrumsolja
					13.04.03	Maskinrumsolja från annan sjöfart
					13.05.01	Fast avfall från oljeavskiljare
					13.05.02	Slam från oljeavskiljare
					13.05.03	Slam från slamavskiljare
					13.05.04	Avsaltningsslam eller avsaltningsemulsioner
					13.05.05	Andra emulsioner
					16.07.01	Kemikalieavfall från rengöring av transporttankar för sjötransport
					16.07.04	Kemikalieavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport
					16.07.05	Kemikalieavfall från rengöring av lagertankar
		03.13	Restprodukter från kemiska reaktioner	0 Icke-farligt	03.03.02	Sodaslam och grönlutslam (från behandling med svartlut)
					04.01.04	Kromhaltiga garvmedel
					04.01.05	Kromfria garvmedel
					07.01.99	Annat avfall
					07.02.99	Annat avfall
					07.03.99	Annat avfall
					07.04.99	Annat avfall
					07.05.99	Annat avfall
					07.06.99	Annat avfall
					07.07.99	Annat avfall
				1 Farligt	07.01.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
					07.01.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
					07.01.08	Andra destillations- och reaktionsrester
					07.02.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
					07.02.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
					07.02.08	Andra destillations- och reaktionsrester
					07.03.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut

				07.03.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
				07.03.08	Andra destillations- och reaktionsrester
				07.04.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
				07.04.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
				07.04.08	Andra destillations- och reaktionsrester
				07.05.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
				07.05.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
				07.05.08	Andra destillations- och reaktionsrester
				07.06.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
				07.06.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
				07.06.08	Andra destillations- och reaktionsrester
				07.07.01	Tvättvatten och vattenbaserad moderlut
				07.07.07	Halogenerade destillations- och reaktionsrester
				07.07.08	Andra destillations- och reaktionsrester
				19.04.03	Icke-förglasad fast fas
		03.14	Använt filteringsmaterial och absorberande material	0	Icke-farligt
				19.09.03	Slam från avkalkning
				19.09.04	Förbrukat aktivt kol
				19.09.05	Mättade eller förbrukade jonbytesthartser
				19.09.06	Lösningsmedel och slam från regenerering av jonbytare
				1	Farligt
				05.04.01	Förbrukat filterlera
				05.08.01	Använd filterlera
				06.07.02	Aktivt kol från klorproduktion
				06.13.02	Förbrukat aktivt kol (utom 06 07 02)
				07.01.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.01.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.02.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.02.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.03.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.03.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.04.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel

				07.04.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.05.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.05.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.06.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.06.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.07.09	Halogenerade filterkakor, förbrukade absorbermedel
				07.07.10	Andra filterkakor, förbrukade absorbermedel
				19.01.05	Filterkaka från rökgasrening
				19.08.06	Mättade eller förbrukade jonbytestartser
				19.08.07	Lösningsmedel och slam från regenerering av jonbytare
03.2	Avloppsslam från industrier	03.21	Slam från industriell bearbetning och avloppsbehandling	0	Icke-farligt
				03.03.05	Slam från avsvärtning av returpapper
				04.01.06	Slam som innehåller krom
				04.01.07	Slam som inte innehåller krom
				04.02.99	Annat avfall
				05.01.01	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				06.05.01	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.01.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.02.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.03.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.04.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.05.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.06.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället
				07.07.02	Slam från avloppsbehandling på produktionsstället
				11.02.04	Annat slam
				19.06.01	Slam från anaerob behandling av hushållsavfall och liknande avfall
				19.06.02	Slam från anaerob behandling av animaliskt och vegetabiliskt avfall
				19.06.99	Annat avfall
				19.07.01	Lakvatten från deponier
		03.22	Slam innehållande kolväten	0	Icke-farligt
				05.01.99	Annat avfall
				05.05.99	Annat avfall
				05.07.99	Annat avfall
				05.08.99	Annat avfall

			1 Farligt	05.08.04 12.03.01 12.03.02 16.07.02 16.07.03 16.07.06 19.08.03	Vattenfasen från oljeregenerering Vattenbaserad tvättvätska Avfall från ångavfettning Oljeavfall från rengöring av transportt- ankar för sjötransport Oljeavfall från rengöring av tankar för järnvägs- och vägtransport Oljeavfall från rengöring av lagertankar Fett och oljeblandning från oljeavskiljare
04 Radioaktivt avfall	04.1 Kärnavfall 04.2 Förbrukade joniserande källor 04.3 Radioaktivt förorenad utrustning och produkter 04.4 Radioaktivt förorenade jordmassor	04.11 Kärnavfall 04.21 Förbrukade joniserande källor 04.31 Radioaktivt förorenad utrustning och produkter 04.41 Radioaktivt förorenade jordmassor			
05 Sjukvårdsavfall och biologiskt avfall	05.1 Smittfarligt sjukvårdsavfall 05.2 Icke-smittfarligt sjukvårdsavfall 05.3 Gentekniskt avfall	05.11 Smittfarligt sjukvårdsavfall från människor 05.12 Smittfarligt djuravfall 05.21 Icke-smittfarligt sjukvårdsavfall från människor 05.22 Icke-smittfarligt djuravfall 05.31 Gentekniskt avfall	0 Icke-farligt 1 Farligt 0 Icke-farligt 1 Farligt	18.01.02 18.01.03 18.01.01 18.02.01 18.02.02	Kroppsdelar och organ (även blodpreparat) Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara Skärande och stickande avfall Skärande och stickande avfall Annat avfall där det ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara
06 Metallavfall	06.1 Järnskrot	06.11 Järnskrot	0 Icke-farligt	10.12.06 12.01.01 12.01.02 17.04.05 19.01.02	Kasserade formar Fil- och svarvspån av järnmetall Andra järnpartiklar Järn och stål Järnhaltigt material som avlägsnats från bottenaskan

	06.2	Skrot av andra metaller än järn	06.21	Skrot av ädelmetaller	1	Farligt	09.01.06	Silverhaltigt avfall från behandling av fotografiskt avfall vid produktionsstället	
			06.22	Förpackningsavfall av aluminium					
			06.23	Annat aluminiumskrot	0	Icke-farligt	17.04.02	Aluminium	
			06.24	Kopparskrot	0	Icke-farligt	17.04.01	Koppar, brons, mässing	
							17.04.08	Kablar	
			06.25	Blyskrot	0	Icke-farligt	17.04.03	Bly	
			06.26	Skrot av andra metaller	0	Icke-farligt	12.01.03	Fil- och svarvspån av andra metaller än järn	
							12.01.04	Partiklar av andra metaller än järn	
							17.04.04	Zink	
							17.04.06	Tenn	
	06.3	Blandat metallskrot	06.31	Blandade metallförpackningar	0	Icke-farligt	15.01.04	Metall	
							20.01.05	Småmetall (konservburkar m.m.)	
							20.01.06	Annan metall	
			06.32	Annat blandat metallskrot	0	Icke-farligt	10.10.99	Annat avfall	
							17.04.07	Blandade metaller	
07	Icke-metalliskt avfall	07.1	Glasavfall	07.11	Förpackningsavfall av glas	0	Icke-farligt	20.01.02	Glas
				07.12	Annat glasavfall	0	Icke-farligt	10.11.02	Avfallsglas
							17.02.02	Glas	
		07.2	Pappers- och pappavfall	07.21	Förpackningsavfall av papper och papp	0	Icke-farligt	15.01.01	Papper och papp
				07.22	Avfall från sammansatt emballagepapp				
				07.23	Annat pappers- och pappavfall	0	Icke-farligt	03.03.06	Fiber- och pappersslam
							03.03.99	Annat avfall	
							20.01.01	Papper och papp	
		07.3	Gummiavfall	07.31	Kasserade däck	0	Icke-farligt	16.01.03	Kasserade däck
				07.32	Annat gummiavfall				
		07.4	Plastavfall	07.41	Förpackningsavfall av plast	0	Icke-farligt	15.01.02	Plast
				07.42	Annat plastavfall	0	Icke-farligt	02.01.04	Plastavfall (utom förpackningar)
							12.01.05	Plastpartiklar	
							16.02.07	Avfall från plastförädlingsindustri	
							17.02.03	Plast	
							20.01.03	Småplast	
							20.01.04	Annan plast	

	07.5 Träavfall	07.51 Förpackningsavfall av trä	0 Icke-farligt	15.01.03	Trä
		07.52 Spån	0 Icke-farligt	03.01.02	Sågspån
				03.01.03	Spån, spill, timmer, spånskivor eller fanér som förstörts
		07.53 Annat träavfall	0 Icke-farligt	03.01.01	Bark- och korkavfall
				03.03.01	Bark
				17.02.01	Trä
				20.01.07	Trä
	07.6 Textilavfall	07.61 Begagnade kläder			
		07.62 Diverse textilavfall	0 Icke-farligt	04.02.01	Oförädlade textilfibrer och andra naturfibrer, huvudsakligen från växtriket
				04.02.02	Oförädlade textilfibrer, huvudsakligen från djurriket
				04.02.03	Oförädlade textilfibrer, huvudsakligen baserade på konstmaterial eller syntetiska material
				04.02.04	Oförädlade blandade textilfibrer, som inte spunnits eller vävts
				04.02.05	Förädlade textilfibrer, huvudsakligen från växtriket
				04.02.06	Förädlade textilfibrer, huvudsakligen från djurriket
				04.02.07	Förädlade textilfibrer, huvudsakligen baserade på konstmaterial eller syntetiska material
				04.02.08	Förädlade blandade textilfibrer
				04.02.09	Sammansatt material (impregnerade textilier, elastomer, plastomer)
				04.02.12	Icke-halogenerat avfall från appretering och efterbehandling
				15.02.01	Absorbermedel, filtermaterial, torkdukar och skyddskläder
				20.01.10	Kläder
				20.01.11	Textilier
			1 Farligt	04.02.11	Halogenerat avfall från appretering och efterbehandling
		07.63 Läderavfall	0 Icke-farligt	04.01.08	Garvat läderavfall (avskrap, avskuret material, putspulver) som innehåller krom
				04.01.09	Avfall från appretering och efterbehandling
				04.01.99	Annat avfall
08 Kasserad utrustning	08.1 Uttjänta fordon	08.11 Kasserade personfordon	0 Icke-farligt	20.03.05	Uttjänta fordon
		08.12 Andra kasserade fordon	0 Icke-farligt	16.01.04	Kasserade fordon
	08.2 Kasserad elektrisk och elektronisk utrustning	08.21 Kasserad större hushållsutrustning			

		08.22	Kasserad mindre hushålls-utrustning						
		08.23	Annan kasserad elektrisk och elektronisk utrustning	0	Icke-farligt	09.01.09	Engångskameror med batterier		
						09.01.10	Engångskameror utan batterier		
						16.02.02	Annan kasserad elektronisk utrustning (t.ex. tryckta kretskort)		
						20.01.24	Elektronisk utrustning (t.ex. tryckta kretskort)		
	08.3	08.31	Skrymmande hushålls-utrustning						
	08.4	08.41	Batterier och ackumulatorer	0	Icke-farligt	16.06.04	Alkaliska batterier		
						16.06.05	Andra batterier och ackumulatorer		
						20.01.20	Batterier		
				1	Farligt	16.02.01	Transformatorer och kondensatorer som innehåller PCB eller PCT		
						16.06.01	Blybatterier		
						16.06.02	Nickel-kadmiumbatterier		
						16.06.03	Kvicksilverhaltiga torrbatterier		
		08.42	Förbrukade katalysatorer	0	Icke-farligt	16.01.01	Avmonterade fordonskatalysatorer som innehåller ädelmetaller		
						16.01.02	Andra avmonterade fordonskatalysatorer		
		08.43	Andra kasserade delar till maskiner och utrustning	0	Icke-farligt	16.01.99	Annat avfall		
						16.02.03	Utrustning som innehåller klorfluorkarboner		
						16.02.05	Annan kasserad utrustning		
						20.01.23	Utrustning som innehåller klorfluorkarboner		
				1	Farligt	20.01.21	Lysrör och annat kvicksilverhaltigt avfall		
09	Animaliskt och vegetabiliskt avfall	09.1	Avfall från bearbetning av livsmedel och matavfall	09.11	Animaliskt avfall från bearbetning av livsmedel och animaliskt matavfall	0	Icke-farligt	02.01.02	Animaliska vävnadsdelar
								02.02.01	Slam från tvättning och rengöring
								02.02.02	Animaliska vävnadsdelar
								04.01.01	Avfall från skrapning och spaltning med kalk
								04.01.02	Avfall från kalkbehandling
								04.02.10	Organiskt naturmaterial (t.ex. fett, vax)
				09.12	Vegetabiliskt avfall från bearbetning av livsmedel och vegetabiliskt matavfall	0	Icke-farligt	02.01.01	Avfall från tvättning och rengöring
								02.01.03	Växtdelar
								02.03.01	Slam från tvättning, rengöring, skalning, centrifugering och separering
								02.03.04	Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning
								02.03.99	Annat avfall
								02.04.99	Annat avfall

				02.07.01	Avfall från tvättning, rengöring och mekanisk sönderdelning av råvaror		
				02.07.05	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället		
		09.13	Blandat avfall från bearbetning av livsmedel och blandat matavfall	0	Icke-farligt		
				02.01.99	Annat avfall		
				02.02.03	Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning		
				02.02.99	Annat avfall		
				02.05.01	Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning		
				02.05.99	Annat avfall		
				02.06.01	Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning		
				02.07.04	Material som är olämpliga för konsumtion eller beredning		
				20.01.08	Organiskt, komposterbart köksavfall (även stekolja och köksavfall från storkök och restauranger)		
				20.01.09	Olja och fett		
	09.2	Grönt avfall	09.12	Grönt avfall	0	Icke-farligt	
				02.01.07	Skogsbruksavfall		
				20.02.01	Komposterbart avfall		
	09.3	Slam och gödsel	09.31	Slam och gödsel	0	Icke-farligt	
				02.01.06	Animaliska faeces, animalisk urin och gödsel (även använd halm) samt flytande avfall som uppsamlats separat och behandlats utanför produktionsstället		
10	Blandat vanligt avfall	10.1	Hushållsavfall och liknande avfall	10.11	Hushållsavfall	0	Icke-farligt
				10.12	Avfall från gatuhållning	0	Icke-farligt
		10.2	Blandade och ej differentierade material	10.21	Blandat förpackningsavfall	0	Icke-farligt
				10.22	Annat blandat och ej differentierat avfall	0	Icke-farligt
				20.03.01	Blandat hushållsavfall		
				20.03.02	Avfall från torghandel		
				20.03.03	Avfall från gatuhållning		
				15.01.06	Blandat		
				02.06.99	Annat avfall		
				02.07.99	Annat avfall		
				09.01.08	Fotografisk film och fotopapper som inte innehåller silver eller silverföreningar		
				09.01.99	Annat avfall		
				10.01.99	Annat avfall		
				10.06.99	Annat avfall		
				10.07.99	Annat avfall		
				10.08.99	Annat avfall		
				11.04.01	Annat oorganiskt avfall innehållande andra metaller		
				12.01.13	Svetsavfall		
				12.01.99	Annat avfall		
				12.02.01	Använd blästringssand		
				15.01.05	Sammansatta förpackningar		
				16.03.01	Oorganiska produktsserier som inte uppfyller ställda krav		
				16.03.02	Organiska produktsserier som inte uppfyller ställda krav		

				16.07.07	Fast avfall från skeppslaster	
				16.07.99	Annat avfall	
				18.01.04	Annat avfall där det inte ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara (t.ex. förband, gipsbandage, linne, engångskläder, blöjor)	
				18.02.03	Annat avfall där det inte ställs särskilda krav på insamling och bortskaffande på grund av smittofara	
				19.04.04	Vattenhaltigt avfall från härdning av förglasat avfall	
	10.3	Sorteringsrester	10.31	Avfall från fordonsfragmentering	0 Icke-farligt	
			10.32	Andra sorteringsrester	0 Icke-farligt	
				16.01.05	Lättfraktioner från bilfragmentering	
				03.03.07	Kasserat material från pappers- och pappåtervinning	
				16.02.08	Avfall från fragmentering	
				19.05.01	Icke-komposterad fraktion av hushållsavfall och liknande avfall	
				19.05.02	Icke-komposterad fraktion av animaliskt och vegetabiliskt avfall	
				19.05.03	Kompost som inte uppfyller uppställda krav	
				19.05.99	Annat avfall	
				19.08.01	Rens	
11	Vanligt slam	11.11	Slam från avloppsrening	11.11	Slam från behandling av kommunalt avloppsvatten	0 Icke-farligt
				11.12	Biologiskt nedbrytbart slam från behandling av annat avloppsvatten	0 Icke-farligt
				19.08.05	Slam från behandling av hushållsavloppsvatten	
				02.02.04	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället	
				02.03.05	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället	
				02.04.03	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället	
				02.05.02	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället	
				02.06.03	Slam från avloppsbehandling vid produktionsstället	
				05.02.02	Avfall från kyltorn	
				05.02.99	Annat avfall	
				05.06.04	Avfall från kyltorn	
				19.08.04	Slam från behandling av industriavloppsvatten	
				19.08.99	Annat avfall	
	11.2	Slam från rening av dricksvatten och processvatten	11.21	Slam från rening av dricksvatten och processvatten	0 Icke-farligt	
				05.02.01	Slam från matarvatten	
				19.09.02	Slam från klarning av dricksvatten	
				19.09.99	Annat avfall	

	11.3	Ej förorenade muddermassor	11.31	Ej förorenade muddermassor	0	Icke-farligt	17.05.02	Muddermassor
	11.4	Slamtanksinnehåll	11.41	Slamtanksinnehåll	0	Icke-farligt	20.03.04	Slam från septiska tankar
12 Mineralavfall	12.1	Övrigt bygg- och rivningsavfall	12.11	Betong-, tegel- och gipsavfall	0	Icke-farligt	10.12.99	Annat avfall
							10.13.03	Andra cementbaserade kompositmaterial
							10.13.99	Annat avfall
							17.01.01	Betong
							17.01.02	Tegel
							17.01.04	Gipsbaserade byggmaterial
			12.12	Avfall från kolväteinnehållande vägbeläggningmaterial	0	Icke-farligt	17.03.01	Asfalt som innehåller tjära
							17.03.02	Asfalt som inte innehåller tjära
							17.03.03	Tjära och tjärprodukter
					1	Farligt	17.06.01	Isolermaterial som innehåller asbest
			12.13	Blandat byggavfall	0	Icke-farligt	17.06.02	Annat isolermaterial
							17.07.01	Blandat bygg- och rivningsavfall
	12.2	Asbestavfall	12.21	Asbestavfall	0	Icke-farligt	10.13.02	Avfall från tillverkning av asbestcement
							16.02.04	Kasserad utrustning som innehåller fri asbest
							16.02.06	Avfall från asbestbearbetningsindustri
							17.01.05	Asbestbaserade byggmaterial
					1	Farligt	06.07.01	Asbesthaltigt avfall från elektrolys
	12.3	Avfall av naturligt förekommande mineraler	12.31	Avfall av naturligt förekommande mineraler	0	Icke-farligt	01.01.01	Avfall från brytning av metallhaltig mineral
							01.01.02	Avfall från brytning av icke-metallhaltig mineral
							01.02.01	Avfall från anrikning av metallhaltig mineral
							01.02.02	Avfall från anrikning av icke-metallhaltig mineral
							01.03.01	Fast och flytande gruvavfall
							01.03.02	Stoft- och partikelformat avfall
							01.03.03	Rödslam från aluminiumoxidproduktion
							01.03.99	Annat avfall
							01.04.01	Kasserat grus och krossat bergartsmaterial
							01.04.02	Kasserad sand och lera
							01.04.03	Stoft- och partikelformat avfall
							01.04.05	Avfall från tvättning och rensning av mineral
							01.04.06	Avfall från stenhuggning och stensågning
							01.04.99	Annat avfall
							01.05.04	Avfall från borrning efter sötvatten

				02.04.01	Jord från rengöring och tvättning av betor
				08.02.02	Vattenhaltigt slam som innehåller keramiska material
				10.11.01	Avfall från råvarublandningar som inte behandlats termiskt
				10.12.01	Avfall från råvarublandningar som inte behandlats termiskt
				10.13.01	Avfall från råvarublandningar som inte behandlats termiskt
				17.05.01	Jord och sten
				19.01.99	Annat avfall
				19.08.02	Avfall från sandfång
				19.09.01	Fast avfall från primär filtrering eller rensning
				20.02.02	Jord och sten
				20.02.03	Annat icke-komposterbart avfall
12.4	Avfall från förbränning	12.41	Avfall från rökgasrening	0	Icke-farligt
				10.01.05	Kalciumbaserat reaktionsavfall i fast form från rökgasavsvavling
				10.01.06	Annat fast avfall från rökgasrening
				10.01.07	Kalciumbaserat reaktionsavfall i slamform från rökgasavsvavling
				10.01.08	Annat slam från rökgasrening
				10.02.03	Fast avfall från rökgasrening
				10.02.04	Slam från rökgasrening
				10.03.11	Stoft från rökgasrening
				10.03.13	Fast avfall från rökgasrening
				10.03.14	Slam från rökgasrening
				10.07.03	Fast avfall från rökgasrening
				10.07.05	Slam från rökgasrening
				10.08.03	Stoft från rökgasrening
				10.08.05	Fast avfall från rökgasrening
				10.08.06	Slam från rökgasrening
				10.11.04	Stoft från rökgasrening
				10.11.06	Fast avfall från rökgasrening
				10.11.07	Slam från rökgasrening
				10.12.02	Stoft från rökgasrening
				10.12.05	Slam från rökgasrening
				10.13.05	Fast avfall från rökgasrening
				10.13.07	Slam från rökgasrening
			1	10.04.04	Stoft från rökgasrening
				10.04.06	Fast avfall från rökgasrening
				10.04.07	Slam från rökgasrening
				10.05.03	Stoft från rökgasrening
				10.05.05	Fast avfall från rökgasrening
				10.05.06	Slam från rökgasrening

				10.06.03	Stoft från rökgasrening
				10.06.06	Fast avfall från rökgasrening
				10.06.07	Slam från rökgasrening
				19.01.06	Vattenhaltigt flytande avfall från rökgasrening och annat vattenhaltigt flytande avfall
				19.01.07	Fast avfall från rökgasrening
				19.04.02	Flygaska och annat avfall från rökgasrening
		12.42	Slagg och aska från värmebehandling och förbränning	06.09.02	Fosforslagg
			0	10.01.01	Bottenaska
				10.01.02	Flygaska från kolförbränning
				10.01.03	Flygaska från torvförbränning
				10.01.11	Vattenhaltigt slam från rengöring av pannor
				10.02.01	Avfall från slaggbehandling
				10.02.02	Obehandlat slagg
				10.02.05	Annat slam
				10.03.12	Annat partikelformat material och stoft (även stoft från kulkvarnar)
				10.03.99	Annat avfall
				10.05.04	Annat partikelformat material och stoft
				10.06.01	Slagg (från första och andra smältningen)
				10.06.02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
				10.06.04	Annat partikelformat material och stoft
				10.07.01	Slagg (från första och andra smältningen)
				10.07.02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
				10.07.04	Annat partikelformat material och stoft
				10.08.01	Slagg (från första och andra smältningen)
				10.08.02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
				10.08.04	Annat partikelformat material och stoft
				10.09.03	Ugnsslagg
				10.10.03	Ugnsslagg
				10.10.04	Ugnsstoft
				10.11.05	Annat partikelformat material och stoft
				10.12.03	Annat partikelformat material och stoft
				10.12.04	Fast avfall från rökgasrening
				19.01.01	Bottenaska och slagg
				19.01.08	Avfall från pyrolysis
			1	10.01.04	Flygaska från oljeförbränning
				10.03.03	Avskummat material
				10.03.04	Slagg från primär smältning/vitt slagg
				10.03.09	Svart slagg från sekundär smältning
				10.04.01	Slagg (från första och andra smältningen)

				10.04.02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
				10.04.03	Kalciumarsenat
				10.04.05	Annat partikelformat material och stoft
				10.05.01	Slagg (från första och andra smältningen)
				10.05.02	Slagg och avskummat material (första och andra smältningen)
				19.01.03	Flygaska
				19.01.04	Pannaska
12.5	Diverse mineralavfall	12.51	Avfall av konstgjorda mineral	0	Icke-farligt
				02.04.02	Kalciumkarbonat som inte uppfyller uppställda krav
				02.07.02	Avfall från spritdestillation
				06.09.01	Fosfatgips
				06.11.01	Gips från tillverkning av titandioxid
				08.02.03	Vattensuspensioner som innehåller keramiska material
				10.02.99	Annat avfall
				10.03.05	Aluminiumstoft
				10.04.99	Annat avfall
				10.05.99	Annat avfall
				10.11.03	Glasfiberavfall
				10.11.99	Annat avfall
				10.13.04	Avfall från bränning och släckning av kalk
				10.13.06	Annat partikelformat material och stoft
				17.01.03	Klinker och keramik
		12.52	Avfall av eldfasta material	0	Icke-farligt
				10.01.12	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.02.06	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.03.06	Använda kolstavar och eldfasta material från elektrolys
				10.04.08	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.05.07	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.06.08	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.07.06	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.08.07	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material
				10.09.01	Oanvända gjutkärnor och gjutformor som innehåller organiska bindemedel
				10.09.02	Använda gjutkärnor och gjutformor som innehåller organiska bindemedel
				10.09.04	Ugnsstoft
				10.09.99	Annat avfall

					10.10.01	Oanvända gjutkärnor och gjutformor som innehåller organiska bindemedel			
					10.10.02	Använda gjutkärnor och gjutformor som innehåller organiska bindemedel			
					10.11.08	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material			
					10.12.07	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material			
					10.13.08	Förbrukad infodring och förbrukade eldfasta material			
			1	Farligt	10.03.07	Förbrukad behållarinfodring			
					19.01.10	Förbrukat aktivt kol från rökgasrening			
					05.01.05	Oljespill			
	12.6	Förorenade jord- och muddermassor	12.61	Förorenade jordmassor och byggavfall					
			12.62	Förorenade muddermassor					
13	Stelnat, stabiliserat eller förglasat avfall	13.1	Stelnat eller stabiliserat avfall	13.11	Stelnat eller stabiliserat avfall	0	Icke-farligt	19.03.01	Avfall som stabiliserats eller solidifierats med hydrauliska bindemedel
								19.03.02	Avfall som stabiliserats eller solidifierats med organiska bindemedel
								19.03.03	Avfall som stabiliserats genom biologisk behandling
	13.2	Förglasat avfall	13.21	Förglasat avfall				19.04.01	Förglasat avfall

Anmärkning: Posterna avseende farligt avfall är klassificerade i enlighet med rådets beslut 94/904/EG⁽¹⁾ av den 22 december 1994, EGT L 356, 31.12.1994, s. 14.

⁽¹⁾ EGT L 356, 31.12.1994, s. 14.

Förslag till rådets direktiv om ändring av direktiv 92/79/EEG, direktiv 92/80/EEG och direktiv 95/59/EG när det gäller strukturer och skattesatser i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror

(2001/C 180 E/19)

KOM(2001) 133 slutlig — 2001/0063(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 14 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

(5) En analys av utvecklingen av priser och punktskatter på tobaksvaror i gemenskapen visar att det fortfarande föreligger stora skillnader mellan medlemsstaterna som kan hindra den inre marknadens funktion.

med beaktande av kommissionens förslag,

(6) En ökad konvergens mellan de skattesatser som tillämpas i medlemsstaterna skulle bidra till att minska bedrägerier och smuggling inom gemenskapen. Genom att ett fast minimibelopp uttryckt i euro införs utöver minimiskatten på 57 % av detaljhandelspriset på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen kommer en miniminivå för punktskatter på dessa cigaretter att garanteras. De medlemsstater som redan tar ut en hög punktskatt bör ges större flexibilitet då de fastställer skattesatserna.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

(7) I fördraget föreskrivs att en hög hälsoskyddsnivå för människor skall säkerställas vid utformning och genomförande av all gemenskapspolitik och alla gemenskapsåtgärder. Såväl cigaretter som finskuren tobak avsedd för rullning av cigaretter är skadliga för konsumenternas hälsa. Skatteinivån är en viktig faktor för tobaksvarornas pris, som i sin tur påverkar konsumenternas rökvanor. Av den anledningen är det nödvändigt att stegvis närma minimiskatten på finskuren rulltobak till minimiskatten på cigaretter.

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 92/79/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter⁽¹⁾ och artikel 4 i rådets direktiv 92/80/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter⁽²⁾, har en djupgående granskning av skattesatserna och strukturerna i fråga om punktbeskattning av tobaksvaror utförts.

(8) För att förhindra att gemenskapens minimiskatter på cigarrer, cigariller, finskuren tobak avsedd för rullning av cigarretter och annan röktoak sjunker i värde, behövs en etappvis höjning av minimiskatterna uttryckta i ett särskilt belopp.

(2) I kommissionens första rapport om denna fråga av den 13 september 1995⁽³⁾ fästes endast uppmärksamheten på vissa svårigheter med att genomföra direktiven utan att några särskilda lösningar föreslogs.

(9) All harmonisering av punktskattstrukturerna bör förhindra snedvridning av konkurrensen mellan olika kategorier av tobaksvaror som tillhör samma grupp och därigenom underlätta tillträdet till medlemsstaternas inhemska marknader.

(3) I kommissionens andra rapport av den 15 maj 1998⁽⁴⁾ undersöktes nödvändiga tekniska ändringar, som huvudsakligen gällde en anpassning av den sammanlagda minimiskatten på cigaretter, medan strukturer och skattesatser bibehölls oförändrade. Rapporten, som lades fram för rådet den 18 maj 1998, innehöll ett förslag till ändringsdirektiv⁽⁵⁾.

(4) Kommissionens förslag infördes till stora delar i rådets direktiv 1999/81/EG av den 29 juli 1999 om ändring av direktiv 92/79/EEG om tillnärmning av skatt på cigaretter, direktiv 92/80/EEG om tillnärmning av skatter på andra tobaksvaror än cigaretter och direktiv 95/59/EG om andra

(10) För att uppnå en enhetlig och rättvis beskattning bör den definition av cigarrer och cigariller som anges i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror⁽⁶⁾ ändras så att en typ av cigarrer som i flera avseenden liknar cigaretter behandlas som cigaretter för punktskatteändamål.

⁽¹⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 8. Direktivet ändrat genom direktiv 1999/81/EG (EGT L 211, 11.8.1999, s. 47).

⁽²⁾ EGT L 316, 31.10.1992, s. 10. Direktivet ändrat genom direktiv 1999/81/EG (EGT L 211, 11.8.1999, s. 47).

⁽³⁾ KOM(95) 285 slutlig.

⁽⁴⁾ KOM(98) 320 slutlig.

⁽⁵⁾ EGT C 203, 30.6.1998, s. 16.

⁽⁶⁾ EGT L 291, 6.12.1995, s. 40. Direktivet ändrat genom direktiv 1999/81/EG.

(11) Medlemsstaterna bör få effektivare metoder för att kunna ta itu med illojal prissättning eller produkter som orsakar störningar på marknaden. Detta mål kan nås om medlemsstaterna tillåts ta ut en minimipunktskatt på cigaretter på villkor att den inte överskrider den punktskatt som tas ut på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen.

(12) Det är nödvändigt att fastställa ett regelbundet granskningsförfarande. En period på fyra år mellan granskningarna synes dock vara lämpligare för att de ändringar som införs genom detta direktiv skall kunna bedömas.

(13) Direktiven 92/79/EEG, 92/80/EEG och 95/59/EG bör därför ändras i enlighet med ovanstående.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/79/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 2

Varje medlemsstat skall tillämpa en sammanlagd minimipunktskatt (särskild skatt plus värderelaterad skatt exklusive mervärdesskatt) som tas ut med 57 % av detaljhandelspriset inklusive samtliga skatter eller med 70 euro per 1 000 cigaretter för cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen.

De medlemsstater som tar ut en total punktskatt på minst 100 euro per 1 000 cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen behöver inte uppfylla kravet på en minimiskatt på 57 %.

Den sammanlagda minimipunktskatten på cigaretter skall bestämmas på grundval av priset på cigaretter i den mest efterfrågade prisklassen enligt uppgifter som sammanställs per den 1 januari varje år.”

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

Minst vart fjärde år efter rådets föregående granskning skall rådet på grundval av en rapport och, vid behov, ett förslag från kommissionen, granska den sammanlagda minimipunktskatt som fastställs i artikel 2 och artikel 3.2 samt punktskattestrukturerna enligt artikel 16 i rådets direktiv 95/59/EG av den 27 november 1995 (*) om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av to-

baksvaror och därpå, efter samråd med Europaparlamentet, enhälligt besluta om nödvändiga åtgärder. I kommissionens rapport och vid rådets granskning skall den inre marknadens korrekta funktion och fördragets vidare syften beaktas.

(*) EGT L 291, 6.12.1995, s. 40.”

Artikel 2

Direktiv 92/80/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande stycken skall läggas till i artikel 3.1:

”Från och med den 1 januari 2002 skall den sammanlagda punktskatten för finskuren rökto bak avsedd för rullning av cigaretter minst uppgå till 33 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 28 euro per kilogram.

Från och med den 1 januari 2003 skall den sammanlagda punktskatten för nedanstående produkter minst uppgå till följande skattesatser eller minimibelopp:

a) I fråga om cigarrer och cigariller: 5 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 11 euro per 1 000 stycken eller per kilogram.

b) I fråga om finskuren rökto bak avsedd för rullning av cigaretter: 36 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 31 euro per kilogram.

c) I fråga om andra slag av rökto bak: 20 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 20 euro per kilogram.

Från och med den 1 januari 2004 skall den sammanlagda punktskatten för finskuren rökto bak avsedd för rullning av cigaretter minst uppgå till 39 % av detaljhandelspriset, inklusive alla skatter, eller 34 euro per kilogram.”

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

”Artikel 4

Minst vart fjärde år efter rådets föregående granskning skall rådet på grundval av en rapport och, vid behov, ett förslag från kommissionen granska de skattesatser som fastställs i detta direktiv och enhälligt, efter samråd med Europaparlamentet, besluta om nödvändiga åtgärder. I kommissionens rapport och vid rådets granskning skall den inre marknadens korrekta funktion, realvärdet av skattesatserna och fördragets vidare syften beaktas.”

Artikel 3

Direktiv 95/59/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 skall punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

"3. Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket och med omblad, båda av rekonstituerad tobak, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 1,2 g och om täckbladet är anbringat i spiralform med en spetsig vinkel på minst 30° mot cigarrrens längdaxel.

4. Tobaksrullar fyllda med en riven blandning och med yttre täckblad av cigarrers normala färg, av rekonstituerad tobak, som täcker produkten helt och i förekommande fall inkluderar filtret men, i fråga om cigarrer med munstycke, inte munstycket, om styckevikten utan filter eller munstycke är minst 2,3 g och om omkretsen är minst 34 mm på minst en tredjedel av längden."

2. Artikel 16.5 skall ersättas med följande:

"5. Medlemsstaterna får ta ut en minimipunktskatt på cigaretter, förutsatt att denna inte överstiger punktskatten på cigaretter i den mest populära prisklassen."

Artikel 4

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 januari 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När medlemsstaterna antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom strafflagstiftning

(2001/C 180 E/20)

KOM(2001) 139 slutlig — 2001/0076(COD)

(Framlagt av kommissionen den 15 mars 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
trande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 174.2 i fördraget skall gemenskapens miljö-
politik syfta till en hög skyddsnivå.
- (2) Gemenskapen är oroad över ökningen av miljöbrotten och
effekterna av dessa, vilka allt oftare når utanför de staters
gränser i vilka brotten begåtts. Dessa brott utgör ett hot
mot miljön och bör därför bekämpas.
- (3) Det bör införas effektiva, avskräckande och proportioner-
liga påföljder för handlingar som strider mot gemenskaps-
lagstiftningen eller mot bestämmelser som medlemssta-
terna antagit för att följa gemenskapslagstiftningen. Påfölj-
der bör införas av samtliga medlemsstater.
- (4) Det har visat sig att befintliga påföljder inte är tillräckliga
för att uppnå fullständig åttlydnad av gemenskapsrätten.
Åttlydnaden kan och bör förbättras genom införande av
brottspåföljder, som är en kraftfullare markering av sam-
hällets ogillande än administrativa påföljder eller civilrätts-
ligt skadestånd.
- (5) Gemensamma bestämmelser om brottspåföljder skulle
göra det möjligt att inom och mellan medlemsstaterna
använda effektivare utredningsmetoder och handräck-
ningsformer än vid administrativt samarbete.

(6) Genom att i stället för administrativa myndigheter ge
rättsvårdande myndigheter i uppgift att utdöma påföljder
läggs ansvaret för att lagföra miljöbrott på myndigheter,
vilka är oberoende av de myndigheter som beviljar exploa-
terings- och utsläppstillstånd.

(7) Ett effektivt miljöskydd kräver i synnerhet mer avskräck-
ande påföljder för förorenande handlingar som normalt
orsakar eller sannolikt kan orsaka betydande försämring
av miljön.

(8) Sådana handlingar bör därför anses som brott i hela ge-
menskapen, om de begås uppsåtligt eller av grov oakts-
samhet, och medföra brottspåföljder, däribland frihets-
berövande vid grova brott.

(9) Om ett effektivt miljöskydd skall uppnås, bör medhjälp
och anstiftan till sådana handlingar också anses som brott.
Det gäller även underlåtenhet att handla, om det finns en
rättslig skyldighet att handla. Underlåtenhet kan nämligen
få samma följder som aktiva handlingar och bör därför
medföra samma påföljder.

(10) Effektiva, avskräckande och proportionerliga påföljder bör
också kunna utdömas för juridiska personer i hela gemen-
skapen, eftersom överträdelse av gemenskapsrätten ofta
begås i juridiska personers intresse eller för deras vinning.

(11) Medlemsstaterna bör underrätta kommissionen om
genomförandet av detta direktiv, så att kommissionen
kan bedöma direktivets verkningar.

(12) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter
och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna
gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska
unionens stadga om grundläggande rättigheter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att säkerställa en effektivare till-
ämpning av gemenskapens miljöskyddslagstiftning genom att i
hela gemenskapen fastställa gemensamma miniminormer i hela
gemenskapen för vad som skall utgöra miljöbrott.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) juridisk person: varje rättssubjekt som har denna status enligt tillämplig nationell lagstiftning, med undantag för stater eller andra offentliga organ under utövning av offentliga maktbefogenheter samt offentliga internationella organisationer.
- b) handlingar: aktivt handlande och underlåtenhet att handla, om det finns en rättslig skyldighet att handla.

Artikel 3

Brott

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att följande handlingar är straffbara, om handlingarna begås uppsåtligen eller av grov oaktsamhet och om de strider mot bestämmelser i den gemenskapslagstiftning till skydd för miljön som anges i bilagan eller mot bestämmelser som medlemsstaterna har antagit för att följa denna gemenskapslagstiftning:

- a) Utsläpp av kolväten, spilloljor eller avloppsslam i vatten.
- b) Utsläpp, emission eller tillförsel av ämnen i luft, mark eller vatten samt behandling, bortskaffande, lagring, transport, export eller import av farligt avfall.
- c) Dumpning av avfall i mark eller vatten, inbegripet vid drift av avfallsdeponier.
- d) Innehav, insamling, skadande, dödande av eller handel med fridlysta vilda djur eller växter eller delar av sådana.
- e) Betydande försämring av en skyddad livsmiljö.
- f) Handel med ämnen som bryter ned ozonskiktet.
- g) Drift av en anläggning där farlig verksamhet bedrivs eller där farliga ämnen eller beredningar lagras eller används.

Artikel 4

Påföljder

Medlemsstaterna skall säkerställa att de brott som avses i artikel 3 samt medhjälp och anstiftan till sådana brott beläggs med effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder.

a) Medlemsstaterna skall föreskriva brottspåföljder för fysiska personer, inbegripet frihetsberövande vid grova brott.

b) Medlemsstaterna skall föreskriva följande påföljder för fysiska och juridiska personer: administrativa avgifter, fråntagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd, tillfälligt eller permanent näringsförbud, rättslig övervakning och rättsliga beslut om att avveckla verksamheten.

Artikel 5

Rapporteringskyldighet

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om genomförandet av detta direktiv genom en rapport vart tredje år. Kommissionen skall med utgångspunkt i dessa rapporter lämna en gemenskapsrapport till Europaparlamentet och rådet.

Artikel 6

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den [1 september 2003] och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall se till att till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Adressat

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA

**FÖRTECKNING ÖVER GEMENSKAPSLAGSTIFTNING TILL SKYDD FÖR MILJÖN SOM DET HÄNVISAS TILL
ARTIKEL 3 ⁽¹⁾**

Rådets direktiv 70/220/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon ⁽²⁾.

Rådets direktiv 72/306/EEG av den 2 augusti 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från dieselmotorer som används i fordon ⁽³⁾.

Rådets direktiv 75/439/EEG av den 16 juni 1975 om omhändertagande av spilloljor ⁽⁴⁾.

Rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽⁵⁾.

Rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽⁶⁾.

Rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽⁷⁾.

Rådets direktiv 77/537/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av föroreningar från motorer som används i jordbruks- eller skogsbrukstraktorer med hjul ⁽⁸⁾.

Rådets direktiv 78/176/EEG av den 20 februari 1978 om avfall från titandioxidindustrin ⁽⁹⁾.

Rådets direktiv 79/117/EEG av den 21 december 1978 om förbud mot att växtskyddsprodukter som innehåller vissa verksamma ämnen släpps ut på marknaden och används ⁽¹⁰⁾.

Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽¹¹⁾.

Rådets direktiv 80/68/EEG av den 17 december 1979 om skydd för grundvatten mot förorening genom vissa farliga ämnen ⁽¹²⁾.

Rådets förordning (EEG) nr 348/81 av den 20 januari 1981 om gemensamma regler för import av valprodukter ⁽¹³⁾.

Rådets direktiv 82/176/EEG av den 22 mars 1982 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från kloralkaliindustrin ⁽¹⁴⁾.

Rådets direktiv 83/129/EEG av den 28 mars 1983 om införsel i medlemsstaterna av skinn från vissa sälungar och produkter av sådana skinn ⁽¹⁵⁾.

Rådets direktiv 83/513/EEG av den 26 september 1983 om gränsvärden och kvalitetsmål för kadmiumutsläpp ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁾ Den lagstiftning det hänvisas till i det följande omfattar också alla ändringar som antagits till den 1 mars 2001.

⁽²⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 122.

⁽³⁾ EGT L 190, 20.8.1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 2, s. 142.

⁽⁴⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 229.

⁽⁵⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

⁽⁶⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 46.

⁽⁷⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201; svensk specialutgåva, område 13, volym 5, s. 229.

⁽⁸⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 38; svensk specialutgåva, område 13, volym 7, s. 178.

⁽⁹⁾ EGT L 54, 25.2.1978, s. 19; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 79.

⁽¹⁰⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 36; svensk specialutgåva, område 3, volym 15, s. 126.

⁽¹¹⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161.

⁽¹²⁾ EGT L 20, 26.1.1980, s. 43; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 211.

⁽¹³⁾ EGT L 39, 12.2.1981, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 3, s. 3.

⁽¹⁴⁾ EGT L 81, 27.3.1982, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 3, s. 211.

⁽¹⁵⁾ EGT L 91, 9.4.1983, s. 30; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 121.

⁽¹⁶⁾ EGT L 291, 24.10.1983, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 140.

Rådets direktiv 84/156/EEG av den 8 mars 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för kvicksilverutsläpp från andra källor än klor-alkaliindustrin ⁽¹⁾.

Rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar ⁽²⁾.

Rådets direktiv 84/491/EEG av den 9 oktober 1984 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av hexaklorcyklohexan ⁽³⁾.

Rådets direktiv 86/278/EEG av den 12 juni 1986 om skyddet för miljön, särskilt marken, när avloppsslam används i jordbruket ⁽⁴⁾.

Rådets direktiv 86/280/EEG av den 12 juni 1986 om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG ⁽⁵⁾.

Rådets direktiv 88/77/EEG av den 3 december 1987 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon ⁽⁶⁾.

Rådets direktiv 88/609/EEG av den 24 november 1988 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽⁷⁾.

Rådets direktiv 89/369/EEG av den 8 juni 1989 om förhindrande av luftförorening från nya kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽⁸⁾.

Rådets direktiv 89/429/EEG av den 21 juni 1989 om minskning av luftförorening från befintliga kommunala avfallsförbränningsanläggningar ⁽⁹⁾.

Rådets direktiv 90/219/EEG av den 23 april 1990 om innesluten användning av genetiskt modifierade mikroorganismer ⁽¹⁰⁾.

Rådets direktiv 90/220/EEG av den 23 april 1990 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön ⁽¹¹⁾.

Rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse ⁽¹²⁾.

Rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽¹³⁾.

Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽¹⁴⁾.

Rådets direktiv 92/112/EEG av den 15 december 1992 om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin ⁽¹⁵⁾.

Rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁾ EGT L 74, 17.3.1984, s. 49; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 183.

⁽²⁾ EGT L 188, 16.7.1984, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 4, s. 199.

⁽³⁾ EGT L 274, 17.10.1984, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 159.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 4.7.1986, s. 6; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 127.

⁽⁵⁾ EGT L 181, 4.7.1986, s. 16; svensk specialutgåva, område 15, volym 7, s. 134.

⁽⁶⁾ EGT L 36, 9.2.1988, s. 33; svensk specialutgåva, område 15, volym 8, s. 36.

⁽⁷⁾ EGT L 336, 7.12.1988, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 27.

⁽⁸⁾ EGT L 163, 14.6.1989, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 61.

⁽⁹⁾ EGT L 203, 15.7.1989, s. 50; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 81.

⁽¹⁰⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 198.

⁽¹¹⁾ EGT L 117, 8.5.1990, s. 15; svensk specialutgåva, område 15, volym 9, s. 212.

⁽¹²⁾ EGT L 135, 30.5.1991, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 93.

⁽¹³⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 199.

⁽¹⁴⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

⁽¹⁵⁾ EGT L 409, 31.12.1992, s. 11; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 32.

⁽¹⁶⁾ EGT L 30, 6.2.1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 43.

Rådets direktiv 93/76/EEG av den 13 september 1993 om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE) ⁽¹⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/12/EG av den 23 mars 1994 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon och om ändring av direktiv 70/220/EEG ⁽²⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG av den 20 december 1993 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska ämnen (VOC) vid lagring av bensin och vid distribution av bensin från depåer till bensinstationer ⁽³⁾.

Rådets direktiv 94/67/EG av den 16 december 1994 om förbränning av farligt avfall ⁽⁴⁾.

Rådets direktiv 95/21/EG av den 19 juni 1995 om tillämpning av internationella normer för säkerhet på fartyg, förhindrande av förorening samt boende- och arbetsförhållanden ombord på fartyg som anlöper gemenskapens hamnar och framförs i medlemsstaternas territorialvatten (hamnstatskontroll) ⁽⁵⁾.

Rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaftande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT) ⁽⁶⁾.

Rådets direktiv 96/61/EG av den 24 september 1996 om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar ⁽⁷⁾.

Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår ⁽⁸⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽⁹⁾.

Rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽¹⁰⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/69/EG av den 13 oktober 1998 om åtgärder mot luftförorening genom avgaser från motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/220/EEG ⁽¹¹⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG ⁽¹²⁾.

Rådets direktiv 1999/13/EG av den 11 mars 1999 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa verksamheter och anläggningar ⁽¹³⁾.

Rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall ⁽¹⁴⁾.

Rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 237, 22.9.1993, s. 28; svensk specialutgåva, område 12, volym 2, s. 168.

⁽²⁾ EGT L 100, 19.4.1994, s. 42; svensk specialutgåva, område 13, volym 26, s. 44.

⁽³⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 24; svensk specialutgåva, område 12, volym 2, s. 196.

⁽⁴⁾ EGT L 365, 31.12.1994, s. 34; svensk specialutgåva, område 15, volym 14, s. 186.

⁽⁵⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 243, 24.9.1996, s. 31.

⁽⁷⁾ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

⁽⁸⁾ EGT L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽⁹⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 1.

⁽¹²⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

⁽¹³⁾ EGT L 85, 29.3.1999, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EGT L 121, 11.5.1999, s. 13.

Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/96/EG av den 13 december 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från motorer med kompressionständning som används i fordon samt mot utsläpp av gasformiga föroreningar från motorer med gnistständning drivna med naturgas eller motorgas (LPG) vilka används i fordon och om ändring av rådets direktiv 88/77/EE⁽¹⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon⁽²⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/59/EG av den 27 november 2000 om mottagningsanordningar i hamn för fartygsgenererat avfall och lastrester⁽³⁾.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område⁽⁴⁾.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EGT L 44, 16.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 81.

⁽⁴⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 244, 29.9.2000, s. 1.

Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om anpassningen av budgetplanen till villkoren för genomförandet

(2001/C 180 E/21)

KOM(2001) 149 slutlig — 2001/0075(COD)

(Framlagt av kommissionen den 15 mars 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av punkterna 16–18 i det interinstitutionella avtalet av den 6 maj 1999 om budgetdisciplin och förbättring av budgetförfarandet ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med de majoritetsregler som anges i artikel 272.9 femte stycket, och

av följande skäl:

- (1) Budgetplanen 2000-2006 måste justeras med hänsyn till villkoren för genomförandet 2000.
- (2) Till följd av ett försenat antagande av vissa program inom ramen för strukturåtgärderna har ett belopp på 6 152,3 miljoner euro av det anslag som budgeterats för strukturfonderna varken kunnat utnyttjas 2000 eller överföras till 2001. Enligt punkt 17 i det interinstitutionella avtalet skall detta belopp överföras till påföljande år och dessutom skall motsvarande utgiftstak höjas med belopp som motsvarar dessa anslag för åtaganden.
- (3) Enligt resultatet av budgetgenomförandet 2000 är det i detta skede inte nödvändigt att göra en anpassning av det totala utgiftstaket för åtaganden för betalningar. Detta förhållande kommer dock att undersökas på nytt vid varje justering.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De årliga utgiftstaken för underrubriken "strukturfonder" (anslag för åtaganden) under rubrik 2 i budgetplanen skall ökas med följande belopp i miljoner euro (löpande priser).

2002	2003	2004	2005	2006
1 157	1 286	1 427	1 216	1 067

Artikel 2

Tabellen över budgetplanen för EU med 15 medlemsstater och de ekonomiska ramarna för EU med 21 medlemsstater efter tekniska justeringar för 2002 med hänsyn till BNI- och prisutveckling samt de justeringar som är föremål för detta beslut bifogas.

---

(1) EGT C 172, 18.6.1999, s. 1.

TABELL 2: EKONOMISKA RAMAR FÖR EU MED 21 MEDLEMSSTATER JUSTERADE TILL 2002 ÅRS PRISER

Efter anpassning (genomförande) år 2001

Miljoner euro — Anslag för åtaganden	Löpande priser			2002 års priser			
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1. JORDBRUK	41 738	44 530	46 587	46 449	45 377	44 497	44 209
Utgifter för den gemensamma jordbrukspolitiken (utom landsbygdsutveckling)	37 352	40 035	41 992	41 843	40 761	39 870	39 572
Landsbygdsutveckling och kompletterande åtgärder	4 386	4 495	4 595	4 606	4 616	4 627	4 637
2. STRUKTURÅTGÄRDER	32 678	32 720	33 925	33 413	32 792	32 566	31 955
Strukturfonder	30 019	30 005	31 136	30 624	30 110	29 884	29 278
Sammanhållningsfonden	2 659	2 715	2 789	2 789	2 682	2 682	2 677
3. INRE POLITIK ⁽¹⁾	6 031	6 272	6 558	6 676	6 793	6 910	7 038
4. EXTERNA ÅTGÄRDER	4 627	4 735	4 873	4 884	4 895	4 905	4 916
5. ADMINISTRATION ⁽²⁾	4 638	4 776	5 012	5 119	5 225	5 332	5 439
6. RESERVER	906	916	676	426	426	426	426
Monetär reserv	500	500	250				
Reserv för katastrofhjälp	203	208	213	213	213	213	213
Reserv för lånegarantier	203	208	213	213	213	213	213
7. STÖD INFÖR ANSLUTNINGEN	3 174	3 240	3 328	3 328	3 328	3 328	3 328
Jordbruk	529	540	555	555	555	555	555
Strukturinstrument inför anslutningen	1 058	1 080	1 109	1 109	1 109	1 109	1 109
Phare (kandidatländer)	1 587	1 620	1 664	1 664	1 664	1 664	1 664
8. UTVIDGNING			6 851	9 588	12 327	15 075	17 813
Jordbruk			1 698	2 154	2 600	3 109	3 608
Strukturåtgärder			3 980	6 187	8 405	10 612	12 819
Inre politik			778	810	842	874	906
Administrativa utgifter			395	437	480	480	480
ANSLAG FÖR ÅTAGANDEN TOTALT	93 792	97 189	107 810	109 883	111 163	113 039	115 124
ANSLAG FÖR BETALNINGAR TOTALT	91 322	94 730	104 475	107 920	107 085	107 935	110 314
varav utvidgning			4 397	7 125	9 440	12 146	15 097
Tak för anslag för betalningar i procent av BNI	1,10 %	1,09 %	1,10 %	1,11 %	1,07 %	1,05 %	1,05 %
Marginal för oförutsedda utgifter	0,17 %	0,18 %	0,17 %	0,16 %	0,20 %	0,22 %	0,22 %
Tak för egna medel	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %

⁽¹⁾ Enligt artikel 2 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 182/99/EG och artikel 2 i rådets beslut 1999/64/Euratom (EGT L 26, 1.2.1999, s. 1 och 34) uppgår det belopp som är tillgängligt för forskning under perioden 2000-2002 till 11 510 miljoner euro i löpande priser.

⁽²⁾ Vad gäller pensionsutgifter är de belopp som anges i taket för denna rubrik angivna netto, med avdrag för personalens avgifter till pensionssystemet, upp till 1 100 miljoner euro räknat i 1999 års priser för perioden 2000-2006.

Ändrat förslag till rådets förordning om särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorererna och Madeira ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/22)

KOM(2001) 156 slutlig — 2000/0314(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 15 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

1. Följande skäl skall läggas till:

”(17a) Jordbruket på Azorererna är mycket beroende av produktionen av mjölkprodukter. I kombination med andra randområdesbetingade nackdelar och frånvaron av bärkraftiga produktionsalternativ utgör detta beroende ett hinder för dess ekonomiska utveckling. Med hänsyn till den lokala produktionens utveckling och förutsättningar, samtidigt som det beaktas att de lokala konsumtionsbehoven på öarna täcks av lokal produktion, bör för produktionsbegränsningar undantag medges från vissa bestämmelser inom den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter, vilket bör ske under en period av fyra regleringsår från och med regleringsåret 1999/2000. Visserligen utgör denna åtgärd ett undantag från artikel 34.2 andra stycket i fördraget, men den begränsar sig till ögruppens mjölkproducenter och är ekonomiskt marginell i förhållande till den totala portugisiska kvoten. Under åtgärdens tillämpningsperiod kommer omstruktureringen av sektorn på ögruppen därmed att kunna fortsätta, utan att störa marknaden för mjölkprodukter och utan att menligt inverka på Portugals och gemenskapens avgiftssystem.”

2. I avdelning II (Åtgärder för lokal produktion), kapitel 3 (Åtgärder till förmån för produktionen på Azorererna), avsnitt 1 (Djuruppfödning och mjölkprodukter) skall följande artiklar 21 a–21 c införas efter artikel 21:

”Artikel 21 a

1. För att under en övergångsperiod under regleringsåren 1999/2000, 2000/01, 2001/02 och 2002/03 fördela tilläggsavgiften på de producenter som avses i artikel 2.1 andra meningen i förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽²⁾, skall endast sådana producenter som avses i artikel 9 c i den förordningen, som är bosatta och bedriver sin verksamhet på Azorererna och som saluför kvantiteter som överskrider sin med

procentsatsen i enlighet med tredje stycket höjda referenskvantitet, anses ha bidragit till överskridandet.

Tilläggsavgiften skall erläggas för kvantiteter som överskrider den på detta sätt höjda referenskvantiteten, efter det att kvantiteterna inom den marginal som blir resultatet av denna höjning omfördelats bland de producenter som avses i första stycket, proportionerligt mot respektive producents disponibla referenskvantitet.

Den procentsats som avses i första stycket skall motsvara förhållandet mellan en kvantitet på 73 000 ton och summan av de disponibla referenskvantiteterna på varje jordbruksföretag den 31 mars 2000. Den skall för varje producent endast tillämpas på de egna disponibla referenskvantiteterna den 31 mars 2000.

2. De saluförda kvantiteter mjölk eller mjölkekvalenter som överskrider referenskvantiteterna, men som efter den i punkt 1 angivna omfördelningen ligger under den procentsats som anges i punkt 1, skall inte tas med när ett eventuellt portugisiskt överskridande beräknas enligt artikel 2.1 första meningen i förordning (EEG) nr 3950/92.

Artikel 21 b

Republiken Portugal skall underrätta kommissionen om de bestämmelser som utfärdas vid tillämpningen av artikel 21 a, innan dessa träder i kraft.

Artikel 21 c

Kommissionen skall, i enlighet med förfarandet i artikel 29.2, vid behov anta tillämpningsföreskrifter för artikel 21 a.”

⁽¹⁾ EGT C 96 E, 27.3.2001, s. 301.

⁽²⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1. Förordningen ändrades senast genom förordning (EG) nr 749/2000 (EGT L 90, 12.4.2000, s. 4).

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/23)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 159 slutlig — 2000/0080(COD)

(Framlagt av kommissionen den 19 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 207.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS
RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

- (1) Antalet produkter som säljs i gemenskapen som livsmedel innehållande näringskoncentrat i syfte att komplettera näringsintaget från den normala kosten ökar ständigt.
- (2) Sådana produkter regleras av olika nationella bestämmelser i olika medlemsstater, vilket kan leda till hinder för deras fria rörlighet och till snedvriden konkurrens, och detta kan därigenom direkt påverka den inre marknadens funktion. Därför är det nödvändigt att anta gemenskapsbestämmelser avseende dessa produkter som säljs som livsmedel.
- (3) En tillräcklig och variationsrik kost bör normalt sett innehålla alla näringsämnen, som behövs för en normal utveckling och för att bibehålla hälsan, i sådana mängder som fastställs och rekommenderas i allmänt vedertagna vetenskapliga rön. Undersökningar visar dock att denna ideala situation inte alltid uppnås för alla näringsämnen och alla befolkningsgrupper runt om i gemenskapen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Konsumenter kan därför, på grund av särskilda levnads-
mönster eller av andra skäl, vilja komplettera sina intag av
näringsämnen med kosttillskott.
- (5) För att garantera en hög skyddsnivå för konsumenterna
och underlätta deras val måste de produkter som släpps ut
på marknaden vara säkra och förses med adekvat och
korrekt märkning.
- (6) Det finns ett stort antal näringsämnen och ingredienser
som kan ingå i kosttillskott, bland annat vitaminer, mine-
ralämnen, aminosyror, essentiella fettsyror, fibrer, olika
växt- och örtextrakt osv.

Detta direktiv bör dock i ett första stadium endast täcka
kosttillskott som innehåller vitaminer och mineralämnen.

- (7) Endast sådana vitaminer och mineralämnen som normalt
sett förekommer i, och konsumeras som del av kosten,
och som anses vara grundläggande näringsämnen bör till-
lätas i kosttillskott, även om detta inte innebär att de
nödvändigtvis måste förekomma i tillskotten. Alla åsikts-
skillnader om dessa grundläggande näringsämnens identi-
tet som potentiellt kan uppkomma bör undvikas. Det är
därför lämpligt att upprätta en förteckning över sådana
vitaminer och mineralämnen som får förekomma i kost-
tillskott.

- (7) Detta direktiv bör i ett första stadium endast täcka kost-
tillskott som innehåller vitaminer och mineralämnen. De
specifika bestämmelser om vitaminer och mineralämnen
som fastställs i detta direktiv skall tillämpas på kosttillskott
som, vid sidan av andra ingredienser, innehåller vitaminer
eller mineralämnen.

- (8) Specifika bestämmelser om andra näringsämnen eller an-
dra ämnen med näringsmässig eller fysiologisk funktion
som används som ingredienser i kosttillskott skall utfärdas
senare, under förutsättning att tillräckliga och relevanta
vetenskapliga rön om dem finns att tillgå. Fram till dess
att sådana specifika gemenskapsbestämmelser har antagits,
och utan att det påverkar tillämpningen av fördraget, kan
nationella bestämmelser om näringsämnen eller andra äm-
nen med näringsmässig eller fysiologisk funktion som an-
vänds som ingredienser i kosttillskott, för vilka inga spe-
cifika gemenskapsbestämmelser antagits, tillämpas.

- (9) Endast sådana vitaminer och mineralämnen som normalt
sett förekommer i, och konsumeras som del av kosten,
bör tillätas i kosttillskott, även om detta inte innebär att
de nödvändigtvis måste förekomma i tillskotten. Alla
åsiktsskillnader om dessa grundläggande näringsämnens
identitet som potentiellt kan uppkomma bör undvikas.
Det är därför lämpligt att upprätta en förteckning över
sådana vitaminer och mineralämnen som får förekomma
i kosttillskott.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (8) Sådana kemiska ämnen som används som källa för vitaminer och mineralämnen vid tillverkningen av kosttillskott måste vara säkra och vara i en form som kroppen kan tillgodogöra sig. Av detta skäl bör även en förteckning över sådana ämnen upprättas. Sådana ämnen som, utgående från nämnda kriterier, godkänts av Vetenskapliga livsmedelskommittén för användning vid tillverkningen av livsmedel för spädbarn och småbarn, och andra specialdestinerade livsmedel, får också användas vid tillverkningen av kosttillskott.
- (9) Det är viktigt att den nämnda förteckningen vid behov ses över snabbt för att hålla den à jour med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. En sådan översyn skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art, och det bör därför anförtros kommissionen att besluta om dessa åtgärder för att förenkla och påskynda förfarandet.
- (10) För höga doser av vitaminer och mineralämnen kan leda till skadliga effekter, vilket innebär att det i förekommande fall måste fastställas säkra maximinivåer för dessa i kosttillskott. Dessa nivåer måste vara sådana att normal användning av produkten i enlighet med de anvisningar som tillverkaren tillhandahåller inte medför någon risk för konsumenten.
- (11) Därför bör man, när dessa säkra maximinivåer fastställs, ta hänsyn till de övre säkerhetsgränserna för intag av vitaminer och mineralämnen som fastställts genom vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön, till intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten samt till det faktum att den övre säkerhetsnivån för vissa näringsämnen kan ligga nära den nivå som rekommenderas för intag av ämnet i fråga. Detta är särskilt viktigt i de fall där allmänt vedertagna vetenskapliga rön visar att för höga doser av de berörda vitaminerna eller mineralämnena kan vålla skada.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (10) Det finns en stor mängd vitaminpreparat och mineralämnen som används vid tillverkningen av kosttillskott som för närvarande saluförs i vissa medlemsstater och som inte har utvärderats av Vetenskapliga livsmedelskommittén. De har därför inte upptagits i förteckningarna. Vetenskapliga livsmedelskommittén skall uppmanas att göra en skyndsamt utvärdering av dessa så snart som nödvändiga handlingar inlämnats av berörda parter.
- (11) Sådana kemiska ämnen som används som källa för vitaminer och mineralämnen vid tillverkningen av kosttillskott måste vara säkra och vara i en form som kroppen kan tillgodogöra sig. Av detta skäl bör även en förteckning över sådana ämnen upprättas. Sådana ämnen som, utgående från nämnda kriterier, godkänts av Vetenskapliga livsmedelskommittén för användning vid tillverkningen av livsmedel för spädbarn och småbarn, och andra specialdestinerade livsmedel, får också användas vid tillverkningen av kosttillskott.
- (12) Det är viktigt att den nämnda förteckningen vid behov ses över snabbt för att hålla den à jour med den vetenskapliga och tekniska utvecklingen. En sådan översyn skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art, och det bör därför anförtros kommissionen att besluta om dessa åtgärder för att förenkla och påskynda förfarandet.
- (13) För höga doser av vitaminer och mineralämnen kan leda till skadliga effekter, vilket innebär att det i förekommande fall måste fastställas säkra maximinivåer för dessa i kosttillskott. Dessa nivåer måste vara sådana att normal användning av produkten i enlighet med de anvisningar som tillverkaren tillhandahåller inte medför någon risk för konsumenten.
- (14) Därför bör man, när dessa säkra maximinivåer fastställs, ta hänsyn till de övre säkerhetsgränserna för intag av vitaminer och mineralämnen som fastställts genom vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön, till intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten samt till det faktum att den övre säkerhetsnivån för vissa näringsämnen kan ligga nära den nivå som rekommenderas för intag av ämnet i fråga. Detta är särskilt viktigt i de fall där allmänt vedertagna vetenskapliga rön visar att för höga doser av de berörda vitaminerna eller mineralämnena kan vålla skada.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (12) Kosttillskott köps av konsumenterna för att komplettera intaget från kosten. För att garantera att detta också sker skall vitaminer och mineralämnen som anges på etiketten till kosttillskottet också ingå i produkten i signifikanta mängder.
- (13) Antagandet av särskilda värden för maximi- och miniminivåer för vitaminer och mineralämnen i kosttillskott, utgående från de kriterier som fastställs i detta direktiv samt från relevanta vetenskapliga rön skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art och bör därför anföras till kommissionen.
- (14) Allmänna märkningsbestämmelser och definitioner finns i rådets direktiv 79/112/EEG av den 18 december 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽¹⁾, senast ändrat genom rådets och Europaparlamentets direktiv 97/4/EEG ⁽²⁾, och behöver inte upprepas. Detta direktiv kan därför inskränkas till att omfatta alla nödvändiga ytterligare bestämmelser.
- (15) Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel ⁽³⁾ gäller inte för kosttillskott. Upplysningar om näringsvärdet i kosttillskott är av avgörande betydelse, eftersom de ger konsumenten möjlighet att fatta väl underbyggda beslut och att använda produkterna på ett korrekt och säkert sätt. Med tanke på produkternas art bör dessa uppgifter inskränka sig till de näringsämnen som faktiskt förekommer i produkten, och bör vara obligatoriska.
- (16) Med tanke på kosttillskottens särskilda egenskaper bör övervakningsorganen förfoga över ytterligare befogenheter utöver vad som normalt sett ges till sådana organ, i syfte att garantera en effektiv övervakning av produkterna i fråga.
- (17) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾, och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (15) Kosttillskott köps av konsumenterna för att komplettera intaget från kosten. För att garantera att detta också sker skall vitaminer och mineralämnen som anges på etiketten till kosttillskottet också ingå i produkten i signifikanta mängder.
- (16) Antagandet av särskilda värden för maximi- och miniminivåer för vitaminer och mineralämnen i kosttillskott, utgående från de kriterier som fastställs i detta direktiv samt från relevanta vetenskapliga rön skulle vara en genomförandeåtgärd av teknisk art och bör därför anföras till kommissionen.
- (17) Allmänna märkningsbestämmelser och definitioner finns i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel ⁽¹⁾, och behöver inte upprepas. Detta direktiv skall därför inskränkas till att omfatta alla nödvändiga ytterligare bestämmelser.
- (18) Rådets direktiv 90/496/EEG av den 24 september 1990 om näringsvärdesdeklaration för livsmedel ⁽²⁾ gäller inte för kosttillskott. Upplysningar om näringsvärdet i kosttillskott är av avgörande betydelse, eftersom de ger konsumenten möjlighet att fatta väl underbyggda beslut och att använda produkterna på ett korrekt och säkert sätt. Med tanke på produkternas art bör dessa uppgifter inskränka sig till de näringsämnen som faktiskt förekommer i produkten, och bör vara obligatoriska.
- (19) Med tanke på kosttillskottens särskilda egenskaper bör övervakningsorganen förfoga över ytterligare befogenheter utöver vad som normalt sett ges till sådana organ, i syfte att garantera en effektiv övervakning av produkterna i fråga.
- (20) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽³⁾, och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.

⁽¹⁾ EGT L 33, 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 43, 14.2.1997, s. 21.

⁽³⁾ EGT L 276, 6.10.1990, s. 20.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EGT L 276, 6.10.1990, s. 40.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Oförändrat

Artikel 1

1. Detta direktiv omfattar kosttillskott som säljs i färdigförpackad form som livsmedel, och som presenteras som sådana.
2. Detta direktiv skall inte tillämpas på
  - a) specialdestinerade livsmedel enligt rådets direktiv 89/398/EEG ⁽¹⁾;
  - b) läkemedel enligt rådets direktiv 65/65/EEG ⁽²⁾.

Artikel 2

1. I detta direktiv avses med
  - a) *kosttillskott*: livsmedel som utgör koncentrerade källor för näringsämnen enligt nedan, enskilt eller i kombination, och som säljs i avdelade doser, vars syfte är att komplettera intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten.
  - b) *näringsämnen*: följande ämnen:
    - i) Vitaminer enligt förteckningen i punkt 1 i bilaga I.
    - ii) Mineralämnen enligt förteckningen i punkt 2 i bilaga I.
  - c) *avdelade doser*: i form av kapslar, tabletter, piller eller liknande, förpackningar med pulver, ampuller med vätska, samt droppflaskor.

- a) *kosttillskott*: livsmedel som utgör koncentrerade källor för näringsämnen eller andra ingredienser med en näringsmässig eller fysiologisk funktion, enskilt eller i kombination, och som säljs i avdelade doser, vars syfte är att komplettera intaget av dessa näringsämnen i den normala kosten.

Oförändrat

- c) *avdelade doser*: i form av kapslar, pastiller, tabletter, piller eller liknande, förpackningar med pulver, ampuller med vätska, droppflaskor och andra liknande doser i flytande form eller pulverform som är avsedda att intas i uppmätta små enheter.

2. Specifika bestämmelser om andra ämnen med en näringsmässig eller fysiologisk funktion skall fastställas senare.

Artikel 3

Oförändrat

Medlemsstaterna skall se till att kosttillskott som innehåller de näringsämnen som anges i artikel 2 b endast får säljas inom gemenskapen om de överensstämmer med de regler som fastställs i detta direktiv.

Medlemsstaterna skall se till att kosttillskott som innehåller de näringsämnen som anges i artikel 2.1 b endast får säljas inom gemenskapen om de överensstämmer med de regler som fastställs i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 186, 30.6.1989, s. 27.

⁽²⁾ EGT L 22, 9.2.1965, s. 369.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

Artikel 4

1. Endast sådana vitaminer och mineralämnen som förtecknas i bilaga I samt sådana vitaminblandningar och tillåtna mineralämnen som förtecknas i bilaga II får användas vid tillverkningen av kosttillskott.

2. Renhetskriterierna för de ämnen som avses i punkt 1 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2.

3. Ändringar av de förteckningar som avses i punkt 1 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2.

Artikel 5

1. Den av tillverkaren rekommenderade maximala dagliga dosen av de vitaminer och mineralämnen som ingår i ett kosttillskott skall fastställas utgående från följande:

a) Den övre säkerhetsgränsen för intag av sådana vitaminer eller mineralämnen enligt vad som fastställts vid vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön.

b) Referensintag av vitaminer och mineralämnen för befolkningen, om dessa ligger nära den övre säkerhetsgränsen.

c) Intag av vitaminer och mineralämnen från andra kostkällor.

2. För att garantera att kosttillskotten innehåller signifikanta mängder av vitaminer och mineralämnen skall i förekommande fall minimimängder per daglig dos fastställas i enlighet med tillverkarens rekommendationer.

3. De maximi- och minimimängder av vitaminer och mineralämnen som avses i punkterna 1 och 2 skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 13.2.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

2. Renhetskriterierna för de ämnen som anges i bilaga II, skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2 utom när de tillämpas enligt punkt 3.

3. För de ämnen som anges i bilaga II skall de renhetskriterier gälla som fastställs i gemenskapsbestämmelser för användning av sådana ämnen vid tillverkning av livsmedel för andra ändamål än dem som anges i detta direktiv.

4. För de ämnen som anges i bilaga II och för vilka renhetskriterier inte fastställs i gemenskapsbestämmelser skall de allmänt vedertagna renhetskriterier som fastställts av internationella organ gälla till dess att gemenskapsbestämmelser om renhetskriterier antagits. Nationella bestämmelser som fastställer strängare renhetskriterier får dock behållas.

5. Ändringar av de förteckningar som avses i punkt 1 skall antas i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2.

Oförändrat

a) Den övre säkerhetsgränsen för intag av sådana vitaminer eller mineralämnen enligt vad som fastställts vid vetenskaplig riskbedömning utgående från allmänt vedertagna vetenskapliga rön, varvid olika befolkningsgruppers varierande grad av känslighet i förekommande fall skall beaktas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

1. Den beteckning under vilken produkter som omfattas av detta direktiv säljs skall innehålla ordet "tillskott" samt namnet på de(n) kategori(er) av näringsämnen som karakteriserar produkten. Namnet på näringsämnets kategori kan kompletteras eller ersättas med det specifika namnet på de(t) näringsämne(n) som karakteriserar produkten.

2. Den märkning som används samt presentationen av och reklamen för kosttillskotten får inte tillskriva dessa produkter egenskaper som uppges kunna förebygga, behandla eller bota mänskliga sjukdomar, eller antyda sådana egenskaper.

3. Utan att det påverkar kraven i direktiv 79/112/EEG skall följande obligatoriska uppgifter ingå i märkningen:

- a) Den dos av produkten som rekommenderas för dagligt intag.
- b) En varning om möjliga hälsorisker, om sådana kan uppstå om de rekommenderade dagliga doserna överskrids.
- c) En hänvisning till att kosttillskott inte skall användas som ett alternativ till en variationsrik kost.

4. Om produkten säljs i en form som liknar läkemedelsform, så som den definieras i läkemedelsförteckningar, skall texten "detta är inget läkemedel" ingå i märkningen.

Artikel 7

I märkningen av kosttillskott får det inte påstås eller antydast att en variationsrik och adekvat kost inte skulle tillhandahålla tillräckliga mängder näringsämnen.

Artikel 8

1. Mängden av de(t) näringsämne(n) som avses i artikel 2 b och som ingår i produkten skall anges i numerisk form i märkningen. Därvid skall de enheter som anges i bilaga I användas.

3. Utan att det påverkar kraven i direktiv 2000/13/EG skall följande obligatoriska uppgifter ingå i märkningen:

Oförändrat

d) En hänvisning till att produkterna skall förvaras utom räckhåll för barn.

Utgår

Oförändrat

I märkningen av kosttillskott får det inte påstås eller antydast att en variationsrik och adekvat kost i allmänhet inte skulle tillhandahålla tillräckliga mängder näringsämnen. Detta skall inte hindra att information lämnas om behovet av tillskott till kosten för specifika befolkningsgrupper, i de fall då detta har fastställts genom allmänt vedertagna vetenskapliga rön.

Oförändrat

1. Mängden av de(t) näringsämne(n) som avses i artikel 2.1 b och som ingår i produkten skall anges i numerisk form i märkningen. Därvid skall de enheter som anges i bilaga I användas.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. De mängder av näringsämnet/näringsämnena som anges skall motsvara den mängd som ingår i den dos av produkten som på märkningen rekommenderas för dagligt intag, eller, om så är lämpligare, motsvara innehållet i en dosenheter. De angivna mängderna skall motsvara mängden i produkten vid försäljningen.

3. Alla uppgifter om vitaminer och mineralämnen skall dessutom uttryckas som procentandel av de referensvärden som i förekommande fall anges i bilagan till direktiv 90/496/EEG.

Artikel 9

1. De angivna värdena enligt artikel 8.1 och 8.2 skall vara genomsnittsvärden som grundar sig på tillverkarens analys av produkten.

Regler för genomförandet av denna punkt, särskilt med hänsyn till skillnaderna mellan de deklarerade värdena och de värden som fastställs i samband med offentliga kontroller, skall beslutas enligt förfarandet i artikel 13.2.

2. Vitaminers och mineralämnens procentandel av referensvärdet enligt artikel 8.3 kan även anges i grafisk form.

Regler för genomförandet av denna punkt får antas enligt förfarandet i artikel 13.2.

Artikel 10

För att underlätta en effektiv övervakning av kosttillskott skall tillverkaren eller, om varan är tillverkad i tredje land, importören, när en sådan vara första gången släpps ut på marknaden underrätta den behöriga myndigheten i varje medlemsstat där varan saluförs genom att skicka in ett exemplar av den etikett som används för varan.

Medlemsstaterna kan välja att inte genomdriva detta krav om de kan visa för kommissionen att anmälan inte är nödvändig för en effektiv övervakning av dessa produkter på deras territorium.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna får inte förbjuda eller begränsa handeln med varor som avses i artikel 1 och som följer detta direktiv och, i förekommande fall, gemenskapsrättsakter som antagits för att genomföra detta direktiv av skäl som hänför sig till varornas sammansättning, framställningssätt, presentation eller märkning.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Utan att det påverkar tillämpningen av relevanta bestämmelser i EG-fördraget, särskilt artiklarna 28 och 30, skall punkt 1 inte inverka på tillämpliga nationella bestämmelser som gäller så länge rättsakter för att genomföra detta direktiv inte antagits av gemenskapen.

Artikel 12

1. Om en medlemsstat, som en följd av ny information eller en omvärdering av befintlig information som gjorts efter det att detta direktiv eller någon av genomföranderättsakterna antagits, på goda grunder konstaterar att en produkt enligt artikel 1 utgör en fara för människors hälsa, trots att det följer dessa bestämmelser, får denna medlemsstat tillfälligt förbjuda eller begränsa tillämpningen av de aktuella bestämmelserna inom sitt territorium. Medlemsstaten skall omedelbart underrätta de andra medlemsstaterna och kommissionen om detta och ange skälen för sitt beslut.

2. Kommissionen skall så snart som möjligt undersöka de skäl som anförts av den berörda medlemsstaten samt samråda med medlemsstaterna inom Ständiga livsmedelskommittén och därefter utan dröjsmål meddela sitt yttrande och besluta om lämpliga åtgärder.

3. Om kommissionen anser att ändringar i detta direktiv eller i genomföranderättsakterna är nödvändiga för att komma till rätta med de svårigheter som nämns i punkt 1 och för att säkerställa skyddet av människors hälsa, skall den inleda det förfarande som fastställs i artikel 13.2 för att anta dessa ändringar. Den medlemsstat som har vidtagit skyddsåtgärder får i så fall behålla dessa tills ändringarna har antagits.

Artikel 13

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga livsmedelskommittén, inrättad genom beslut 69/414/EEG ⁽¹⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7.3 och artikel 8 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till tre månader.

Artikel 14

Innan bestämmelser som kan påverka folkhälsan antas skall Vetenskapliga livsmedelskommittén rådfrågas.

⁽¹⁾ EGT L 291, 19.11.1969, s. 9.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 15

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 maj 2002 och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Dessa lagar och andra författningar skall tillämpas på ett sådant sätt att

- a) handel med varor som följer detta direktiv tillåts senast från och med den 1 juni 2002,
- b) handel med produkter som inte uppfyller kraven i detta direktiv förbjuds senast från och med den 1 juni 2004.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 16

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 17

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

BILAGA I

Vitaminer och mineralämnen som får användas vid tillverkningen av kosttillskott1. *Vitaminer*

Vitamin A (µg RE)
 Vitamin D (µg)
 Vitamin E (mg α-TE)
 Vitamin K (µg)
 Vitamin B1 (mg)
 Vitamin B2 (mg)
 Niacin (mg NE)
 Pantotensyra (mg)
 Vitamin B6 (µg)
 Folsyra (µg)
 Vitamin B12 (µg)
 Biotin (µg)
 Vitamin C (mg)

2. *Mineralämnen*

Kalcium (mg)
 Magnesium (mg)
 Järn (mg)
 Koppar (µg)
 Jod (µg)
 Zink (mg)
 Mangan (mg)
 Natrium (mg)
 Kalium (mg)
 Selen (µg)
 Krom (µg)
 Molybden (µg)
 Fluor (mg)
 Klor (mg)
 Fosfor (mg)

BILAGA II

Vitamin- och mineralämnen som får användas vid tillverkningen av kosttillskott1. *Vitaminer*

VITAMIN A
 — retinol
 — retinylacetat
 — retinylpalmitat
 — betakaroten
 VITAMIN D
 — kolekalciferol
 — ergokalciferol
 VITAMIN E
 — D-alfa-tokoferol
 — DL-alfa-tokoferol
 — D-alfa-tokoferylacetat
 — DL-alfa-tokoferylacetat
 — D-alfa-tokoferylsyresuccinat
 VITAMIN K
 — fyllokinon (fytomenadion)
 VITAMIN B1
 — tiaminhydroklorid
 — tiaminmononitrat
 VITAMIN B2
 — riboflavin
 — riboflavin-5'-natriumfosfat
 NIACIN
 — nikotinsyra
 — nikotinamid

PANTOTENSYRA

— D-pantotenat, kalcium
 — D-pantotenat, natrium
 — dexpanenol

VITAMIN B6

— pyridoxinhydroklorid
 — pyridoxin-5'-fosfat

FOLSYRA

— pteroylmonoglutaminsyra

VITAMIN B12

— cyanokobalamin
 — hydroxokobalamin

BIOTIN

— D-biotin

VITAMIN C

— L-askorbinsyra
 — natrium-L-askorbat
 — kalcium-L-askorbat
 — kalium-L-askorbat
 — L-askorbyl-6-palmitat

2. *Mineralämnen*

kalciumkarbonat
 kalciumklorid
 kalciumsalter av citronsyra
 kalciumglukonat
 kalciumglycerolfosfat
 kalciumlaktat

kalciumsalter av ortofosforsyra	zinklaktat
kalciumhydroxid	zinkoxid
kalciumoxid	zinkkarbonat
	zinksulfat
magnesiumacetat	
magnesiumkarbonat	mangankarbonat
magnesiumklorid	manganklorid
magnesiumsalter av citronsyra	mangancitrat
magnesiumglukonat	manganglukonat
magnesiumglycerofosfat	manganglycerofosfat
magnesiumsalter av ortofosforsyra	mangansulfat
magnesiumlaktat	
magnesiumhydroxid	natriumbikarbonat
magnesiumoxid	natriumkarbonat
magnesiumsulfat	natriumklorid
	natriumcitrat
järn(II)karbonat	natriumglukonat
järn(II)citrat	natriumlaktat
järn(III)ammoniumcitrat	natriumhydroxid
järn(II)glukonat	natriumsalter av ortofosforsyra
järn(II)fumarat	
järn(III)natriumdifosfat	kaliumbikarbonat
järn(II)laktat	kaliumkarbonat
järn(II)sulfat	kaliumklorid
järn(III)difosfat (järnpyrofosfat)	kaliumcitrat
järn(III)sackarat	kaliumglukonat
ferrum reductum, elektrolytjärn, karbonyljärn	kaliumglycerofosfat
	kaliumlaktat
kopparkarbonat	kaliumhydroxid
kopparcitrat	kaliumsalter av ortofosforsyra
kopparglukonat	
kopparsulfat	natriumselenat
kopparlysinkomplex	natriumväteselenit
	natriumselenit
natriumjodid	
natriumjodat	krom(III)klorid
kaliumjodid	krom(III)sulfat
kaliumjodat	
	ammoniummolybdat (molybden (VI))
zinkacetat	kaliummolybdat (molybden (VI))
zinkklorid	
zinkcitrat	kaliumfluorid
zinkglukonat	natriumfluorid

Förslag till rådets beslut om ytterligare exceptionellt finansiellt stöd till Kosovo

(2001/C 180 E/24)

KOM(2001) 81 slutlig — 2001/0045(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 20 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

transparent och redovisningsmässigt sunt handhavande av Kosovo's budget.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 308 i detta,

med beaktande av förslaget från kommissionen,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har rådfrågat Ekonomiska och finansiella kommittén innan den lade fram förslaget.
- (2) Förenta nationernas säkerhetsråd antog den 10 juni 1999 resolution 1244 (1999) ⁽¹⁾ vars syfte är att i väntan på en slutgiltig överenskommelse främja upprättandet av betydande autonomi och självbestämmande i Kosovo inom Förbundsrepubliken Jugoslavien.
- (3) Det internationella samfundet har på grundval av resolution 1244 (1999) inrättat en internationell säkerhetsstyrka (KFOR) och en tillfällig civil förvaltning – Förenta nationernas övergångsförvaltning i Kosovo (UNMIK).
- (4) UNMIK består av fyra delar ("pelare") och Europeiska unionen (EU) har tagit på sig huvudrollen ⁽²⁾ i den fjärde pelaren som ansvarar för den ekonomiska återuppbyggnaden.
- (5) UNMIK har vidtagit och kommer att fortsätta att vidta åtgärder för att involvera de största politiska partierna och etniska grupperna i Kosovo i sin verksamhet.
- (6) UNMIK och särskilt dess fjärde pelare har gjort betydande framsteg med att upprätta en institutionell, rättslig och politisk ram som främjar en sund ekonomi baserad på marknadsprinciper. Den har tillhandahållit ett fungerande bank- och betalningssystem och främjat utvecklingen av de privata sektorn. Dessutom har UNMIK gjort framsteg med att utveckla ett intäktsunderlag och hålla utgifterna under kontroll.
- (7) UNMIK har inrättat en central budgetmyndighet (Central Fiscal Authority, CFA), som ligger till grunden för ett
- (8) På grundval av uppskattningar från UNMIK som lagts fram med Internationella valutafondens (IMF) samtycke måste Kosovo erhålla stöd utifrån för att göra ytterligare framsteg med att skapa en sund marknadsekonomi och en civilförvaltning. Beräkningar har gjorts som visar att ett exceptionellt finansiellt stöd utifrån på cirka 90 miljoner euro skulle behövas fram till slutet av 2001.
- (9) UNMIK har inkommit med en ansökan om exceptionellt, finansiellt stöd och det internationella samfundet anser att ett budgetstöd utifrån, rättvist fördelat mellan givarna, är av yttersta vikt för att täcka de återstående finansiella behoven som UNMIK fastställt i budgeten för Kosovo.
- (10) Kosovo kan varken låna i det egna landet eller utomlands och kan inte komma i fråga för medlemskap i internationella finansiella institutioner och kan därför inte komma i åtnjutande av finansiellt stöd som är knutet till deras program.
- (11) Fastän den ekonomiska aktiviteten har återupptagits med avsevärt tempo efter det att konflikten tog slut har Kosovo en låg ekonomisk utvecklingsnivå och dess BNP per capita beräknas vara lägre än i andra länder i regionen och en av de lägsta i Europa.
- (12) Den låga ekonomiska aktiviteten i Kosovo för närvarande beror på långvarig misskötsel och konfliktrelaterade skador som inte kan övervinnas snabbt utan kräver pålitligt stöd under avsevärd tid så att hållbara institutioner kan byggas upp och en varaktig ekonomisk tillväxt uppnås.
- (13) Gemenskapen ansåg det lämpligt att hjälpa till att minska Kosovos finansiella svårigheter under de exceptionellt svåra förhållandena och har redan tillhandahållit finansiellt stöd i form av direkta bidrag under 2000 till ett belopp av 35 miljoner euro ⁽³⁾.
- (14) Finansiellt stöd från gemenskapen, i samarbete med andra givare, i form av direkta bidrag till UNMIK till stöd för Kosovos folk är en lämplig åtgärd.

⁽¹⁾ S/RES/1244 (1999) antagen av FN:s säkerhetsråd på dess 4011:e möte den 10 juni 1999.

⁽²⁾ Den internationella civila närvaron i Kosovo: Rapport från generalsekreteraren enligt stycke 10 i säkerhetsrådets resolution 1244 (1999), S/1999/672, 12 juni 1999, II.5.

⁽³⁾ Rådets beslut 2000/140/EG av den 14 februari 2000, (EGT L 47, 19.2.2000, s. 28-29).

- (15) Utan att det påverkar budgetmyndighetens befogenheter kommer det finansiella stödet att utgöra en del av det totala stöd som planeras för Kosovo under 2001, och det kommer därför att vara beroende av att medel anslås i den allmänna budgeten.
- (16) Det exceptionella finansiella stödet skall förvaltas av Europeiska kommissionen.
- (17) För antagande av detta beslut anges i fördraget inga andra befogenheter än de som anges i artikel 308.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Utöver det finansiella stöd som rådet redan beslutat om (2000/140/EG) den 14 februari 2000 skall gemenskapen ställa exceptionellt finansiellt stöd i form av direkta bidrag på upp till 30 miljoner euro till förfogande för UNMIK, i syfte att förbättra den finansiella situationen i Kosovo, underlätta inrättandet och bevarandet av nödvändiga förvaltningsfunktioner och främja utvecklingen av en sund ekonomisk ram.
2. Detta stöd skall förvaltas av kommissionen i nära samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och på ett sätt som är förenligt med de avtal och överenskommelser som ingåtts mellan IMF och UNMIK och andra internationellt erkända myndigheter i Kosovo.

Artikel 2

1. Kommissionen befullmäktigas att efter samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén avtala med UNMIK om de ekonomiska villkor som stödet skall vara förenat med. Dessa villkor skall vara förenliga med de avtal som avses i artikel 1.2.

2. Kommissionen skall i samråd med Ekonomiska och finansiella kommittén och tillsammans med IMF och Världsbanken regelbundet kontrollera att den ekonomiska politiken i Kosovo uppfyller de mål och ekonomisk-politiska villkor som stödet är förenat med.

Artikel 3

1. Stödet skall ställas till förfogande för UNMIK i minst två delutbetalningar. Under förutsättning att villkoren i artikel 2 är uppfyllda skall den första utbetalningen göras på grundval av ett samförståndsavtal mellan UNMIK och gemenskapen.
2. Under förutsättning att bestämmelserna i artikel 2 är uppfyllda skall den andra och de eventuellt följande utbetalningarna göras när de ekonomisk-politiska villkoren i artikel 2.1 är uppfyllda men tidigast tre månader efter den föregående delutbetalningen.
3. Medlen skall göras tillgängliga för UNMIK genom den centrala budgetmyndigheten och endast användas till att avlasta Kosovos budgetbehov.

Artikel 4

UNMIK skall, när så är lämpligt, stå för alla kostnader som gemenskapen ådrar sig i samband med att den operation som avses i detta beslut avtalas eller genomförs.

Artikel 5

Kommissionen skall skicka en årlig rapport till Europaparlamentet och rådet. Rapporten skall innehålla en utvärdering av genomförandet av detta beslut.

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontors- och kommunikationsutrustning ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/25)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 142 slutlig — 2000/0033(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 150 E, 30.5.2000, s. 73.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD
HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det i artikel 251 i fördraget angivna förfarandet,

och av följande skäl:

(1) Det är viktigt att främja åtgärder som syftar till att skapa en smidigt fungerande inre marknad.

(2) IT- och kommunikationsutrustning svarar för en stor andel av den totala elförbrukningen. Den effektivaste åtgärden för att minska elförbrukningen hos denna typ av utrustning är att minska förbrukningen i stand-by-läge. Olika modeller på gemenskapsmarknaden har mycket olika förbrukning i stand-by-läge.

(3) Några medlemsstater kan vara på väg att införa bestämmelser om energimärkning av IT- och kommunikationsutrustning, vilket kan skapa handelshinder för dessa produkter inom gemenskapen. Det är önskvärt att harmonisera dessa initiativ för att begränsa verkningarna för industrin.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(2) IT- och kommunikationsutrustning svarar för en stor andel av den totala elförbrukningen. Den effektivaste åtgärden för att minska elförbrukningen hos denna typ av utrustning är att minska förbrukningen i stand-by-läge. Olika modeller på gemenskapsmarknaden har mycket olika förbrukning i stand-by-läge. Det finns emellertid också andra åtgärder för att minska denna utrustnings elförbrukning, exempelvis kan utrustningen stängas av när den inte används. Kommissionen bör göra en översyn av vilka åtgärder som är ändamålsenliga för att dra nytta av också dessa energibesparingsmöjligheter.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(4) Det är lämpligt att i förslag om tillnärmning av bestämmelserna i medlemsstaternas lagar och andra författningar utgå ifrån en hög skyddsnivå när det gäller hälsa, säkerhet, miljöskydd och konsumentskydd. Genom denna förordning säkerställs en hög skyddsnivå både för miljö och konsumenter, eftersom den syftar till en avsevärt förbättrad energieffektivitet hos denna typ av utrustning.

(5) Antagandet av sådana åtgärder tillhör gemenskapens befogenhetsområde. Kraven i denna förordning faller inom gränserna för de mål som har ställts upp för gemenskapen och är således förenliga med kraven i artikel 5 i fördraget.

(6) I artikel 174 i fördraget fastställs att "att skydda och förbättra miljön" och "att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt" är två av målen för gemenskapens miljöpolitik. Elproduktion och elkonsumtion svarar för 30 % av de koldioxidutsläpp som människan orsakar och för 35 % av gemenskapens förbrukning av primärenergi. Dessa procentandelar ökar.

(6) I artikel 174 i fördraget fastställs att "att skydda och förbättra miljön" och "att utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt" är två av målen för gemenskapens miljöpolitik. Elproduktion och elkonsumtion svarar för 30 % av de koldioxidutsläpp som människan orsakar och för 35 % av gemenskapens förbrukning av primärenergi. Cirka 10 % av elförbrukningen orsakas av den elektroniska utrustningens stand-byförluster. Dessa procentandelar ökar.

(7) I rådets beslut 89/364/EG av den 5 juni 1989 om ett åtgärdsprogram för gemenskapen för förbättrad effektivitet i elutnyttjandet ⁽¹⁾ fastställs de två målen att uppmuntra förbrukarna att använda apparater och utrustning med hög effektivitet och att förbättra apparaters och utrustnings effektivitet.

Oförändrat

(8) I Kyoto-protokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar av den 10 december 1997 föreskrivs att gemenskapens utsläpp av växthusgaser skall minskas med 8 % senast till år 2012. Om detta mål skall uppnås krävs kraftfullare åtgärder för att stabilisera koldioxidutsläppen i gemenskapen.

(9) I beslut 91/565/EG ⁽²⁾ fastställs ett program för att främja en effektiv energianvändning i gemenskapen (programmet SAVE). I beslut 96/737/EG ⁽³⁾ fastställs ett nytt flerårigt program (SAVE II) som en fortsättning och förstärkning av åtgärderna inom det ursprungliga SAVE-programmet.

⁽¹⁾ EGT L 157, 9.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EGT L 307, 8.11.1991, s. 34.

⁽³⁾ EGT L 335, 24.12.1996, s. 50.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (10) I Europaparlamentets och rådets beslut 2179/98/EG ⁽¹⁾ av den 24 september 1998 om en översyn av Europeiska gemenskapens åtgärdsprogram för miljön och en hållbar utveckling kallat "Mot en hållbar utveckling" fastställs att energieffektivitetsmärkning av utrustning är en prioriterad målsättning när det gäller miljökraven beträffande energi.
- (11) I rådets resolution ⁽²⁾ av den 7 december 1998 om energieffektivitet i Europeiska gemenskapen uppmanas till ökad märkning av apparater och utrustning.
- (12) Energieffektiv IT- och kommunikationsutrustning kan i de flesta fall fås till samma pris eller till en liten extrakostnad och anskaffningskostnaden får man inom några år igen genom energibesparingen.
- (13) Det ligger i den internationella handelns intresse att energieffektivitetskrav, märkning och provningsmetoder om möjligt harmoniseras.
- (14) Handeln med IT- och kommunikationsutrustning är världsomfattande. Gemenskapen och Amerikas förenta stater har förhandlat fram ett avtal om samordning av program för energieffektivitetsmärkning benämnt Energy Star-programmet. Detta avtal har slutits genom rådets beslut . . . Avtalet bör underlätta den internationella handeln med denna typ av utrustning. Syftet med denna förordning är att genomföra ovannämnda avtal i gemenskapen.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (12) Energieffektiv IT- och kommunikationsutrustning kan i de flesta fall fås till samma pris eller till en liten extrakostnad och anskaffningskostnaden får man inom några månader igen genom energibesparingen. Målet att spara energi och minska koldioxidutsläppen kan därför på detta område uppnås utan stora kostnader och utan nackdelar för konsumenten och industrin.

Oförändrat

- (14a) För att kunna påverka kraven på detta över hela världen använda märke bör Europeiska unionen delta i märkningssystemet och utarbetandet av standarderna. Det måste dock regelbundet göras en översyn av om de uppnådda standarderna är tillräckligt ambitiösa och om Europeiska unionens intressen har beaktats tillräckligt.

- (14b) Som komplettering av märkning av särskilt effektiv utrustning bör den utrustning som är mest ineffektiv successivt tas bort från marknaden. Kommissionen bör därför undersöka om det är möjligt att ingå ett frivilligt avtal med tillverkarna av den berörda utrustningen som garanterar att särskilt ineffektiv utrustning försvinner fullständigt från marknaden. Om det inte är möjligt med ett frivilligt avtal bör kommissionen lägga fram ett förslag om relevant lagstiftning på detta område.

⁽¹⁾ EGT L 275, 10.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 394, 17.12.1998, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (15) Ett effektivt system för kontroll av efterlevnaden är nödvändigt för att säkerställa att märkningsprogrammet Energy Star genomförs korrekt, garanterar lika konkurrensvillkor för producenterna och skyddar konsumenternas rättigheter.
- (16) Denna förordning är begränsad till IT- och kommunikationsutrustning.
- (17) Direktiv 92/75/EEG ⁽¹⁾ om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser är inte det mest adekvata instrumentet när det gäller IT- och kommunikationsutrustning. Den mest kostnadseffektiva åtgärden för att främja energieffektivitet hos IT- och kommunikationsutrustning är att införa ett frivilligt märkningsprogram.
- (18) För ett effektivt och oberoende genomförande av programmet är det nödvändigt att inrätta ett lämpligt organ, styrelsen för Energy Star i Europeiska unionen (EUESB), som bistår kommissionen vid fastställandet och revideringen av de tekniska specifikationerna. EUESB bör vara sammansatt av de nationella organen.
- (19) Det är nödvändigt att säkerställa att Energy Star-programmet är förenligt och samordnas med prioriteringarna i gemenskapens politik och med andra gemenskapsprogram för märkning eller kvalitetscertifiering, t.ex. de program som inrättas genom rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser samt rådets förordning (EEG) nr 880/92 ⁽²⁾ av den 23 mars 1992 om ett gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke.
- (20) Bestämmelser bör fastställas för att säkerställa överensstämmelse och komplementaritet mellan gemenskapens Energy Star-program och andra frivilliga energimärkningsprogram i gemenskapen. Detta bör göras för att förhindra osäkerhet bland konsumenterna och eventuell snedvridning av marknaden samt för att öka Energy Star-programmets attraktionskraft på möjliga programdeltagare.
- (21) Det är nödvändigt att garantera insyn i programmets genomförande och att säkerställa överensstämmelse med relevanta internationella standarder för att göra det lättare för tillverkare och exportörer till länder utanför gemenskapen att gå med i och delta i programmet.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 99, 11.4.1992, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1***Mål**

1. I denna förordning fastställs reglerna för gemenskapens frivilliga energimärkningsprogram (nedan kallat "Energy Star-programmet") såsom det definieras i avtalet (nedan kallat "avtalet") mellan gemenskapen och Amerikas förenta stater om samordning av program för energieffektivitetsmärkning.

2. Syftet med avtalet är att stimulera den internationella handeln med IT- och kommunikationsutrustning genom att underlätta förfarandena för ekonomiska aktörer som önskar delta i Energy Star-programmet. Energy Star-programmet är avsett att maximera energibesparingarna och konsument- och miljöfördelarna genom att stimulera tillgången till och efterfrågan på energieffektiv IT- och kommunikationsutrustning.

3. Energy Star-programmet skall samordnas med andra gemenskapsbestämmelser om märkning och certifiering samt med andra system, som t.ex. det gemenskapssystem för tilldelning av miljömärke som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 880/92.

*Artikel 2***Räckvidd**

1. Denna förordning skall tillämpas endast på produktgrupperna IT- och kommunikationsutrustning. Med produktgrupp avses produkter som tjänar likartade syften och som är likvärdiga när det gäller användning och konsumenternas uppfattning av produkterna.

2. Denna förordning täcker produktgrupperna i den gällande förteckningen i bilaga C till avtalet.

*Artikel 3***Definitioner**

I denna förordning används följande definitioner som grundar sig på definitionerna i avtalet:

a) Energy Star-logotyp: den symbol eller det märke som avses i bilaga A till avtalet och som avbildas i bilaga I.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- b) Programdeltagare: enligt definitionen i artikel 2 i avtalet, tillverkare, importörer och återförsäljare som har förbundit sig att sälja energieffektiva produkter, vilka uppfyller specifikationerna, och som valt att delta i märkningsprogrammet Energy Star genom att registrera sig hos kommissionen.
- c) Specifikationer: krav rörande energieffektivitet och prestanda, inklusive provningsmetoder, som används för att avgöra om en energieffektiv produkt får godkännas för märkning med Energy Star-logotypen, enligt definitionen i artikel 2 och i bilaga C till avtalet.

*Artikel 4***Allmänna bestämmelser**

1. Energy Star-logotypen får användas av programdeltagare på deras egna produkter som de tillverkar eller släpper ut på gemenskapsmarknaden.
2. Produkter som uppfyller specifikationerna, och för vilka amerikanska miljöförvaltningsmyndigheten (US EPA) har beviljat användningen av Energy Star-logotypen, skall anses uppfylla bestämmelserna i denna förordning, om inte bevis föreligger för motsatsen.
3. Om bestämmelserna i denna förordning är uppfyllda kan medlemsstaterna inte förbjuda eller begränsa marknadsföringen av IT- och kommunikationsutrustning som bär Energy Star-logotypen. Detta förhindrar dock inte att utrustning som inte uppfyller andra krav i gemenskapens lagstiftning kan förbjudas eller begränsas.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser om överensstämmelsebedömning och överensstämmelsemärkning och/eller av internationella avtal mellan Europeiska gemenskapen och tredje land vad gäller tillträdet till gemensamma marknaden, kan produkter som omfattas av denna förordning och som släpps ut på gemenskapsmarknaden testas för fastställande av att de uppfyller kraven i denna förordning.

*Artikel 5***Registrering av programdeltagare**

1. Tillverkare, importörer och återförsäljare skall lämna in sin ansökan om att delta i programmet antingen till de nationella organ som anges i artikel 9 eller till kommissionen. De nationella organen skall sända ansökan till kommissionen.
2. Beslutet om att godkänna en sökande som programdeltagare skall fattas av kommissionen efter kontroll av att den sökande har samtyckt till att följa de riktlinjer för logotypens användning som anges i bilaga B till avtalet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 6

Främjande av Energy Star-logotypen

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall i samarbete med ledamöterna i EUESB, som beskrivs i artikel 8, främja användningen av Energy Star-logotypen genom kunskaps-höjande åtgärder och genom informationskampanjer riktade till konsumenter, producenter, återförsäljare och allmänhet och därigenom stödja Energy Star-programmets utveckling.

2. För att främja inköp av Energy Star-produkter skall kommissionen och övriga institutioner inom Europeiska gemenskapen samt nationella offentliga myndigheter använda sig av Energy Star-specifikationerna när de fastställer sina krav på IT- och kommunikationsutrustning, utan att detta påverkar tillämpningen av gemenskapslagstiftningen.

Artikel 7

Andra frivilliga energimärkningsprogram

1. Befintliga och nya frivilliga energiprogram i medlemsstaterna får existera vid sidan av Energy Star-programmet om de har erkänts eller godkänts av medlemsstatens myndigheter och om de hänför sig till specifika nationella eller regionala mål, eller innehåller strängare krav än de som fastställs i Energy Star-programmet.

2. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa nödvändig samordning mellan Energy Star-programmet och nationella program i medlemsstaterna, särskilt när det gäller val av produktgrupper samt utarbetande eller revidering av specifikationer.

Artikel 8

Styrelsen för Energy Star i Europeiska unionen

1. Kommissionen skall inrätta en styrelse för Energy Star i Europeiska unionen, nedan kallad "EUESB", bestående av företrädare för de nationella organ som anges i artikel 9, EUESB skall framför allt bidra till granskningen av specifikationerna och av produktgrupperna. EUESB skall också ge kommissionen råd om gemensamma informations- och upplysningskampanjer, och vid behov samordna dessa.

1. Kommissionen skall inrätta en styrelse för Energy Star i Europeiska unionen, nedan kallad "EUESB", bestående av företrädare för de nationella organ som anges i artikel 9, nationella experter på energipolitik och lämpliga intresserade parter. EUESB skall framför allt bidra till granskningen av specifikationerna och av produktgrupperna. EUESB skall också ge kommissionen råd om gemensamma informations- och upplysningskampanjer, och vid behov samordna dessa.

2.a. Ett år efter att denna förordning trätt i kraft och varje år därefter skall EUESB utarbeta en rapport om marknadspenetrationen för produkter som använder Energy Star-logotypen liksom om situationen för den teknik som står till förfogande för att minska energiförbrukningen.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

2. Kommissionen skall säkerställa att EUESB, i den mån det är möjligt, i genomförandet av sin verksamhet rörande produktgrupperna eftersträvar ett balanserat deltagande av alla relevanta parter som berörs av produktgruppen i fråga, t.ex. tillverkare, importörer, återförsäljare, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer.

3. Arbetsordningen för EUESB skall fastställas av kommissionen.

Artikel 9

Nationella organ

Varje medlemsstat skall utse ett eller flera organ (nedan kallade "nationellt organ" eller "nationella organ") att ansvara för genomförandet av de uppgifter som fastställs i denna förordning. Om fler än ett nationellt organ utses, skall medlemsstaten bestämma organens respektive befogenheter och kraven på samordning mellan dem.

Artikel 10

Arbetsplan

I enlighet med målen i artikel 1 skall kommissionen, inom sex månader från dagen för ikraftträdandet av denna förordning och efter samråd med EUESB, fastställa en arbetsplan och lägga fram den för rådet och Europaparlamentet. Arbetsplanen skall innehålla en strategi för Energy Star-programmets utveckling. För de tre påföljande åren skall följande fastställas:

- Målen för de energieffektivitetsförbättringar – med beaktande av behovet av hög standard på konsument- och miljöskydd - och den marknadspenetration som man genom Energy Star-programmet skall försöka uppnå på gemenskapsnivå.
- En icke uttömmande förteckning över produktgrupper som bör betraktas som prioriterade för att omfattas av Energy Star-programmet.
- Planer för upplysnings- och reklamkampanjer och andra nödvändiga åtgärder som, främst genom SAVE-programmet, skall samfinansieras.
- Planer för samordning och samarbete mellan Energy Star-programmet och andra frivilliga energimärkningsprogram i medlemsstaterna.

Arbetsplanen skall ses över regelbundet.

ÄNDRAT FÖRSLAG

2.b. Kommissionen skall säkerställa att EUESB, i den mån det är möjligt, i genomförandet av sin verksamhet rörande produktgrupperna eftersträvar ett balanserat deltagande av alla relevanta parter som berörs av produktgruppen i fråga, t.ex. tillverkare, importörer, återförsäljare, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer.

Oförändrat

4. Kommissionen skall hålla rådet och Europaparlamentet underrättade om verksamheten inom styrelsen för Energy Star i Europeiska unionen.

Oförändrat

Arbetsplanen skall ses över regelbundet. Senast tolv månader efter det att rapporten har lagts fram för rådet och Europaparlamentet skall den första översynen ske. Arbetsplanen skall därefter ses över en gång om året.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 11

Oförändrat

Förfaranden för revidering av avtalet

Vid revidering av specifikationerna och produktgrupperna i avtalet, och innan ett förslag eller ett svar överlämnas till amerikanska miljövärdmyndigheten enligt förfarandena i avtalet, skall följande förfarande tillämpas:

1. Kommissionen kan inleda förfarandet på eget initiativ eller på begäran av EUESB. I förekommande fall skall kommissionen utfärda en begäran till EUESB om att lämna förslag till revidering av specifikationerna och de produktgrupper som omfattas av Energy Star-programmet. Begäran skall innehålla en tidsfrist för arbetets slutförande. Kommissionen skall, när den utformar begäran, ta vederbörlig hänsyn till arbetsplanen i artikel 10.
2. Kommissionen skall utfärda en sådan begäran till EUESB varje gång den erhåller ett förslag till revidering från den amerikanska miljövärdmyndigheten.
3. På grundval av begäran skall EUESB utarbeta ett förslag, enligt föreskrifterna i artikel X i avtalet, till revidering av specifikationerna och de produktgrupper som omfattas av Energy Star-programmet, med beaktande av resultaten av genomförbarhets- och marknadsundersökningar samt tillgänglig teknik som minskar energiförbrukningen.
4. I förhandlingarna med den amerikanska miljövärdmyndigheten skall kommissionen beakta EUESB:s förslag till revidering av specifikationerna och produkttäckningen.
4. I förhandlingarna med den amerikanska miljövärdmyndigheten skall kommissionen beakta EUESB:s förslag till revidering av specifikationerna och produkttäckningen. Kommissionen skall därvid framför allt beakta målet rörande specifikationer med höga kvalitetskrav, och i detta sammanhang skall tillbörlig hänsyn tas till den teknik som står till förfogande för att minska energiförbrukningen, enligt vad som framgått vid undersökningen av denna teknik i EUESB:s rapport enligt artikel 8.2a.
5. När förhandlingarna väl har avslutats i enlighet med förfarandena i rådets beslut skall kommissionen i Europeiska gemenskapernas officiella tidning offentliggöra den nya uppsättningen specifikationer och produktgrupper som omfattas av Energy Star-programmet.

Artikel 12

Marknadsövervakning och bekämpande av missbruk

1. Energy Star-logotypen skall användas endast för de produkter som omfattas av avtalet och i överensstämmelse med riktlinjerna för användning av logotyper i bilaga B till avtalet.
2. Medlemsstaterna skall införa ett övervakningssystem för att tillse att denna förordning efterlevs.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. Falsk eller vilseledande reklam eller användning av märke eller logotyp som kan förväxlas med Energy Star-logotypen, som införs genom denna förordning, är förbjudet.

4. Vid överträdelse av bestämmelserna i denna förordning skall medlemsstaterna vidta sanktioner som är effektiva, står i rimlig proportion till överträdelsen och har avskräckande verkan samt meddela dessa till kommissionen.

*Artikel 13***Information**

Varje medlemsstat skall säkerställa att konsumenter och företag på lämpligt sätt informeras om följande:

- a) Målen för Energy Star-programmet.
- b) Vilka produktgrupper som omfattas.
- c) Specifikationerna för respektive produktgrupp.
- d) De registreringsförfaranden som skall följas om man vill delta i Energy Star-programmet.
- e) Nationellt organ eller nationella organ i medlemsstaten.

Medlemsstaterna kan föreskriva att logotypen skall kompletteras med följande text: "Beviljas produkter som uppfyller Energy Star-programmets krav på energieffektivitet".

*Artikel 14***Genomförande**

Medlemsstaterna skall inom sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att säkerställa förenligheten med denna förordning.

*Artikel 15***Revidering**

1. Inom fem år efter denna förordnings ikraftträdande. Innan avtalet förnyas, skall kommissionen göra en översyn av Energy Star-programmet mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits under den tid programmet drivits.

Varje medlemsstat skall säkerställa att konsumenter och företag på lämpligt sätt informeras, helst med en kortfattad broschyr som följer med apparaten vid försäljningstillfället, om följande:

Oförändrat

Medlemsstaterna skall inom sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning underrätta kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att säkerställa förenligheten med denna förordning. Lämpliga åtgärder kommer att vidtas för att se till att samtliga medlemsstater gör allt för att uppmuntra användandet av märkningsprogrammet Energy Star.

Oförändrat

1. Inom tre år efter denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen utarbeta och för rådet och Europaparlamentet lägga fram en rapport om övervakning av energieffektiviteten på marknaden för kontors- och kommunikationsutrustning i EU, bedöma Energy Star-programmets effektivitet och om det behövs föreslå kompletterande åtgärder till programmet. Innan avtalet förnyas, skall kommissionen göra en översyn av Energy Star-programmet mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits under den tid programmet drivits. Därvid skall särskilt göras en översyn av om kraven i Energy Star är tillräckligt ambitiösa och om Europeiska unionens önskemål har kunnat genomdrivas tillräckligt i dialogen med Förenta staterna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Vid behov skall kommissionen därvid föreslå ändringar till denna förordning, särskilt i det fall att avtalet skall sägas upp.

Oförändrat

*Artikel 16***Slutbestämmelser**

Denna förordning träder i kraft den trettionde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

---

*BILAGA I***ENERGY STAR-LOGOTYPEN**

Svartvit version

Färg version

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om fastställande av krav och harmoniserade förfaranden för säker lastning och lossning av bulkfartyg ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/26)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 158 slutlig — 2000/0121(COD)

(Framlagt av kommissionen den 20 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 311 E, 31.10.2000, s. 240.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 80.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

Utgår

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

Oförändrat

av följande skäl:

- (1) Med hänsyn till det stora antalet sjöfartsolyckor med bulkfartyg där människoliv går förlorade bör åtgärder vidtas inom ramen för den gemensamma transportpolitiken för att öka säkerheten inom sjöfarten.
- (2) Bedömningar av orsakerna till förlisningar av bulkfartyg visar att olämpliga förfaranden för lastning och lossning av fasta bulkklaster kan bidra till att bulkfartyg går förlorade, antingen genom att fartygskonstruktionen överbelastas eller genom mekaniska skador på bärande komponenter i lastrummen. Säkerheten hos bulkfartygen kan förbättras genom att åtgärder antas som syftar till att minska risken för skador på konstruktionen och förlisningar till följd av olämpliga lastnings- eller lossningsförfaranden.
- (3) På internationell nivå har Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) genom ett antal resolutioner antagit rekommendationer om säkerheten hos bulkfartyg där man tar upp aspekter som rör gränssnittet mellan fartyg och hamn i allmänhet och förfaranden för lastning och lossning i synnerhet.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (4) Genom sin resolution A.862(20) antog IMO en kod för säker lastning och avlastning av bulkfartyg (BLU-koden) och uppmanade signatärstaterna att genomföra denna kod snarast möjligt samt att informera IMO om fall där koden inte iakttas. Med denna resolution uppmanade IMO vidare de signatärstater inom vilkas territorium det finns terminaler för lastning och lossning av fasta bulkklaster att införa lagstiftning som innebär att ett antal grundprinciper som krävs för genomförandet av denna kod kan tillämpas.
- (5) Lastnings- och lossningsförfarandenas inverkan på bulkfartygens säkerhet är, med tanke på torrbulkfartygens globala handelsrutter, av internationell betydelse. Åtgärder för att förebygga förlisningar av bulkfartyg till följd av olämpliga lastnings- och lossningsförfaranden bör sålunda lämpligen utarbetas på gemenskapsnivå, eftersom de enskilda medlemsstaterna inte kan vidta tillräckliga och effektiva åtgärder.
- (6) Åtgärder på gemenskapsnivå är det mest effektiva sättet att fastställa harmoniserade krav och förfaranden för att genomföra rekommendationerna i IMO:s resolution A.862(20) och dess kod för säker lastning och lossning av bulkfartyg.
- (7) Med tanke på subsidiaritetsprincipen såsom den kommer till uttryck i artikel 5 i fördraget utgör ett direktiv den lämpliga rättsliga formen, eftersom det ger medlemsstaterna en ram för en enhetlig och obligatorisk tillämpning av kraven och förfarandena för säker lastning och lossning av bulkfartyg, samtidigt som varje medlemsstat själv får besluta vilka genomförandemetoder som bäst passar deras nationella regelverk. I enlighet med proportionalitetsprincipen går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att de eftersträvande målen skall kunna uppnås.
- (8) Säkerheten för bulkfartygen och deras besättningar kan bäst garanteras genom att man minskar riskerna för olämpliga lastnings- och lossningsförfaranden vid terminaler avsedda för torra bulkklaster. Detta kan åstadkommas genom fastställande av harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan fartyget och terminalen och lämplighetskrav för fartyg och terminaler.
- (9) För att förbättra säkerheten hos bulkfartyg och undvika snedvridningar av konkurrensen bör de harmoniserade förfarandena och lämplighetskriterierna vara tillämpliga på alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, samt på alla terminaler i gemenskapen som dessa fartyg anlöper för att lasta eller lossa fasta bulkklaster.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(10) Bulkfartyg som anlöper terminaler för att lasta eller lossa fasta bulklaster bör lämpa sig för detta syfte. Terminalerna bör bekräfta att de besökande bulkfartygen uppfyller relevanta lämplighetskriterier i BLU-koden.

(11) Terminalerna bör också lämpa sig för att ta emot och lasta eller lossa besökande bulkfartyg. De bör i detta syfte uppfylla de lämplighetskriterier i BLU-koden som rör kajanläggningar, lasthanterings- och vägningsutrustning samt terminalpersonalens utbildning och arbetsförhållanden.

(12) För att förbättra samarbetet och kommunikationen med fartygets befälhavare i frågor som rör lastning och lossning av fasta bulklaster bör terminalerna utse en terminalrepresentant och tillhandahålla informationsbroschyrer om terminalens och hamnens krav till befälhavarna i enlighet med bestämmelserna i BLU-koden.

(13) Ett kvalitetsförvaltningssystem som utvecklas, införs och upprätthålls av terminalerna skulle säkerställa att samarbets- och kommunikationsförfaranden samt terminalens faktiska lastnings- och lossningsförfaranden planeras och verkställs enligt harmoniserade ramar som är internationellt erkända och kontrollerbara. Med tanke på dess internationella erkännande bör kvalitetsförvaltningssystemet baseras på standardserien ISO 9000, som antagits av Internationella standardiseringsorganisationen.

(13) Ett kvalitetsförvaltningssystem som utvecklas, införs och upprätthålls av terminalerna skulle säkerställa att samarbets- och kommunikationsförfaranden samt terminalens faktiska lastnings- och lossningsförfaranden planeras och verkställs enligt harmoniserade ramar som är internationellt erkända och kontrollerbara. Med tanke på dess internationella erkännande bör kvalitetsförvaltningssystemet baseras på standardserien ISO 9000, som antagits av Internationella standardiseringsorganisationen. För att nya terminaler som är byggda efter direktivets tillämpningsdatum skall kunna ha tid att erhålla nödvändiga tillstånd är det viktigt att det finns möjlighet att utfärda provisoriska tillstånd med begränsad giltighetstid, under förutsättning att det finns belägg för att man har för avsikt att införa det särskilda kvalitetsförvaltningssystemet.

(14) För att säkerställa att lastningen och lossningen förbereds noga, omfattas av en överenskommelse och genomförs på ett sådant sätt att risker för fartygets strukturella integritet undviks, bör befälhavarens och terminalrepresentantens ansvarsområden fastställas enligt relevanta bestämmelser i SOLAS-konventionen, IMO:s resolution A.862(20) och BLU-koden. I samma syfte bör också förfaranden för att förbereda, komma överens om och genomföra lastningen eller lossningen fastställas på grundval av dessa internationella instrument.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (15) I gemenskapens allmänna intresse att hindra undermåliga fartyg från att anlöpa dess hamnar bör terminalrepresentantens ansvar också inbegripa skyldigheten att till hamnstatens inspektionsmyndighet anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fartyget.
- (16) Det är nödvändigt att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har rätt att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen bulkfartygens eller deras besättningsars säkerhet rapporteras vara hotad till följd av lasthanteringen. För att upprätthålla säkerheten bör dessa myndigheter också ingripa vid tvister mellan befälhavaren och terminalrepresentanten om tillämpningen av dessa förfaranden.
- (17) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden för att säkerställa att skador på fartyg som uppstår vid lastning eller lossning rapporteras, och om så krävs repareras. Om dessa skador kan hota fartygets säkerhet eller sjövärdighet bör beslutet om reparationer och när dessa skall utföras fattas av hamnstatens inspektionsmyndigheter i samråd med flaggstatens administration. För den tekniska expertis som krävs för att fatta detta beslut bör dessa myndigheter ha rätt att anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge dem råd om nödvändigheten av att reparera fartyget.
- (18) Tillämpningen av detta direktiv bör förbättras genom att ett övervakningssystem upprättas i medlemsstaterna, vilket bör inbegripa oannonserade inspektioner i samband med lastning och lossning. Genom att rapportera resultaten av denna övervakning ges värdefull information om effektiviteten hos de krav och harmoniserade förfaranden som fastställs i detta direktiv.

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (15) I gemenskapens allmänna intresse att hindra undermåliga fartyg från att anlöpa dess hamnar bör terminalrepresentantens ansvar också inbegripa skyldigheten att till hamnstatens inspektionsmyndighet och befälhavaren anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fartyget.
- (16) Det är nödvändigt att de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna är skyldiga att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen om det finns klara indikationer på att bulkfartygens eller deras besättningsars säkerhet hotas till följd av lasthanteringen. För att upprätthålla säkerheten bör dessa myndigheter också ingripa vid tvister mellan befälhavaren och terminalrepresentanten om tillämpningen av dessa förfaranden. Det är viktigt att den behöriga myndigheten inte har några kommersiella intressen förknippade med terminalen för lastning och lossning av bulkfartyg i den hamnen. Medlemsstaterna bör kunna ge myndigheterna som svarar för hamnstatskontrollen behörighet att tillämpa övervakningsbestämmelserna i detta direktiv.
- (17) Det är nödvändigt att fastställa förfaranden för att säkerställa att skador på fartyg som uppstår vid lastning eller lossning rapporteras till relevanta instanser, såsom klassificeringssällskapen, och om så krävs repareras. Om dessa skador kan hota fartygets säkerhet eller sjövärdighet bör beslutet om reparationer och när dessa skall utföras fattas av hamnstatens inspektionsmyndigheter i samråd med flaggstatens administration och befälhavaren. För den tekniska expertis som krävs för att fatta detta beslut bör dessa myndigheter ha rätt att anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge dem råd om nödvändigheten av att reparera fartyget.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (19) I sin resolution A.797(19) om säkerheten hos fartyg som fraktar torra bulklaster begärde IMO att hamnstaternas myndigheter skulle inkomma med en bekräftelse om att terminaler avsedda för lastning och lossning av fasta bulklaster uppfyller IMO:s koder och rekommendationer beträffande samarbetet mellan fartyg och hamn. Genom att anmäla antagandet av detta direktiv till IMO ger gemenskapen ett lämpligt svar på denna begäran och sänder en tydlig signal till det internationella sjöfartssamfundet att gemenskapen åtar sig att stödja de internationella insatserna för att öka säkerheten vid lastning och lossning av bulkfartyg.
- (20) De åtgärder som behövs för genomförandet av detta direktiv utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i det beslutet.
- (21) Vissa bestämmelser i detta direktiv bör kunna ändras i enlighet med det förfarandet för att anpassa dem till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har trätt i kraft och för genomförandet av de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, utan att dess räckvidd utökas.
- (22) Rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽²⁾ och dess relevanta särdirektiv är fullt tillämpliga på arbete relaterat till lastning och lossning av bulkfartyg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att öka säkerheten hos bulkfartyg som anlöper hamnterminaler i gemenskapen för att lasta eller lossa fasta bulklaster, genom att minska riskerna för överbelastning och fysiska skador på fartygets konstruktion i samband med lastning eller lossning. Detta skall åstadkommas genom fastställande av

1. lämplighetskrav för dessa fartyg och terminaler,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan dessa fartyg och terminaler.

*Artikel 2***Räckvidd**

Detta direktiv omfattar

1. alla bulkfartyg, oberoende av vilken flagg de för, som anlöper en terminal för att lasta eller lossa fast bulklast,
2. alla terminaler inom medlemsstaternas territorium.

*Artikel 3***Definitioner**

I detta direktiv och i dess bilagor används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

1. internationella konventioner: gällande konventioner som anges i artikel 2.1 i rådets direktiv 95/21/EG ⁽¹⁾.
2. 1974 års SOLAS-konvention: Internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss samt därtill hörande protokoll och ändringar.
3. BLU-koden: Koden för säker lastning och lossning av bulkfartyg (Code of Practice for the Safe Loading and Unloading of Bulk Carriers) såsom den återges i bilagan till IMO:s resolution A.862(20), som antogs av dess generalförsamling den 27 november 1997, samt därtill hörande ändringar.
4. bulkfartyg: ett sådant fartyg enligt definitionen i regel IX/1.6 i 1974 års SOLAS-konvention och tolkningen i resolution nr 6 från 1997 års SOLAS-konferens, det vill säga
  - ett fartyg som är byggt med enkelt däck, topptankar och sidotankar i lastrummen, och som huvudsakligen är avsedda att frakta torra laster i bulk, eller
  - ett malmfartyg, det vill säga ett havsgående fartyg med enkelt däck med två längsgående skott och en dubbel botten i hela lastområdet, och som är avsett att frakta malm endast i de mellersta lastrummen, eller
  - ett kombinationsfartyg enligt definitionen i regel II-2/3.27 i 1974 års SOLAS-konvention.

⁽¹⁾ EGT L 157, 7.7.1995, s. 1.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. torr last i bulk eller fast bulklast: Fast bulklast enligt definitionen i regel XII/1.4 i 1974 års SOLAS-konvention, med undantag för spannmål.
6. spannmål: spannmål enligt definitionen i regel VI/8.2 i 1974 års SOLAS-konvention.
7. terminal: varje fast, flytande eller rörlig anläggning som är utrustad och används för att lasta eller lossa torr last i bulk på eller från bulkfartyg.
8. terminaloperatör: ägaren av en terminal eller varje organisation eller person som har tagit över ansvaret för att driva terminalen från ägaren.
9. terminalrepresentant: person som utsetts av terminaloperatören, och som har det övergripande ansvaret för och rätten att kontrollera den lastning och lossning av ett enskilt bulkfartyg som utförs av terminal.
9. terminalrepresentant: varje person som utsetts av terminaloperatören, och som har det övergripande ansvaret för och rätten att kontrollera förberedelserna, utförandet samt fullbordandet av den lastning och lossning av ett enskilt bulkfartyg som utförs av terminaloperatören.
10. befälhavare: den person som för befäl över ett bulkfartyg eller ett annat fartygsbefäl som befälhavaren utsett att svara för lastning eller lossning.
- Oförändrat
11. erkänd organisation: en organisation som erkänns i enlighet med artikel 4 i rådets direktiv 94/57/EG⁽¹⁾.
12. flaggstatens administration: de behöriga myndigheterna i den stat vars flagg bulkfartyget har rätt att föra.
13. hamnstatens inspektionsmyndighet: den myndighet i en medlemsstat som är behörig att utöva de inspektionsbestämmelser som anges i direktiv 95/21/EG.
14. behörig myndighet: en nationell, regional eller lokal myndighet i medlemsstaten som enligt den nationella lagstiftningen har befogenhet att genomföra och verkställa kraven i detta direktiv.
15. lastinformation: de upplysningar om lasten som krävs enligt regel VI/2 i 1974 års SOLAS-konvention.
16. lastnings- eller lossningsplan: den plan som avses i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention och som har den form som anges i bilaga 2 till BLU-koden.

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

17. checklista för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn: den checklista som avses i avsnitt 4 i BLU-koden och som har den form som anges i bilaga 3 till BLU-koden.
18. densitetsdeklaration för fast bulklast: de upplysningar om lastens densitet som skall lämnas enligt regel XII/10 i 1974 års SOLAS-konvention.

Artikel 4

Lämplighetskrav för bulkfartyg

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att terminaloperatörerna bekräftar bulkfartygens lämplighet för lastning eller lossning av fasta bulkklaster genom att kontrollera huruvida de uppfyller bestämmelserna i bilaga I.

Artikel 5

Lämplighetskrav för terminaler

Medlemsstaterna skall säkerställa att terminalerna

1. uppfyller bestämmelserna i bilaga II,
2. utser en terminalrepresentant för varje bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster,
3. har utarbetat informationsbroschyrer som innehåller terminalens och de behöriga myndigheternas krav samt de upplysningar om hamnen och terminalen som anges i bilaga I till BLU-koden och lämnar dessa informationsbroschyrer till befälhavaren på bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster,
4. har utvecklat, infört och upprätthåller ett kvalitetsförvaltningssystem som certifierats enligt standardserien ISO 9001:2000 och kontrolleras enligt riktlinjerna i ISO-standard 10011:1991.

Artikel 6

Befälhavares och terminalrepresentanters ansvar

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att följande principer beträffande befälhavares och terminalrepresentanters ansvar iaktas och tillämpas:

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. utser terminalrepresentant(er) för varje bulkfartyg som anlöper terminalen för att lasta eller lossa fasta bulkklaster,

Oförändrat

4. har utvecklat, infört och upprätthåller ett kvalitetsförvaltningssystem som certifierats enligt standardserien ISO 9001:2000 och kontrolleras enligt riktlinjerna i ISO-standard 10011:1991. Ett provisoriskt tillstånd med en giltighetstid på högst 12 månader kan utfärdas för nya terminaler. Terminalen måste emellertid lägga fram belägg för att man har för avsikt att införa ett kvalitetsförvaltningssystem i enlighet med standarden ISO 9001:2000.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Befälhavarens ansvar:

- a) Befälhavaren skall alltid ansvara för att det bulkfartyg han för befäl över lastas och lossas på ett säkert sätt.
- b) Befälhavaren skall i god tid före fartygets beräknade ankomsttid ge terminalen den information som anges i bilaga III.
- c) Innan någon fast bulklast lastas ombord skall befälhavaren säkerställa att han har fått den lastinformation som krävs enligt regel VI/7.2 i 1974 års SOLAS-konvention och, om så krävs, också en densitetsdeklaration för fast bulklast. Denna information skall anges på ett lastdeklarationsformulär enligt bilaga 5 till BLU-koden.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning och lossning skall befälhavaren fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga IV.

- a) Befälhavaren skall alltid ansvara för att det bulkfartyg han/hon för befäl över lastas och lossas på ett säkert sätt.

Oförändrat

- c) Innan någon fast bulklast lastas ombord skall befälhavaren säkerställa att han/hon har fått den lastinformation som krävs enligt regel VI/7.2 i 1974 års SOLAS-konvention och, om så krävs, också en densitetsdeklaration för fast bulklast. Denna information skall anges på ett lastdeklarationsformulär enligt bilaga 5 till BLU-koden.

Oförändrat

2. Terminalrepresentantens ansvar:

- a) Då terminalen tar emot fartygets första anmälan om dess beräknade ankomsttid skall terminalrepresentanten lämna befälhavaren de upplysningar som anges i bilaga V.
- b) Terminalrepresentanten skall försäkra sig om att befälhavaren så tidigt som möjligt fått ta del av de upplysningar som lämnats på lastdeklarationsformuläret.
- c) Terminalrepresentanten skall utan dröjsmål anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fasta bulkklaster till hamnstatens inspektionsmyndighet.
- d) Innan lasthanteringen påbörjas samt under lastning och lossning skall terminalrepresentanten fullgöra de förpliktelser som anges i bilaga VI.

- c) Terminalrepresentanten skall utan dröjsmål anmäla möjliga brister ombord på ett bulkfartyg som kan hota säkerheten vid lastning eller lossning av fasta bulkklaster till hamnstatens inspektionsmyndighet och befälhavaren.

Oförändrat

Artikel 7

Förfaranden mellan bulkfartyg och terminaler

Medlemsstaterna skall säkerställa att följande förfaranden följs vid lastning eller lossning av bulkfartyg med fasta bulkklaster:

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

1. Innan fasta bulklaster lastas eller lossas skall befälhavaren och terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan enligt bestämmelserna i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention. Lastnings- eller avlastningsplanen skall utarbetas i den form som anges i bilaga 2 till BLU-koden. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall bekräfta sin överenskommelse genom att underteckna planen. Varje ändring av planen, skall utarbetas och godkännas av bägge parterna i form av en reviderad plan. Fartyget och terminalen skall behålla den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen och varje överenskommen revidering av denna under en period på sex månader, och en kopia av planen skall lämnas till den behöriga myndigheten.
2. Innan lastningen eller lossningen påbörjas skall checklistan för säkerheten i gränssnittet mellan fartyg och hamn gemensamt fyllas i och undertecknas av befälhavaren och terminalrepresentanten enligt riktlinjerna i bilaga IV till BLU-koden.
3. Det skall alltid finnas en effektiv kommunikation mellan fartyget och terminalen, där parterna kan svara på förfrågningar efter information om lastnings- eller lossningsprocessen. Kommunikationen skall säkerställa ett snabbt verkställande om befälhavaren eller terminalrepresentanten beordrar att lastningen eller lossningen skall stoppas.
4. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall utföra lastningen eller lossningen enligt den överenskomna planen. Terminalrepresentanten skall ansvara för att lastningen eller lossningen av den fasta bulklasten sker efter den lastrumsordning, kvantitet och lastnings- eller lossningstakt som anges i denna plan. Terminalrepresentanten får inte avvika från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen utan att först ha samrått och ingått en skriftlig överenskommelse med befälhavaren.
5. Då lastningen eller lossning är fullbordad skall befälhavaren och terminalrepresentanten skriftligen bekräfta att lastningen eller lossningen har utförts enligt planen, inklusive varje överenskommen ändring av denna. När det gäller lossning skall denna bekräftelse också inbegripa ett protokoll som anger att lastrummen har tömts och rengjorts enligt befälhavarens krav samt eventuella skador som åsamkats fartyget och reparationer av dessa.

ÄNDRAT FÖRSLAG

1. Innan fasta bulklaster lastas eller lossas skall befälhavaren och terminalrepresentanten komma överens om en lastnings- eller lossningsplan enligt bestämmelserna i regel VI/7.3 i 1974 års SOLAS-konvention. Lastnings- eller avlastningsplanen skall utarbetas i den form som anges i bilaga II till BLU-koden. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall bekräfta sin överenskommelse genom att underteckna planen. Varje ändring av planen, som enligt någon av parterna kan påverka fartygets eller besättningens säkerhet, skall utarbetas och godkännas av bägge parterna i form av en reviderad plan. Fartyget och terminalen skall behålla den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen och varje överenskommen revidering av denna under en period på sex månader, och en kopia av planen skall lämnas till den behöriga myndigheten.

Oförändrat

4. Befälhavaren och terminalrepresentanten skall utföra lastningen eller lossningen enligt den överenskomna planen. Terminalrepresentanten skall ansvara för att lastningen eller lossningen av den fasta bulklasten sker efter den lastrumsordning, kvantitet och lastnings- eller lossningstakt som anges i denna plan. Terminalrepresentanten får inte avvika från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen utan att först ha samrått och ingått en skriftlig överenskommelse med befälhavaren.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Artikel 8

De behöriga myndigheternas roll

1. Medlemsstaterna skall, med förbehåll för befälhavarens rättigheter och skyldigheter enligt regel VI/7.7 i 1974 års SOLAS-konvention, säkerställa att deras behöriga myndigheter har rätt att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen av fasta bulklaster om fartygets säkerhet rapporteras vara hotad till följd av lastningen eller lossningen.

2. Om befälhavaren och terminalrepresentanten är oeniga om tillämpningen av de förfaranden som föreskrivs i artikel 7 skall den behöriga myndigheten ingripa om detta krävs för att upprätthålla säkerheten eller skydda den marina miljön.

Artikel 9

Reparationer av skador som uppstått i samband med lastning eller lossning

1. Om fartygets konstruktion eller utrustning skadas i samband med lastning eller lossning skall terminalrepresentanten rapportera detta till befälhavaren, och skadorna skall om så krävs repareras.

2. Om skadan skulle försämra fartygskonstruktionens hållfasthet, skrovets integritet eller fartygets väsentliga tekniska system, skall flaggstatens administration, eller en organisation som den erkänner och företräds av, och hamnstatens inspektionsmyndighet informeras och besluta huruvida det krävs omedelbara reparationer eller om detta kan göras senare. Beslutet skall fattas av hamnstatens inspektionsmyndighet med beaktande av utlåtandet från flaggstatens administration eller från den organisation som den erkänner och företräds av.

3. I syfte att fatta de beslut som avses i punkt 2 kan hamnstatens inspektionsmyndighet anlita en erkänd organisation för att inspektera skadan och ge råd om nödvändigheten att genomföra reparationer eller om detta kan göras senare.

1. Medlemsstaterna skall, med förbehåll för befälhavarens rättigheter och skyldigheter enligt regel VI/7.7 i 1974 års SOLAS-konvention, säkerställa att deras behöriga myndigheter är skyldiga att hindra eller stoppa lastningen eller lossningen av fasta bulklaster om det finns klara indikationer på att fartygets eller besättningens säkerhet är hotad till följd av lastningen eller lossningen.

Oförändrat

1. Om fartygets konstruktion eller utrustning skadas i samband med lastning eller lossning skall terminalrepresentanten rapportera detta till befälhavaren, och skadorna skall om så krävs repareras. Dessa skador skall också anmälas till vederbörande klassificeringsällskap.

2. Om skadan skulle försämra fartygskonstruktionens hållfasthet, skrovets integritet eller fartygets väsentliga tekniska system, skall flaggstatens administration, eller en organisation som den erkänner och företräds av, och hamnstatens inspektionsmyndighet informeras. Beslutet om huruvida det krävs omedelbara reparationer eller inte skall fattas av hamnstatens inspektionsmyndighet, med beaktande av det eventuella utlåtandet från flaggstatens administration eller från den organisation som den erkänner och företräds av samt med beaktande av befälhavarens utlåtande. Om det anses nödvändigt med omedelbar reparation skall denna utföras till befälhavarens belåtenhet innan fartyget avseglar från hamnen.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 10***Övervakning och rapportering**

1. Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera att terminalerna uppfyller kraven i artiklarna 5.1, 6.2 och 7. Denna övervakning skall inbegripa oannonserade inspektioner i samband med lastning och lossning.

2. Medlemsstaterna skall vartannat år lämna en rapport till kommissionen om resultaten av denna övervakning. Rapporten skall också innehålla en bedömning av effektiviteten hos de harmoniserade förfaranden för samarbete och kommunikation mellan bulkfartyg och terminaler som föreskrivs i detta direktiv. Rapporten skall läggas fram senast den 30 april det år som följer på den tvåårsperiod som rapporten avser.

*Artikel 11***Anmälan till IMO**

Europaparlamentet, rådet och kommissionen skall tillsammans informera IMO om antagandet av detta direktiv, varvid de skall hänvisa till punkt 1.7 i bilagan till IMO:s resolution A.797(19) av den 23 november 1995 om säkerheten hos fartyg som fraktar fasta bulklaster.

*Artikel 12***Kommittéförfarande**

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 12.1 i rådets direktiv 93/75/EEG ⁽¹⁾.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artiklarna 7.3 och 8 i det beslutet skall iaktas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG fastställs till tre månader.

1. Medlemsstaterna skall regelbundet kontrollera att terminalerna uppfyller kraven i artiklarna 5.1 och 5.4, 6.2 och 7. I kontrollrutinerna skall ingå oannonserade inspektioner i samband med lastning och lossning.

Oförändrat

3. Kommissionen skall överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet och tillämpningen av systemet enligt detta direktiv, på grundval av medlemsstaternas rapporter enligt punkt 2. Denna rapport skall också bedöma om det är nödvändigt att medlemsstaterna fortsätter rapporteringen enligt punkt 2.

Oförändrat

⁽¹⁾ EGT L 247, 5.10.1993, s. 19.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

*Artikel 13***Ändringsförfarande**

1. Alla definitioner, hänvisningarna till internationella konventioner och koder och till IMO:s resolutioner och cirkulär, hänvisningarna till ISO-standarder och till gemenskapsinstrument samt bilagorna kan ändras enligt det förfarande som avses i artikel 12.2 för att anpassa dem till internationella instrument och gemenskapsinstrument som antas, ändras eller träder i kraft efter det att detta direktiv har antagits, i den mån som detta inte utökar räckvidden för detta direktiv.

2. I enlighet med det förfarande som anges i artikel 12.2 kan bestämmelser antas och införlivas i artikel 7 och i bilagorna för att genomföra de förfaranden som föreskrivs i detta direktiv, i den mån som dessa bestämmelser inte utökar räckvidden för detta direktiv.

*Artikel 14***Påföljder**

Medlemsstaterna skall fastställa ett påföljdssystem för överträdelser mot de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att dessa påföljder tillämpas. De föreskrivna påföljderna skall vara effektiva, stå i proportion till överträdelserna och vara avskräckande. Medlemsstaterna skall anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den dag som anges i artikel 15.1 första stycket och alla senare ändringar som gäller dem så snart som möjligt.

*Artikel 15***Genomförande och tillämpning**

1. Medlemsstaterna skall – inom 18 månader från direktivets ikraftträdande – anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2003.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

1. Medlemsstaterna skall inom 18 månader från direktivets ikraftträdande anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast underätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med den första dagen i den 25:e månaden efter det att direktivet trätt i kraft .

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 16***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

*Artikel 17***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

---

*BILAGA I***KONTROLL AV BULKFARTYGENS LÄMPLIGHET FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKLAGER**

(enligt hänvisningen i artikel 4)

Bulkfartyg som anlöper terminaler i medlemsstaterna för att lasta eller lossa fasta bulkklaster skall kontrolleras med avseende på huruvida de uppfyller följande lämplighetskrav:

1. De skall vara utrustade med lastrum och lastluckor av tillräcklig storlek och av en sådan konstruktion att den fasta bulklasten kan lastas, stuvas, trimmas och lossas på ett tillfredsställande sätt.
2. Deras lastluckor skall vara utrustade med identifieringsnummer som stämmer överens med dem i lastnings- eller lossningsplanen. Dessa nummer skall genom deras placering, storlek och färg vara väl synliga och identifierbara för den personal som sköter terminalens lastnings- och lossningsutrustning.
3. Deras lastluckor, system för styrning av lastluckor och säkerhetsanordningar skall vara i gott skick och bara användas i avsett syfte.
4. Lampor som indikerar att luckor är stängda skall testas före lastning eller lossning och påvisas vara fungerande.
5. Om det måste finnas ett godkänt instrument för belastningsmätning ombord skall detta vara certifierat och funktionsdugligt för att beräkna belastning i samband med lastning eller lossning.
6. Om fartygen har egen lasthanteringsutrustning ombord skall denna vara certifierad och väl underhållen samt enbart användas under allmänt överinseende av besättningsmedlemmar med lämpliga kvalifikationer.
7. Alla framdrivnings- och hjälpmotorer skall vara i väl fungerande skick.
8. Däcksutrustning som används vid förtöjningsförfaranden skall fungera och vara i gott skick.

BILAGA II

LÄMPLIGHETSKRAV FÖR TERMINALER FÖR LASTNING OCH LOSSNING AV FASTA BULKLAGSTER

(enligt hänvisningen i artikel 5.1)

1. Terminaloperatörer skall säkerställa att de bara godtar sådana bulkfartyg för lastning eller lossning vid sin terminal som på ett säkert sätt kan angöra kajen längs lastnings- eller lossningsanordningen med beaktande av kajplatsens djup, fartygets maximilängd, förtöjningsarrangemang, fendorar, ett säkert tillträde och möjliga hinder för lastningen eller lossningen.
2. Terminalens lastnings- och lossningsutrustning skall vara korrekt certifierad och hållas i gott skick i enlighet med relevanta regler och normer. Utrustningen får bara skötas av personal som har lämpliga kvalifikationer och erforderliga certifikat.
3. Terminalerna skall använda lastvägningsutrustning som är väl underhållen och som provas och justeras regelbundet för att säkerställa en noggrannhet på 1 % för normala lastningsvikter.
4. Terminalpersonalen skall vara utbildad i alla aspekter som rör säker lastning och lossning av bulkfartyg, i proportion till deras ansvarsområden. Utbildningen skall vara utformad för att ge kännedom om de allmänna risker som är förknippade med lastning och lossning av fasta bulkklaster samt om de negativa följder som felaktiga lastnings- och lossningsförfaranden kan få för fartygets säkerhet.
5. Terminaloperatörer skall säkerställa att den personal som är delaktig i lastning och lossning tillhandahålls och använder personlig skyddsutrustning samt ges tillfälle till tillräcklig vila för att undvika olyckor till följd av utmattning.

BILAGA III

INFORMATION SOM BEFÄLHAVAREN SKALL LÄMNA TILL TERMINALEN

(enligt hänvisningen i artikel 6.1 b)

1. Fartygets beräknade ankomsttid till hamnen skall meddelas så tidigt som möjligt. Denna information skall uppdateras efter behov.
2. I samband med den första ankomsttiden skall följande upplysningar lämnas:
  - a) Namn, anropssignal, IMO-nummer, flagg, registreringsort.
  - b) Lastnings- eller lossningsplan med angivande av lastens kvantitet, stuvning per lastrum, lastnings- eller lossningsorder samt den kvantitet som skall lastas ombord i varje omgång eller lastas av vid varje steg i lossningen.
  - c) Djupgående vid ankomst och förslag på djupgående vid avgång.
  - d) Tid som krävs för ballastning eller avballastning.
  - e) Fartygets totala längd och bredd samt lastområdets längd från den främre luckarmen på den främsta lastluckan till den bakre luckarmen på den bakersta lastluckan genom vilka last skall lastas eller lossas.
  - f) Avståndet från vattenlinjen till det första lastrum som skall lastas eller lossas samt avståndet från fartygets sida till lastluckan.
  - g) Fallrepstrappans belägenhet.
  - h) "Air draught", dvs. fartygets högsta punkt över vattenlinjen.
  - i) Detaljuppgifter och kapacitet beträffande fartygets lasthanteringsutrustning om sådan finns.
  - j) Antal och typ av förtöjningslinor.
  - k) Särskilda önskemål, såsom trimning eller fortlöpande mätning av lastens vatteninnehåll.
  - l) Uppgifter om eventuella nödvändiga reparationer som kan försena angörandet av terminalkajen, påbörjandet av lastning eller lossning, eller fartygets avgång efter att lastning eller lossning fullbordats.
  - m) Varje annan upplysning som terminalen begär om fartyget.

BILAGA IV

BEFÄLHAVARENS FÖRPLIKTELSER FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 6.1 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall befälhavaren säkerställa att

1. lastning eller lossning samt utsläpp eller intag av ballastvatten kontrolleras av ansvarigt fartygsbefäl,
2. lastens och ballastvattnets fördelning övervakas under hela lastnings- eller lossningsprocessen för att säkerställa att fartygets konstruktion inte överbelastas,
3. fartyget hålls upprätt eller, om det av praktiska skäl krävs en viss slagsida, att denna hålls så liten som möjligt,
4. fartyget hela tiden är säkert förtöjt med beaktande av lokala väderförhållanden och väderprognoser,
5. ett tillräckligt antal befäl och besättningsmän hålls kvar ombord för att de skall kunna justera förtöjningslinorna eller hantera varje normal situation eller nödsituation med beaktande av behovet att ge besättningen tillräckliga viloperioder för att undvika utmattning,
6. terminalrepresentanten informeras om fartygets trimningsbehov, vilka skall tillgodoses i enlighet med förfarandena i BC-koden (IMO Code of Safe Practice for Solid Bulk Cargoes),
7. terminalrepresentanten informeras om kraven på balans mellan ballastning eller avballastning och lastning eller lossning av befälhavarens fartyg samt om varje avvikelse från avballastnings- eller ballastningsplanen, eller om varje annan fråga som kan påverka lastningen eller lossning,
8. ballastvatten släpps ut i en takt som stämmer överens med den överenskomna lastningsplanen och inte svämmar över kajen eller kringliggande fartyg; om det inte är praktiskt möjligt för fartyget att helt fullborda utsläppet av ballastvatten före lastningsprocessens trimningsfas, skall befälhavaren komma överens med terminalrepresentanten om vid vilka tidpunkter och hur länge lastningen kan behöva skjutas upp,
9. det finns en överenskommelse med terminalrepresentanten när det gäller de åtgärder som skall vidtas i händelse av regn eller andra förändringar av väderförhållandena om lastens karaktär är sådan att risker kan uppstå vid sådana förändringar,
10. inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger längs kajen, förutom med terminalrepresentantens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten,
11. en ingående tillsyn utövas över lastnings- eller lossningsarbetet samt av fartyget under de sista stegen av lastningen eller lossningen,
12. terminalrepresentanten varnas omedelbart om lastnings- eller lossningsprocessen har orsakat skador, skapat en riskfylld situation eller löper risk att göra detta,
13. terminalrepresentanten informeras när den slutliga trimningen av fartyget måste påbörjas så att transportsystemet skall kunna tömmas,
14. lossningen av babords sida nära matchar lossningen av styrbords sida i samma lastrum för att undvika vridningar i fartygskonstruktionen,
15. risken för utsläpp av eventuella lättantändliga ångor från lastrummen när ett eller flera lastrum förses med ballast beaktas och försiktighetsåtgärder vidtas innan eventuella svetsarbeten tillåts intill eller ovanför dessa lastrum.

BILAGA V

INFORMATION SOM TERMINALEN SKALL LÄMNA TILL BEFÄLHAVAREN

(enligt hänvisningen i artikel 6.2 a)

1. Namn på den kajplats vid vilken lastning eller lossning skall ske och beräknade tidpunkter för angörande och fullbordande av lastning eller lossning ⁽¹⁾.
  2. Beskrivning av lastnings- eller lossningsutrustningens egenskaper, inklusive terminalens nominella lastnings- eller lossningstakt och det antal lastnings- eller lossningsenheter som skall användas, samt en uppskattning av den tid som krävs för att fullborda varje lastningsomgång eller en uppskattning av den tid som krävs för varje steg i lossningen.
  3. Sådana egenskaper hos kajplatsen eller angöringsbryggan som befälhavaren kan behöva känna till, inklusive placering av fasta och rörliga hinder, fendrar, pollare och förtöjningsanordningar.
  4. Minsta vattendjup längs kajen och i inseglings- och avseglingsleder. ⁽¹⁾.
  5. Vattendensitet vid kajen.
  6. Maximivstånd mellan vattenlinjen och toppen av skyddet för lastluckor eller luckkarmar beroende på vilket av dessa avstånd som är relevant för lastningen eller lossningen samt maximal "air draught".
  7. Arrangemang kring landgångar och tillträde.
  8. Vilken av fartygets sidor som skall ligga längs med kajen.
  9. Maximal tillåten hastighet vid inseglingen samt tillgång till bogserbåtar, inklusive deras typ och pollardragkraft.
  10. Lastningssekvensen för olika laster och varje annan begränsning om det inte är möjligt att ta lasten eller lastrummen i den ordning som fartyget önskar.
  11. Eventuella egenskaper hos den last som skall lastas ombord som kan medföra risker om den kommer i kontakt med laster eller rester som finns ombord.
  12. Förhandsinformation om de föreslagna lastnings- eller lossningsförfarandena eller ändringar av befintliga lastnings- eller lossningsplaner.
  13. Huruvida terminalens lastnings- eller lossningsutrustning är fast, eller har några begränsningar i fråga om rörlighet.
  14. Krav på förtöjningslinor.
  15. Förvarning om ovanliga förtöjningsarrangemang.
  16. Eventuella begränsningar för ballastning eller avballastning.
  17. Maximalt djupgående som den behöriga myndigheten tillåter.
- Varje annan upplysning som befälhavaren begär om terminalen.

⁽¹⁾ Information om beräknade tidpunkter för angörande och avgång samt om minsta vattendjup vid kajplatsen skall uppdateras regelbundet och förmedlas till befälhavaren vid mottagandet av uppdaterade meddelanden om beräknad ankomsttid. Uppgifter om minsta vattendjup i inseglings- och avseglingsleder skall tillhandahållas av antingen terminalen eller hamnmyndigheten.

BILAGA VI

TERMINALREPRESENTANTENS FÖRPLIKTELSE FÖRE OCH UNDER LASTNING ELLER LOSSNING

(enligt hänvisningen i artikel 6.2 d)

Före och under lastningen eller lossningen skall terminalrepresentanten

1. informera befälhavaren om namn och förfaranden för att kontakta den terminalpersonal eller den skeppsklarerare som kommer att ansvara för lastningen eller lossningen, och med vilka befälhavaren kommer att stå i kontakt,
  2. vidta alla försiktighetsåtgärder för att undvika att lastnings- eller lossningsutrustningen orsakar skador på fartyget samt, om skador uppstår, informera befälhavaren,
  3. om det rör sig om laster med hög densitet eller om enskilda lastomgångar är stora, informera befälhavaren om att det kan förekomma höga lokala belastningar på fartygskonstruktionen till dess att ballasttanken helt täcks av last, särskilt om det är tillåtet att släppa last från hög höjd och man är särskilt försiktig när lastningen av varje lastrum påbörjas,
  4. säkerställa att det finns en överenskommelse mellan befälhavaren och terminalrepresentanten under alla steg av och avseende alla aspekter av lastningen eller lossningen, och att befälhavaren informeras om varje ändring av den överenskomna lastningstakten samt vid fullbordandet av varje omgång av den vikt som lastas ombord,
  5. protokollföra vikten hos och fördelningen av den last som lastas eller lossas samt säkerställa att lastvikten i lastrummen inte avviker från den överenskomna lastnings- eller lossningsplanen,
  6. säkerställa att den lastkvantitet som krävs för att uppnå erforderligt djupgående och trim inför avgången gör det möjligt att tömma terminalens transportsystem på last vid lastningens fullbordande; i detta syfte skall terminalrepresentanten informera befälhavaren om den nominella vikten på last som finns i terminalens transportsystem och om eventuella krav på tömning av transportsystemet då lastningen fullbordats,
  7. om det rör sig om lossning, ge befälhavaren alla varningar om det hålls för avsikt att öka eller minska antalet lossningsenheter som används samt informera befälhavaren när lossningen anses vara fullbordad i varje lastrum,
  8. säkerställa att inget svetsarbete utförs ombord eller i fartygets närhet medan fartyget ligger längs med kajen, förutom med befälhavarens tillstånd och i enlighet med eventuella krav från den behöriga myndigheten.
-

Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/27)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 109 slutlig — 2000/0139(COD)

(Framlagt av kommissionen den 21 mars 2001 enligt artikel 250.2 i EG-fördraget)

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 220.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

Oförändrat

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 47.2, 55 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det förfarande som anges i artikel 251 i fördraget,

och av följande skäl:

(1) I sin resolution av den 7 februari 1994 om utvecklingen av posttjänster inom gemenskapen ⁽¹⁾ uttalar rådet att ett av huvudmålen för gemenskapens politik inom postsektorn skall vara att, samtidigt som man långsiktigt garanterar tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster, gradvis liberalisera och konkurrensutsätta postsektorn under kontrollerade former.

(2) Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽²⁾ skapar ett harmoniserat regelverk för postsektorn inom gemenskapen, inklusive åtgärder för att garantera samhällsomfattande posttjänster, uppställer maximigränserna för sådana posttjänster som medlemsstaterna får fortsätta att reservera för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster med målsättningen att bevara de samhällsomfattande tjänsterna samt uppställer en tidtabell för de beslut som skall fattas för en ytterligare marknadsöppning med målet att skapa en inre marknad för posttjänster.

⁽¹⁾ EGT C 48, 16.2.1994, s. 3.⁽²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

(3) Av fördragets artikel 16 framgår den betydelse som tjänster av allmänt intresse har för unionens gemensamma värderingar och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell sammanhållning. Av samma artikel framgår också att det är viktigt att sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.

(4) I Europaparlamentets resolutioner av den 14 januari 1999 om europeiska posttjänster ⁽¹⁾ och dess resolution av den 18 februari 2000, även den om europeiska posttjänster ⁽²⁾, understryks posttjänsternas sociala och ekonomiska betydelse och behovet av samhällsomfattande tjänster som håller hög kvalitet.

(5) Såsom framgår av ordförandeskapets slutsatser fattade Europeiska rådets möte i Lissabon den 23-24 mars 2000 två beslut som rör posttjänsterna, enligt vilka kommissionen, rådet och medlemsstaterna inom ramen för sina respektive befogenheter skall vidta följande åtgärder: dels före utgången av 2000 utarbeta en strategi för att undanröja hinder för tjänster, t.ex. posttjänster, dels påskynda liberaliseringen på områden som posttjänster. Syftet är att skapa en fullt ut fungerande inre marknad för posttjänster.

ÄNDRAT FÖRSLAG

(4a) Åtgärder inom detta område måste utformas så att även gemenskapens skyldigheter på det sociala området i enlighet med artikel 2 i fördraget uppfylls, dvs. en hög sysselsättningsnivå och en hög nivå av social trygghet.

(4b) Nätverket av postkontor i landsbygdsområden, bergsområden och på öar spelar en väsentlig roll för att integrera näringslivet i den nationella och globala ekonomin och för att bibehålla social sammanhållning och sysselsättning i dessa områden. Postkontor i landsbygdsområden, bergsområden och på öar kan dessutom tillhandahålla ett väsentligt nätverk av infrastruktur för allmän tillgång till ny kommunikationsteknik.

Oförändrat

(5a) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 ansågs det även vara angeläget att inom ramen för den inre marknaden och en kunskapsbaserad ekonomi fullt ut beakta fördragets bestämmelser om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och om de företag som anlitas för att utföra dessa tjänster.

⁽¹⁾ EGT C 104, 14.4.1999, s. 134.

⁽²⁾ B5-0116/2000, ännu inte offentliggjord i EGT.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (6) Kommissionen har gjort en noggrann genomgång av postsektorn inom gemenskapen, vilken omfattar bl.a. studier av den ekonomiska, sociala och tekniska utvecklingen på området, och har även gett intresserade parter goda möjligheter att yttra sig.
- (7) Gemenskapens postsektor behöver ett modernt regelverk vars målsättning är att främja den inre marknaden för posttjänster för att ge sektorn möjlighet att konkurrera med alternativa kommunikationsformer och på så sätt uppfylla kundernas nya och växande behov.
- (8) Målsättningen, att långsiktigt garantera samhällsomfattande tjänster som uppfyller de kvalitetskrav som uppställs i direktiv 97/67/EG och som kontinuerligt tillhandahålls i hela gemenskapen, kan uppnås genom att förbättrad effektivitet garanteras genom rätten att tillhandahålla tjänster inom detta område.
- (9) De konkurrensmässiga fördelar som följer av ett samhällsomfattande postnät, som är effektivt och lyhört gentemot kundernas behov, kan uppväga de eventuella extra kostnader som uppstår på grund av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster för vilka kostnadstäckning inte kan erhållas på marknaden.
- (10) Erfarenheten visar att användningen av prisgränsen som enda sätt att fastställa mervärdet hos expressbefordran inte längre är ändamålsenlig eftersom det nu finns express-tjänster som innebär ett mervärde men som ligger under prisgränsen.
- (11) Med anledning av detta är det ändamålsenligt att skapa en kategori som omfattar "speciella tjänster" som uppfyller särskilda kundbehov. Denna kategori bör omfatta alla tjänster med ett mervärde. Dessa tjänster bör inte kunna omfattas av det monopoliserade området, oavsett sådana försändelsers vikt eller pris. Att skicka post elektroniskt till en annan ort för tryckning bör dock inte anses tillföra ett sådant mervärde att posten enbart därigenom faller utanför det monopoliserade området.
- (12) Den ökade efterfrågan på posttjänster som förväntas på medellång sikt kommer att hjälpa till att uppväga den förlust av marknadsandelar som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster kan komma att drabbas av till följd av en ytterligare marknadsöppning, och kommer på så sätt att vara en ytterligare garanti för bevarandet av de samhällsomfattande tjänsterna.

Oförändrat

- (7) Gemenskapens postsektor behöver ett modernt regelverk vars främsta målsättning är att främja den inre marknaden för posttjänster. Ökad konkurrenskraft måste göra det möjligt att integrera postsektorn med alternativa kommunikationsformer och förbättra kvaliteten på de tjänster som erbjuds de allt mer krävande användarna.
- (8) Målsättningen, att långsiktigt garantera samhällsomfattande tjänster som uppfyller de kvalitetskrav som definieras av medlemsstaterna i enlighet med artikel 3 i direktiv 97/67/EG och som kontinuerligt tillhandahålls i hela gemenskapen, kan uppnås genom att möjligheten att ge monopol på tjänster upprätthålls inom detta område och samtidigt förbättrad effektivitet garanteras genom rätten att tillhandahålla tjänster.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (13) Av de förändringsfaktorer som har betydelse för sysselsättningen inom postsektorn är den tekniska utvecklingen och marknadens krav på ökad effektivitet de viktigaste. Av övriga förändringsfaktorer kommer marknadsöppningen att spela en mindre framträdande roll. Marknadsöppningen kommer att leda till att postmarknaderna totalt sett blir större. Eventuella personalminskningar hos de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster vilka kan bli följden av sådana åtgärder (eller förväntningen på dem) kommer sannolikt att vägas upp av de personalökningar som sker hos privata operatörer och nya marknadsaktörer.
- (14) Det är därför lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa en sådan tidtabell för den gradvisa liberaliseringen av brevssektorn under kontrollerade former att den ger alla dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster tillräckligt med tid för att vidta ytterligare moderniseringsåtgärder och genomföra omstruktureringar så att deras finansiella överlevnad på lång sikt garanteras även under de nya marknadsvillkoren. Medlemsstaterna behöver också tillräckligt med tid för att anpassa sin lagstiftning till en friare marknad. Den ytterligare marknadsöppningen bör därför ske stegvis, i den första omgången sker en avsevärd men kontrollerad marknadsöppning följt av en översyn samt ett förslag till ytterligare steg.
- (15) Det är lämpligt att säkerställa att nästa fas av marknadsöppningen blir av betydande omfattning samtidigt som den i praktiken kan uppnås av medlemsstaterna.
- (16) En minskning av viktgränserna för sådana tjänster som varje medlemsstat får reservera för den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster till 50 gram kombinerat med en fullständig konkurrensutsättning av marknaderna för utgående gränsöverskridande post och för exprestjänster innebär en relativt enkel och kontrollerad nästa fas som ändå är betydande.
- (17) Normala brevfräsändelser på mellan 50 och 350 gram utgör inom gemenskapen i genomsnitt cirka 16 % av de sammanlagda intäkterna som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster får från postverksamhet. Utgående gränsöverskridande post- och exprestjänster under prisgränsen utgör inom gemenskapen i genomsnitt ytterligare cirka 4 % av de sammanlagda intäkterna som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster får från postverksamhet.
- (18) En prisgräns för de tjänster som kan omfattas av monopol på 2,5 gånger den allmänna avgiften för en brevfräsändelse av första viktclassen inom den snabbaste normalkategori är rimlig i kombination med en viktgräns på 50 gram.
- (19) En viktgräns på 50 gram för normala inrikes brevfräsändelser är ändamålsenlig eftersom det är en tillräckligt hög gräns för att inte leda till problem med kringgående genom en konstgjord ökning av vikten på de enskilda fräsändelserna, de flesta fräsändelser väger nämligen mindre än 20 gram.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

- (20) Direktreklam är i de flesta medlemsstaterna redan en dynamisk och växande marknad med goda tillväxtutsikter, i de övriga medlemsstaterna finns en betydande tillväxtpotential. I sex medlemsstater är marknaden för direktreklam redan i stor utsträckning öppen för konkurrens. Den ökade flexibiliteten avseende tjänsterna och prissättningen till följd av ökad konkurrens kommer att ge direktreklamen bättre förutsättningar i förhållande till alternativa kommunikationsmedel, vilket i sin tur sannolikt kommer att leda till nya former av försändelser som kan stärka postsektorns ställning totalt sett. I den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls bör dock även fortsättningsvis direktreklam få omfattas av monopol inom vikt- och prisgränsen på 50 gram respektive 2,5 gånger den allmänna avgiften.
- (21) Utgående gränsöverskridande post är de facto redan öppen för konkurrens i de flesta medlemsstaterna och den behövs inte för att säkerställa de samhällsomfattande tjänsterna eftersom den i genomsnitt endast utgör 3 % av postväsendets intäkter. Om de rättsliga hindren avlägsnas för att denna del av marknaden öppnas fullt ut skulle olika postoperatörer få möjlighet att insamla, sortera och befordra all utgående gränsöverskridande post och leverera den i medlemsstater förutsatt att de nationella reglerna i den aktuella medlemsstaten tillåter detta.
- (22) Om inkommande gränsöverskridande post öppnas för konkurrens skulle det bli möjligt att kringgå viktgränsen på 50 g genom att omfördela en del av avsändandet av nationella massförsändelser, vilket försvårar bedömningen av vilka konsekvenser detta skulle få. Svårigheterna med att kontrollera försändelsernas faktiska ursprung skulle kunna medföra ytterligare problem. En viktgräns på 50 gram för normala inkommande gränsöverskridande brev- och direktreklam är, på samma sätt som för normala inrikes brev- och direktreklam, ändamålsenlig eftersom det är en tillräckligt hög gräns för att inte leda till problem med kringgående på detta sätt eller genom en konstgjord ökning av de enskilda försändelsernas vikt.
- (23) Både med hänsyn till de samhällsomfattande tjänsternas överlevnad på lång sikt och med hänsyn till den fortsatta tillväxten och utvecklingen av en modern och effektiv postsektor är det viktigt att redan nu fastställa en tidsplan för nästa steg mot målet att förverkliga den inre marknaden för posttjänster.
- (24) Det är lämpligt att fastställa ytterligare en period under vilken medlemsstaterna får reservera vissa posttjänster för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Den ytterligare perioden kommer att ge dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster möjlighet att slutföra sitt arbete för att anpassa sig till den ökande konkurrensen utan att detta hotar deras finansiella ställning och därigenom även de samhällsomfattande tjänsterna.
- (24) Det är lämpligt att medlemsstaterna även i fortsättningen får reservera vissa posttjänster för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Dessa åtgärder kommer att ge dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster möjlighet att slutföra sitt arbete för att anpassa sig till den ökande konkurrensen utan att detta hotar deras finansiella ställning och därigenom även garantin för de samhällsomfattande tjänsterna.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

- (25) Det är ändamålsenligt både att fastställa de nya pris- och viktgränserna, tillsammans med de tjänster som omfattas av dem, och att stadga om en förnyad översyn och ytterligare beslut om ytterligare marknadsöppning.
- (26) Åtgärder som antagits av en medlemsstat, inklusive inrättandet av en kompensationsfond, ändringar i dess verksamhet eller utbetalningar från den kan innehålla direkta eller indirekta inslag av statligt stöd från medlemsstaten i den betydelse som avses i fördragets artikel 87.1 vilket i så fall aktualiserar informationsplikten i enligt med fördragets artikel 88.3.
- (27) Medlemsstaternas möjlighet till tillståndsgivning för de samhällsomfattande tjänsterna kan kombineras med krav på sådana licensinnehavare att bidra till tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.
- (28) Medlemsstaterna bör förena tillståndsgivning med krav på alla licensinnehavare att tillhandahålla öppna, enkla och icke kostsamma förfaranden för behandling av konsumenternas reklamationer oavsett om dessa gäller den eller dem som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna, eller operatörer som har tillstånd, däribland individuella licensinnehavare. Dessa förfaranden bör dessutom stå öppna för alla användare av posttjänster, oavsett om de är samhällsomfattande tjänster.
- (29) Tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster erbjuder normalt tjänster, t.ex. till stor- och företagskunder men även förmedlare av post från olika kunder, vilka ger dem möjlighet att gå in i postkedjan i olika led och på andra villkor jämfört med vad som gäller för vanliga brev-tjänster. När detta sker bör tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster tillämpa principerna om insyn och icke-diskriminering både mellan olika tredje parter och mellan tredje part och tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster av motsvarande slag. Med tanke på reglerna om icke-diskriminering måste sådana tjänster finnas tillgängliga även för privatkunder som postar på liknande sätt.

ÄNDRAT FÖRSLAG

Oförändrat

(27a) I enlighet med direktiv 97/67/EG skall medlemsstaterna inrätta en eller flera nationella tillsynsmyndigheter för postsektorn, vilka skall vara juridiskt åtskilda och verksamhetsmässigt oberoende av postoperatörerna. Med hänsyn till dynamiken på den europeiska postmarknaden bör den viktiga roll de nationella tillsynsmyndigheterna spelar erkännas och främjas. I artikel 9 i direktiv 97/67/EG ges tillstånd till medlemsstaterna att gå längre än de mål som ställs upp i det direktivet.

(28) Medlemsstaterna bör förena tillståndsgivning med krav på alla licensinnehavare att tillhandahålla öppna, enkla och icke kostsamma förfaranden för behandling av konsumenternas reklamationer oavsett om dessa gäller den eller de som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna, eller operatörer som har tillstånd, däribland individuella licensinnehavare. Dessa förfaranden bör dessutom stå öppna för alla användare av posttjänster, oavsett om de är samhällsomfattande tjänster. Sådana förfaranden bör innehålla förfaranden för att avgöra ansvarsförhållanden då försändelser går förlorade eller skadas.

Oförändrat

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

(30) Med tanke på de klagomål som på senare år inkommit mot vissa operatörer med tidigare helt dominerande ställning på marknaden bör medlemsstaterna anmodas att vidta åtgärder som säkerställer att tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster inte korssubventionerar tjänster utanför den icke-monopoliserade delen med inkomster från tjänster innanför det monopoliserade området i andra fall än då sådan korssubventionering är absolut nödvändigt för att utföra de specifika samhällsomfattande tjänsterna. De nationella tillsynsmyndigheterna bör anta bestämmelser om detta och sedan meddela kommissionen innehållet i dessa.

(30) Med tanke på de klagomål som på senare år inkommit mot vissa operatörer med tidigare helt dominerande ställning på marknaden bör medlemsstaterna anmodas att vidta åtgärder som säkerställer att tillhandahållarna av samhällsomfattande tjänster inte korssubventionerar tjänster utanför den icke-monopoliserade delen med inkomster från tjänster innanför det monopoliserade området i andra fall än då sådan korssubventionering är absolut nödvändigt för att utföra de specifika samhällsomfattande tjänsterna, såsom de preciserats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 3 i direktiv 97/67/EG såsom ändrat enligt detta direktiv. De nationella tillsynsmyndigheterna bör anta bestämmelser om detta och sedan meddela kommissionen innehållet i dessa.

(31) Mot bakgrund av ändringarna är det lämpligt att skjuta upp det datum då direktiv 97/67/EG kan upphöra att gälla till den 31 december 2006.

Oförändrat

(32) Direktiv 97/67/EG bör ändras i enlighet med detta.

(33) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av fördragens bestämmelser om konkurrens och frihet att tillhandahålla tjänster, som beskrivs i kommissionens meddelande om tillämpningen av konkurrensreglerna inom postsektorn och om utvärderingen av vissa statliga åtgärder i samband med posttjänster⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Direktiv 97/67/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall en ny punkt med följande lydelse läggas till:

"20. Speciella tjänster är tjänster som klart skiljer sig från de samhällsomfattande tjänsterna, som uppfyller särskilda kundbehov och som erbjuder tilläggstjänster som de traditionella posttjänsterna inte erbjuder. Sådana tilläggstjänster kan t.ex. vara att försändelserna levereras efter överenskommelse, att möjlighet ges att ändra destination och adressat under befordran eller om den första adressaten inte är anträffbar, övervakning och spårning av försändelser, utdelning på förutbestämd tid, mer än ett försök att dela ut post eller leverans i av kunden angiven prioritetsordning eller ordningsföljd.

Hämtning hos avsändaren utan några sådana kännetecken utgör inte en speciell tjänst.

⁽¹⁾ EGT C 39, 6.2.1998, s. 2.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

Elektronisk överföring till och/eller elektronisk mottagning hos operatören för sortering, utskrift och/eller förberedning av post skall inte anses utgöra en speciell tjänst enligt första stycket.

Expresstjänster är en speciell tjänst som, förutom att den är snabbare och mer pålitlig vad gäller hämtning, befördran och utdelning, kännetecknas av en eller flera av följande tilläggstjänster: hämtning hos avsändaren, personlig utdelning till adressaten eller av honom anvisat ombud, garanterad utdelning på en fastställd dag, möjlighet att ändra destination och adressat under befördran, bekräftelse till avsändaren på att försändelsen mottagits, övervakning och spårning av försändelserna, personlig service till kunderna och vid behov tillhandahållande av särskild service.”

2. Artikel 7 skall ersättas av följande:

”Artikel 7

1. I den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls kan medlemsstaterna även fortsättningsvis låta vissa grundläggande tjänster omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Dessa tjänster skall vara begränsade till insamling, sortering, transport och överlämnande av vanliga inrikes brevfrösendelser och inkommande gränsöverskridande brevfrösendelser inom båda de vikt- och prisgränser som framgår nedan. Viktgränsen skall vara 50 gram. Viktgränsen gäller inte om priset är lika med eller mer än två och en halv gånger den allmänna avgiften för en brevfrösendelse av första viktclassen inom den snabbaste kategorin.

När det gäller den kostnadsfria posttjänsten för blinda och synskadade personer får undantag från vikt- och prisbegränsningar tillåtas.

I den utsträckning som är nödvändig för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls får direktreklam även fortsättningsvis omfattas av monopol inom de pris- och viktgränser som anges i första stycket.

2. Frösendelser med utgående gränsöverskridande post, utväxling av dokument och speciella tjänster (inklusive expresstjänster) får inte omfattas av monopol.

Post som elektroniskt skickas till annan ort enbart för att tryckas där och på så sätt kringgå monopolet på inkommande gränsöverskridande post skall inte anses utgöra speciella tjänster.

3. Som ett ytterligare steg mot fullbordandet av den inre marknaden för posttjänster skall Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2005 besluta om en fortsatt liberalisering av postsektorn med verkan från och med den 1 januari 2007.

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

I det syftet skall kommissionen efter en översyn av sektorn senast den 31 december 2004 lägga fram ett förslag som skall inrikta sig på hur de samhällsomfattande tjänsterna på ett lämpligt sätt kan säkerställas i en miljö präglad av konkurrens.

På begäran av kommissionen skall medlemsstaterna lägga fram alla de upplysningar som är nödvändiga för att denna översyn skall kunna avslutas.”

3. I artikel 9 skall följande strecksats läggastill:

”6. När tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster använder sig av specialavgifter t.ex. gentemot stor- och företagskunder men även förmedlare av post från olika kunder, skall de tillämpa principerna om insyn och icke-diskriminering både på specialavgifterna och tillhörande villkor. Avgifterna skall ta hänsyn till de kostnader som sparats in jämfört med standardtjänster som erbjuder hela utbudet av tjänster för insamling, sortering, transport och utdelning av enskilda försändelser och skall, tillsammans med de tillhörande villkoren, tillämpas lika såväl mellan olika tredje parter som mellan tredje part och tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster av motsvarande slag.

Sådana avgifter skall också gälla för privatkunder som postar på liknande sätt.”

4. I artikel 12 skall följande strecksats läggas till:

”— Korssubventionering av tjänster utanför det monopoliserade området med inkomster från tjänster innanför det monopoliserade området skall vara förbjudet utom i fall där det kan visas att korssubventioneringen är absolut nödvändig för att säkra skyldigheten till specifika samhällsomfattande tjänster som införts på det konkurrensutsatta området. Bestämmelser med detta innehåll skall antas av de nationella tillsynsmyndigheterna som även skall meddela kommissionen alla sådana åtgärder.”

ÄNDRAT FÖRSLAG

3. I artikel 12 skall en femte strecksats läggas till:

”— När tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster använder sig av specialavgifter t.ex. gentemot stor- och företagskunder men även förmedlare av post från olika kunder, skall de tillämpa principerna om insyn och icke-diskriminering både på specialavgifterna och tillhörande villkor. Avgifterna skall ta hänsyn till de kostnader som sparats in jämfört med standardtjänster som erbjuder hela utbudet av tjänster för insamling, sortering, transport och utdelning av enskilda försändelser och skall, tillsammans med de tillhörande villkoren, tillämpas lika såväl mellan olika tredje parter som mellan tredje part och tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster av motsvarande slag.

Sådana avgifter skall också gälla för privatkunder som postar på liknande sätt.”

4. I artikel 12 skall en sjätte strecksats läggas till:

Oförändrat

4a. Artikel 19, första stycket skall ersättas av följande:

”Medlemsstaterna skall säkerställa att överskådliga, enkla och billiga förfaranden upprättas för att handlägga användarnas reklamationer, i synnerhet vid förlust, stöld, skada eller åsidosättande av kvalitetsnormer (inklusive förfaranden för att avgöra vem som är ansvarig när flera operatörer är iblandade).”

URSPRUNGLIGT FÖRSLAG

ÄNDRAT FÖRSLAG

5. I artikel 19 skall följande mening läggas till i första stycket:

”Medlemsstaterna skall säkerställa att denna princip även gäller för dem som utnyttjar posttjänster som inte omfattas av de samhällsomfattande tjänsterna.”

6. I artikel 27 skall datumet ”31 december 2004” ersättas av datumet ”31 december 2006”.

Oförändrat

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning, när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet

(2001/C 180 E/28)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 157 slutlig — 2001/0081(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b iii) i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) En enhetlig viseringspolitik är ett viktigt steg mot att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa, särskilt när det gäller resor över gränserna.
- (2) De blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet uppfyller för närvarande inte nödvändiga säkerhetskrav. Därför krävs en harmonisering av dessa blad för att göra dem säkrare.
- (3) Den enhetliga modellen måste innehålla alla nödvändiga uppgifter och uppfylla höga tekniska krav, bland annat för att försvåra efterbildningar och förfalskningar. Den enhetliga modellen måste kunna användas i samtliga medlemsstater och omfatta allmänt igenkännliga säkerhetsdetaljer som kan uppfattas med blotta ögat.
- (4) Denna förordning innehåller endast en beskrivning av den enhetliga modellen. Detta bör kompletteras med ytterligare specifikationer, som skall hållas hemliga för att försvåra förfalskningar och inte får omfatta personuppgifter eller hänvisningar till sådana uppgifter. Befogenheterna att anta sådana tekniska specifikationer bör delegeras till kommissionen, som bör biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar⁽¹⁾.
- (5) För att uppgifterna i fråga inte skall spridas till fler personer än nödvändigt bör varje medlemsstat utse högst ett organ som skall ansvara för tryckningen av de båda enhet-

liga bladen. Vid behov får medlemsstaterna ersätta det med ett annat organ. Varje medlemsstat bör underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om det behöriga organets namn.

- (6) Personuppgifter i de enhetliga bladen enligt bilagan omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾.
- (7) Med avseende på genomförandet av avtalet med Norge och Island är den här förordningen en sådan utveckling av Schengenregelverket som avses i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.
- (8) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I denna förordning avses med *blad för påförande av visering*: den handling som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat till personer med resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstaten, på vilken de behöriga myndigheterna påför viseringen.
2. Bladet för påförande av visering skall utformas enligt modellen i bilagan.
3. Om den som innehar handlingen åtföljs av sina familjemedlemmar, skall det åligga varje medlemsstat att besluta huruvida separata viseringsblad skall utfärdas för den personen och för var och en av familjemedlemmarna.

⁽¹⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

De tekniska specifikationerna för den enhetliga modellen för blad för påförande av visering och specifikationerna för följande skall fastställas enligt förfarandet i artikel 5.2:

- a) Ytterligare säkerhetskrav, däribland strängare normer för att försvåra efterbildning och förfalskning.
- b) Villkor för förvaring för att förhindra stöld.
- c) Bestämmelser om hur den enhetliga modellen för blad för påförande av visering skall fyllas i.
- d) Övriga villkor som krävs för att införa den enhetliga modellen.

Artikel 3

De specifikationer som avses i artikel 2 skall vara hemliga och får inte offentliggöras. De skall enbart meddelas de organ i medlemsstaterna som ansvarar för tryckningen och personer med vederbörligt tillstånd från en medlemsstat eller kommissionen.

Varje medlemsstat skall utse ett organ som skall ansvara för tryckningen av de enhetligt utformade bladen. Namnet på detta organ skall anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater. Två eller flera medlemsstater får utse samma organ. Varje medlemsstat får byta ut organet. I så fall skall kommissionen och övriga medlemsstater underrättas.

Artikel 4

Den enhetliga modellens utformning, framställning och användning skall vara förenlig med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för

enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾.

Utän hinder av dessa bestämmelser skall den som fått ett blad utfärdat enligt modellen ha rätt att kontrollera de personuppgifter som tagits med och vid behov begära rättelse eller strykning.

Den enhetliga modellen för bladen skall inte innehålla några uppgifter i maskinläsbar form.

Artikel 5

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.

2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.

3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall införa den enhetliga modellen för blad för påförande av visering som avses i artikel 1 inom två år från den dag åtgärderna i artikel 2 a vidtogs. Redan utfärdade viseringsblad skall fortsätta att vara giltiga även efter det att den enhetliga modellen för blad för påförande av visering införts, om inte den berörda medlemsstaten beslutar annorlunda.

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater enligt EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

BILAGA

<p>Name of Member State Nom de l'État membre</p> <p>Form for affixing a visa Formulaire pour apposer le visa</p> <p>No: .....</p> <p>Issuing authority: Autorité de délivrance:</p>			
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 80%; height: 100px; vertical-align: top; padding: 5px;"> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Date: .....</p> <p>Date: .....</p> <p>Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Indiquez le nom, prénom, date de naissance du titulaire et le n° du passeport, si ce n'est pas indiqué dans la zone lisible à la machine.</p> </td> <td style="width: 20%; vertical-align: middle; padding: 5px;"> <p>Stamp Tampon</p> <p>Signature Signature</p> </td> </tr> </table>		<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Date: .....</p> <p>Date: .....</p> <p>Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Indiquez le nom, prénom, date de naissance du titulaire et le n° du passeport, si ce n'est pas indiqué dans la zone lisible à la machine.</p>	<p>Stamp Tampon</p> <p>Signature Signature</p>
<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Date: .....</p> <p>Date: .....</p> <p>Enter the holder's surname, forename(s), date of birth and passport number if the passport number is not indicated in the machine-readable area. Indiquez le nom, prénom, date de naissance du titulaire et le n° du passeport, si ce n'est pas indiqué dans la zone lisible à la machine.</p>	<p>Stamp Tampon</p> <p>Signature Signature</p>		
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 100%; height: 80px; vertical-align: middle; text-align: center;"> <p>VISA sticker</p> </td> </tr> </table>		<p>VISA sticker</p>	
<p>VISA sticker</p>			

Den tryckta texten skall stå på engelska och franska. Den utfärdande medlemsstaten får även lägga till andra språk. Orden "blad för påförande av visering" och "viseringsmärke" samt den utfärdande medlemsstatens namn och anvisningarna får skrivas på vilket eller vilka språk som helst.

Förslag till rådets förordning om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare

(2001/C 180 E/29)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 157 slutlig — 2001/0082(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 22 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 63.3 b iii) i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

av följande skäl:

- (1) Syftet med Amsterdamfördraget är att gradvis upprätta ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Fördraget ger också kommissionen delad initiativrätt för att kunna vidta relevanta åtgärder för en gemensam invandringspolitik.
- (2) Vid det särskilda mötet i Tammerfors framhöll Europeiska rådet behovet av en gemensam invandringspolitik med hänvisning till fördragets bestämmelser om tredjelandsmedborgares rätt att resa in till och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium.
- (3) Behovet av enhetligt utformade uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare från medlemsstaterna bekräftades i den gemensamma åtgärden av den 16 december 1996 beslutad av rådet enligt artikel K 3 i Fördraget om Europeiska unionen om en enhetlig modell för uppehållstillstånd (97/11/RIF)⁽¹⁾.
- (4) Den gemensamma åtgärden 97/11/RIF bör nu ersättas av en gemenskapsåtgärd.
- (5) De enhetligt utformade uppehållstillstånden måste innehålla alla nödvändiga uppgifter och uppfylla mycket höga tekniska krav, främst för att försvåra efterbildning och förfalskning. De skall bidra till att förebygga och beivra olaglig invandring och bosättning. Den enhetliga utformningen måste kunna användas i samtliga medlemsstater och omfatta allmänt igenkännliga säkerhetsdetaljer som kan uppfattas med blotta ögat.
- (6) Förordningen innehåller endast specifikationer som inte är hemliga. Specifikationerna bör kompletteras med ytterligare specifikationer, som skall hållas hemliga för att försvåra förfalskning och inte får omfatta personuppgifter eller hänvisningar till sådana uppgifter. Kommissionen bör vara behörig att anta ytterligare specifikationer, och

skall biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar⁽²⁾.

- (7) För att uppgifterna i fråga inte skall spridas till fler personer än nödvändigt är det också viktigt att varje medlemsstat utser högst ett organ som skall ansvara för tryckningen av det enhetligt utformade uppehållstillståndet. Vid behov får medlemsstaterna ersätta det organet med ett annat organ. Av säkerhetsskäl bör varje medlemsstat underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om det behöriga organets namn.
- (8) Personuppgifter i de enhetligt utformade uppehållstillstånden omfattas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽³⁾.
- (9) De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾ och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (10) Med avseende på genomförandet av avtalet med Norge och Island är den här förordningen en sådan utveckling av Schengenregelverket som avses i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Upphållstillstånd som medlemsstaterna utfärdar till medborgare i tredje land skall vara enhetligt utformade och innehålla de upplysningar som anges i bilagan. Den enhetligt utformade handlingen kan bestå av ett klistermärke eller en separat handling. Varje medlemsstat får i det därför avsedda fältet lägga till ytterligare upplysningar av betydelse för att klargöra tillståndets natur och innehavarens rättsliga ställning, i synnerhet huruvida innehavaren har rätt att arbeta eller inte.

⁽²⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EGT L 7, 10.1.1997, s. 1.

2. I denna förordning avses med

- a) uppehållstillstånd: alla tillstånd som utfärdas av myndigheterna i en medlemsstat till tredjelandsmedborgare avseende rätten att lagligen uppehålla sig på dess territorium, med undantag för
  - i) viseringar, och
  - ii) tillstånd som utfärdas under handläggningen av en ansökan om uppehållstillstånd eller en asylansökan,
- b) tredjelandsmedborgare: alla som inte är sådana unionsmedborgare som avses i artikel 17.1 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

Artikel 2

Ytterligare tekniska specifikationer för den enhetliga utformningen av uppehållstillstånd avseende följande skall fastställas enligt förfarandet i artikel 6.2:

- a) Ytterligare säkerhetskrav, däribland strängare normer för att försvåra efterbildning och förfalskning.
- b) Villkor för förvaring för att förhindra stöld.
- c) Villkor för hur de enhetligt utformade uppehållstillstånden skall fyllas i.
- d) Övriga villkor som krävs för att införa enhetligt utformade uppehållstillstånd.

Artikel 3

De specifikationer som avses i artikel 2 skall vara hemliga och får inte offentliggöras. De skall enbart meddelas de organ i medlemsstaterna som ansvarar för tryckningen och personer med vederbörligt tillstånd från en medlemsstat eller kommissionen.

Varje medlemsstat skall utse ett organ som skall ansvara för tryckningen av de enhetligt utformade uppehållstillstånden. Namnet på detta organ skall anmälas till kommissionen och övriga medlemsstater. Två eller flera medlemsstater får utse samma organ. Varje medlemsstat får byta ut organet. I så fall skall kommissionen och övriga medlemsstater underrättas.

Artikel 4

Den enhetliga modellens utformning, framställning och användning skall vara förenlig med direktiv 95/46/EG.

Utan hinder av bestämmelserna skall den som fått ett uppehållstillstånd utfärdat ha rätt att kontrollera de personuppgifter som tagits med och vid behov begära rättelse eller strykning.

Upphållstillståndet skall inte innehålla några maskinläsbara uppgifter, om inte annat fastställs i bilagan, eller föreskrivs i den aktuella resehandling.

Artikel 5

Den här förordningen är inte tillämplig på tredjelandsmedborgare som är

- familjemedlemmar till unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet, eller
- medborgare i en medlemsstat i Europeiska frihandelssammanslutningen som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller deras familjemedlemmar när de utövar sin rätt till fri rörlighet i enlighet med det avtalet.

Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättades genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall utfärda de enhetligt utformade uppehållstillstånd som avses i artikel 1 inom ett år efter det att de åtgärder som avses i artikel 2 a vidtogs.

Från den tidpunkten skall denna förordning ersätta den gemensamma åtgärden 97/11/RIF i den berörda medlemsstaten.

Redan utfärdade tillstånd skall fortsätta att vara giltiga även efter det att de enhetligt utformade uppehållstillstånden införts, om inte den berörda medlemsstaten beslutar annorlunda.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater enligt EG-fördraget.

BILAGA

a) **Beskrivning**

Uppehållstillståndet skall utformas antingen som ett klistermärke, om möjligt i ID 2-format, eller som en separat handling. Det skall uppfylla kraven i del 2 av dokument 9303 om maskinläsbara viseringar eller i del 3 av dokument 9303 om maskinläsbara resehandlingar (kort) från Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO). Följande uppgifter skall finnas med:

1. Titeln på dokumentet (uppehållstillstånd) skall framgå på denna plats på det eller de officiella språken i den utfärdande medlemsstaten (*).
2. Dokumentets nummer – med särskilda säkerhetsdetaljer och inlett med en identifierande bokstav – skall framgå på denna plats.
3. 1. *Namn*: denna del skall innehålla efternamn och samtliga förnamn i nämnd ordning (*).
4. 2. *Giltigt till och med*: denna del skall ange den sista giltighetsdagen eller i förekommande fall ett ord som anger obegränsad giltighet.
5. 3. *Ort och datum för utfärdande*: denna del skall ange var och när uppehållstillståndet utfärdats (*).
6. 4. *Typ av tillstånd*: i denna del skall specificeras vilken typ av uppehållstillstånd som medlemsstaten har utfärdat till tredjelandsmedborgaren (*). Tillstånd för familjemedlem till en unionsmedborgare som inte har utövat sin rätt till fri rörlighet skall innehålla ordet "familjemedlem".
7. 5.–9. *Anmärkning*: i delarna fem till nio kan medlemsstaterna ange sådana detaljuppgifter och upplysningar för användning inom landet som är nödvändiga med hänsyn till den statens regler om tredjelandsmedborgare, inbegripet upplysningar om eventuellt arbetstillstånd (*).
8. *Datum/namnsteckning/tillstånd*: här kan namnteckning och stämpel för den utfärdande myndigheten och/eller innehavaren vid behov framgå.
9. På denna plats skall i den tryckta delen medlemsstatens nationella emblem synas som kännetecken för uppehållstillståndet och som garanti för dess nationella ursprung.
10. Maskinläsbart fält. Fältet skall utformas enligt riktlinjerna från Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO).
11. Det maskinläsbara fältet skall innehålla en tryckt text som kännetecknar den relevanta medlemsstaten unikt. Texten får inte påverka det maskinläsbara fältets tekniska komponenter.
12. Detta område skall innehålla en metalliserad latent bild med medlemsstatens landskod, om ett klistermärke eller ett kort av icke-laminerat papper används.
13. OVD (kinegram eller motsvarande).
14. Om uppehållstillståndet utformas som en separat handling skall ett välliknande fotografi anbringas på denna plats och fästas med OVD-film (kinefilm eller motsvarande säkerhetslaminat).
15. Följande fält för ytterligare upplysningar skall finnas på baksidan om det rör sig om en separat handling:
  - Födelsedatum och födelseort (*).
  - Nationalitet (*).
  - Kön (*).
  - Anmärkningar (*).

Här kan också innehavarens adress anges (*).

(*) När uppgifterna lämnas på ett officiellt språk med annat alfabet än det latinska skall de även translittereras till latinskt alfabet.

b) Färg och tryckmetod

Medlemsstaterna skall fastställa färg och tryckmetod enligt den enhetliga utformningen i denna bilaga och de tekniska specifikationer som skall antas enligt artikel 2 i förordningen.

c) Material

Det papper som används i de delar av uppehållstillståndet som innehåller personuppgifter eller övriga uppgifter måste uppfylla följande minimikrav:

- Inga optiska blekmedel.
- Dubbelverkande vattenmärke.
- Säkerhetsreagenser som skydd mot försök till kemisk radering.
- Färgade fibrer (delvis synliga, delvis fluorescerande i ultraviolett belysning).
- UV-fluorescerande planschetter.

Om ett kort för personuppgifter helt består av plast, är det i allmänhet inte möjligt att införa säkerhetsdetaljer för papper. På klistermärken och kort måste avsaknaden av dessa materialkännetecken kompenseras genom detaljer i säkerhetstrycket, användning av OVD (Optically Variable Device) eller teknik för utfärdande som går utöver följande minimistandarder. Materialets viktigaste säkerhetsdetaljer bör ha en enhetlig utformning.

d) Tryckmetod

Följande tryckmetoder skall användas.

- Bottenmönster:

Tvåfärgat utformade guilloccher.

Fluorescerande iristryck.

UV-fluorescerande övertryck.

Motiv med skyddseffekt mot förfalskningar.

På papperskort och på klistermärken måste reagensfärger användas.

Kortets framsida måste utformas så att den kan skiljas från baksidan.

- Formulärtryck:

Med integrerad mikroskrift (om sådan inte redan ingår i bottenmönstret).

- Siffror:

Tryckta (om möjligt med särskild utformning av siffrorna eller med särskilt typsnitt och med UV-fluorescerande färg) eller på kort, anbringade med samma teknik som personuppgifterna. Om ett klistermärke används, skall siffror tryckas med fluorescerande färg och vara särskilt utformade.

Om klistermärken eller kort av icke-laminerat papper används för personuppgifterna, bör även en latent bild i djuptryck med mikroskrift och optiskt variabel färg införas. Kompletterande optiskt variabela säkerhetsmärken bör även användas på kort helt i plast, åtminstone genom användning av optiskt variabel färg eller likvärdiga åtgärder. Säkerhetstryckets viktigaste säkerhetsdetaljer bör ha en enhetlig utformning.

e) Kopieringsskydd

Optiskt variabela märken (OVD) eller liknande skall användas på personuppgiftssidan och skall bestå av strukturer i flera lager såsom kinegram eller liknande, integrerade i varmlaminatet, som OVD-overlay, eller på klistermärken eller kort av icke-laminerat papper i form av metalliserat OVD (övertryckt med djuptryck).

f) Utfärdandemetod

För att på lämpligt sätt skydda uppgifterna i uppehållstillståndet mot förfalskning skall personuppgifter samt foto och innehavarens namnteckning tas in i handlingens grundmaterial tillsammans med väsentliga uppgifter om utfärdandet. Konventionella metoder att fästa fotografiet bör inte längre användas.

Följande metoder för utfärdande får användas:

Lasertryck.

Värmeöverföringsteknik.

Bläckstråletryck.

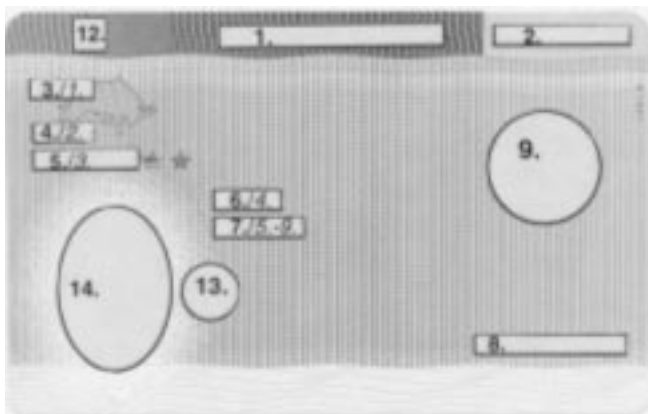
Fotografiskt förfarande.

Lasergravering.

För att personuppgifterna skall få ett adekvat skydd mot ändringsförsök, bör varmlaminering med OVD-säkerhetslaminat göras obligatorisk vid användning av lasertryck, värmeöverföringsteknik eller fotografiska metoder.

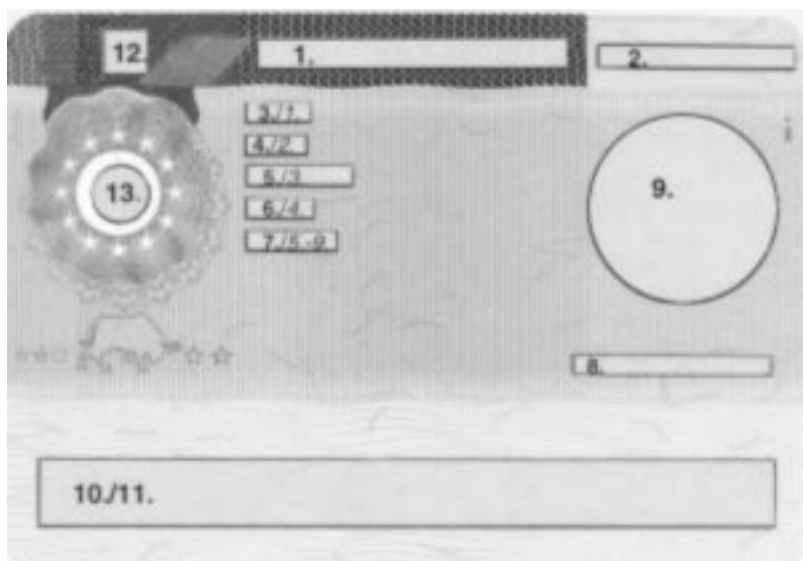
g) I fråga om punkterna c, d och e har medlemsstaterna möjlighet att använda ytterligare säkerhetsdetaljer, under förutsättning att de är förenliga med beslut som redan fattats i dessa frågor.

De tekniska kraven och säkerhetsdetaljerna skall uppfylla kraven och specifikationerna i förordning (EG) 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar.

Upphållstillstånd för tredjelandsmedborgare: kort

Uppehållstillstånd för tredjelandsmedborgare: klistermärke

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1683/95 om en enhetlig utformning av visumhandlingar

(2001/C 180 E/30)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 157 slutlig — 2001/0080(CNS)

(Framlagda av kommissionen den 23 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 62.2 b iii) i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 1683/95⁽¹⁾ fastställer en enhetlig utformning av visumhandlingar.
- (2) Gemensamma normer för utformningen behöver fastställas, särskilt om hur handlingarna skall fyllas i och strängare säkerhetsnormer för förvaring.
- (3) Gemensamma normer för en enhetlig utformning av visumhandlingar krävs för att hålla en hög teknisk standard och lättare upptäcka förfalskade viseringmärken.
- (4) Behörigheten att anta gemensamma normer bör delegeras till den kommitté som inrättades genom artikel 6 i förordning (EG) nr 1683/95. De åtgärder som behövs för genomförandet av denna förordning utgör åtgärder med allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter och de bör därför antas enligt det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i nämnda beslut.
- (5) Förordning (EG) nr 1683/95 bör därför ändras.
- (6) Med avseende på genomförandet av avtalet med Norge och Island är den här förordningen en sådan utveckling av Schengenregelverket som avses i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1683/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Ytterligare tekniska specifikationer för följande skall fastställas enligt förfarandet i artikel 6.2:

- a) Ytterligare säkerhetskrav, däribland strängare normer för att försvåra efterbildning och förfalskning.
- b) Villkor för förvaring för att förhindra stöld.
- c) Villkor för hur de enhetligt utformade visumhandlingarna skall fyllas i.
- d) Övriga villkor som krävs för att införa enhetligt utformade visumhandlingar."

2. Artikel 6 skall ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté som skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall det föreskrivande förfarandet i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas, varvid bestämmelserna i artikel 7 i det beslutet skall iakttas.
3. Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall fastställas till en månad."

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater enligt EG-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 164, 14.7.1995, s. 1.

Förslag till rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 2549/2000 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VIIa)

(2001/C 180 E/31)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 165 slutlig — 2001/0083(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 26 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING,

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

av följande skäl:

- (1) De villkor som anges i förordning (EG) nr 2549/2000 av den 17 november 2000 om fastställande av ytterligare tekniska åtgärder för torskbeståndets återhämtning i Irländska sjön (ICES-område VIIa) ⁽¹⁾ syftar till att garantera att de fiskeredskap som används i Irländska sjön är så selektiva att endast få unga exemplar av torsk fångas.
- (2) I artikel 2.1 och 2.2 fastställs förbud mot att använda släpredskap för fiske efter bottenlevande arter förutom bomtrål med lyft eller förlängningsstycke som helt eller delvis är konstruerat av nätmaterial bestående av flertrådigt garn eller där garnets tjocklek överskrider 6 millimeter.
- (3) Aktuella vetenskapliga råd sammanfaller emellertid med fiskarnas åsikt att lyft eller förlängningsstycke av dubbelt garn vars tjocklek på högst 4 mm tekniskt sett motsvarar ett lyft eller förlängningsstycke enligt gällande definition.

(4) Vissa fiskare kräver att få använda lyft eller förlängningsstycke med dubbelt garn.

(5) I artikel 3 i gällande förordning hänvisas till villkor som endast var relevanta under 2000 och som därför kan ersättas med text som anger vilka ändringar som krävs.

(6) Förordning (EG) nr 2549/2000 bör således ändras i enlighet härmed.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 3 i förordning (EG) nr 2549/2000 skall ersättas med följande:

Trots de villkor som anges i artikel 2.1 och 2.2 beträffande fiske med släpredskap i Irländska sjön, skall det vara tillåtet att använda lyft eller förlängningsstycke med nätmaterial av dubbelt garn där tjockleken på varje enskild garntråd högst får uppgå till 4 mm.

*Artikel 2*Denna förordning skall träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 292, 21.11.2000, s. 5.

Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om finansiella säkerhetsordningar

(2001/C 180 E/32)

KOM(2001) 168 slutlig — 2001/0086(COD)

(Framlagt av kommissionen den 27 mars 2001)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutlig avveckling i system för överföringar av betalningar och värdepapper⁽¹⁾ innebar ett betydande framsteg i upprättandet av sunda rättsliga ramar för systemen för avveckling av betalningar och värdepapper. Under genomförandet av det direktivet framstod det klart att det var av vikt att begränsa de implicita risker inom dessa system som kan uppkomma till följd av att de påverkas av flera olika rättsordningar, samt att gemensamma bestämmelser för säkerheter som lämnas inom sådana system skulle vara till fördel.
- (2) I sitt meddelande av den 11 maj 1999 till Europaparlamentet och rådet om finansiella tjänster "Att genomföra handlingsplanen för finansmarknaderna. En handlingsplan"⁽²⁾ uttryckte kommissionen sin föresats att, efter samråd med marknadsexperter och nationella myndigheter, utarbeta ytterligare förslag till ny lagstiftning om säkerhetsordningar och uppmanade till snabba framsteg på detta område utöver dem som uppnåts genom avvecklingsdirektivet.
- (3) En gemenskapsordning bör skapas för tillhandahållande av finansiella instrument och betalningsmedel som säkerhet, både när det gäller pantsättning och i fråga om olika former av äganderättsöverföring, inbegripet återköpsavtal (repör). Detta kommer att bidra till den finansiella marknadens integration och kostnadseffektivitet och till att säkerställa stabiliteten i EU:s finansiella system och därigenom främja friheten att tillhandahålla tjänster och kapitalets fria rörlighet på den inre marknaden, när det gäller finansiella tjänster. Detta direktiv är inriktat på tillhandahållandet av säkerheter mellan två parter inom en säkerhetsordning.
- (4) För att förtydliga rättsläge när det gäller säkerhetsordningar bör medlemsstaterna säkerställa att vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen inte tillämpas på sådana ordningar, vilket särskilt gäller sådana som kan förhindra att säkerheter realiserar på ett effektivt sätt eller medföra att giltigheten i allmänt använda tekniker, t.ex. slutavräkning ("close-out netting"), tillhandahållande av kompletterande säkerheter ("top-up collateral") och utbyte av säkerheter, sätts i fråga.
- (5) Den princip som fastställs i direktiv 98/26/EG, att den tillämpliga lagstiftningen när det gäller kontoförda finansiella instrument skall vara lagstiftningen i den medlemsstat där det gällande registret, kontot eller centrala depåsystemet är beläget, bör ges en vidare tillämpning i syfte att ge tydligare rättsliga ramar för användningen av sådana instrument när de används över nationsgränser som säkerhet i den mening som avses i detta direktiv.
- (6) För att minska de administrativa kraven på aktörer som använder kontoförda finansiella instrument som säkerhet bör det enda kravet för att en ordning skall ge upphov till säkerhetsrätter vara att intressena skall ha anmälts till, och registrerats av, det organ som för kontot i fråga, medan för innehavarvärdepapper det enda kravet bör vara att säkerheterna skall ha överlämnats.
- (7) Att det blir enklare att använda säkerheter genom att de administrativa kraven minskas kommer att bidra till ökad effektivitet i de gränsöverskridande transaktioner mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som deltar i Ekonomiska och monetära unionen som är nödvändiga för genomförandet av den gemensamma penningpolitiken. Dessutom kommer det begränsade skydd som säkerhetsordningarna ges från vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen att stödja den gemensamma penningpolitiken i vidare avseende, när det gäller den inbördes fördelningen av den samlade likviditeten på marknaden mellan operatörerna genom transaktioner med stöd av säkerhet över nationsgränserna.
- (8) Den s.k. lex rei sitae-regeln, enligt vilken den tillämpliga lagstiftningen vid bedömningen av om en säkerhetsordning är giltig och kan hävdas mot tredje man skall vara lagstiftningen i det land där säkerheten är belägen, även om detta är tredje land, erkänns numera av alla medlemsstater. Belägenheten bör även fastställas för kontoförda finansiella instrument. Om säkerhetstagaren omfattas av en giltig och fungerande säkerhetsordning enligt den tillämpliga lagstiftningen i det land där det gällande kontot förs, oavsett om detta är en medlemsstat eller ej, bör säkerhetsordningens giltighet och verkställighet kunna hävdas mot varje annat anspråk på rättigheter eller intressen utslutande med stöd av det landets lagstiftning, så att man kan förhindra rättsliga oklarheter till följd av att annan, inte förutsedd, lagstiftning måste beaktas.

⁽¹⁾ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

⁽²⁾ KOM(1999) 232 slutlig.

- (9) Parter inom gemenskapen bör även få ökade möjligheter att överenskomma om säkerhetsordningar med motparter i tredje land genom att medlemsstaterna säkerställer att vissa bestämmelser i insolvenslagstiftningen inte skall vara tillämpliga på sådana ordningar. Sådana undantag bör därför tillämpas på säkerhetsställare inom gemenskapen även när säkerhetstagaren är från tredje land.
- (10) Möjligheten att verkställa slutavräkning ("close-out netting") bör skyddas, inte endast som en utlösande mekanism inom säkerhetsordningar som avser äganderättsöverföring, inbegripet repoavtal, utan också i ett vidare sammanhang när slutavräkning ingår i en säkerhetsordning. Sunda riskhanteringsmetoder som används allmänt på den finansiella marknaden bör skyddas genom att man säkerställer möjligheten för operatörerna att hantera och minska sin riskexponering till följd av alla slag av finansiella transaktioner på nettobasis, så att kreditexponeringen beräknas genom att man lägger samman de uppskattade dagsvärdena för exponeringen inom samtliga pågående transaktioner med en motpart och efter inbördes kvittning får fram ett enda sammanlagt belopp som jämförs med säkerhetens aktuella värde.
- (11) Skydd bör även ges åt den sunda riskhanteringsmetod som används på marknaden med tillsynsmyndigheternas gillande och som består i att operatörerna tillämpar ordningar med kompletterande säkerheter ("top-up collateral") för att hantera och minska sina inbördes kreditrisker genom löpande avräkningar av kreditexponeringen med stöd av aktuella marknadsvärden, som leder till att en part antingen kräver att säkerheten skall kompletteras eller återlämnar överskjutande säkerhet. Däremot bör inte något skydd ges åt sådana kompletterande säkerheter som lämnas till följd av att en säkerhetsställares kreditvärdighetsbetyg har försämrats, eftersom detta skulle kunna strida mot den grundläggande principen i medlemsstaternas insolvenslagstiftning att man bör motverka klausuler som innebär att en borgenärs ställning förbättras till följd av en insolvensrelaterad händelse.
- (12) För att minska systemriskerna på den finansiella marknaden inom gemenskapen bör man begränsa antalet formaliteter som krävs för genomförandet av en säkerhetsordning. Sanktionerna, när det gäller bristande iakttagande av sådana formella krav, bör inte inbegripa ogiltigförklaring av säkerhetsordningen.
- (13) Betalningsmedel bör kunna lämnas som säkerhet både vid äganderättsöverföring och vid pantsättning, och detta bör skyddas genom erkännande av avräkningsförfarandet respektive pantsättningen. Säkerhetsställaren bör därigenom kunna behålla äganderätten till de betalningsmedel han lämnat som säkerhet, vilket skyddar honom i händelse av att säkerhetstagaren blir insolvent. Detta är särskilt viktigt i de ofta förekommande fall då betalningsmedel används som ersättning för finansiella instrument.
- (14) Eftersom de åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv är åtgärder av allmän räckvidd enligt artikel 2 i rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾, bör de antas genom det föreskrivande förfarande som avses i artikel 5 i det beslutet.
- (15) Denna rättsakt respekterar de grundläggande rättigheter och iaktar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om grundläggande rättigheter ⁽²⁾.
- (16) Detta direktiv överensstämmer med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna: dess syfte, att skapa miniminormer för användningen av finansiella säkerheter, kan på grund av åtgärdens omfattning och verkningar uppnås bättre av gemenskapen än av de enskilda medlemsstaterna. Direktivet är även begränsat till vad som minst krävs för att uppnå dessa syften och går inte utöver vad som är nödvändigt för detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Föremål

Genom detta direktiv fastställs en gemenskapsordning för finansiella säkerhetsordningar mellan en säkerhetsställare och en säkerhetstagare.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på finansiella säkerhetsordningar som uppfyller de krav som anges i punkterna 2, 3 och 4.
2. Ordningen skall ha upprättats eller dokumenterats skriftligen och undertecknats av säkerhetsställaren eller på dennes vägnar.
3. Följande skall anges i ordningen:
  - a) De finansiella säkerheter som den skall tillämpas på skall särskilt anges. Detta krav skall anses vara uppfyllt, om det i ordningen anges på vilket konto de finansiella säkerheterna fortlöpande kan krediteras.
  - b) De gällande finansiella förpliktelser för vilka säkerheterna ställs skall finnas redovisade. Om dessa utgörs av en viss kategori eller art av förpliktelser, skall denna kategori eller art beskrivas i ordningen.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT C 364, 18.12.2000, s. 1.

- c) Om ordningen är en finansiell säkerhetsordning avseende pant, och den finansiella säkerheten, helt eller delvis, avser betalningsmedel: att betalningsmedlen skall deponeras hos eller överlåtas till säkerhetstagaren, eller deponeras hos eller överlåtas till tredje man för säkerhetstagarens räkning, eller deponeras på ett konto hos tredje man, för vilket det särskilt skall anges att det omfattas av den finansiella säkerhetsordningen avseende pant.
- d) Om ordningen är en finansiell säkerhetsordning avseende äganderättsöverföring och den finansiella säkerheten, helt eller delvis, avser betalningsmedel: att betalningsmedlen skall deponeras hos eller överlåtas till säkerhetstagaren eller tredje man för säkerhetstagarens räkning.
- e) Om den finansiella säkerheten, helt eller delvis, avser innehavarvärdepapper: att dessa värdepapper skall överlämnas till säkerhetstagaren eller till någon annan person som skall förvalta eller förvara dem för säkerhetstagarens räkning.
- f) Om ordningen är en finansiell säkerhetsordning avseende pant och den finansiella säkerheten, helt eller delvis, avser kontoförda finansiella instrument: att de kontoförda instrumenten skall
- i) överföras till ett konto för finansiella säkerheter, eller
  - ii) fortfarande vara inestående på samma konto, men på andra villkor eller under annan beteckning, så att det framgår att kontot förs för säkerhetsställarens räkning men är föremål för en finansiell säkerhetsordning.
- g) Om ordningen är en finansiell säkerhetsordning avseende äganderättsöverföring och den finansiella säkerheten, helt eller delvis, avser kontoförda finansiella instrument: att de kontoförda finansiella instrument som omfattas av säkerhetsordningen skall överföras till ett konto som upprättats i säkerhetstagarens, eller i någon annan, av säkerhetstagaren förordnad, persons namn.
4. Såväl säkerhetsställaren som säkerhetstagaren skall vara något av följande:
- a) Offentlig myndighet eller centralbank.
  - b) Finansiellt institut som är föremål för tillsyn.
  - c) En juridisk person med en kapitalbas över 100 miljoner euro eller vars bruttotillgångar översteg en miljard euro vid det tillfälle då den finansiella säkerheten faktiskt ställdes, enligt den senaste redovisning som offentliggjorts högst två år före detta tillfälle.
5. Med undantag av de fall som omfattas av artikel 9 skall detta direktiv inte tillämpas på några finansiella säkerheter innan de faktiskt överlämnats eller överförts eller finns inestående på de villkor som avses i säkerhetsordningen.
6. De gällande finansiella förpliktelserna enligt en finansiell säkerhetsordning kan, helt eller delvis, utgöras av
- a) framtida förpliktelser, villkorade eller planenliga (även sådana som uppstår till följd av standardavtal eller liknande avtal),
  - b) förpliktelser som någon annan person än säkerhetsställaren är skyldig att fullgöra gentemot säkerhetstagaren, eller
  - c) förpliktelser av särskilt angiven kategori eller art som kan uppstå fortlöpande.

Artikel 3

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *finansiell säkerhetsordning*: en ordning som avser finansiell säkerhet i form av pant eller överföring av äganderätten till finansiella instrument.
- b) *finansiell säkerhetsordning avseende äganderättsöverföring*: ett återköpsavtal eller en ordning enligt vilken en säkerhetsställare till en säkerhetstagare överför äganderätten till en finansiell säkerhet som garanti för att de gällande finansiella förpliktelserna skall fullgöras.
- c) *finansiell säkerhetsordning avseende pant*: en ordning enligt vilken säkerhetsställaren överför eller överlämnar en finansiell säkerhet till säkerhetstagarens förmån, som garanti för att de gällande finansiella förpliktelserna skall fullgöras, men själv behåller äganderätten till säkerheten, så länge som den inte överförs eller övergår till säkerhetstagaren eller överförs till tredje man, till följd av att
  - i) säkerhetstagaren utövar rättigheter som tillfallit honom till följd av att en utlösande händelse inträffat, eller att
  - ii) en förfoganderätt utövas.
- d) *återköpsavtal*: ett avtal genom vilket en säkerhetsställare ("säljaren") till en säkerhetstagare ("köparen") säljer finansiella instrument, eller intressen i eller avseende finansiella instrument, och i vilket det samtidigt föreskrivs att säljaren skall köpa, och köparen sälja, likvärdiga finansiella instrument vid ett senare tillfälle ("repodagen") eller när så begärs till ett pris ("repopriset") som anges i, eller beräknas enligt, avtalet, inbegripet sådana villkor i avtalet enligt vilka
  - i) vardera parten är skyldig att till sin motpart överlåta den fulla äganderätten till en finansiell säkerhet, om detta krävs för att upprätthålla en särskilt angiven kvot eller marginal mellan det aktuella marknadsvärdet för de finansiella instrument som skall köpas på repodagen och det avtalade repopriset, eller att
  - ii) säljaren skall ha rätt att före repodagen kräva att köparen till honom skall överlåta den fulla äganderätten till finansiella instrument som är likvärdiga med vissa av, eller samtliga, de instrument som sålts, på villkor att köparen i utbyte tilldelas den fulla äganderätten till andra finansiella instrument.

- e) *säkerhetsställare*: en part som ställer finansiell säkerhet inom ramen för en finansiell säkerhetsordning, oavsett om denna part är från en medlemsstat eller ej.
- f) *säkerhetstagare*: en part som tar emot finansiell säkerhet inom ramen för en finansiell säkerhetsordning, oavsett om denna part är från en medlemsstat eller ej.
- g) *finansiell säkerhet*: betalningsmedel, oavsett valutaslag, och finansiella instrument.
- h) *finansiella instrument*: aktier och motsvarande värdepapper, obligationer och andra skuldförbindelser som kan omsättas på kapitalmarknaden samt även värdepapper av annat slag, som normalt omsätts och ger rätt att förvärva överlåtbara värdepapper genom teckning eller utbyte eller föranleder kontantavveckling, samt andelar i fondföretag, penningmarknadsinstrument och intressen i eller avseende något av det föregående, dock med untantag av betalningsmedel.
- i) *gällande ekonomiska förpliktelser*: avseende finansiella säkerheter, de förpliktelser, för vilkas uppfyllelse en finansiell säkerhet lämnas, varvid säkerhetsställaren, när dessa förpliktelser infriats, skall ha rätt att återfå den finansiella säkerheten eller erhålla en likvärdig tillgång.
- j) *säkerhet i form av kontoförda finansiella instrument*: en finansiell säkerhet, som utgörs av finansiella instrument, varvid äganderätten framgår av registreringar i ett register eller på ett konto.
- k) *kontoförare*: när det gäller säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument, som omfattas av en finansiell säkerhetsordning, den person – som även kan vara säkerhetsställaren eller säkerhetstagaren – som för det konto som avses i avtalet.
- l) *gällande konto*:
- i) när det gäller säkerheter i form av betalningsmedel, det konto som betalningsmedlen krediteras, och
- ii) när det gäller säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument, som omfattas av en finansiell säkerhetsordning, det register eller det konto där anteckning införs om att en säkerhet i form av kontoförda finansiella instrument skall överföras till eller tillskrivas säkerhetstagaren.
- m) *konto för säkerhet i form av finansiella instrument*: när det gäller säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument, som omfattas av en finansiell säkerhetsordning,
- i) ett konto hos kontoföraren som är registrerat på säkerhetstagaren eller tredje man, som ombud för denne, och som i den finansiella säkerhetsordningen angivits som konto där de kontoförda finansiella instrumenten skall vara inestående, eller
- ii) ett konto eller underkonto hos kontoföraren, som är registrerat på säkerhetsställaren, eller på tredje man som ombud för denne, för vilket anteckning gjorts om säkerhetstagarens intressen enligt den finansiella säkerhetsordningen.
- n) *likvärdig säkerhet*:
- i) när det gäller betalningsmedel: utbetalning av samma belopp i samma valuta,
- ii) när det gäller finansiella instrument: finansiella instrument med samma emittent eller gäldenär, som utfärdats vid samma emission och med samma belopp, valuta och beteckning, eller andra tillgångar, om det i den finansiella säkerhetsordningen föreskrivs att andra tillgångar skall överlåtas om någon händelse inträffar som avser eller påverkar något finansiellt instrument som lämnats som finansiell säkerhet.
- o) *likvidationsförfarande*: kollektivt förfarande i vilket ingår att tillgångar avyttras och att intäkterna av detta fördelas mellan fordringsägarna – borgenärer, aktieägare eller medlemmar – och som kräver någon form av ingripande från de administrativa eller rättsliga myndigheterna, inbegripet fall då det kollektiva förfarandet avslutas med ackord eller annan motsvarande åtgärd och oberoende av om förfarandet grundas på insolvens eller ej eller om det är frivilligt eller obligatoriskt.
- p) *rekonstruktionsåtgärder*: åtgärder som kräver någon form av ingripande från de administrativa eller rättsliga myndigheterna och som vidtas i syfte att bevara eller återställa en finansiell situation och därvid påverkar tredje mans redan befintliga rättigheter och också, dock inte generellt, kan komma att innebära inställande av betalningar, inställande av verkställighetsåtgärder eller nedskrivningar av fordringar.
- q) *utlösande händelse*: en händelse som ger säkerhetstagaren rätt att enligt den finansiella säkerhetsordningen realisera eller tillägna sig en finansiell säkerhet eller medför att en slutavräkningsklausul utlöses.
- r) *förfoganderätt*: säkerhetstagarens rätt att förfoga över och överlåta finansiella säkerheter som omfattas av en finansiell säkerhetsordning som om han hade full äganderätt i enlighet med den finansiella säkerhetsordningen.
- s) *slutavräkningsklausul*: en klausul i en finansiell säkerhetsordning, eller i ett avtal som ingår som en del i en sådan ordning och enligt vilken, om en utlösande händelse inträffar,
- i) de tidpunkter då de gällande finansiella förpliktelserna skall uppfyllas tidigareläggas, så att de omedelbart skall infrias och uttryckas som en förpliktelse att betala ett belopp som motsvarar deras beräknade dagsvärde, eller så att de upphävs och ersätts med en förpliktelse att betala samma belopp, i båda dessa fall i enlighet med punkterna iii) och iv),

- ii) tidpunkten för varje förpliktelse från säkerhetstagarens sida att överlämna likvärdig säkerhet eller att ombesörja att likvärdig säkerhet krediteras ett konto för finansiell säkerhet i form av finansiella instrument tidigareläggs, så att varje förpliktelse omedelbart skall infrias och uttryckas som ett belopp som motsvarar dess dagsvärde eller återanskaffningsvärde (eller en uppskattning av något av dessa värden) eller ersättas med en förpliktelse att betala ett sådant belopp, i båda dessa fall i enlighet med punkterna iii) och iv),
- iii) samtliga förpliktelser som uppstår enligt i) eller ii) och som är denominerade i olika valutor konverteras till en och samma valuta, och
- iv) varje parts skuld till den andra parten beaktas, när det gäller förpliktelser enligt punkterna i)–iii), och dessa skall uppfyllas genom att den part som är skyldig det högsta beloppet betalar ett nettobelopp som motsvarar transaktionssaldot.
2. I detta direktiv avses med "skrift" även elektroniskt lagrade dokument och med "namnteckning" även skyddad elektronisk signatur.

Artikel 4

Formella krav på finansiella säkerhetsordningar

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det inte krävs någon formell handling från säkerhetsställarens, säkerhetstagarens eller tredje mans sida utöver dem som anges i artikel 2 för att en finansiell säkerhetsordning skall betraktas som ingången och giltig samt kunna ge upphov till säkerhetsrätter och göras gällande inför rättsliga myndigheter.
2. Med "formell handling" i punkt 1 avses bland annat följande:
- Upprättande av ett dokument i viss form eller på visst sätt.
  - Arkivering hos ett officiellt eller offentligt organ eller införande i ett offentligt eller privat register.
  - Offentliggörande i tidning eller tidskrift, i ett officiellt register eller en officiell publikation eller på något annat sätt.
  - Anmälan till en offentlig tjänsteman, ett förvaringsinstitut, en förvaltare eller någon annan person.
  - Överlämnande av bevis i särskilt föreskriven form för verkställandet av ett dokument eller instrument, beloppet för de gällande ekonomiska förpliktelserna eller någon annan uppgift.

Artikel 5

Verkställighet av finansiella säkerhetsordningar

1. När en utlösande händelse inträffat, skall säkerhetstagaren kunna realisera samtliga finansiella säkerheter av följande slag,

som lämnats inom ramen för och enligt villkoren i en finansiell säkerhetsordning:

- Finansiella instrument genom försäljning, varvid det inte får krävas att
  - en avsiktsförklaring beträffande detta först skall lämnas,
  - försäljningen eller försäljningsvillkoren skall godkännas av någon rättslig instans, offentlig tjänsteman eller annan person,
  - försäljningen skall genomföras som offentlig auktion eller på något annat föreskrivet sätt, eller att
  - någon ytterligare tidsfrist skall ha löpt ut.
- Betalningsmedel genom kvittning mot, eller för uppfyllande av, gällande finansiella förpliktelser, varvid det inte får krävas att en avsiktsförklaring om realiseringen av betalningsmedlen först skall ha lämnats.

2. Om en utlösande händelse inträffar, skall en slutavräkningsklausul kunna träda i kraft på föreskrivet sätt utan att något förhandsmeddelande får krävas. Punkt 1 a skall tillämpas om värdet på någon post som omfattas av slutavräkningsklausulen får, eller skall, bestämmas med utgångspunkt i försäljningspriser för likvärdiga finansiella instrument eller andra tillgångar.

3. Medlemsstaterna skall säkerställa att likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder inte hindrar genomförandet av en finansiell säkerhetsordning. Följande slag av händelser kan vara utlösande händelser om de föreskrivs i en finansiell säkerhetsordning:

- Inledandet av likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder som rör säkerhetsställaren eller säkerhetstagaren.
- En inträffad händelse som skulle kunna utgöra grund för att inleda likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder avseende säkerhetsställaren eller säkerhetstagaren.
- Det förhållandet att en fastställd tidsfrist löpt ut, efter det att en sådan händelse som avses i a eller b inträffat, utan att insolvenshändelsen i fråga upphävts eller återkallats under denna frist.
- Det förhållandet att en sådan händelse som avses i a, b eller c inträffat och att säkerhetstagaren (om händelsen berör säkerhetsställaren) eller säkerhetsställaren (om händelsen berör säkerhetstagaren) därvid tillkännagivit sin avsikt att betrakta händelsen som en utlösande händelse.

4. Denna artikel skall inte påverka krav i tillämplig lagstiftning på att realisering eller värdering av finansiella säkerheter skall genomföras med tillgodoseende av rimliga krav på affärsmässighet.

Artikel 6

Rätt att förfoga över finansiella säkerheter som omfattas av en finansiell säkerhetsordning avseende pant

1. Om en säkerhetstagare utnyttjar en förfoganderätt, skall han vara skyldig att ombesörja att likvärdig säkerhet överläts, som liksom den ursprungliga skall omfattas av den finansiella säkerhetsordningen i enlighet med artikel 2.3 eller, om de gällande finansiella förpliktelseerna fullgjorts, överförs till säkerhetsställaren.

2. Om en säkerhetstagare, för att fullgöra en förpliktelse på det sätt som anges i punkt 1, ombesörjer att likvärdig säkerhet överförs och liksom den ursprungliga placeras i enlighet med artikel 2.3, skall denna likvärdiga säkerhet omfattas av samma finansiella säkerhetsordning som den ursprungliga säkerheten.

3. I samtliga fall då enligt någon lagregel varje form av förfogande skall betraktas som ogiltigt eller kunna upphävas eller förklaras ogiltigt på grund av, eller med hänvisning till, den tidpunkt då den verkställdes, skall den likvärdiga säkerheten anses ha överförts eller förfogats över enligt den finansiella säkerhetsordningen vid den tidpunkt då den ursprungliga säkerheten först överfördes och placerades i enlighet med artikel 2.3.

4. Om en utlösande händelse inträffar när en sådan förpliktelse som anges i punkt 1 ännu inte har uppfyllts, får denna förpliktelse omfattas av en slutavräkningsklausul.

Artikel 7

Erkännande av finansiella säkerhetsordningar avseende äganderättsöverföring

Om det i en finansiell säkerhetsordning föreskrivs att äganderätten till en finansiell säkerhet skall överlätas till säkerhetstagaren vid överlämnande eller betalning, med förbehåll för en förpliktelse att överlämna likvärdig säkerhet, skall medlemsstaterna erkänna en sådan överlåtelse till säkerhetstagaren av äganderätten till den finansiella säkerheten.

Artikel 8

Erkännande av slutavräkningsklausuler

1. En slutavräkningsklausul skall gälla utan hinder av inledda eller pågående likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder som avser säkerhetsställaren och/eller säkerhetstagaren.

2. En slutavräkningsklausul skall kunna göras gällande på det sätt som föreskrivs i den oavsett varje föreläggande om överföring, kvarstad eller pantsättning eller annan form av direkt eller indirekt förfogande över rättigheterna.

Artikel 9

Insolvensbestämmelser som inte skall gälla

1. Likvidationsförfaranden och rekonstruktionsåtgärder skall inte inverka retroaktivt på rättigheter och skyldigheter enligt en finansiell säkerhetsordning.

2. Om en säkerhetsgivare enligt en finansiell säkerhetsordning har

- a) skyldighet att överlämna finansiell säkerhet eller kompletterande finansiell säkerhet till följd av förändringar av värdet av den finansiella säkerheten eller beloppet av de gällande finansiella förpliktelseerna, eller
- b) rätt att återta finansiell säkerhet, om han som ersättning eller utbyte överlämnar finansiell säkerhet av väsentligen samma värde,

skall ett sådant överlämnande av finansiell säkerhet, kompletterande finansiell säkerhet eller finansiell ersättnings- eller utbytessäkerhet inte betraktas som ogiltigt, bristfälligt eller återvinningsbart med stöd av någon sådan lagregel som avses i punkt 3, såvida inte – och då i samma mån som – själva den finansiella säkerhetsordningen betraktas som ogiltig, bristfällig eller återvinningsbar.

3. Punkterna 1 och 2 skall tillämpas på varje lagregel, enligt vilken ett förfogande över, eller en överföring av, en finansiell säkerhet skall eller kan betraktas som ogiltig, eller kan upphävas eller förklaras ogiltig, om den genomförts inom en fastställd tidsperiod som beräknats utifrån inledandet av likvidationsförfaranden eller rekonstruktionsåtgärder eller med hänvisning till utfärdandet av något beslut eller förordnande, eller som sammanhänger med någon annan åtgärd som vidtagits, eller någon annan händelse som inträffat, inom ramen för sådana förordnanden eller åtgärder, och detta skall även gälla varje lagregel, enligt vilken ett beslut eller ett förordnande, som utfärdats under tiden för sådana förfaranden eller åtgärder, skall tillämpas från och med en tidpunkt före dagen för det faktiska utfärdandet av beslutet eller förordnandet.

Artikel 10

Lagval

1. Varje ärende, som avser någon av de frågor som anges i punkt 3 och som uppstår i samband med tillämpningen av en finansiell säkerhetsordning på säkerheter i form av kontoförda finansiella instrument eller betalningsmedel, skall omfattas av lagstiftningen i det land, eller i tillämpliga fall den del av det land, där det gällande kontot förs, oavsett om detta land är en medlemsstat eller ej. Med lagstiftning i ett land eller en del av ett land avses den inhemska lagstiftningen med undantagande av varje lagregel, enligt vilken ett beslut i det aktuella ärendet skall fattas med beaktande av ett annat lands lagstiftning.

2. Det gällande kontot skall vid tillämpningen av denna artikel vid varje tid anses föras

a) på kontoförarens kontor eller filial enligt uppgift i avtalet rörande kontot, förutsatt att kontoföraren uppdrar åt detta kontor eller denna filial att lämna rapporter om det gällande kontot till kontoinnehavarna eller utnyttjar det för tillsyns- eller redovisningsändamål, eller

b) i varje annat fall, på den plats som anges som säte i kontoförarens bolagsordning eller, om han för det gällande kontot via en filial, på den plats där denna filial är juridiskt etablerad.

3. Följande slag av ärenden avses i punkt 1:
- Prioriteringsordning eller förmånsrätt när det gäller äganderätten till, eller intressen i, kontoförda finansiella instrument som omfattas av en finansiell säkerhetsordning i förhållande till konkurrerande äganderätt eller intressen som görs gällande av annan person.
  - Varje handling eller sak som krävs för att säkerställa att äganderätt till, eller intressen i, de kontoförda finansiella instrument som ingår i säkerheten kan göras gällande generellt i förhållande till tredje man.
  - Vad som krävs för att realisera en säkerhet efter en inträffad utlösande händelse, däribland även varje handling eller sak som krävs för att säkerställa att varje förfogande över säkerheten skall ha generell verkan i förhållande till personer som inte är parter i den finansiella säkerhetsordningen.

Artikel 11

Översyn av tröskelvärden

Kommissionen skall se över tröskelvärdena för kapitalbasen och bruttotillgångarna i artikel 2.4 c för att anpassa dem till utvecklingen av marknadspraxis. Vid denna översyn skall kommissionen följa det förfarande som anges i artikel 12.2.

Artikel 12

Kommitté

- Kommissionen skall biträdas av [Värdepapperskommittén], som inrättats genom . . .

2. När det hänvisas till denna punkt skall det föreskrivande förfarande som fastställs i artikel 5 i beslut 1999/468/EG tillämpas i enlighet med artikel 7 [och artikel 8] i det beslutet.

3. Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara [högst tre månader].

Artikel 13

Genomförande

Medlemsstaterna skall senast den [31 december 2004] sätta i kraft de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 14

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 15

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Förslag till rådets förordning om att anta protokollet om fastställande för perioden 28 februari 2001–27 februari 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorerna om fiske utanför Komorernas kust

(2001/C 180 E/33)

(Text av betydelse för EES)

KOM(2001) 173 slutlig — 2001/0088(CNS)

(Framlagt av kommissionen den 28 mars 2001)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 jämförd med artikel 300.2 och 300.3 första stycket i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorerna om fiske utanför Komorernas kust ⁽¹⁾ har de båda parterna förhandlat för att bestämma vilka ändringar eller tillägg som skall göras i avtalet när giltighetsperioden för det till detta fogade protokollet löper ut.
- (2) Som ett resultat av dessa förhandlingar paraferades den 13 december 2000 ett nytt protokoll om fastställande för perioden 28 februari 2001–27 februari 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i ovan nämnda avtal.
- (3) Det ligger i gemenskapens intresse att godkänna det nämnda protokollet.
- (4) Fördelningsnyckeln för hur fiskemöjligheterna skall fördelas mellan medlemsstaterna bör fastställas på grundval av den traditionella fördelningen av fiskemöjligheterna enligt fiskeavtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Protokollet om fastställande för perioden 28 februari 2001–27 februari 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorernas

regering om fiske utanför Komorernas kust godkänns härmed på gemenskapens vägnar.

Texten till protokollet är fogad till denna förordning.

Artikel 2

De fiskemöjligheter som fastställs i protokollet skall fördelas mellan medlemsstaterna enligt följande:

a) Notfartyg för tonfiskfiske:

Spanien: 18 fartyg

Frankrike: 21 fartyg

Italien: 1 fartyg

b) Fartyg för fiske med flytlinor:

Spanien: 20 fartyg

Portugal: 5 fartyg

Om licensansökningarna från dessa medlemsstater inte täcker alla de fiskemöjligheter som fastställs i protokollet får kommissionen beakta licensansökningar från övriga medlemsstater.

Artikel 3

Rådets ordförande bemyndigas härmed att utse de personer som skall vara bemyndigade att med bindande verkan för gemenskapen underteckna protokollet.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

⁽¹⁾ EGT L 137, 2.6.1988, s. 19.

PROTOKOLL

om fastställande för perioden 28 februari 2001–27 februari 2004 av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorerna om fiske utanför Komorernas kust*Artikel 1*

Enligt artikel 2 i avtalet och för en period av tre år från och med 28 februari 2001 skall 40 notfartyg för tonfiskfiske med frysanläggning samt 25 fartyg för fiske med flytlinor tilldelas licenser för samtidigt fiske i Komorernas vatten.

Artikel 2

1. Den ekonomiska ersättning för de fiskemöjligheter som anges i artikel 1 skall vara 350 250 euro per år (varav 140 000 euro är ekonomisk kompensation som skall betalas senast den 1 september varje år och 210 250 euro är avsedda för de åtgärder som anges i artikel 3 i detta protokoll).

2. Denna ersättning täcker en årlig fångstviktt på 4 670 ton i Komorernas vatten. Om gemenskapsfartygens fångst av tonfisk i Komorernas vatten överstiger denna kvantitet skall ersättningen höjas i proportion till denna.

3. Ersättningen skall betalas till ett konto som anges av Komorernas regering, i statskassans namn.

4. Endast Komorernas regering får besluta om hur ersättningen skall användas.

Artikel 3

Av den ersättning som anges i artikel 2.1 skall 210 250 euro per år användas för att finansiera nedanstående åtgärder, enligt följande fördelning:

1. Stöd till utveckling av icke-industriellt fiske: 126 000 euro.
2. Finansiering av vetenskapliga och tekniska program samt institutionellt stöd till fiskeriministeriets strukturer och till organ som ansvarar för fiskeövervakning: 31 600 euro.
3. Komoriska delegaters deltagande i internationella möten om fiskerelaterade frågor, Komorernas bidrag till regionala fiskeorganisationer och finansiering av stipendier för studier eller praktisk utbildning som berör fiske: 52 650 euro.

Beslut om verksamheten skall fattas av fiskeriministeriet som skall informera Europeiska gemenskapernas kommission om detta.

Beloppen i första och andra stycket skall ställas till de berörda organens förfogande senast den 1 september varje år och betalas ut till de behöriga komoriska myndigheternas konto enligt planeringen för deras användning.

De belopp som avses i tredje stycket skall betalas allteftersom de används.

Fiskeriministeriet skall senast tre månader efter det datum protokollet träder i kraft översända en årsrapport om genomförandet av dessa åtgärder och de resultat som uppnåtts till Europeiska kommissionens delegation på Komorerna. Europeiska kommissionen förbehåller sig rätten att begära ytterligare information om dessa resultat från fiskeriministeriet och att på nytt granska de berörda utbetalningarna mot bakgrund av hur åtgärderna faktiskt har genomförts.

Artikel 4

Om gemenskapen skulle underlåta att göra någon av de utbetalningar som avses i artiklarna 2 och 3, får fiskeavtalet upphävas tillfälligt.

Artikel 5

Skulle allvarliga omständigheter förhindra fiskeverksamheten i Komorernas exklusiva ekonomiska zon, får Europeiska gemenskapen hålla inne betalningen av den ekonomiska ersättningen, i möjligaste mån efter samråd mellan de båda parterna.

När situationen åter blivit normal, skall betalningen av den ekonomiska ersättningen återupptas sedan parterna efter samråd konstaterat att det är möjligt att återuppta fiskeverksamheten.

Artikel 6

Detta protokoll som är fogat till avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Islamiska förbundsrepubliken Komorerna om fiske utanför Komorernas kust skall härmed upphöra att gälla och ersättas med detta protokoll.

Artikel 7

Detta protokoll träder i kraft samma dag som det undertecknas.

Det skall tillämpas från och med den 28 februari 2001.

BILAGA

VILLKOR FÖR ATT GEMENSKAPENS FARTYG SKALL FÅ UTÖVA FISKE I KOMORERNAS VATTEN**1. Formaliteter vid ansökan om och utfärdande av licenser**

Förfarandena för ansökan om och utfärdande av licenser som gör det möjligt för gemenskapens fartyg att fiska i Komorernas vatten skall vara följande:

- 1.1 Europeiska gemenskapernas kommission skall senast 20 dagar före den begärda giltighetsperiodens början via sin representant i Komorerna till Komorernas fiskeriministerium överlämna en licensansökan från ägaren till varje fartyg som vill fiska enligt avtalet. Ansökan skall göras på de formulär som tillhandahålls av Komorerna för detta ändamål, enligt bifogad förlaga.
- 1.2 Varje licens skall utfärdas i fartygsägarens namn för ett bestämt fartyg. På begäran av Europeiska gemenskapernas kommission kan och, i fall av force majeure, skall den licens som har utfärdats för ett fartyg ersättas av en licens för ett annat fartyg från gemenskapen.
- 1.3 Licensen skall utfärdas av Komorernas fiskeriministerium till Europeiska gemenskapernas kommissions representant i Komorerna.
- 1.4 Licensen skall alltid förvaras ombord. Fiske är dock tillåtet så snart Komorernas fiskeriministerium från Europeiska gemenskapernas kommission mottar meddelande om förskottsbetalning. I avvaktan på originallicensen får en kopia utfärdas per fax och förvaras ombord på fartyget.
- 1.5 Licenserna gäller under ett år. De kan förnyas.
- 1.6 Licensavgiften fastställs till 25 euro per ton tonfisk som fångas i Komorernas vatten.
- 1.7 Licenserna utfärdas mot förskottsbetalning till Komorerna av ett fast belopp på 2 250 euro årligen per notfartyg för tonfiskfiske, 1 375 euro årligen per fartyg för fiske med flytlinor större än 150 brt och 1 000 euro årligen per fartyg för fiske med flytlinor på högst 150 brt.
- 1.8 Komorernas myndigheter skall före den dag då avtalet träder i kraft meddela hur licensavgiften skall betalas, främst vilket bankkonto och vilken valuta som skall användas.

2. Redovisning av fångster och avräkning av avgifter från fartygsägarna

Befälhavaren skall för varje fiskeperiod i Komorernas fiskezon fylla i ett fiskeformulär som motsvarar förlagan i tillägg 2. Detta formulär kan under tiden för tillämpning av det gällande protokollet komma att ersättas med ett annat dokument som upprättats i samma syfte av en internationell organisation med ansvar för tonfiskfiske i Indiska oceanen.

Dessa formulär, som skall fyllas i läsligt och undertecknas av fartygets befälhavare, skall skickas till IRD (Institut de Recherche et Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) och IPIMAR (Instituto de Investigaçao das Pescas e do Mar) för behandling inom en månad efter utgången av varje kvartal.

Om dessa bestämmelser inte iakttas förbehåller sig Komorernas fiskeriministerium rätten att dra in licensen för det fartyg som har brutit mot reglerna till dess dessa formaliteter är uppfyllda och att tillämpa de sanktioner som föreskrivs i den nationella lagstiftningen.

Medlemsstaterna skall före den 15 april meddela Europeiska gemenskapernas kommission uppgift om föregående års fångsttonnage, som har bekräftats av de vetenskapliga instituten. På grundval av detta skall kommissionen göra en avräkning av de avgifter som skall betalas för ett fiskeår och skicka den till Komorernas fiskeriministerium för granskning.

Europeiska gemenskapernas kommission skall senast i slutet av april underrätta fartygsägarna om avräkningen och dessa har sedan 30 dagar på sig att fullgöra sina ekonomiska åtaganden. Om det belopp som skall betalas för det fiske som faktiskt har bedrivits inte uppgår till förskottsbetalningens belopp, återbetalas inte mellanskillnaden till fartygsägaren.

3. Inspektion och övervakning

Alla gemenskapsfartyg som fiskar i Komorernas fiskezon skall tillåta och underlätta för tjänstemän från Komorerna att gå ombord för att inspektera och övervaka fiskeverksamheten. En tjänsteman får vistas ombord endast så lång tid som krävs för att kontrollera fångsten genom stickprov eller för varje annan inspektion i samband med fiskeverksamhet.

4. **Observatörer**

Alla tonfiskiscefartyg skall på begäran av Komorernas fiskeriministerium ta ombord en observatör som utnämnts av detta ministerium för att kontrollera de fångster som gjorts i Komorernas vatten. Observatörerna skall erhålla alla hjälpmedel som krävs för att de skall kunna utföra sina uppgifter, bland annat tillgång till utrymmen och dokument. En observatör skall endast uppehålla sig på fartyget så länge som kontrollen pågår och skall få lämplig mat och inkvartering under sin vistelse ombord. Om ett tonfiskiscefartyg med en komorisk observatör ombord lämnar Komorernas vatten skall alla åtgärder vidtas för att se till att observatören återvänder till Komorerna så snart som möjligt, på fartygsägarens bekostnad.

5. **Meddelanden**

Fartygen skall direkt och utan dröjsmål meddela Komorernas fiskeriministerium datum och tidpunkt då de inträder i eller lämnar Komorernas fiskezon, samt, inom tre timmar efter varje inträde i eller utträde ur zonen och var tredje dag under sin fiskeverksamhet i Komorernas vatten, sin position och fångst ombord. Dessa meddelanden skall i första hand göras per fax, eller för fartyg som inte är utrustade med fax, per radio.

Komorernas fiskeriministerium skall meddela faxnummer och radiofrekvens vid den tidpunkt då fiskelicensen utfärdas.

En kopia av faxmeddelandena eller en inspelning av radiosändningarna skall bevaras av Komorernas fiskeministerium och av fartygsägarna till dess båda parter har godkänt den slutliga avräkning av avgifterna som avses i punkt 2.

Ett fartyg som bedriver fiske utan att ha meddelat Komorernas fiskeriministerium om sin närvaro och som tas på bar gärning skall anses som ett fartyg utan licens.

6. **Fiskezoner**

För att inte skada det icke-industriella fisket i Komorernas vatten, får gemenskapens tonfiskiscefartyg inte fiska inom tio nautiska mil från ör och inte heller inom en radie av tre nautiska mil från sådana fångstanordningar som har placerats ut av Komorernas fiskeriministerium och vilkas läge har meddelats Europeiska gemenskapernas kommissions representant på Komorerna.

Dessa bestämmelser kan ses över av den gemensamma kommitté som avses i artikel 7 av avtalet.

7. **Äganderätt till sällsynta arter**

Alla kvastfeningar (*Latimeria chalumnae*) som fångas av ett gemenskapsfartyg, som med stöd av avtalet har tillstånd att fiska i Komorernas vatten, skall vara Komorernas egendom och skall, så snart som möjligt och i bästa möjliga tillstånd, utan kostnad överlämnas till hamnmyndigheterna i Moroni, Mutsamudu eller Moheli.

8. **Omlastning**

Ägarna till gemenskapsfartyg skall med avseende på eventuella omlastningar beakta den existerande infrastrukturen i Komorernas hamnar.

9. **Förfarande vid bordning**

1. Överföring av uppgifter

Komorernas fiskeriministerium skall inom 48 timmar underrätta delegationen och flaggstaten om bordning av ett gemenskapsfartyg som fiskar enligt fiskeavtalet i Komorernas fiskezon samt översända en kort rapport om omständigheter och orsaker till bordningen. Delegationen och flaggstaten skall hållas informerade om eventuella inledda förfaranden eller sanktioner.

2. Regler för bordning

I enlighet med fiskelagstiftningen och relevanta förordningar, får överträdelser av reglerna regleras

a) genom förlikning, i vilket fall bötesbeloppet skall fastställas i enlighet med komorisk lagstiftning om minimi- och maximibelopp, eller

b) om förlikning inte är möjlig, genom rättsliga förfaranden i enlighet med komorisk lag.

3. Fartyget skall släppas och dess besättning ges tillstånd att lämna hamnområdet

a) så snart som de förpliktelser som följer av förlikningsförfarandet har fullgjorts genom uppvisande av kvitto på betalningen, eller

b) mot uppvisande av bevis på att en bankgaranti har ställts i väntan på att det rättsliga förfarandet slutförs.

Tillägg 1

ANSÖKAN OM LICENS FÖR UTLÄNDSKT FISKEFARTYG

Sökandes namn: .....

Sökandes adress: .....

Namn och adress för fartygens befraktare om annan än ovan .....

Namn och adress för eventuell representant (agent) i Komorerna: .....

Fartygets namn: .....

Fartygstyp: .....

Registreringsland: .....

Hamn och registreringsnummer: .....

Fartygets distriktsbeteckning: .....

Radioanropssignal och frekvens: .....

Fartygets längd: .....

Fartygets bredd: .....

Maskintyp och maskinstyrka: .....

Fartygets bruttoregister ton: .....

Fartygets nettoregister ton: .....

Minsta antal besättningsmän: .....

Typ av fiske: .....

Föreslagna målarter: .....

Begärd giltighetsperiod: .....

Jag intygar att ovanstående uppgifter är korrekta.

.....

Datum

.....

Namnteckning

_____

